

การสร้างสรรค์ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวรามา
ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ชีวิตภายใต้เหตุการณ์ความรุนแรงของคนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้จาก
เหตุการณ์ความไม่สงบ

เรื่อง ทางกลับบ้าน

โดย

นายณัฐภาส	เต็งศิริโกมล	60130010085
นางสาวอิพร	แดงประเสริฐกุล	60130010107
นางสาวณัชชา	ทามนตรี	60130010118
นางสาวปัญญณัฐ	พรพลานามัย	60130010132
นางสาวรุ่งรวี	เอียบสกุล	60130010144
นางสาวปิยวรา	อาจหาญวงศ์	60130010318
นางสาวอรจิรา	ประยงค์โต	60130010334

นวัตกรรมสื่อสารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และสื่อดิจิตอล วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การสร้างสรรค์ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวรามา
ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ชีวิตภายใต้เหตุการณ์ความรุนแรงของคนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้จาก
เหตุการณ์ความไม่สงบ

เรื่อง ทางกลับบ้าน

โดย

นายณัฐภาส	เต็งศิริโกมล	60130010085
นางสาวอชิพร	แดงประเสริฐกุล	60130010107
นางสาวณัชชา	ทามนตรี	60130010118
นางสาวปัญญณัฐ	พรพลานามย์	60130010132
นางสาวรุ่งรวี	เอียบสกุล	60130010144
นางสาวปิยวรา	อาจหาญวงศ์	60130010318
นางสาวอรจิรา	ประยงค์โต	60130010334

นวัตกรรมสื่อสารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และสื่อดิจิตอล วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นวัตกรรมการสื่อสารนิพนธ์

เรื่อง

ทางกลับบ้าน

โดย

นายณัฐภาส	เต็งศิริโกมล	60130010085
นางสาวอธิพร	แดงประเสริฐกุล	60130010107
นางสาวณัชชา	ทามนตรี	60130010118
นางสาวปัญญณัฐ	พรพลานามัย	60130010132
นางสาวรุ่งรวี	เอียบสกุล	60130010144
นางสาวปิยวรา	อาจหาญวงศ์	60130010318
นางสาวอรจิรา	ประยงค์โต	60130010334

ได้รับอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพยนตร์และสื่อดิจิทัล
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการนวัตกรรมการสื่อสารนิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(ดร.ปิ่นล้น ปุณณูประภา)

ภาพยนตร์และงานสร้างสรรค์นี้เป็นลิขสิทธิ์อันชอบธรรมของวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2563

บทคัดย่อ

การสร้างสรรคภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวรามาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ชีวิตภายใต้เหตุการณ์ความรุนแรงของคนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้จากเหตุการณ์ความไม่สงบ เรื่อง ทางกลับบ้าน มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1. เพื่อศึกษาแนวทางการสร้างสรรคภาพยนตร์สั้นแนวรามา 2. เพื่อศึกษาการดำเนินชีวิต แนวความคิด และความสูญเสียที่เกิดขึ้นกับสามชายแดนภาคใต้ 3. เพื่อสร้างสรรคภาพยนตร์สั้นแนวรามาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ชีวิตภายใต้เหตุการณ์ความรุนแรงในสามจังหวัดใช้แดนภาคใต้ความยาวไม่เกิน 30 นาที

โดยทีมสร้างสรรคใช้ระยะเวลา 9 เดือน ในการสร้างสรรคผลงาน ซึ่งแบ่งกระบวนการทำงานได้ 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้นตอนเตรียมการผลิต (Pre-Production) 2. ขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์ (Production) และ 3. ขั้นตอนหลังการผลิตภาพยนตร์ (Post-Production)

ทีมสร้างสรรคได้นำความรู้มาจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสร้างสรรคภาพยนตร์สั้นแนวรามาและองค์ประกอบต่าง ๆ ในงานภาพยนตร์เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรคเป็นบทภาพยนตร์ รวมทั้งการวางแผนการถ่ายทำตั้งแต่การเตรียมงานจนเสร็จสิ้นกระบวนการทำงานไปจนถึงการจัดฉาย เพื่อให้การทำงานราบรื่นเป็นระบบและสามารถถ่ายทอดเนื้อหาให้ออกมาตรงความต้องการอย่างดีที่สุด ทำให้ผู้ชมภาพยนตร์สามารถเข้าใจแก่นความคิดหลักเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตภายใต้เหตุการณ์ความรุนแรงของคนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จากเหตุการณ์ความไม่สงบและผ่านภาพยนตร์สั้นแนวรามาเรื่องทางกลับบ้าน

ทีมงานสร้างสรรคภาพยนตร์นิพนธ์

เรื่อง ทางกลับบ้าน

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
สารบัญ	ข
สารบัญภาพประกอบ	ค
สารบัญตาราง	ง
บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญ	1
วิธีการดำเนินการศึกษา / สร้างสรรค์	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตการออกแบบสร้างสรรค์	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
1. แนวคิดการสร้างภาพยนตร์แนวดราม่า	6
2. ความเป็นอยู่และวิถีชีวิตของคนในจังหวัดยะลา	8
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับ ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม (KAP)	12
4. การเผชิญกับภาวะสูญเสียและความเศร้าโศก (Coping with Loss and Grief)	13
5. โรคเครียดหลังผ่านเหตุการณ์ร้ายแรง PTSD (Post-Traumatic Stress Disorder)	15
บทที่ 3	17
การพัฒนางานสร้างสรรค์	17
1. ขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre - Production)	19
1.1 แร้งบันดาลใจในการสร้างสรรค์งาน	19
1.2 กระบวนการสร้างสรรค์บทภาพยนตร์	20
1.2.1 แก่นเรื่อง	20

1.2.2 โครงเรื่อง	20
1.3 กระบวนการวิเคราะห์ตัวละคร	21
1.3.1 การวิเคราะห์ตัวละครแม่	21
1.3.2 การวิเคราะห์ตัวละครขวัญ	22
1.4 กระบวนการสร้างสรรค์งานของผู้คัดเลือกนักแสดง	23
1.4.1 รูปแบบการแสดงที่นำมาใช้ในภาพยนตร์	23
1.4.2 กระบวนการจัดหานักแสดง	23
1.4.3 การตัดสินใจเลือกนักแสดง	25
1.5 กระบวนการสร้างสรรค์งานของผู้ฝึกซ้อมนักแสดง	27
1.5.1 แผนการทำงานกับนักแสดง	27
1.5.2 การฝึกซ้อมการแสดง	29
1.5.3 การพัฒนาการของนักแสดง	30
1.6 กระบวนการสร้างสรรค์งานด้านการกำกับศิลป์ในภาพยนตร์	33
1.6.1 การกำหนด Concept Image	33
1.6.2 การกำหนด Mood Board	35
1.6.3 กระบวนการสร้างโลกของภาพยนตร์ (Time And Place)	36
1.7 กระบวนการสร้างสรรค์งานของฝ่ายออกแบบสถานที่	37
1.7.1 การหาข้อมูลสำหรับออกแบบสถานที่	37
1.7.2 การศึกษาสถานที่เพื่อใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์	38
1.7.3 การจัดทำ Key Visual ของฉากหรือสถานที่จริงที่ใช้เพื่อถ่ายทำภาพยนตร์	52
1) บ้าน	53
2) ร้านน้ำชา	54
3) ห้องนอน	57
4) ห้องครัว	60
5) โรงจอดรถ	63

6) ร้านโจ๊ก	64
7) ร้านอาหาร	67
8) หน้าโรงเรียน	71
9) หน้าตลาดเช้า	73
10) สถานที่ต่าง ๆ ในอำเภอเมือง จังหวัดยะลา	74
1.8 การออกแบบอุปกรณ์เพื่อใช้ในการประกอบฉาก	77
1.8.1 การเลือกสรรและออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉาก	77
1) ฉากร้านน้ำชา	77
2) ฉากห้องนอน	80
3) ฉากห้องครัว	82
4) ฉากร้านโจ๊ก	85
5) ฉากร้านธาราซีฟู้ด	87
1.9 กระบวนการสร้างสรรค์งานออกแบบเครื่องแต่งกาย การแต่งหน้า และทรงผม	88
1.9.1 การหาข้อมูลเพื่อการออกแบบเครื่องแต่งกาย การแต่งหน้า ทรงผม และ Special Effect Make Up	88
1.9.2 การออกแบบเครื่องแต่งกาย การแต่งหน้า และทรงผมเพื่อใช้ในภาพยนตร์	97
1) วันที่ 1	97
2) วันที่ 2	100
3) วันที่ 3	104
1.9.3 การออกแบบเครื่องแต่งกาย การแต่งหน้า และทรงผมสำหรับนักแสดงประกอบฉาก	108
1.9.4 การลองเสื้อผ้าของนักแสดงหลัก	111
1.10 กระบวนการสร้างสรรค์งานในด้านการกำกับภาพ	116
1.10.1 การกำหนด Mood and Tone	116
1.10.2 การออกแบบการจัดวางองค์ประกอบภาพเพื่อการเล่าเรื่อง	117
1.10.3 การออกแบบการเคลื่อนไหวกล้องภายในภาพยนตร์	118
1.10.4 การออกแบบเพื่อการจัดแสงภายในภาพยนตร์	118

1.10.5 การเลือกใช้อุปกรณ์ถ่ายทำภาพยนตร์	119
1.11 การจัดทำงบประมาณ	120
1.11.1 การบริหารจัดการงบประมาณ	120
1.11.2 การขอรับการสนับสนุน	120
1.11.3 การประเมินค่าใช้จ่าย	121
1.12 การวางแผนการทำงานตลอดทั้งโครงการ	123
1.12.1 การวางแผนการถ่ายทำ	128
2. ขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์ (Production)	129
2.1 ภาพยนตร์สำเร็จ	129
3. ขั้นตอนหลังการผลิตภาพยนตร์ (Post - Production)	133
3.1 การเตรียมไฟล์เพื่อส่งต่อการทำงานในช่วงหลังการผลิตภาพยนตร์	133
3.2 การเตรียมไฟล์เพื่อส่งต่อการลำดับภาพยนตร์	134
3.3 การลำดับภาพยนตร์	134
3.3.1 เทคนิคในการลำดับภาพยนตร์	134
3.4 การย้อมสีในภาพยนตร์	135
3.4 การออกแบบเสียงต่าง ๆ ในภาพยนตร์	136
3.4.1 ดนตรีในภาพยนตร์ (Soundtrack)	136
3.4.2 เสียงบรรยากาศ (Ambience)	136
3.4.3 เสียงประกอบฉาก (Foley)	136
3.4.4 ดนตรีประกอบภาพยนตร์ (Score)	136
4. กระบวนการสร้างสรรค์ในด้านการออกแบบโปสเตอร์ภาพยนตร์	137
4.1 การศึกษาตัวอย่างเพื่อใช้ในการออกแบบโปสเตอร์ภาพยนตร์	137
4.2 การออกแบบโปสเตอร์ภาพยนตร์	139
5. กระบวนการสร้างสรรค์ในด้านการออกแบบสแตนด์ภาพยนตร์	141

บทที่ 4	143
สรุป และอภิปรายผลการสร้างสรรค์ การศึกษาการสร้างสรรค์	143
สรุปผลการศึกษา	143
ปัญหา การแก้ไขปัญหา และสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการสร้างสรรค์ผลงาน	144
1. สรุปผลการศึกษาของผู้กำกับ / เขียนบท (Director / Screenwriter)	144
2. สรุปผลการศึกษาของผู้กำกับภาพ (Director of photography)	147
3. สรุปผลการศึกษาของผู้อำนวยการสร้างและผู้จัดการกองถ่าย (Producer and Production manager)	149
5. สรุปผลการศึกษาของผู้ฝึกซ้อมการแสดง (Acting Coach)	153
6. สรุปผลการศึกษาของผู้กำกับศิลป์และผู้ออกแบบเสื้อผ้า (Art Director and Costume Design)	155
7. สรุปผลการศึกษาของผู้ออกแบบงานฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก (Set designer and Property Master)	158
บรรณานุกรม	160
ภาคผนวก	162
บทภาพยนตร์	163
Storyboard	175
ตารางการถ่ายทำ (Breakdown)	187
ตารางรายการฉากและอุปกรณ์ประกอบฉากตามบทภาพยนตร์	197
ตารางรายการชุดของนักแสดงหลักและนักแสดงตัวประกอบ	201
ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ	205

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
ตารางที่ 1 การซ้อมการแสดง	30
ตารางที่ 2 การพัฒนาของนักแสดง	31
ตารางที่ 2.2 การพัฒนาของนักแสดง	32
ตารางที่ 3 ตารางการทำงานเพื่อจัดฉากบ้าน	56
ตารางที่ 4 ตารางการทำงานเพื่อจัดฉากห้องนอน	59
ตารางที่ 4 ตารางการทำงานเพื่อจัดฉากห้องครัว	62
ตารางที่ 5 ตารางการทำงานเพื่อจัดฉากโรงจอดรถ	64
ตารางที่ 6 ตารางการทำงานเพื่อจัดฉากร้านโจ๊ก	66
ตารางที่ 7 ตารางการทำงานเพื่อจัดฉากร้านอาหาร	69
ตารางที่ 8 ตารางการทำงานเพื่อจัดฉากหน้าโรงเรียน	72
ตารางที่ 9 ตารางการทำงานเพื่อจัดฉากหน้าตลาดเช้า	73
ตารางที่ 10 ตารางการประเมินงบประมาณ	123
ตารางที่ 11 ตารางการทำงานตลอดทั้งโครงการ	127
ตารางที่ 12 ตารางการถ่ายทำ คิวที่ 1	189
ตารางที่ 13 ตารางการถ่ายทำ คิวที่ 2	193
ตารางที่ 14 ตารางการถ่ายทำ คิวที่ 3	196
ตารางที่ 15 รายการฉากและอุปกรณ์ประกอบฉากตามบทภาพยนตร์	200
ตารางที่ 16 รายการชุดของนักแสดงหลักและนักแสดงตัวประกอบคิวที่ 1	202
ตารางที่ 17 รายการชุดของนักแสดงหลักและนักแสดงตัวประกอบคิวที่ 2	203
ตารางที่ 18 รายการชุดของนักแสดงหลักและนักแสดงตัวประกอบคิวที่ 3	204

สารบัญภาพประกอบ

ภาพ	หน้า
ภาพประกอบที่ 1 ผู้รับบทแม่	21
ภาพประกอบที่ 2 ผู้รับบทขวัญ	22
ภาพประกอบที่ 3 Casting Call	24
ภาพประกอบที่ 4 ผู้ที่มาคัดเลือกบทแม่	25
ภาพประกอบที่ 5 ผู้ที่ได้รับคัดเลือกบทแม่	25
ภาพประกอบที่ 6 ผู้ที่มาคัดเลือกบทขวัญ	26
ภาพประกอบที่ 7 ผู้ที่ได้รับคัดเลือกบทขวัญ	27
ภาพประกอบที่ 8 บรรยากาศการฝึกซ้อมการแสดง	33
ภาพประกอบที่ 9 Concept image	34
ภาพประกอบที่ 10 Mood board	35
ภาพประกอบที่ 11 บรรยากาศในจังหวัดยะลา	37
ภาพประกอบที่ 12 Reference บ้าน และที่อยู่อาศัย	39
ภาพประกอบที่ 13 Reference ร้านน้ำชา	40
ภาพประกอบที่ 14 Sketch ร้านน้ำชา	40
ภาพประกอบที่ 15 Reference ห้องนอน	42
ภาพประกอบที่ 16 Sketch ห้องนอน	42
ภาพประกอบที่ 17 Reference ห้องครัวและห้องกินข้าว	43
ภาพประกอบที่ 18 Sketch ห้องครัวและห้องกินข้าว	44
ภาพประกอบที่ 19 Reference โรงจอดรถ	45
ภาพประกอบที่ 20 Sketch โรงจอดรถ	45

ภาพประกอบที่ 21 Reference ร้านโจ๊ก	46
ภาพประกอบที่ 22 Sketch ร้านโจ๊ก	46
ภาพประกอบที่ 23 Reference ร้านอาหาร	47
ภาพประกอบที่ 24 Sketch ร้านอาหาร	47
ภาพประกอบที่ 25 Reference หน้าโรงเรียน	48
ภาพประกอบที่ 26 Reference หน้าตลาดเช้า	49
ภาพประกอบที่ 27 Reference ถนนรวมมิตร	49
ภาพประกอบที่ 28 Reference โชว์รูมรถ Mazda	50
ภาพประกอบที่ 29 Reference บรรยากาศตามท้องถนนที่เงียบสงบตั้งแต่พลบค่ำ	51
ภาพประกอบที่ 30 Research สถานีบริการน้ำมัน อำเภอเมือง จังหวัดยะลา	51
ภาพประกอบที่ 31 Research ป้อมทหารหรือการรักษาการ อำเภอเมือง จังหวัดยะลา	52
ภาพประกอบที่ 32 บ้านที่ใช้ถ่ายทำ	53
ภาพประกอบที่ 33 Key visual แผนผังบ้าน	53
ภาพประกอบที่ 34 ร้านน้ำชาที่ใช้ถ่ายทำ	54
ภาพประกอบที่ 35 Key visual ร้านน้ำชา	54
ภาพประกอบที่ 36 การจัดฉากร้านน้ำชา	56
ภาพประกอบที่ 37 ร้านน้ำชาที่ปรากฏในภาพยนตร์	56
ภาพประกอบที่ 38 ห้องนอนที่ใช้ถ่าย	57
ภาพประกอบที่ 39 Key visual ห้องนอน	57
ภาพประกอบที่ 40 การจัดฉากห้องนอน	59
ภาพประกอบที่ 41 ห้องนอนที่ปรากฏในภาพยนตร์	59
ภาพประกอบที่ 42 ห้องครัวและห้องกินข้าวที่ใช้ถ่าย	60
ภาพประกอบที่ 43 Key visual ห้องครัวและห้องกินข้าว	60

ภาพประกอบที่ 44 การจัดฉากห้องครัวและห้องกินข้าว	62
ภาพประกอบที่ 45 ห้องครัวและห้องกินข้าวที่ปรากฏในภาพยนตร์	62
ภาพประกอบที่ 46 โรงจอดรถ	63
ภาพประกอบที่ 47 Key visual โรงจอดรถ	63
ภาพประกอบที่ 48 ร้านโจ๊กที่ใช้ถ่าย	64
ภาพประกอบที่ 49 Key visual ร้านโจ๊ก	65
ภาพประกอบที่ 50 การจัดฉากร้านโจ๊ก	66
ภาพประกอบที่ 51 ร้านโจ๊กที่ปรากฏในภาพยนตร์	67
ภาพประกอบที่ 52 ร้านอาหารที่ใช้ถ่าย	67
ภาพประกอบที่ 53 Key visual ร้านอาหาร	68
ภาพประกอบที่ 54 การจัดฉากร้านอาหาร	70
ภาพประกอบที่ 55 ร้านอาหารที่ปรากฏในภาพยนตร์	70
ภาพประกอบที่ 56 หน้าโรงเรียนที่ใช้ถ่าย	71
ภาพประกอบที่ 57 Key visual หน้าโรงเรียน	71
ภาพประกอบที่ 58 โรงเรียนที่ปรากฏในภาพยนตร์	72
ภาพประกอบที่ 59 หน้าตลาดเช้าที่ใช้ถ่าย	73
ภาพประกอบที่ 60 การจัดฉากตลาดเช้าที่ปรากฏในภาพยนตร์	74
ภาพประกอบที่ 61 ถนนรวมมิตรที่ใช้ถ่าย	75
ภาพประกอบที่ 62 โชว์รูมรถ Mazda ที่ใช้ถ่าย	75
ภาพประกอบที่ 63 บรรยากาศตามท้องถนนที่เงียบสงบตั้งแต่พลบค่ำ	76
ภาพประกอบที่ 64 บรรยากาศในยะลาที่อยู่ในภาพยนตร์	76
ภาพประกอบที่ 65 Reference อุปกรณ์ประกอบฉากร้านน้ำชา	78
ภาพประกอบที่ 66 การออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉากร้านน้ำชา	79

ภาพประกอบที่ 67 ภาพที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์	79
ภาพประกอบที่ 68 Reference อุปกรณ์ประกอบฉากห้องนอน	81
ภาพประกอบที่ 69 การออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉากห้องนอน	81
ภาพประกอบที่ 70 ภาพที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์	82
ภาพประกอบที่ 71 Reference อุปกรณ์ประกอบฉากห้องครัว	83
ภาพประกอบที่ 72 การออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉากห้องครัว	83
ภาพประกอบที่ 73 ภาพที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์	84
ภาพประกอบที่ 74 Reference อุปกรณ์ประกอบฉากร้านโจ๊ก	86
ภาพประกอบที่ 75 การออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉากร้านโจ๊ก	86
ภาพประกอบที่ 76 ภาพที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์	86
ภาพประกอบที่ 77 Reference อุปกรณ์ประกอบฉากร้านธาราชีฟู้ด	87
ภาพประกอบที่ 78 การออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉากร้านธาราชีฟู้ด	87
ภาพประกอบที่ 79 ภาพที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์	88
ภาพประกอบที่ 80 สัญลักษณ์โรงเรียนนิงงุโนะ	89
ภาพประกอบที่ 81 ลักษณะชุดนักเรียน	89
ภาพประกอบที่ 82 ลักษณะชุดพล	90
ภาพประกอบที่ 83 ชุดแม่ค้าร้านน้ำชา ไทย - พุทธ	91
ภาพประกอบที่ 84 ลักษณะชุดแม่ค้าร้านอาหาร	91
ภาพประกอบที่ 85 ลักษณะชุดลูกค้า	93
ภาพประกอบที่ 86 ลักษณะชุดสายตำรวจ	94
ภาพประกอบที่ 87 ลักษณะชุดสายโจร	95
ภาพประกอบที่ 88 ลักษณะชุดไปรเวทเด็ก อายุ 9 - 10 ขวบ	95
ภาพประกอบที่ 89 ลักษณะชุดนอนเด็ก อายุ 9 - 10 ขวบ	96

ภาพประกอบที่ 90 การ์ตูน Sofia The First	96
ภาพประกอบที่ 91 แผลจาก Special Effect Make Up	97
ภาพประกอบที่ 92 การออกแบบชุดแม่ วันที่ 1	98
ภาพประกอบที่ 93 การออกแบบชุดขวัญ วันที่ 1	99
ภาพประกอบที่ 94 การออกแบบชุดแม่ วันที่ 2	101
ภาพประกอบที่ 95 การออกแบบชุดนักเรียนขวัญ วันที่ 2	102
ภาพประกอบที่ 96 การออกแบบชุดนอนขวัญ วันที่ 2	103
ภาพประกอบที่ 97 การออกแบบชุดแม่ วันที่ 3	104
ภาพประกอบที่ 98 การออกแบบชุดพละขวัญ วันที่ 3	105
ภาพประกอบที่ 99 การออกแบบชุดไปเวทขวัญ วันที่ 3	106
ภาพประกอบที่ 100 การออกแบบชุดป้าแก้ว	108
ภาพประกอบที่ 101 การออกแบบชุดลูกค้า	109
ภาพประกอบที่ 102 การออกแบบโทนีสีชุดลูกค้า	109
ภาพประกอบที่ 103 การออกแบบชุดสายตำรวจ - สายโจร	110
ภาพประกอบที่ 104 การออกแบบชุดสายตำรวจ - สายโจร	110
ภาพประกอบที่ 105 การ Fitting เสื้อผ้าของตัวละคร แม่	111
ภาพประกอบที่ 106 เครื่องแต่งกายแม่ที่ปรากฏในภาพยนตร์	112
ภาพประกอบที่ 107 การ Fitting เสื้อผ้าของตัวละคร ขวัญ	113
ภาพประกอบที่ 108 ภาพเสื้อผ้าแม่ที่ปรากฏในภาพยนตร์	114
ภาพประกอบที่ 109 ภาพเสื้อผ้านักแสดงประกอบฉากที่ปรากฏในภาพยนตร์	115
ภาพประกอบที่ 110 Mood and Tone	116
ภาพประกอบที่ 111 ตัวอย่างการจัดองค์ประกอบภาพ	117
ภาพประกอบที่ 112 ภาพยนตร์สำเร็จ	133

ภาพประกอบที่ 113 การย่อเส้นในภาพยนตร์	135
ภาพประกอบที่ 114 ตัวอย่างรูปแบบตัวอักษรที่ศึกษา	137
ภาพประกอบที่ 115 ตัวอย่างโปสเตอร์ภาพยนตร์ที่ศึกษา	138
ภาพประกอบที่ 116 รูปแบบตัวอักษรที่ใช้บนโปสเตอร์	139
ภาพประกอบที่ 117 โปสเตอร์ภาพยนตร์	140
ภาพประกอบที่ 118 แบบจำลองสแตนด์ภาพยนตร์	142

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญ

สามจังหวัดชายแดนใต้ คือที่ทุกคนต้องคุ้นหูและมักจะมาพร้อมภาพความรุนแรง การก่อการร้าย อาวุธ ระเบิด เครื่องมือนานาชนิด ที่เราอาจเคยเห็นในเกมสับข้าง ในภาพยนตร์ action บ้าง แต่จะมีสักกี่คนที่เมื่อได้ยินคำว่าสามจังหวัดชายแดนใต้แล้วจะนึกถึงเมือง ๆ หนึ่ง ที่มีผู้คน มีธรรมชาติที่สวยงาม มีบ้านเมืองที่เป็นระเบียบเรียบร้อย มีการใช้ชีวิตอยู่ของคนในพื้นที่นั้นจริง ๆ จะมีสักกี่คนที่รับรู้ว่าการที่ประชาชนในพื้นที่ใช้ชีวิตอยู่ ณ ตรงนั้นเหมือนประชาชนในเมือง ในจังหวัดอื่น ๆ ทั่วไป จริงอยู่ที่เหตุการณ์ความรุนแรงทั้งหลายที่ทุกคนเคยผ่านตามันถูกทำให้เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า แต่ประชาชนในพื้นที่ตรงนั้นก็ยังคงใช้ชีวิตอยู่ภายใต้ความรุนแรงจากสิ่งที่เกิดขึ้นทั้งหมดอย่างปกติ

ทำไมเราถึงออกมาเรียกร้องความยุติธรรมให้ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในประเทศเพื่อนบ้าน ความรุนแรงของรัฐต่อประชาชน ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในโรงเรียน ความรุนแรงในโลกออนไลน์ต่อใครก็ตาม แล้วทำไมความรุนแรงที่มันถูกทำให้เกิดขึ้น ความรุนแรงที่อยู่กับเรามาจนเกือบจะเกินครึ่งชีวิตของหลาย ๆ คน ถึงได้ดูเป็นเรื่องที่คุ้นหู คุ้นเคยกับทุก ๆ คนในประเทศนี้ไปเสีย หรือจริง ๆ แล้วประชาชนในประเทศนี้เคยชินกับความรุนแรงที่เกิดขึ้นภายในสามจังหวัดชายแดนใต้ไปแล้ว

ข้อความที่ได้กล่าวไปข้างต้นล้วนเป็นจุดเริ่มต้นของการกลับมาคิดถึงบทวนของตัวผู้สร้าง ถึงสิ่งที่อยู่กับเรามากกว่า 16 ปี หากจะกล่าวให้ถูกต้องคงต้องกล่าวว่า ไม่เพียงแค่ประชาชนในประเทศหรือที่รู้สึกเคยชินกับเหตุการณ์ความรุนแรงนี้จนเลือกที่จะไม่ให้ความสนใจ ประชาชนในพื้นที่เองก็คงจะรู้สึกเฉยๆ เช่นเดียวกัน เห็นได้จากการที่ประชาชนในพื้นที่สามารถใช้ชีวิตได้ตามปกติสุขเหมือนเมืองอื่นทั่วไป แต่เมื่อได้ตกตะกอนความคิดของตนเองออกมา ผนวกกับบทสัมภาษณ์ของผู้คนในพื้นที่อีกหลายชีวิต ซึ่งทุก ๆ คนต้องเคยผ่านเหตุการณ์เสี่ยงเป็นเสี่ยงตายอย่างน้อย 1 ครั้ง กลับพบว่า เรา ประชาชนในพื้นที่ทุกคนนั้น ไม่ได้มีความรู้สึกเคยชินกับเหตุการณ์เหล่านี้เท่าไรเลย เราแค่รับรู้ว่าจะต้องปฏิบัติตัวอย่างไร เรายังคงหวาดระแวงหากเหตุการณ์เกิดขึ้น เรายังคงขีดเส้นจำกัดพื้นที่ให้ตัวเองในการใช้ชีวิตประจำวัน แต่อย่างไรก็ตามในเมื่อปัญหานี้ยืดเยื้อมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนานเกินกว่าใครจะทนไหว เรายังต้องประคับประคองชีวิตให้อยู่ได้ไม่ว่าจะภายใต้สถานการณ์ใด ๆ ทั้งปวง เรายังต้องกิน เรายังต้องใช้ เพราะฉะนั้นหากมาวันนี้

กลัวและรอความช่วยเหลือที่ดูไม่มีวันจะมาถึง ประชาชนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ก็จะต้องอดตายไปก่อน นั่นทำให้เรายังสามารถใช้ชีวิตอย่างปกติสุข ยังสามารถใช้ชีวิตเหมือนประชาชนในเมืองอื่น ๆ ทั่วไปได้อย่างที่เป็นไปในทุก ๆ วัน

จากทั้งหมดที่ได้กล่าวไปนั้น ทำให้ผู้สร้างสนใจที่จะนำเสนอวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้โดยเฉพาะเจาะจงไปที่ จังหวัดยะลา ซึ่งเป็นบ้านเกิดของตัวเอง โดยนำเสนอประสบการณ์ส่วนตัวที่เคยพบเจอเหตุการณ์ความรุนแรง และการใช้ชีวิตประจำวันมาพัฒนาต่อยอดให้เกิดเป็นภาพยนตร์เรื่องนี้ ที่ผู้ชมจะได้เห็นถึงสภาพความเป็นอยู่ของผู้คน และบ้านเมือง ที่หลากหลายแหล่งข่าว ล้วนไม่เคยนำมาเผยแพร่มาถ่ายทอดให้ได้ชม ผู้สร้างสนใจที่จะสร้างภาพยนตร์เรื่องนี้ให้เป็นอีกมิติหนึ่งของคำว่าสามจังหวัดชายแดนใต้ในความคิดของทุกคน ให้ได้รู้ ได้เห็นว่าในความเป็นจริงแล้วประชาชนในสามจังหวัดชายแดนใต้ก็ใช้ชีวิตเฉกเช่นเดียวกับประชาชนในพื้นที่อื่น ๆ และมากกว่านั้นประชาชนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ก็ยังจะต้องดำเนินชีวิตต่อไปภายใต้ความรุนแรงที่ดูไม่มีวันสิ้นสุดอีกด้วย

จุดเด่นที่ทำให้ผู้สร้างสนใจจะริเริ่มสร้างภาพยนตร์เรื่องนี้ คือ การที่ภาพยนตร์จะทำหน้าที่เสมือนเป็นสมุดบันทึกหน้าหนึ่งของชีวิตผู้สร้างที่ถูกนำมาพัฒนาและถ่ายทอดออกมาในรูปแบบภาพยนตร์ Drama ภาพยนตร์ที่อาจดูไม่มีจุด climax ของเรื่อง แต่เป็นภาพยนตร์ที่กำลังตีแผ่ชีวิตหนึ่งชีวิตที่เกิดขึ้นมาในสถานที่ที่เลือกเกิดไม่ได้ ในสภาพแวดล้อมที่เลือกไม่ได้ และทุก ๆ คนก็ใช้ชีวิตของตนเองอย่างดีที่สุดเท่าที่ชีวิตหนึ่งจะทำได้ ภาพยนตร์ที่จะพาผู้ชมไปสัมผัสมวลความรู้สึกที่ถูกทิ้งร่องรอยไว้จากเหตุการณ์บางเหตุการณ์ ภาพยนตร์ที่จะสามารถทำให้ประชาชนภายนอกพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ได้ชมแล้วตระหนักถึงการมีอยู่ของพื้นที่ตรงนี้ การมีอยู่ของประชาชนทุกคนในนี้ ซึ่งมันอาจจะเกิดผลลัพธ์หรือการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ก็ตามแต่ ผู้สร้างเพียงต้องการแค่ให้ผู้ชมได้รับรู้ถึงการมีอยู่ก็เพียงพอแล้ว

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาแนวทางการสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแนวดราม่า
2. เพื่อศึกษาการดำเนินชีวิต แนวความคิด และความสูญเสียที่เกิดขึ้นกับสามชายแดนภาคใต้
3. เพื่อสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแนวดราม่าที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ชีวิตภายใต้เหตุการณ์ความรุนแรงในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ความยาวไม่เกิน 30 นาที

วิธีการดำเนินการศึกษา / สร้างสรรค์

ใช้ระยะเวลาดำเนินงานตลอดทั้งโครงการประมาณ 9 เดือน โดยแบ่งการทำงานเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนเตรียมการผลิต (Pre-Production)

เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญในการกำหนดแนวทางของภาพยนตร์ แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่

1) การหาข้อมูล ศึกษางานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การค้นคว้าจากหนังสือ งานวิจัย และสื่อต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต และการสัมภาษณ์เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการเขียนบทภาพยนตร์ และนำไปผลิตเป็นภาพยนตร์ต่อไป

2) การเขียนบทภาพยนตร์

- 2.1) กำหนดรูปแบบและวิธีการนำเสนอ
- 2.2) บันทึกบทสัมภาษณ์เชิงลึก
- 2.3) วิเคราะห์และพัฒนารูปภาพยนตร์
- 2.4) ปรับปรุงบท

3) การวางแผนผลิตภาพยนตร์

- 3.1) ศึกษาบทภาพยนตร์
- 3.2) จัดหานักแสดงและสำรวจพื้นที่ถ่ายทำ
- 3.3) ประชุมทีมงานและวางแผนการผลิต
- 3.4) จัดทำงบประมาณ
- 3.5) การเตรียมงานศิลป์

2. ขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์ (Production)

- 1) การซ้อม
- 2) สร้างองค์ประกอบศิลป์
- 3) การถ่ายทำในสถานที่จริง
- 4) ตรวจสอบความพร้อมของงานเพื่อเตรียมดำเนินงานในขั้นตอนต่อไป

3. ขั้นตอนหลังการผลิตภาพยนตร์ (Post-Production)

- 1) การคัดเลือกภาพที่จะใช้ตัดต่อ
- 2) ตัดต่องานภาพยนตร์
- 3) ทำสีและเสียงภาพยนตร์
- 4) จัดฉายภาพยนตร์

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. การสร้างภาพยนตร์สั้นแนว Drama
2. ความเป็นอยู่และวิถีชีวิตของคนในจังหวัดยะลา
3. ความสูญเสียของเด็กใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้จากเหตุการณ์ความไม่สงบ
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับ ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม (KAP)
5. การเผชิญกับภาวะสูญเสียและความเศร้าโศก (Coping with Loss and Grief)
6. โรคเครียดหลังผ่านเหตุการณ์ร้ายแรงหรือ PTSD (Post-Traumatic Stress Disorder)

ขอบเขตการออกแบบสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ภาพยนตร์ขนาดสั้น ในรูปแบบ Drama ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ชีวิตภายใต้เหตุการณ์ความรุนแรงของคนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้จากเหตุการณ์ความไม่สงบ โดยภาพยนตร์สั้นจะใช้เวลาไม่เกิน 30 นาที โดยมีทีมงานในการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ ดังนี้

1. นางสาวรุ่งรวี เอียบสกุล	ทำหน้าที่	ผู้กำกับภาพยนตร์ / ผู้เขียนบท
ภาพยนตร์ (Director / Screenwriter)
2. นางสาวอชิพร แดงประเสริฐกุล	ทำหน้าที่	ผู้อำนวยการสร้าง (Producer)
3. นายณัฐภาส เต็งศิริโกมล	ทำหน้าที่	ผู้กำกับภาพ (Director Of Photography)
4. นางสาวณัชชา ทามนตรี	ทำหน้าที่	ผู้กำกับศิลป์ / ผู้ออกแบบเครื่องแต่งกาย
(Art Director / Make up and Stylist)

5. นางสาวปัญญณ์ฐ์ พรพลาณามัย	ทำหน้าที่	ผู้ออกแบบฉากและจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก (Setting Designer and Prop Master)
6. นางสาวปิยวรา ออาจหาญวงศ์	ทำหน้าที่	ผู้ฝึกซ้อมการแสดง (Acting Coach)
7. นางสาวอรจิรา ประยงค์โต	ทำหน้าที่	ผู้คัดเลือกนักแสดง (Casting Director)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงกระบวนการสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแนวรามา
2. เข้าใจความคิดทัศนคติวิธีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสามจังหวัดชายแดนใต้
3. ภาพยนตร์สั้นแนวรามาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ชีวิตภายใต้สถานการณ์ความรุนแรงในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ความยาวไม่เกิน 30 นาที

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการสร้างสรรค์ครั้งนี้ ทีมผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาพัฒนาในขั้นตอนการดำเนินการศึกษาและได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การสร้างภาพยนตร์สั้นแนว Drama
2. ความเป็นอยู่และวิถีชีวิตของคนในจังหวัดยะลา
3. ความสูญเสียของเด็กใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้จากเหตุการณ์ความไม่สงบ
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับ ความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรม (KAP)
5. การเผชิญกับภาวะสูญเสียและความเศร้าโศก (Coping with Loss and Grief)
6. โรคเครียดหลังผ่านเหตุการณ์ร้ายแรงหรือ PTSD (Post-Traumatic Stress Disorder)

กระบวนการสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ชีวิตภายใต้เหตุการณ์ความรุนแรงของคนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้จากเหตุการณ์ความไม่สงบ จำเป็นต้องศึกษาทั้งหมด 6 หัวข้อที่ได้กล่าวไว้ด้านบน เนื่องจากภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องราวที่เน้นเกี่ยวกับการใช้ชีวิตจึงต้องศึกษาข้อมูลต่าง ๆ เพื่อถ่ายทอดออกมาให้สมจริงมากยิ่งขึ้น

1. แนวคิดการสร้างภาพยนตร์แนวดราม่า

ความหมายดั้งเดิมของคำว่าดราม่านั้นคือ การแสดงละคร คำว่า Drama มาจากภาษากรีก แปลว่า Action ซึ่งก็คือ ‘การแสดง’ นั่นเอง หมายถึงการแสดงในโรงละครโดยเหล่านักแสดงบนเวทีที่มีผู้ชมคอยชมอยู่ ในอดีตนั้นมีนักแสดงชาวกรีกชื่อเธอพิส (Thespis) เป็นผู้คิดค้นวิธีแสดงแบบพูดแทนที่จะร้องเพลง และใช้วิธี ‘เลียนแบบ’ คนอื่น คือสวมบทบาทเป็นตัวละครอื่นที่ไม่ใช่ตัวเอง จนกระทั่งกลายมาเป็นดราม่าอย่างที่เรารู้จักกัน

นักเขียนบทละครชาวเยอรมันอย่างกุสตาฟ ฟร่ายตาก (Gustav Freytag) เคยวิเคราะห์ดราม่าของกรีกโรมันและดราม่าแบบเชกสเปียร์เอาไว้ว่ามี ‘โครงสร้าง’ หลักๆ อยู่ 5 อย่างด้วยกัน (โตมร ศุขปรีชา, 2561)

1. การปูพื้น (Exposition) หรือการเปิดเรื่องให้เห็นความเป็นไปต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ชมเข้าใจเนื้อหาของเรื่อง
2. การเกิดเหตุการณ์ (Rising Action) ซึ่งอาจเป็นเหตุการณ์ต่อเนื่องต่าง ๆ นานาที่เริ่มต้นขึ้นหลังการปูพื้นเรื่องแล้ว
3. การถึงจุดสุดยอด (Climax) ซึ่งหมายถึงจุดพลิกผัน จุดที่ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลง ไม่ว่าจะดีหรือร้ายกับตัวละคร ถ้าเป็นละครสุขนาฏกรรมหรือตลก อะไร ๆ อาจย่ำแย่มากจนถึงตอนนี้ แล้วก็จะค่อย ๆ คลี่คลายดีขึ้น แต่ถ้ากลับกันเป็นโศกนาฏกรรม สิ่งดี ๆ ก็อาจมาถึงจุดพลิกผันของมันก็ได้
4. การแก้ปัญหา (Falling action) เมื่อความขัดแย้งระหว่างตัวเอกกับตัวร้ายเปิดปมขึ้นมา จะเกิดการแพ้ชนะกันก็ตรงนี้ เรียกได้ว่าเป็นผลลัพธ์สุดท้ายของดราม่าทั้งเรื่อง เพื่อจะเดินไปถึงตอนจบของเรื่อง
5. การแก้ไขปัญหา (Resolution) หรือหายนะ (Catastrophe) จุดจบของเรื่อง ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าเป็นดราม่าแบบไหน

จากบทความว่าด้วย แนวหนัง : Drama (2560) คำว่า “ภาพยนตร์แนวดราม่า หรือหนังชีวิต” เป็นพื้นฐานของภาพยนตร์ในอีกหลาย ๆ ประเภท และความ Dramatic นี้เองที่ทำให้ตัวละครมีแรงผลักดันที่เด่นชัดและเชื่อถือได้ หนังชีวิตนั้นมีแนวทางว่าด้วยเรื่องการได้เรียนรู้ชีวิต เป็นภาพยนตร์ที่จะเน้น Theme ที่เด่นชัดกว่าแนวทางอื่น ๆ เพราะสุดท้ายแล้วผู้ชมและตัวละครจะมีบทเรียนบางอย่างที่ได้เรียนรู้อย่างเด่นชัด

จุดเด่นที่ต้องมีในภาพยนตร์แนวนี้คือ ความเข้มข้นของตัวละคร ความต้องการภายนอก ภายใน เพื่อนำพาไปสู่การไขว่คว้าและจบลงที่การเรียนรู้ หรือจบที่อาการตาสว่าง หรือจบที่ไม่ได้เรียนรู้แต่พบจุดจบที่จะทำให้คนดูได้เรียนรู้ หนังจะเดินเรื่องด้วยความต้องการ เป้าหมาย และความขัดแย้ง โดยเฉพาะส่วนความขัดแย้งนี้จะระดมกันมาทั้งภายในและภายนอก เพื่อให้เกิดกลไกที่เด่นชัดในภาพยนตร์แนวทางนี้นั่นคือการสร้างความตึงเครียดให้กับคนดู

ความตึงเครียด (Tension) นี้เองที่ผู้ชมที่นิยมหนังแนวนี้โยเยหา เขาต้องการเอาใจช่วยใครสักคนที่มีปัญหาแบบเดียวกับเขา หรือถ้าไม่แบบเดียวกันยังไงก็จะมีอาการลุ้น เอาใจช่วยว่าตัวละครจะผ่านวิกฤติความขัดแย้งไปคว้าสิ่งที่เขาต้องการได้อย่างไร

จากการศึกษา ภาพยนตร์แนวดราม่าจึงสรุปได้ว่า คือ หนังชีวิต เป็นภาพยนตร์ที่ให้ความรู้สึกสุขเศร้า มีน้ำตา ความเศร้าสลด มีเรื่องราว ผ่านการแสดงของตัวละครที่สร้างความรู้สึกทำให้นึกถึงคนจริง ๆ

โดยให้เป็นที่เข้าใจได้ง่ายที่สุดก็คงแทนด้วย คำว่าหนังที่ให้ความรู้สึกเศร้า เสียใจ มีความสุข ของทั้งคนดู และตัวละครในหนังนั้น ๆ

โดยภาพยนตร์ที่ทางทีมงานสนใจ ได้แก่ The Seventh Continent (1989), Movern Collar (2002), A separation (2011), We need to talk about Kevin (2011) โดยที่มาของการนำภาพยนตร์เหล่านี้มาศึกษา คือภาพยนตร์เหล่านี้เป็นภาพยนตร์ที่พูดถึงการใช้ชีวิตของตัวละครที่เป็นชีวิตที่ธรรมดา พบเจอทั้งอุปสรรคต่าง ๆ และในที่สุดตัวละครนั้นก็ได้เติบโตไปพร้อมกับประสบการณ์ต่าง ๆ และจากการศึกษา We need to talk about Kevin (2011) ทำให้พบการใช้เทคนิคการเล่าเรื่องที่น่าสนใจ การใช้สัญลักษณ์ในการสื่อความหมายต่าง ๆ

2. ความเป็นอยู่และวิถีชีวิตของคนในจังหวัดยะลา

จังหวัดยะลา เป็นจังหวัดที่อยู่ใต้สุดของประเทศไทย โดยคำว่า “ยะลา” เป็น คำ มลายู ในท้องถิ่นภาคใต้ เมื่อออกเสียงแล้วจะเป็น “ยาลอ” เป็นคำมลายูที่ยืมคำบาลีสันสกฤตมาใช้ เพราะคำเดิมคือ “ชาละ” หรือ “ชาลี” หมายถึง ร้างแห เพราะมีภูเขาสูงหนึ่งในเขตอำเภอเมืองยะลามีลักษณะเหมือนแหจับปลา โดยผูกจอมแหแล้วถ่างดินแหไปโดยรอบ โดยจังหวัดยะลามีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง คือ ทิศเหนือติดต่อกับ จังหวัดสงขลา และปัตตานี ทิศใต้ ติดต่อกับ รัฐเปรัก ประเทศมาเลเซีย ทิศตะวันออก ติดต่อกับ จังหวัดนราธิวาส และรัฐเปรัก ประเทศมาเลเซีย ทิศตะวันตก ติดต่อกับ จังหวัดสงขลา และรัฐเคดาห์ ประเทศมาเลเซีย ที่ตั้งและอาณาเขต (เทศบาลนครยะลา, ม.ป.ป.)

2.1 ศาสนาและวัฒนธรรม

ประชากรส่วนใหญ่ของยะลาทุกวันนี้มีทั้ง ชาวไทยเชื้อสายมลายู (อิสลาม พุทธ จีน อินเดีย) นอกจากนี้ก็มีชาวไทยพุทธ ชาวไทยเชื้อสายจีน ชาวคริสต์ ชาวซิกข์ และชาวโอรังอัสลี มีศาสนสถาน ทั้งมัสยิด วัด โบสถ์คริสต์ และครุฑวาราศาสนาซิกข์ มีบุคคลสำคัญร่วมก่อร่างสร้างเมืองกันมา ทั้ง ชาวพุทธ มุสลิม คริสต์ ซิกข์ และอื่น ๆ (ปราณชลี, 2562, น. 13)

2.2. ภาษา

จังหวัดยะลาเป็นหนึ่งในสามจังหวัดของประเทศไทยที่ประชากรส่วนใหญ่ใช้ภาษามลายูปัตตานีในการสื่อสาร เป็นสำเนียงที่ใช้ในจังหวัดปัตตานี จังหวัดนราธิวาส และทางตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัดสงขลา ขณะที่ชาวไทยพุทธจะใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ มีสำเนียงใกล้เคียงกับสำเนียงสงขลา มีลักษณะเช่นเดียวกับภาษาถิ่นอื่นที่มีการรวบคำให้สั้นกระชับ ทว่ามีลักษณะเด่นคือการออกเสียงที่นุ่มนวลไม่หยาบกระด้างต่างจากภาคใต้ถิ่นอื่น ส่วนชาวไทยเชื้อสายจีนซึ่งมีอยู่หลายกลุ่มได้แก่ ภาษาจีนกลาง ภาษาจีนกวางไส ภาษาจีนฮกเกี้ยน ภาษาจีนแต้จิ๋ว และภาษาจีนแคะ (ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากการสำรวจลงพื้นที่ในการศึกษาข้อมูลของจังหวัดยะลาทางทีมสร้างสรรค์พบว่า จังหวัดยะลาเป็นจังหวัดที่มีสังคมแบบ สังคมพหุวัฒนธรรม และในจังหวัดเต็มไปด้วยศิลปะที่เพิ่มสีสันให้กับเมือง ซึ่งคนในจังหวัดทั่วไปสามารถเข้าถึง ภาษา ศิลปะ วัฒนธรรม ได้หลากหลาย จากที่ได้สังเกต อาชีพในจังหวัดยะลาส่วนใหญ่จะทำงานในหน่วยราชการ หรือบริษัทเอกชนทั่วไป และนอกจากนั้นคือการค้าขายทั่วไป

ส่วนใหญ่ผู้คนโดยเฉพาะวัยรุ่นจะเน้นพบปะกันที่ร้านกาแฟ สวนสาธารณะ ในส่วนวัยทำงานและวัยผู้สูงอายุจะพบปะพูดคุยกันที่ร้านน้ำชาที่เริ่มเปิดตั้งแต่เช้า ซึ่งร้านน้ำชาเป็นที่นิยมมากเนื่องจากเป็นสถานที่ที่ได้พูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น จนกลายเป็นวัฒนธรรมที่มีมานาน (กิเลน ประลองเชิง, 2562)

2.3 ความสูญเสียของเด็กใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้จากเหตุการณ์ความไม่สงบ

สถานการณ์ความไม่สงบในชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย หรือ ไฟใต้ หมายถึง ความขัดแย้งที่กำลังดำเนินอยู่ซึ่งส่วนใหญ่ในภาคใต้ของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสามจังหวัด คือ จังหวัดปัตตานี ยะลาและนราธิวาส ระหว่างรัฐไทยกับกลุ่มก่อความไม่สงบหลายกลุ่ม อย่างไรก็ตาม บางครั้งมีการลุกลามมาถึงบางอำเภอของจังหวัดสงขลา และบางที่มีการโหมว่าก่อการร้ายในกรุงเทพมหานครและจังหวัดภูเก็ตเป็นฝีมือของกลุ่มก่อความไม่สงบภาคใต้ด้วย

ภูมิภาคสามจังหวัดภาคใต้ดังกล่าวนั้นเดิมเป็นรัฐสุลต่านปัตตานีซึ่งปกครองตนเองมาก่อน จนเมื่อมีการก่อกบฏพัฒนาชนบททำให้เกิดความขัดแย้งเริ่มตั้งแต่ปี 2491 เป็นการก่อกำเริบการแยกออกทางเชื้อชาติและศาสนาในภูมิภาคมลายูปัตตานี มีความรุนแรงเพื่อแบ่งแยกดินแดนระดับต่ำในภูมิภาคดังกล่าวหลาย

ทศวรรษ แต่เหตุการณ์บานปลายหลังปี พ.ศ. 2544 โดยมีการกลับกำเริบในปี 2547 ระหว่างปี 2547-2554 มีผู้เสียชีวิต 4,500 คนและได้รับบาดเจ็บ 9,000 คน ลักษณะการก่อเหตุมีจุดมุ่งหมายเพื่อแก้แค้นมากขึ้น และเป็นการโจมตีไม่เลือกถดลง (University of Central Arkansas, n.d.)

เหตุการณ์ความไม่สงบในชายแดนภาคใต้ดังกล่าวจึงเป็นสาเหตุให้เกิดความสูญเสียที่มากมาย รวมไปถึงความสูญเสียของเด็กที่เกิดขึ้น จากข้อมูลหน่วยงานด้านความมั่นคง ตั้งแต่ ม.ค. 47 - มิ.ย. 62 เป็นระยะเวลา 15 ปี ได้มีเด็กกำพร้าทั้งหมด 6,639 คน ให้ข้อมูลสถิติออกมาเป็นตัวเลขดังนี้

2.3.1 ประเภทของเด็กกำพร้า

1. กำพร้าพ่อ 6,241คน
2. กำพร้าแม่ 303 คน
3. กำพร้าพ่อและแม่ 95 คน

2.3.2 เพศ

1. หญิง 3,393 คน
2. ชาย 3,246 คน

2.3.3 จังหวัด

1. จังหวัดสงขลา 242 คน ได้แก่ อ.สะบ้าย้อย, อ.จะนะ, อ.เทพา และอนาทวี
2. จังหวัดยะลา 1,554 คน
3. จังหวัดปัตตานี 2,600 คน
4. จังหวัดนราธิวาส 2,243 คน

2.3.4 ปีที่เกิดเหตุการณ์

1. ปี พ.ศ. 2547 - 2550 จำนวน 2,092 คน
2. ปี พ.ศ. 2551 จำนวน 913 คน
3. ปี พ.ศ. 2552 จำนวน 543 คน
4. ปี พ.ศ. 2553 จำนวน 487 คน
5. ปี พ.ศ. 2554 จำนวน 557 คน
6. ปี พ.ศ. 2555 จำนวน 350 คน
7. ปี พ.ศ. 2556 จำนวน 506 คน

8. ปี พ.ศ. 2557 จำนวน 616 คน
9. ปี พ.ศ. 2558 จำนวน 229 คน
10. ปี พ.ศ. 2559 จำนวน 133 คน
11. ปี พ.ศ. 2560 จำนวน 113 คน
12. ปี พ.ศ. 2561 จำนวน 53 คน
13. ปี พ.ศ. 2562 จำนวน 52 คน

หมายเหตุ ข้อมูลหน่วยงานด้านความมั่นคง ณ วันที่ 31 ก.ค. 62

“ในทุก ๆ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามอัตราสัดส่วน เหตุการณ์ : เด็กกำพร้า = 1.51 เมื่อเกิดเหตุการณ์ 150 ครั้ง จะเกิดเด็กกำพร้า 100 คน” โดยเหตุการณ์การสูญเสียเหล่านี้กระทบการใช้ชีวิตของเด็กเหล่านี้อย่างมาก บางรายจากที่เป็นเด็กเร่ร่อนกลายเป็นโรคซึมเศร้า บางรายใช้ชีวิตอยู่ด้วยความหวาดระแวง บางรายอาจจะพิการ หรือบางรายต้องหยุดเรียนกลางคัน และย้ายถิ่นฐาน แม้เหตุการณ์จะผ่านไปแล้วเรื่องราวของเด็ก ๆ ได้รับความกระทบยังคงตามหลอกหลอนเด็ก ๆ อยู่จนถึงทุกวันนี้

เมื่อเกิดเหตุการณ์การสูญเสียขึ้นก็จะมีหน่วยงานศูนย์เยียวยาผู้เสียหายจากสถานการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนใต้มอบเงินเยียวยาให้กับผู้ที่ได้รับผลกระทบ ดังนี้

1. หากพ่อแม่เสียชีวิต ได้รับ 500,000 บาท
2. หากพิการ ได้รับ 500,000 บาท
3. หากบาดเจ็บสาหัส ได้รับ 50,000

*หมายเหตุ : ข้อมูลจาก คู่มือการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนใต้, กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

แต่อย่างไรก็ตามยังมีเด็กและผู้คนที่อีกจำนวนมากที่ไม่ได้รับเงินเยียวยาจากทางศูนย์เยียวยา แต่แม้จะได้รับเงินหรือไม่ก็ตาม ความสูญเสีย บาดแผล และความหวาดระแวงที่เกิดขึ้นในบุคคลนั้นก็ยังคงอยู่ต่อไป

3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับ ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม (KAP)

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม (KAP) (Knowledge, Attitude, and Practice of Bicycle Roger) (1978 อ้างใน ศิริวรรณ ว่องวีรวิทย์, 2553, หน้า 55) ได้อธิบายว่า เมื่อผู้รับสารได้รับ สารก็จะทำให้เกิดความรู้ เมื่อเกิดความรู้ขึ้น ก็จะทำให้เกิดทัศนคติ และขั้นตอนสุดท้ายคือการก่อให้เกิดการกระทำ นั่นหมายความว่า เมื่อบุคคลมีความรู้ มีเจตคติอย่างไรก็จะแสดงพฤติกรรม ออกมาตามนั้น เช่น กิจกรรมการรณรงค์ต้องเน้นไปที่การสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญเพื่อให้กลุ่มเป้าหมาย เกิดการเพิ่มพูนความรู้ สร้างทัศนคติที่ดีกับกิจกรรมรณรงค์ จนส่งผลไปถึงการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมไปยังกลุ่มเป้าหมาย ที่กลุ่มผู้สร้างกิจกรรมรณรงค์ต้องการให้เป็น

ทฤษฎี KAP จึงเป็นทฤษฎีที่มีความสำคัญกับตัวแปร 3 ตัว คือ ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Attitude) และพฤติกรรมการปฏิบัติ (Practice)

3.1 ความรู้

คือ ความสามารถด้านสติปัญญาของบุคคลที่แสดงออกโดยการจำเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ซึ่งความรู้มีความสำคัญต่อการเกิดทัศนคติต่อสิ่งนั้นภายหลังการรับรู้ โดยระดับจากง่ายไปสู่สิ่งที่ซับซ้อน และจากรูปร่างนามธรรม ซึ่งความรู้เป็น ประโยชน์และสามารถใช้เป็นแนวทางในการรณรงค์ให้กลุ่มเป้าหมายเกิดทัศนคติที่ดี และส่งผลไปถึงพฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงได้

3.2 ทักษะ

ทัศนคติเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ จึงจำเป็นที่จะต้องเข้าใจถึงความหมายของทัศนคติ และกระบวนการที่ใช้ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เพราะทัศนคติเป็นสิ่งที่ใช้เชื่อมโยงระหว่าง ความรู้ และพฤติกรรม หากได้รับข่าวสารในลักษณะที่แตกต่างกันก็จะส่งผลให้มีทัศนคติ หรือ แนวโน้มของพฤติกรรมมีความแตกต่างกันออกไปด้วย ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีส่วนเกี่ยวข้องกันโดยตรง ถ้าความคิดความรู้สึก และพฤติกรรมถูกกระทบในระดับใดก็ตามจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลง ทัศนคติทั้งสิ้น

3.4 พฤติกรรม

คือ การเลือกปฏิบัติตามคำแนะนำจากสื่อในรูปแบบต่าง ๆ จนส่งผลให้เกิดการ กระทำในสิ่งนั้น ๆ ซึ่งบางครั้งอาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การยอมรับปฏิบัติ หรือการมีส่วนร่วมของ บุคคลในกิจกรรมต่าง ๆ สุรพงษ์ โสธนะเสถียร (2533) กล่าวว่า พฤติกรรมเป็นการแสดงออกของบุคคล โดยใน พื้นฐานมา

จากความรู้ และทัศนคติของบุคคล การที่บุคคลมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน เนื่องมาจากการมี ความรู้และ ทัศนคติที่แตกต่างกัน ความแตกต่างกันในการแปลความหมายของสารที่ตนเองได้รับ จึงก่อให้เกิด ประสพการณ์สิ่งสมที่ต่างกัน อันมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของบุคคล

พฤติกรรมที่ถูกโน้มน้าวโดยการสื่อสารนั้น อาจเกิดกระบวนการเรียนรู้ หรือการตอบสนอง ต่อสื่อ ซึ่งในบางครั้งสื่อและความพยายามของการสื่อสารสังคมในปัจจุบัน พยายามทำให้บุคคลมี พฤติกรรม เพื่อส่วนรวม หรือผู้อื่น ซึ่งเป็นผลที่เกิดขึ้นจากการปลูกจิตสำนึกของผู้รับสาร (ดวงรัก จิรวังนรังสี, 2558)

ซึ่งจากทฤษฎี KAP นี้ สามารถนำมาปรับใช้ในตัวภาพยนตร์ได้ในส่วนของการที่ภาพยนตร์ ทำงานกับคนดูอย่างไร โดยการ มอบความรู้ ปลูกพื้นฐานความเชื่อและโลกของตัวละครให้คนดูค่อยๆ ซึมซับกับ มัน จนพัฒนาไปสู่การมีทัศนคติเดียวกันกับตัวละคร เพื่อให้เกิดพฤติกรรมหรือการยอมรับปฏิบัติในทางความ คิดที่ไปในทิศทางเดียวกับตัวละครและบทภาพยนตร์

4. การเผชิญกับภาวะสูญเสียและความเศร้าโศก (Coping with Loss and Grief)

การสูญเสียไม่ว่าจะเป็นการสูญเสียสิ่งของ ภายนอก การสูญเสียตามวัยต่าง ๆ การสูญเสีย ภาพลักษณ์หรืออัตมโนทัศน์ และการสูญเสียบุคคลสำคัญหรือบุคคลอันเป็นที่รัก จะทำให้บุคคลนั้นเกิดปฏิกิริยา ต่อการสูญเสียต่าง ๆ โดยมากจะเกิดภาวะเศร้าโศก ซึ่งเป็นภาวะทางอารมณ์ที่ตอบสนองต่อการสูญเสีย ใน แต่ละบุคคลจะมีปฏิกิริยาการตอบสนองต่อการสูญเสียที่ไม่เหมือนกัน บางคนสามารถเผชิญกับการสูญเสียสิ่ง สำคัญหรือรุนแรงไปได้อย่างปกติ ในขณะที่บางคนไม่สามารถเผชิญต่อการสูญเสียได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ หลายประการ เช่น ความรู้สึกหรือความผูกพันต่อสิ่งที่สูญเสีย หรือประสพการณ์การสูญเสีย ทิพย์สุดา สำเนียงเสนาะ (2556)

4.1 ปฏิกิริยาเศร้าโศกจากการสูญเสีย (Grieving Process)

ปฏิกิริยาเศร้าโศกจากการสูญเสีย (Grieving Process) คือปฏิกิริยาตอบสนองปกติของบุคคล หรือ ครอบครัวเมื่อประสบกับการสูญเสีย ความเศร้าโศกเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นหลังจากการสูญเสีย ซึ่งผู้ที่ให้ แนวคิดเกี่ยวกับ ปฏิกิริยาเศร้าโศกจากการสูญเสีย (grieving process) โดย Kubler-Ross ที่ได้แบ่งปฏิกิริยา เศร้าโศก จากการสูญเสียเป็น 5 ระยะ ดังนี้

1) ปฏิเสธ (denial)

เป็นระยะเวลาที่บุคคล พยายามปฏิเสธไม่ยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นกลไกปกป้องของบุคคลที่ต้องเผชิญความจริงที่เจ็บปวด เพื่อพยายามผ่อนคลายนผลกระทบจากความสูญเสีย อาจมีอาการขาดความรู้สึกรู้สึกไปชั่วขณะและไม่สามารถที่จะตั้งสติเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้องได้

2) โกรธ (anger)

โดยจะแสดงความโกรธต่อการสูญเสียที่เกิดขึ้น โทษบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือสิ่งแวดล้อม รู้สึกว่าทำไมต้องเกิดเหตุการณ์แบบนี้กับตนเองทำไมไม่เกิดกับคนอื่นพยายามโทษว่าเป็นความผิดของคนใดคนหนึ่ง

3) ต้อรอง (bargaining)

ในระยะนี้เริ่มมีการรับรู้การสูญเสีย แต่ยังพยายามมองหาสิ่งต่อรองเพื่อปลอบใจ เนื่องจากยังไม่สามารถยอมรับกับสิ่งที่เกิดขึ้นได้ รวมถึงการพยายามหาที่ยึดความมั่นใจใหม่ เช่น ทัศนคติคิดว่าแพทย์วินิจฉัยผิด หรือรักษาไม่ดี

4) ซึมเศร้า (depression)

เป็นระยะที่มีพฤติกรรมแยกตัว แสดงความรู้สึกเสียใจต่อการสูญเสียที่เกิดขึ้น เนื่องจากคิดว่าไม่สามารถจัดการ แก้ไขกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้แล้ว ซึ่งเป็นความรู้สึกปกติที่สามารถเกิดขึ้นได้ ในช่วงนี้ แต่ก็ยังเป็นช่วงที่อาจมีความเสี่ยงในการที่ผู้เสียใจจะกระทำการใดๆ อันเป็นอันตรายต่อตนเองหรือผู้อื่น

5) ยอมรับ (acceptance)

เป็นระยะที่เริ่มกลับสู่สภาพเดิมยอมรับการสูญเสียเมื่อเวลาผ่านไป ความรู้สึกและอารมณ์เศร้า รวมถึงสติค่อย ๆ ฟื้นกลับมา แม้จะเกิดการยอมรับแล้ว แต่อาจจะย้อนกลับไปสู่ขั้นตอนของการซึมเศร้าสลับไปมาได้ ถ้าขาดการประคับประคองจิตใจให้เข้มแข็งขึ้น ซึ่งอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมรวมถึงตัวบุคคลคนนั้นเองที่มีผลในการฝ่าฟันกับความทุกข์ในใจด้วย

4.2 ความเศร้าโศกผิดปกติ (abnormal grief reactions)

ความเศร้าโศกในลักษณะผิดปกติสามารถเกิดขึ้นได้ เพราะบุคคลไม่สามารถปรับสภาพจิตใจให้เป็นไปตามกระบวนการความเศร้าโศกได้ โดยทั่วไป abnormal grief reactions แบ่งได้เป็น (ฉวีวรรณ สัตยธรรม, แผงจันทร์สุข และศุภกรใจ เจริญสุข, 2556)

1) Chronic Grief Reaction

เป็นปฏิกิริยาความเศร้าโศกเรื้อรัง ไม่สามารถจัดความรู้สึกหม่น หมอง เสียใจจากการสูญเสียไปได้เป็นเวลาหลายปี

2) Delayed Grief Reaction

เป็นปฏิกิริยาเศร้าโศกที่ล่าช้า บุคคลไม่สามารถแสดงความรู้สึกเศร้า กระบวนการเศร้า โศกไม่เริ่มต้นหรือไม่สิ้นสุด อาการเศร้าโศกอาจรุนแรงมากถ้าเกิดการกระตุ้นจากการสูญเสียที่ทำให้นึกถึงเหตุการณ์

3) Exaggerated Grief Reaction

เป็นปฏิกิริยาเศร้าโศกที่เกินจริง รุนแรงกว่าและทำให้เสียหน้าที่ในด้านต่าง ๆ อย่างชัดเจน เช่น มี phobia หรือพฤติกรรมที่ผิดปกติ อื่น ๆ อย่างมากเป็นเวลานาน มากกว่า 6 เดือน

5. โรคเครียดหลังผ่านเหตุการณ์ร้ายแรง PTSD (Post-Traumatic Stress Disorder)

คือ สภาวะป่วยทางจิตใจเมื่อเผชิญกับเหตุการณ์ที่กระทบกระเทือนจิตใจอย่างร้ายแรง ส่งผลให้เกิดความเครียดอย่างมาก ทำให้เกิดมีความเครียดทางด้านจิตใจชนิดรุนแรงมาก จนทุกทรมาน ส่งผลให้เกิดความบกพร่องในหน้าที่การงานและการใช้ชีวิตประจำวันต่างๆ ตามมา ทั้งยังอาจนำไปสู่ปัญหาสุขภาพจิตอื่นๆ อย่าง โรคซึมเศร้า โรควิตกกังวล หรือโรคกลัวแบบจำเพาะได้ รวมถึงอาจทำให้เกิดพฤติกรรมที่ทำร้ายตัวเอง เช่น การใช้จ่ายเสพติด หรือการดื่ม แอลกอฮอล์ เป็นต้น นอกจากนี้ ผู้ป่วยอาจมีอาการปวดศีรษะ เวียนศีรษะ ปวดหน้าอก ปวดท้อง หรือมีพฤติกรรมการกินที่ผิดปกติด้วย (ทิพย์สุตา สำเนียงเสนาะ, 2556, น. 658 - 667)

อาการที่เกิดขึ้น คือ

- เห็นภาพเหตุการณ์ร้ายแรงซ้ำๆ
- วิตถวลสิ่งกระตุ้น
- นอนหลับยาก

- อาการ Flash Back คือ เกิดความตื่นตัว เห็นเหตุการณ์นั้นๆ กำลังจะเกิดขึ้นกับเรา ควบคุมไม่ได้

จากการศึกษาการเผชิญกับภาวะสูญเสียและความเศร้าโศกและโรคเครียดหลังผ่านเหตุการณ์ร้ายแรงทางทีมสร้างสรรค์จึงนำทฤษฎีและความรู้นี้มาปรับใช้กับบทภาพยนตร์และออกมาในรูปแบบการแสดงของตัวละครที่แสดงออกถึงอาการของโรคออกมา เพราะต้องการนำเสนออาการที่บุคคลในสามจังหวัดชายแดนใต้ที่ได้รับผลกระทบมีโอกาสได้รับการเผชิญกับโรคนี้ที่ค่อยตามหลอกหลอนอยู่เรื่อย ๆ

บทที่ 3

การพัฒนางานสร้างสรรค์

การพัฒนางานสร้างสรรค์ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวตลกมา แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนการสร้าง สรรค์
ดังนี้

1. ขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre - Production)

1.1 แรงบันดาลใจในการทำงาน

1.2 กระบวนการสร้างสรรค์บทภาพยนตร์

1.2.1 แก่นเรื่อง

1.2.2 โครงเรื่อง

1.3 กระบวนการวิเคราะห์ตัวละคร

1.4 กระบวนการสร้างสร้งงานของผู้คัดเลือกนักแสดง

1.4.1 รูปแบบการแสดงที่นำมาใช้ในภาพยนตร์

1.4.2 กระบวนการจัดหานักแสดง

1.4.3 การตัดสินใจเลือกนักแสดง

1.5 กระบวนการสร้างสร้งงานของผู้ฝึกซ้อมนักแสดง

1.5.1 แผนการทำงานกับนักแสดง

1.5.2 การฝึกซ้อมการแสดง

1.5.3 พัฒนาการของนักแสดง

1.6 กระบวนการสร้างสร้งงานด้านการกำกับศิลป์ในภาพยนตร์

1.6.1 การกำหนด Concept Image

1.6.2 การกำหนด Mood Board

1.6.3 กระบวนการสร้างโลกของภาพยนตร์

1.7 กระบวนการสร้างสร้งงานในด้านการออกแบบฉาก

1.7.1 การหาข้อมูลสำหรับการออกแบบสถานที่

1.7.2 การศึกษาสถานที่เพื่อใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์

1.7.3 การจัดฉากหรือสถานที่จริงเพื่อใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์

1.8 กระบวนการสร้างสร้งงานของฝ่ายการออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉาก

1.8.1 การเลือกสรรและออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉาก

1.9 กระบวนการสร้างสรรค์งานในด้านการออกแบบเครื่องแต่งกาย การแต่งหน้า และทรงผม

1.9.1 การหาข้อมูลเพื่อการออกแบบเครื่องแต่งกาย การแต่งหน้า ทรงผม และ Special Effect Make Up

1.9.2 แนวคิดในการออกแบบเครื่องแต่งกาย การแต่งหน้า และทรงผมเพื่อตัวละครหลัก

1.9.3 แนวคิดในการออกแบบเครื่องแต่งกาย การแต่งหน้า และทรงผมเพื่อนักแสดงประกอบฉาก

1.9.4 การลองเสื้อผ้ากับนักแสดงหลัก (Fitting)

1.10 กระบวนการสร้างสรรค์งานในด้านการกำกับภาพ

1.10.1 การกำหนด Mood and Tone

1.10.2 การออกแบบการจัดวางองค์ประกอบภาพเพื่อการเล่าเรื่อง

1.10.3 การออกแบบการเคลื่อนกล้องภายในภาพยนตร์

1.10.4 การออกแบบเพื่อการจัดแสงภายในภาพยนตร์

1.10.5 การเลือกใช้อุปกรณ์ถ่ายทำภาพยนตร์

1.11 การจัดทำงบประมาณ

1.11.1 การบริหารจัดการงบประมาณ

1.11.2 การขอรับการสนับสนุน

1.11.3 การประเมินค่าใช้จ่าย

1.12 การวางแผนการทำงานตลอดทั้งโครงการ

1.12.1 ตารางวางแผนการทำงานตลอดทั้งโครงการ

1.12.2 ตารางการถ่ายทำ

2. ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

2.1 ภาพยนตร์สำเร็จ

3. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post - Production)

3.1 การเตรียมไฟล์เพื่อส่งต่อการทำงานในช่วงหลังการผลิตภาพยนตร์

3.2 การเตรียมไฟล์เพื่อส่งต่อการทำงานลำดับภาพยนตร์

3.3 การลำดับภาพ

3.4 เทคนิคในการลำดับภาพยนตร์

3.5 การย้อมสีในภาพยนตร์

3.6 การออกแบบเสียงต่าง ๆ ในภาพยนตร์

4. กระบวนการสร้างสรรค์งานในด้านการออกแบบโปสเตอร์ภาพยนตร์และสแตนด์

1. ขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre - Production)

1.1 แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งาน

เหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ กลายเป็นความเคียดชิงของประชาชนในพื้นที่และประชาชนจากทั่วประเทศไปแล้วหรือ ?

นี่ความคิดที่เกิดขึ้นในขณะที่กำลังเห็นและอ่านข่าวเกี่ยวกับเหตุการณ์ความไม่สงบจากการกราดยิงของเจ้าหน้าที่ทหารในตัวเมืองนครราชสีมา เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2563 ซึ่งเป็นที่ถูกกล่าวถึงอย่างมากในสื่อออนไลน์ต่าง ๆ โดยส่วนใหญ่ความเห็นของผู้คนเหล่านั้นล้วนหวาดระแวงและตระหนกถึงความไม่ปลอดภัยที่เกิดขึ้นในการใช้ชีวิตประจำวัน หากแต่ในอีกฟากหนึ่งของประเทศกลับมีกลุ่มคนมากมายเช่นกันที่ต้องเผชิญสถานการณ์อันน่ากลัว โหดร้าย และหดหู่เหล่านั้นในแทบ “ทุกวัน” ไม่มีหน่วยรบพิเศษใดที่ยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือได้ทันเวลา มีเพียงแต่ทหารประจำการที่ต่างถูกบังคับมาอยู่ในพื้นที่เหล่านั้น

จากในข่าวกราดยิงที่นครราชสีมาสามารถระบุได้อย่างชัดเจนว่าปืนของคนร้ายนั้นคือปืนอะไร เขามีกระสุนอะไรหรือแม้กระทั่งระเบิดพลีชีพที่ติดอยู่ที่ตัวเขานั้นคือรุ่นอะไร เพราะสามารถตรวจสอบอุปกรณ์ได้จากในคลังสรรพาวุธที่หายไป แต่กลับกันในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ ไม่สามารถตรวจสอบหรือระบุได้เลยว่า พวกผู้ก่อการร้ายมีอาวุธอะไรบ้าง ใช้กระสุนแบบใดหรือมีระเบิดชนิดใดบ้าง จะสามารถรับรู้ได้ต่อเมื่อเกิดการก่อเหตุไปแล้ว

ผู้อยู่ในเหตุการณ์ของการก่อความไม่สงบที่นครราชสีมา ติดอยู่ในตัวห้างถึง 6 ชั่วโมงกล่าวว่า “มันไม่ตลกเลยสำหรับ 6 ชั่วโมงที่ติดอยู่ในนั้น มีแต่ความน่ากลัวและหดหู่” ใช่ มันไม่ตลกเลยสำหรับ 10 กว่าปีที่ต้องใช้ชีวิตเสี่ยงเป็นเสี่ยงตายในทุก ๆ วัน ไม่ตลกเลยที่เราไม่มีทางรู้เลยว่าข้าวมือไหน จะเป็นข้าวมือสุดท้ายของเรา ไม่ตลกเลยในทุก ๆ ครั้งที่เกิดเหตุการณ์ความไม่สงบแล้วเด็กโกลบ้านอย่างเราจะต้องนั่งลุ้น แบบวินาทีต่อวินาทีว่าชื่อผู้เสียชีวิตที่จะปรากฏขึ้นจะมีชื่อคนในครอบครัวไหม เพราะทุกครั้งที่เกิดเหตุจะมีการตัด

สัญญาณโทรศัพท์เพื่อป้องกันการกดสั่งการจากระยะไกล นั่นทำให้สิ่งที่เราทำได้คือ รอ คอย และภาวนา แต่ก็ไม่มีประชาชน 3 จังหวัดชายแดนใต้คนใด ออกมาทำการประท้วงขอความเห็นใจจากประชากรในประเทศ ไม่มีการมาร่วมวางดอกไม้ไว้อาลัย ไม่มีการสรรเสริญผู้กล้าที่สละชีวิตในสงครามที่ดูเหมือนจะไม่มีวันจบสิ้น มีเพียงความโศกเศร้าและอาลัยจากญาติมิตรหรือบุคคลใกล้ชิดเพียงเท่านั้น

ด้วยทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้น ในฐานะเด็กคนหนึ่งที่เคยโตมาในจังหวัด ยะลา ที่ได้เผชิญเหตุการณ์เสี่ยงเป็นเสี่ยงตายอย่างนับครั้งไม่ถ้วน หลายครั้งมักจะมีคนบอกว่าเราเลือกเกิดไม่ได้ บางอย่างเราก็แค่ต้องทำตัวให้ชินกับสถานการณ์ต่าง ๆ แล้วใช้ชีวิตต่อไป แล้วทำไมประชากรเกือบ 2 ล้านชีวิต ต้องปรับตัวให้ชินกับสถานการณ์ที่ไม่ควรเกิดขึ้นไม่ว่าจะในพื้นที่นี้ หรือพื้นที่ไหน ๆ ทำไมบ้านหลังใหญ่นั้น ถึงไม่เคยเหลียวแลคนในบ้านตรงนี้จริง ๆ เลยสักคน

จึงทำให้ผู้สร้างเองต้องการที่จะถ่ายทอดความรู้สึกของผู้คนในพื้นที่ที่ต้องอยู่ร่วมกับเหตุการณ์ความรุนแรง ความไม่สงบนี้มานานมากกว่า 16 ปี โดยที่ไม่มีทีท่าที่จะสิ้นสุดลง ผู้สร้างเลยกลับมาคิดว่าจริง ๆ แล้วข่าวเกี่ยวกับเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ที่ออกมามันก็เริ่มน้อยลงขึ้นทุกวัน จะด้วยเหตุผลอะไรก็ตามแต่ สิ่งที่ต้องการให้เห็นคือ ชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในพื้นที่นั้น ที่เขาไม่ได้พัฒนาสิ่งใดต่อ แต่เป็นการเรียนรู้แล้วอยู่ร่วมกับสิ่งที่เกิดขึ้น อย่างเช่น โขว์รูมรถยนต์ที่ตามปกติจะต้องเป็นกระจกโดยรอบ แต่เคยถูกวางระเบิด 3 ครั้ง ทำให้ปัจจุบันโขว์รูมนี้กลายเป็นโขว์รูมที่ถูกโบกปูนทึบแล้วใช้ไวน์ลภาพรถรุ่นต่างๆ มาโฆษณาแทน หรือ มัสยิดกรือเซะที่เคยถูกกราดยิง ณ ปัจจุบันนี้ก็ยังคงใช้งานอยู่และยังเหลือร่องรอยกระสุนเอาไว้เหมือนเป็นอนุสรณ์เตือนใจ เราต่างรู้ว่าว่าในพื้นที่ที่อยู่นั้นทับซ้อนไปด้วยปัญหาเยอะแยะมากมาย ซึ่งเราไม่สามารถรับรู้ได้เลยว่าข้อมูลอันไหนจริง ไม่จริงอย่างไร มีสิ่งเดียวที่เรารู้ได้อย่างแน่นอนว่ามันจริง คือ ความรู้สึกของคนในพื้นที่ ความรู้สึกที่ผู้สร้างกำลังถ่ายทอดออกมาในภาพยนตร์เรื่อง “On My Way Home” ความรู้สึกของคนในพื้นที่ที่อยู่ร่วมกับเหตุการณ์เหล่านี้มากกว่า 16 ปี

1.2 กระบวนการการสร้างสรรค์ภาพยนตร์

1.2.1 แก่นเรื่อง

ชีวิตคือการเติบโตไปพร้อมกับความเจ็บปวดในอดีต

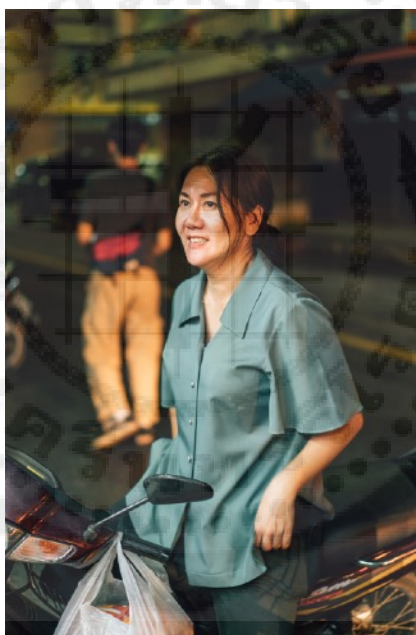
1.2.2 โครงเรื่อง

เรื่องราวชีวิตของครอบครัวแม่ลูกคู่หนึ่งที่ใช้ชีวิตอยู่ในจังหวัดยะลา โดยมีกิจวัตรประจำวัน คือ การไปตลาดในตอนเช้ามีด กลับมาเปิดร้านน้ำชา พาลูกไปโรงเรียน กลับมาขายของที่ร้านน้ำชา รอเวลาไป

รับลูกกลับ และพาไปกินข้าวเย็น ซึ่งในทุก ๆ วันศุกร์ จะเป็นวันพิเศษที่ลูกสาวตั้งหน้าตั้งหน้ารอทุกอาทิตย์ ซึ่งแม่จะพาลูกไปทานอาหารนอกบ้านและกิจวัตรอื่น ๆ จะเกิดขึ้นเป็น routine มาเป็นระยะเวลานานพอสมควร จนกระทั่งวนกลับมาถึงวันศุกร์อีกครั้ง แต่วันศุกร์นี้กลับกลายเป็นวันศุกร์ที่ต่างไปจากครั้งอื่นๆ ครอบครัวแม่ลูกได้ไปร้านอาหารเดิมซึ่งเป็นร้านประจำ และสุดท้ายก็เกิดเหตุการณ์ที่ทำให้เด็กผู้หญิงเกิดความสูญเสีย (ซึ่งในท้ายเรื่องจะทำให้ผู้ชมทั้งในและนอกพื้นที่สามารถสำรวจ บาดแผลทั้งทางร่างกายและจิตใจของตนเองได้เพื่อนำไปสู่การรับรู้และการพร้อมที่จะได้รับการเยียวยารักษาบาดแผลนั้น)

1.3 กระบวนการวิเคราะห์ตัวละคร

1.3.1 การวิเคราะห์ตัวละครแม่

ภาพประกอบที่ 1 ผู้รับบทแม่

ด้านกายภาพ

เพศผู้หญิง วัยผู้ใหญ่ อายุช่วง 40 - 43 ปี หน้าไม่คม เนื่องจากเป็นคนไทยเชื้อสายจีน ส่วนสูง 155 - 160 เซนติเมตร รูปร่างน้ำหนัก 55 - 60 กิโลกรัม บุคลิกภายนอกมีลักษณะ มั่นใจ กระฉับกระเฉง มนุษย์สัมพันธ์ดี เป็นกันเอง ชี้เล่นกับคนรู้จัก

ด้านสังคม

เกิดและโตที่จังหวัดยะลา เป็นคนไทยเชื้อสายจีน นับถือศาสนาพุทธ ชนชั้นกลาง มีครอบครัวโดยมีลูกสาวเพียงคนเดียว จึงเป็นทั้งพ่อและแม่ให้กับลูกสาว สามิไม่ระบุสถานะ ภาษาที่ใช้พูดกับคนทั่วไปจะใช้ภาษาไทยถิ่นใต้สำเนียงสงขลา แต่ใช้ภาษากลางที่ติดสำเนียงทองแดงกับเด็ก พูดและฟังภาษายาวีไม่ได้ อาชีพคือเป็นเจ้าของร้านน้ำชาแห่งหนึ่งในจังหวัดยะลา และเคยประสบกับเหตุการณ์ความรุนแรงมาก่อน แต่มีภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบทำให้ต้องมีอาชีพเพื่อดำเนินชีวิตต่อไป

ด้านจิตวิทยา

บุคลิกภายใน เป็นคนช่างสังเกต ใส่ใจในรายละเอียด อ่อนและรักลูกสาวคนเดียวมาก มีความกังวลต่อเหตุการณ์ความรุนแรง จึงทำให้มีนิสัยระแวงระวังตัวกับสื่อรอบตัวตลอดเวลา

1.3.2 การวิเคราะห์ตัวละครวัย

ภาพประกอบที่ 2 ผู้รับบทวัย

ด้านกายภาพ

เพศหญิง วัยเด็ก อายุ 9 -10 ปี หน้าตาคัลล้ายแม่ เป็นคนไทยพุทธ ผิวสองสีค่อนข้างคล้ำแดด ส่วนสูงมาตรฐาน ประมาณ 135 - 140 เซนติเมตร รูปร่างน้ำหนักสมส่วน โดย 30 - 35 กิโลกรัม บุคลิกภาพภายนอกมีนิสัยร่าเริงแจ่มใส เข้ากับคนง่าย

ด้านสังคม

เกิดและโตที่จังหวัดยะลา ชนชั้นกลาง เรียนอยู่ในโรงเรียนไทยพุทธ เป็นคนไทยเชื้อสายจีน นับถือศาสนาพุทธ เป็นลูกสาวคนเดียวและอยู่กับแม่แค่สองคน ใช้ภาษากลางปกติ พูดและฟังภาษายาวี่ไม่ได้สนิทกับแม่มาก สามารถรับผิดชอบตัวเองและดูแลตัวเองได้ในระดับหนึ่ง ทำให้ดูโตกว่าเด็กในวัยเดียวกันในระดับหนึ่ง ไม่เคยประสบกับเหตุการณ์ความรุนแรงมาก่อน

ด้านจิตวิทยา

สามารถดูแลตัวเองได้และรู้จักรับผิดชอบหน้าที่ของตัวเอง ไม่อแง รับรู้เรื่องราวเหตุการณ์และความรุนแรงผ่านการบอกเล่าของผู้ปกครองหรือได้ยินจากที่ผู้ใหญ่คุยกัน ไม่เคยประสบเหตุการณ์เองโดยตรงและไม่ชอบเสียงดัง

1.4 กระบวนการสร้างสรรค์งานของผู้คัดค้านนักแสดง

1.4.1 รูปแบบการแสดงที่นำมาใช้ในภาพยนตร์

รูปแบบการแสดงที่นำมาใช้ในภาพยนตร์ คือ Realism โดย Realism คือการแสดงที่เน้นความสมจริง ไม่เติมแต่งและเป็นธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกทางหน้าตาหรือลักษณะการดำเนินชีวิต โดยรูปแบบการแสดงนี้จะปรากฏอยู่ในทุกตัวละครในเรื่อง ที่จะเป็นการแสดงให้เห็นถึงความเป็นธรรมชาติซึ่งตัวละครเสมือนการใช้ชีวิตอยู่ในโลกของความเป็นจริง

1.4.2 กระบวนการจัดหานักแสดง

- มีการลงไปในพื้นที่จังหวัดยะลาเพื่อทำการหานักแสดง ตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น บริเวณโรงเรียน
- ถามหาจากคนเพื่อนหรือคนรู้จัก

1.4.3 การตัดสินใจเลือกนักแสดง

การคัดเลือกนักแสดงที่รับบท “แม่”

ภาพประกอบที่ 4 ผู้ที่มาคัดเลือกบทแม่

หลังจากที่ได้มีการสัมภาษณ์พูดคุยและชมการแสดงของผู้ที่มาทำการคัดเลือกนักแสดงแล้ว ทีมงานภายในกลุ่มได้ทำการปรึกษาความเห็นรวมถึงปรึกษาคณาจารย์ผู้มีความรู้แล้ว จึงได้มีการสรุปนักแสดงที่รับบทแม่ คือ

ภาพประกอบที่ 5 ผู้ที่ได้รับคัดเลือกบทแม่

ผู้ที่มารับบท แม่ : นิชฐานิชฐ์ กุลวิโรจน์ (เปิ้ล) อายุ 41 ส่วนสูง 163 เซนติเมตร น้ำหนัก 56 กิโลกรัม

โดยมีเหตุผลในการตัดสินใจดังนี้

1. มีพื้นฐานทางการแสดงที่ตรงกับความต้องการ
2. มีประสบการณ์การดำเนินชีวิตใกล้เคียงกับตัวละคร
3. มีทัศนคติและความเข้าใจใกล้เคียงกับตัวละครที่วิเคราะห์ไว้
4. มีพื้นฐานทางภาษาได้ในระดับนี้
5. สามารถเดินทางไปถ่ายทำที่จังหวัดยะลาได้

การคัดเลือกนักแสดงที่รับบท “ขวัญ”

ภาพประกอบที่ 6 ผู้ที่มาคัดเลือกบทขวัญ

หลังจากที่ได้มีการสัมภาษณ์พูดคุยและชมการแสดงของผู้ที่มาทำการคัดเลือกนักแสดงแล้วบุคคลภายในกลุ่มได้ทำการปรึกษาความเห็นภายในกลุ่มรวมถึงปรึกษาคณาจารย์ผู้มีความรู้แล้ว จึงได้มีการสรุปนักแสดงที่รับบทขวัญ คือ

ภาพประกอบที่ 7 ผู้ที่ได้รับคัดเลือกบทขวัญ

ผู้ที่มารับบท ขวัญ : ภัทรธิดา หมดส์ (ปาดิ) อายุ 11 ส่วนสูง 150 เซนติเมตร น้ำหนัก 40 กิโลกรัม

โดยมีเหตุผลในการตัดสินใจดังนี้

1. มีพื้นฐานทางการแสดงที่ตรงกับความต้องการ
2. มีทัศนคติและความเข้าใจใกล้เคียงกับตัวละครที่วิเคราะห์ไว้
3. มีพื้นฐานทางภาษาได้ในระดับหนึ่ง
4. สามารถเดินทางไปถ่ายทำที่จังหวัดยะลาได้

1.5 กระบวนการสร้างสรรค์งานของผู้ฝึกซ้อมนักแสดง

1.5.1 แผนการทำงานกับนักแสดง

1) การทำความรู้จักกับนักแสดง

การละลายพฤติกรรม

นักแสดงหลักทั้ง 2 คนและทีมงาน จะมีการแนะนำตัวและเริ่มทำความรู้จักกันให้มากขึ้น มีกิจกรรมละลายพฤติกรรมโดยใช้เกมเข้ามาให้ได้ทำร่วมกัน อันดับแรกนั่งเป็นวงกลมและถามคำถามซึ่งคำถามจะค่อย ๆ สะเอียดมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยตัวข้าพเจ้าจะเป็นคนที่คอยถามคำถาม ชวนคุยไปเรื่อย ๆ จนนักแสดงเริ่มรู้สึกว่่าเปิดใจกับเรามาก ๆ หลังจากได้ฟังคำตอบว่าเรื่องที่ดีที่สุดและ

เรื่องที่แย่ที่สุดของชีวิตคืออะไร หลังจากนั้นก็มีการเล่นเกมที่แนะนำชื่อตัวเองที่แปลกที่สุด โดยต้องขยับร่างกายประกอบกับคำพูดที่สามารถสื่อสารว่านั่นคือความหมายของชื่อเรา เพื่อลดอาการเกร็งของนักแสดง ขั้นตอนสุดท้ายของการละลายพฤติกรรมเป็นการเล่นทายคำ โดยแบ่งออกเป็น 2 ทีม ทีมละ 2 คน ให้ตกลงกันว่าใครจะเป็นคนไข่ก่อน ส่วนอีกคนเป็นคนทาย โดยห้ามพูดเป็นคำพูด แต่สามารถใช้เสียงสื่ออารมณ์ได้ ให้เวลาทีมละ 1 นาที ทีมใดที่ทำคะแนนได้มากกว่าทีมนั้นจะเป็นผู้ชนะ และทีมที่แพ้จะต้องโดนทำโทษ หลังจากเมื่อละลายพฤติกรรมไปพอสมควรแล้วก็เข้าสู่

2) การเข้าสู่สมาธิ

Part 2 คือการเข้าสู่สมาธิ ได้สาธิตวิธีการเดินให้ดู โดยยืนตัวตรงและมองหาจุดโฟกัสได้รอบห้องบริเวณใดก็ได้ เมื่อเรามีเป้าหมายที่เราจะไปแล้ว ให้เดินตรงไปยังจุดที่เราโฟกัสโดยพุ่งไปที่จุดเดียว ห้ามละสายตาไปทางอื่น จะมีการเพิ่มระดับความเร็วไปเรื่อย ๆ เมื่อปรบมือ 1 ครั้ง ให้ทุกคนหยุดทันทีไม่ว่าจะอยู่ท่าใดก็ตามและปรบมืออีก 1 ครั้งเพื่อเป็นสัญญาณให้เดินต่อ เมื่อปรบมือ 2 ครั้ง ให้กระโดด 1 ทีแล้วเดินต่อในระบกับความเร็วเท่าเดิม กิจกรรมนี้จะทำให้นักแสดงมีสมาธิและจดจ่อมากยิ่งขึ้น

3) การให้นักแสดงและทีมงานเข้าใจบทไปในทางเดียวกัน

โดยเรามีการบ้านให้นักแสดงวิเคราะห์ตัวละครของตัวเองว่าคิดว่าตัวละครของตนเองมีลักษณะนิสัยเป็นอย่างไร และเอามาพูดคุยกัน หลังจากนั้นข้าพเจ้าการเริ่มอธิบายตัวละครแต่ละตัวว่ามีความคิด, ทศนคติ และภูมิหลังของตัวละครเป็นอย่างไร หลังจากนั้นก็อ่านบทไปพร้อมๆกันเพื่อให้นักแสดงทั้ง 2 คนได้มีส่วนร่วมและปรับบทให้เข้ากับนักแสดง

4) การเข้าสู่ตัวละคร

มีการให้การบ้านนักแสดงอ่านบทเพื่อทำความเข้าใจกับตัวละครว่ามีอุปนิสัย อารมณ์ ทศนคติ บุคลิกท่าทางน้ำเสียง บทบาทของตัวละครในเรื่อง รวมไปถึงเป้าหมายสูงสุดของตัวละครว่าเป็นอย่างไร และนำมาพูดคุยและปรับความเข้าใจให้เข้าใจอย่างตรงกันว่าเป็นอย่างไรก่อนที่จะเริ่มซ้อม เมื่อนักแสดงเข้าใจถึงบทบาทของตัวเองเรียบร้อยแล้ว

แล้ว จะให้นักแสดงทั้งสองเข้าคู่กันอ่านบทเพื่อฝึกปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวละครโดยอิงจากบทภาพยนตร์เพื่อดูอารมณ์ ภาษา เพราะต้องการให้นักแสดงเล่นออกมาได้อย่างเป็นธรรมชาติ

1.5.2 การฝึกซ้อมการแสดง

ครั้งที่ 1 : วันที่ 22 ธันวาคม 2563 เวลา 11.30 - 15.30

ครั้งที่ 2 : วันที่ 22 ธันวาคม 2563 เวลา 11.30 - 15.30

No.	หัวเรื่อง	กิจกรรม	บทนักแสดง
1	Break the Ice	Part 1 ละลายพฤติกรรม	แม่ ขวัญ
	Conversation	- แนะนำตัวเอง - แนะนำชื่อที่แปลกที่สุด - เล่นทายคำ	
	Concentration	- การเดินโฟกัส	
	Super Objective Script Analysis	สรุปกิจกรรม	
	Coaching	Part 2 บท - คุยความเข้าใจตัวละคร - อ่านบทร่วมกัน	

No.	หัวเรื่อง	กิจกรรม	บทนักแสดง
2	Concentration Music Practice Super Objective Script Analysis	Part 1 การเข้าสู่สมาธิ - เดินโฟกัส - เล่นกระຈก - เปิดเพลงจินตนาการ สรุปกิจกรรม Part 2 บท - เจาะลึกแต่ละซีน	แม่ ขวัญ

ตารางที่ 1 การซ้อมการแสดง

1.5.3 การพัฒนาการของนักแสดง

วัน เดือน ปี	กิจกรรม	นักแสดง	ปัญหาที่พบ / พัฒนาการ	แนวทางการแก้ไข
22/12/2563	Workshop 1	คุณแม่	- นักแสดงเปิดตัวเองมากๆ พร้อมที่จะเรียนรู้และรับสิ่งใหม่เสมอ - มีความตั้งใจในทุกๆกิจกรรมเป็นอย่างดี - นักแสดงติดตามการพูดในชีวิตจริงคือค่อนข้างพูดช้าและเสียงยี่ด	- พยายามปรับคำพูดให้กระชับมากขึ้นและคอยทวนจังหวะอยู่เสมอ

วัน เดือน ปี	กิจกรรม	นักแสดง	ปัญหาที่พบ / พัฒนาการ	แนวทางการแก้ไข
23/12/2563	Workshop 2	ขวัญ	- นักแสดงเริ่มมีสมาธิมากยิ่งขึ้น - มีความตั้งใจในการทำกิจกรรมมากกว่าเดิม - กล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น - เล่นออกมามีความเป็นธรรมชาติมากขึ้น	
		คุณแม่	- มีความตั้งใจในการทำกิจกรรมต่าง ๆ มาก - พร้อมที่จะเรียนรู้ในการทำกิจกรรม Workshop เป็นอย่างมาก - จังหวะในการพูดเริ่มดีขึ้นและเข้ากับตัวละครแสดงความเป็นออกมาได้เป็นอย่างดี	

ตารางที่ 2 การพัฒนาของนักแสดง

วัน เดือน ปี	กิจกรรม	นักแสดง	ปัญหาที่พบ / พัฒนาการ	แนวทางการแก้ไข
22/12/2563	Workshop 1	ขวัญ	- นักแสดงไม่ค่อยมีสมาธิเนื่องจากมีเสียงรบกวนจากด้านนอก - นักแสดงไม่ค่อยกล้าแสดงออกแต่ก็ทำออกมาได้ดี - นักแสดงไม่ค่อยมีความมั่นใจในตัวเอง - นักแสดงกลัวการที่จะทำเต็มที่ ยังปิดกั้นตัวเอง - เวลาตอบทนักแสดงไม่ค่อยอินไปตามบท การแสดงออกทางสีหน้าและแววตาดูยังไม่ค่อยเชื่อว่าคนที่กำลังตอบทด้วยเป็นคุณแม่ของเขาจริงๆ	- พยายามเบี่ยงเบนความสนใจของนักแสดงให้โฟกัสกับกิจกรรมและทีมงานมากขึ้น - Acting Coach จะแสดงตัวอย่างในทุกๆกิจกรรมก่อนเพื่อลดความกดดันให้กับนักแสดง - สร้างความเชื่อมั่นให้กับนักแสดงว่าสิ่งที่ทำนั้นดี - ให้ความรู้สึกเป็นกันเอง - ให้นักแสดง แสดงสีหน้าตามที่ได้รับโจทย์มา และให้พี่เปิ้ลเป็นคนทนายว่าอารมณ์สีหน้าที่กำลังแสดงออกมารู้สึกอย่างไร - ให้นักแสดงแสดงความรักที่มีต่อคุณแม่โดยให้นักแสดงทั้ง2คน ยืนห่างกันประมาณ1เมตร และเมื่อรู้สึกว่าเขายากที่จะได้รับความรักจากคุณแม่ของเขา ให้วิ่งเข้าไปกอดด้วยความรู้สึกนั้นจริงๆ

ตารางที่ 2.2 การพัฒนาของนักแสดง

ภาพประกอบที่ 8 บรรยากาศการฝึกซ้อมการแสดง

1.6 กระบวนการสร้างสรรค์งานด้านการกำกับศิลป์ในภาพยนตร์

1.6.1 การกำหนด Concept Image

Theme

ชีวิตคือการเติบโตไปพร้อมกับความเจ็บปวดในอดีต

Keyword

เปื้อน / ไหลเวียน / แทรกซึม

จาก Theme ให้ความรู้สึกถึงการเปื้อน เหมือนกับความเจ็บปวดที่เข้ามาในชีวิตซึ่งคำนี้ค่อนข้างให้ความรู้สึกถึง “สิ่งที่คาดเดาไม่ได้ หรืออาจจะหมายถึงความไม่ได้ตั้งใจ” ในการที่สิ่งนั้นเกิดขึ้นและเข้ามาในชีวิตเรา ซึ่งความเจ็บปวดนั้นเองก็ค่อย ๆ แทรกซึมเข้ามาในชีวิตเรา ขณะที่ตัวเราเองก็กำลังเติบโตไปพร้อมกับมัน แล้วก็เกิดการไหลเวียน มันไม่ได้ถูกผสมเป็นเนื้อเดียวกับตัวเรา เราเองยังคงรู้สึกถึงการมีอยู่ของมัน มันยังไม่ได้หายไป มันยังคงไหลเวียนอยู่ในชีวิต ความทรงจำ และความรู้สึก แต่ในขณะเดียวกัน เราก็สามารถเติบโตและดำเนินชีวิตต่อไปได้ พร้อมกับมัน และแน่นอน มันก็จะยังเปื้อนในชีวิตเราอยู่อย่างนั้นตลอดไป ซึ่งจะได้เป็น Concept Image ดังนี้

ภาพประกอบที่ 9 Concept image

จากภาพทำให้เห็นถึงกระบวนการทำงานกับอารมณ์และความรู้สึกที่ได้พูดไป ทั้งการเปื้อน การแทรกซึม และการไหลเวียน ที่เป็นเหมือนกระบวนการทำงานของสีกายในภาพ โดยภาพนี้แสดงถึง “ ชีวิต ” ที่มีเรื่องราวความเจ็บปวดเข้ามา ก็เหมือนการเปื้อนของสีกายในภาพ และสิ่งนั้นกำลังแทรกซึมอยู่ร่วมใน ชีวิต ซึ่งทำหน้าที่เหมือนสีที่ใช้กระบวนการแทรกซึมไปกับพื้นผิวและเรื่องราวความเจ็บปวดต่าง ๆ ยังคงไหลเวียนอยู่ในชีวิตซึ่งความเจ็บปวดไม่ได้หายไป หรือไม่ได้ถูกรวมผสมเข้าหากัน แต่เป็นการทิ้งร่องรอยที่เป็นความทรงจำที่เกิดขึ้นในชีวิต ขณะที่ชีวิตกำลังเกิดการเติบโตไปพร้อม ๆ กับร่องรอยความทรงจำที่เป็นเรื่องราวความเจ็บปวด นอกจากนี้เป็นการได้เห็นชีวิตที่เติบโตไม่ได้สดใสหรือสะอาดเสมอไป จาก Concept Image นี้ ทำให้เป็นที่มาของ **Design Concept** ซึ่งก็คือ “ คราบ ”

1.6.2 การกำหนด Mood Board

ภาพประกอบที่ 10 Mood board

จาก Design Concept “ คราบ ” มันคือร่องรอยที่ทิ้งไว้บนพื้นผิวต่าง ๆ ซึ่งมันแสดงถึงการเคยมีอยู่ การเคยเปลี่ยนผ่าน หรือการที่สิ่งนั้นเคยมีอดีตอะไรบ้าง (สิ่งของที่มีความทรงจำ, เก่า) ซึ่งจะให้อารมณ์ถึง สัจธรรมชีวิต ความเย็น นิ่ง ลึก (ความจริงที่เกิดขึ้นและเป็นไปตามธรรมชาติ) โดยคราบต่างๆ ค่อนข้างที่จะเป็นธรรมชาติของสิ่งของที่ถูกใช้อยู่แล้ว แต่สิ่งของเหล่านั้นก็ยังสามารถใช้งานได้ตามหน้าที่เดิม เช่นเดียวกับตัวเรื่องที่ตัวละครผ่านเรื่องราวต่างๆมา และความเจ็บปวดเหล่านั้น ยังคงอยู่ไม่ได้หายไปไหน มันยังคงอยู่ และทุกครั้งที่นึกถึงก็ยังคงรู้สึกได้ แต่ในขณะเดียวกันเราเองก็เดินหน้าต่อไปในหน้าที่ของตัวเองและเติบโตไปด้วยในเวลาเดียวกัน ซึ่งคราบบนสิ่งของต่างๆ จะช่วยขยายความธรรมดาพวกนี้ให้มีความหมายมากขึ้น โดยเราจะนำพวกคราบต่างๆ มาทำงานตามกระบวนการ 3 คำที่เคยใช้ในการทำงาน คราบพวกนี้ “ เปื้อนและแทรกซึม ” อยู่ตามสิ่งของต่างๆ ซึ่งสิ่งของพวกนี้ยัง “ ไหลเวียน ” อยู่ในชีวิตเรา อาจจะได้ใช้บ้างหรือไม่ได้ใช้บ้างแต่มันยังคงใช้งานได้เพียงแค่มันคราบเปื้อนของการใช้งานเพิ่มขึ้นเท่านั้นเอง

ลักษณะของคราบ จะมาในรูปแบบการถลอก การเป็นวงขอบนอกเข้มข้างในจาง รูปแบบพริฟฟอร์ม การกัดกร่อน (สนิม) การทับซ้อนเป็นเลเยอร์ (โดนซ้ำ ๆ) ร่องรอยของการเคยมีอยู่ สีที่ต่างหรือความต่างของโทนสี การซึมไหลถึงกันของสี สีที่ซีด

สีที่ใช้ จะคงไว้ซึ่งความเป็นธรรมชาติ (Original) ของสิ่งนั้น เพราะตัวหนังเองก็กำลังจะบอกเล่าความจริง ซึ่งจะถูกแต่งเติมเพียงเล็กน้อย โดยคัมโทนแนวสีที่ธรรมชาติสร้างหรือตัวเรื่องจะมี Chrome สีที่เป็นธรรมชาติ โครมสีเขียว ที่แสดงความเป็นไปของวัฏจักรในชีวิต เรากำลังพูดถึงการมีอยู่ ตั้งอยู่ แล้วดับไป ไม่ได้แสดงถึงการเกิดใหม่

1.6.3 กระบวนการสร้างโลกของภาพยนตร์ (Time And Place)

โลกของภาพยนตร์

ประเทศ : ไทย

จังหวัด : ยะลา อำเภอเมืองยะลา พุทธศักราช : 2563

เหตุผลที่เลือกตัวเมือง ในจังหวัดยะลา เนื่องจากบทภาพยนตร์นั้นมาจากผู้กำกับที่ต้องการถ่ายทอดเรื่องราวของตนเองที่เกี่ยวกับ ชีวิตใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยพื้นฐานเป็นคนไทย-พุทธที่อาศัยอยู่ในจังหวัดยะลา ซึ่งบริเวณที่คนไทย-พุทธ อยู่จำนวนมากและนิยมอยู่รวมกันคือ บริเวณในเมือง เช่น บริเวณสี่โรส โดยลักษณะของตัวเมืองยะลามี ดังนี้

เมืองยะลา ในปัจจุบันมีลักษณะสะอาด ผังเมืองและตัวเมืองมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย การจราจร และแหล่งที่พักอาศัยไม่แออัด มีป้อมทหารประจำอยู่ตามจุดที่จำเป็น เช่น บริเวณที่มีการเข้าออกเป็นจำนวนมาก อย่างถนนเส้นรวมมิตร ในตัวเมืองยะลา หรือทางเข้าออกจังหวัดยะลา การเดินทางนิยมใช้รถจักรยานยนต์ เพราะ รถจักรยานยนต์สะดวกสบายในการเดินทางของที่ยะลามากกว่า ทั้งในด้านการจราจร การขับขี่ที่ไม่ได้มีความเร็วมาก และในด้านของราคารถจักรยานยนต์ไม่ได้สูงมาก หากเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบเกิดขึ้นทำให้ยากต่อการซื้อ ขายใหม่อีกครั้ง ความเจริญทางด้านทุนนิยมก็ยังไม่สูงมากนัก ไม่ว่าจะเป็นของอุปโภค - บริโภค (ยกเว้นรถจักรยานยนต์) การแต่งตัวหรือแฟชั่นต่าง ๆ ก็ยังไม่ค่อยเข้าถึงมากนัก เพราะแหล่งซื้อขายเสื้อผ้าที่ใหญ่และเป็นที่ยอมรับสำหรับคนที่นี่คือ ตลาดมือสอง ขนมหือของใช้ต่าง ๆ จะนิยมซื้อจากร้านชำ ร้านค้าส่งขนาดเล็กไม่ใหญ่มากที่ชาวบ้านมักเป็นเจ้าของกันเอง หรือซูเปอร์ที่ใหญ่สุดที่คนยะลานิยมคือ แฟมิลีไฮเปอร์มาร์ท ด้วยเหตุนี้จึงทำให้จังหวัดยะลามีภาพลักษณ์ที่ดูไม่ค่อยทันสมัยมากนัก ยังคงความ

ดั้งเดิมของอะไรหลาย ๆ อย่างไว้อยู่ ส่วนในด้านการใช้ชีวิตของคนที่นี่ค่อนข้างไว ชาวไทย-พุทธ จะตื่นเช้า พอค่ำแล้วจะกลับบ้านไว แต่ถ้าเป็นชาวไทย-มุสลิม จะอยู่ค่าซึ่งเวลา ไม่เกินเที่ยงคืน

ภาพประกอบที่ 11 บรรยากาศในจังหวัดยะลา

ในส่วนของการทำ Design Concept มาใช้ในงานของเรา ด้านของ Set Design ถูกนำไปใส่ในรูปแบบของเมืองที่เราพยายามนำเสนอ “บาดแผล” ของเมืองหรือสถานที่ที่เคยเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบเกิดขึ้น เราเลยพยายามเลือกสถานที่ที่แม่จะขับรถผ่านสำหรับในเรื่อง ซึ่งเราต้องการถ่ายทอดความเป็นจริงที่เกิดขึ้นอยู่แล้วส่วนในด้านที่เราทำงานกับมันหนัก ๆ เลยคือ ส่วนของบ้าน ร้านน้ำชา และร้านอาหารที่เราเคยเกิดเหตุการณ์จริง ๆ รวมถึงเสื้อผ้าที่พยายามใส่รายละเอียดเล็ก ๆ ลงไปในงานให้ได้ครอบคลุมและชัดเจนกับงานของเรามากที่สุด ซึ่งแนวคิดและแนวทางการทำงานจะอยู่ในส่วนของการ Design และ Reference

1.7 กระบวนการสร้างสรรค์งานของฝ่ายออกแบบสถานที่

1.7.1 การหาข้อมูลสำหรับออกแบบสถานที่

การออกแบบงานสร้างจากบทภาพยนตร์เรื่องทางกลับบ้าน (On my way home) ที่ได้รับมาเป็นโลกภาพยนตร์ที่มีลักษณะ Realism ที่เน้นความสมจริง ทางผู้ออกแบบสถานที่จึงหาข้อมูลจากการลงสถานที่จริง สัมภาษณ์คนในพื้นที่ สังเกต และหาข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษร จากข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้ทางผู้ออกแบบจึงนำมาปรับใช้กับบทภาพยนตร์และออกแบบมาให้สมจริงมากที่สุด

สถานที่ที่ปรากฏในภาพยนตร์ ได้แก่

1. บ้าน
2. ร้านน้ำชา
3. ห้องนอน
4. ห้องครัว
5. โรงจอดรถ
6. ร้านโจ๊ก
7. ร้านอาหาร
8. หน้าโรงเรียน
9. หน้าตลาดเช้า
10. สถานที่ต่าง ๆ ในเมืองยะลา

1.7.2 การศึกษาสถานที่เพื่อใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์

ส่วนในด้านสถานที่ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์จะเป็นสถานที่ของการใช้ชีวิตลักษณะเหมือนการชีวิตประจำวันซึ่งจะมีลักษณะของแต่ละวันที่เปลี่ยนแปลงไป สถานที่ต่างก็จะมีดังนี้ ร้านน้ำชา ห้องนอน ห้องครัว โรงจอดรถ หน้าโรงเรียน ตลาดตอนเช้า ร้านโจ๊ก ร้านอาหาร สถานที่ต่าง ๆ ที่จักรยานยนตร์ผ่าน

1) บ้าน

Reference บ้าน ซึ่งลักษณะบ้านจะเป็นทรงอาคารพาณิชย์หัวมุม โครงสร้างเป็นคอนกรีตและไม้ผสมผสานกัน โดยลักษณะของบ้านสามารถเป็นทั้งบ้านและร้านค้าไปได้ในตัว โดยลักษณะของตัวละครจะเป็นชาวไทยพุทธ การตกแต่งภายในจึงจะมีที่สะท้อนความเชื่อของความเป็นชาวไทยพุทธ

ภาพประกอบที่ 12 Reference บ้าน และที่อยู่อาศัย

2) ร้านน้ำชา

โดยให้ร้านน้ำชาตั้งอยู่บริเวณห้วมุม เป็นบรรยากาศที่จะทำให้รู้สึกถึง Mood Board ที่แสดงถึงการมีอยู่ การเปลี่ยนผ่าน และอารมณ์ สัจธรรมความ เย็น นิ่งและลึก โดยร้านจะโปร่งโล่ง ไม่ได้รู้สึกแออัดหรือแน่น แต่ภายในร้านยังคงพูดเล่าถึงคราบ ซึ่งภายในจะมีลักษณะถูกใช้งานมานานมีร่องรอยจากคราบน้ำและความเก่าตามธรรมชาติของการถูกใช้งานเป็นเวลานานจากตัวร้านและภาชนะของร้าน การใช้ซ้ำ โดยเป็นการแสดงถึงร้านเป็นแหล่งรวมความทรงจำเรื่องราว และประสบการณ์ของผู้คนที่ไหลเวียนอยู่ภายในร้าน และภายในร้านองค์ประกอบตามความเป็นจริงในการค้าขาย

นอกจากนี้โต๊ะคิดเงินจะมีการตกแต่งรูปให้เห็นถึงเรื่องราวความทรงจำ , ความสัมพันธ์ของแม่ลูก และเป็นการเปิดตัวละครคนสำคัญของตัวละครแม่ ซึ่งจะมี Texture ผ่านมาเวลานานจากรอยคราบ และในวันสุดท้ายจะมีตัวปฏิทิน และรายการทางโทรทัศน์ของแต่ละช่วงเวลา และวันในการบอกช่วงเวลาเปลี่ยนผ่าน

ภาพประกอบที่ 13 Reference ร้านน้ำชา

ภาพประกอบที่ 14 Sketch ร้านน้ำชา

3) ห้องนอน

ห้องนอนจะต้องมีสภาพและวัสดุของดีกแฉว (วัสดุและโครงสร้าง) ตัวบ้านที่เข้ากับร้านค้า เนื่องจากร้านค้าและบ้านอยู่ภายในดีกแฉวเดียวกัน ซึ่งห้องนอนจะเป็นห้องที่ให้ความรู้สึกถึงการเป็นตัวแทนแม่ ที่จะเห็นได้ว่าแม่สามารถแบ่งบทบาทหน้าที่ของการเป็นแม่ค้าและแม่ได้ชัดเจน โดยออกแบบห้องนอนให้รู้สึกความอบอุ่น และนุ่มนวล เป็นเหมือนการเอาใจใส่ โอบอ้อม และการดูแลของแม่ที่ให้ขวัญ เห็นได้จาก สีของเครื่องนอน ผ้าปูม่าน ในโทนที่ให้ความอบอุ่น นุ่มนวล มีความเบาบาง และผ้าห่ม ของขวัญลายเมฆทั่วพื้น เป็นการแสดงถึงการเป็นโลกของกันและกัน

โดยภายในห้อง มีการแสดงถึงร่องรอยการเติบโตของชีวิตตัวละครแม่ที่ในปัจจุบันมีการะในการแบกรับ โอบอ้อมลูก เห็นจากเฟอร์นิเจอร์ สภาพห้องที่มีสภาพการใช้งานมานานซึ่งยังคงใช้งานได้ และคราบปลวกที่แทรกซึมขึ้นตามผนังห้อง หรือคราบของสติ๊กเกอร์เป็นการแสดงให้เห็นเรื่องราวต่างที่เจ็บปวดของชีวิตเกิดขึ้นไปพร้อมกับการเติบโต ของทั้งสองตัวละคร

นอกจากนี้ยังแสดงถึงตัวตนของขวัญผ่านสิ่งของต่าง ๆ ที่ขวัญชอบ ใช้ หรือสร้างขึ้น เช่น การเติบโตอย่างโดดเดี่ยวจากตุ๊กตาต่าง ๆ ที่ขวัญมีเพียงแม่และของเล่นเป็นเพื่อน ตัวละครการ์ตูนที่ขวัญชอบ Sofia , รูปวาดต่าง ๆ ของขวัญที่เป็นการเล่าถึงภาพยะลาของเด็กที่เกิดในพื้นที่ ที่มองว่าเป็นเมื่อปกติและสวยงาม (โดยได้แรงบันดาลใจจากผู้กำกับที่เคยมีประสบการณ์ร่วมในพื้นที่ เคยมองเห็นเหตุการณ์ระเบิด เป็นภาพที่สวยงามในต่อเด็ก) และอีกรูปที่หยิบเรื่องราวของเหตุการณ์นกระดาศที่เป็นเหมือนความหวัง อิสระ และเสรีภาพของคนในพื้นที่ ซึ่งยังคงถูกกักขัง (จากภาพจำ) และไม่ได้รับการแก้ไข โดยจะได้รับความรู้สึกผ่านภาพวาดของขวัญที่เป็นเพียงนกร่อนบนท้องฟ้า แต่จะสามารถเห็นได้ผ่านช่องกันของชั้นหนังสือเท่านั้น ทำให้รู้สึกเหมือนถูกขังดังที่กล่าวข้างต้น

ภาพประกอบที่ 15 Reference ห้องนอน

ภาพประกอบที่ 16 Sketch ห้องนอน

4) ห้องครัว

ห้องครัวจะต้องมีสภาพและวัสดุของดีกถว (วัสดุและโครงสร้าง) ตัวบ้านที่เข้ากับร้านค้า เนื่องจากร้านค้าและบ้านอยู่ภายในตึกแถวเดียวกัน มีการออกแบบให้ความรู้สึกเหมือนกับห้องนอนที่เป็นตัวแม่ ของการแบ่งบทบาทหน้าที่ของการเป็นแม่ค้าและแม่ได้ชัดเจน โดยออกแบบห้องครัวให้รู้สึกถึงความอบอุ่น และนุ่มนวล เป็นเหมือนการเอาใจใส่ โอบอ้อม และการดูแลของแม่ที่ให้อภัย เห็นได้จากสีภายในครัว ผ้าคลุมโต๊ะ ในโทนที่ให้ความอบอุ่น นุ่มนวล มีความเบาบาง

โดยภายในห้อง มีการแสดงถึงร่องรอยการเติบโตของชีวิตตัวละครแม่ที่ในปัจจุบันมีการะในการแบกรับ โอบอ้อมลูก เห็นจากเฟอร์นิเจอร์ ข้าวของเครื่องใช้ สภาพห้องที่มีสภาพการใช้งานมานานซึ่งยังคงใช้งานได้ คราบตามผนังห้อง หรือ คราบผ้า รวมถึงสัญญาณของเหล็กดัดหน้าต่างที่เป็นกรงลายนกสองตัว เป็นการแสดงถึงพื้นที่ของตัวละครที่ปลอดภัยที่สุดของการเป็นอยู่ในพื้นที่ไม่ได้เพียงแค่อิสระ

ภาพประกอบที่ 17 Reference ห้องครัวและห้องกินข้าว

ภาพประกอบที่ 18 Sketch ห้องครัวและห้องกินข้าว

5) โรงจอดรถ

โดยจะออกแบบให้โรงจอดรถเป็นทั้งที่ซักล้างเสื้อผ้าและเก็บของ ซึ่งเป็นการแสดงถึงสถานที่ของการเก็บเรื่องราวความเจ็บปวดหรือลบเลือนเรื่องราวต่าง ๆ ของชีวิต เช่น การซักล้างเป็นเหมือนการลบรอยคราบเปื้อนของความทรงจำที่เจ็บปวดในชีวิต การจัดเก็บนั้นก็เป็นการเลือกที่จะเก็บเรื่องราวเปรียบเสมือนห้องใต้หลังคา ซึ่งการจอดรถเข้าไปสถานที่นี้เป็นเหมือนการเตือนให้รู้ว่า การลบเลือนรอยคราบที่เกิดขึ้นนั้นยากหรือเป็นไปได้ แต่เรากลับเติบโตไปพร้อมกับรอยคราบที่เป็นความทรงจำในอดีต

ภาพประกอบที่ 19 Reference โรงจอดรถ

ภาพประกอบที่ 20 Sketch โรงจอดรถ

6) ร้านโจ๊ก

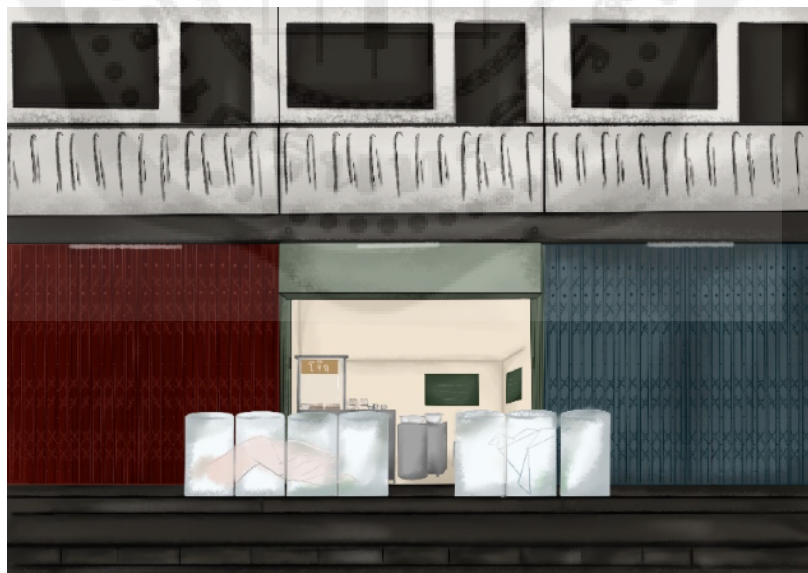
ซึ่งร้านโจ๊กเป็นการใช้ตึกแถว ภายในร้านอิงความเป็นจริง มีการจัดวางองค์ประกอบของผู้คนและการใช้ชีวิตให้รู้สึกถึงความนิ่ง ลึก หมดหวังของคราบและความคลีน

ร้านปรับให้มีบังเกอร์หน้าร้านเพื่อแสดงให้เห็นถึงคราบความเจ็บปวดของการมีบังเกอร์อีกครั้ง (เนื่องจากอดีตสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์รุนแรงหรือก่อการร้าย มีสูญเสียบ่อยครั้งจึงมีการป้องกันด้วยการตั้งบังเกอร์เพื่อลดการสูญเสียหรือความเสียหาย และลดทลายมีออรับนกระดาดชนบังเกอร์ที่สภาพถูกเปลี่ยน

ผ่านไปเป็นเวลานานจากฝนและแดด (การขีด คราบ) เป็นการแสดงถึงความหวังของคนในพื้นที่ที่ต้องการได้รับการแก้ไข แต่สุดท้ายเมื่อเวลาผ่านไปก็ยังไม่เคยได้รับการแก้ไขซักที จึงทำให้กลายเป็นแค่เพียงร่องรอยของคราบความเจ็บปวดที่เคยได้รับ

ภาพประกอบที่ 21 Reference ร้านโจ๊ก

ภาพประกอบที่ 22 Sketch ร้านโจ๊ก

7) ร้านอาหาร

โดยร้านอาหารจะเป็นการแสดงให้เห็นถึงการการมีอยู่ ตั้งอยู่ แล้วดับไป ไม่ได้มีการแสดงถึงการเกิดใหม่ ซึ่งจะให้อารมณ์ถึง สัจธรรมชีวิต ความเย็น นิ่ง ลึก (ความจริงที่เกิดขึ้นและเป็นไปตามธรรมชาติ) เช่นเดียวของการกักกร่อนจากคราบหรือร่องรอยต่าง ๆ ที่เคยมีอยู่ เปลี่ยนผ่าน หรือการที่สิ่งนั้นเคยมีอดีตอะไรผ่านมาบ้าง โดยจะเห็นได้ผ่านฉากหรือสถานที่ เพอร์นิเจอร์ ข้าวของเครื่องใช้ เป็นความรู้สึกถึงความเป็นไปตามสัจธรรม มีร่องรอยของคราบ และความซีด จากการใช้งาน

ภาพประกอบที่ 23 Reference ร้านอาหาร

ภาพประกอบที่ 24 Sketch ร้านอาหาร

8) หน้าโรงเรียน

เป็นการเลือกใช้สถานที่จริงตามสภาพการใช้งานจริง เนื่องจากการมีอยู่ของสถานที่ที่สามารถแสดงถึงการใช้ชีวิตที่ปกติ , ความจริงที่เกิดขึ้นและเป็นไปตามธรรมชาติ ได้ตรงตาม Mood board โดยคราบต่าง ๆ ค่อนข้างที่จะเป็นธรรมชาติของสิ่งของที่ถูกใช้อยู่ โดยจะมีการจัดวางองค์ประกอบของผู้คนและการใช้ชีวิตให้รู้สึกถึงความนิ่งและลึก นอกจากนี้ตัวละครจะช่วยเล่าถึงความเจ็บปวดของการเติบโตผ่านรอยแผลของตัวละคร โดยมีบรรยากาศของฉากหรือสถานที่ดังกล่าวเป็นการสนับสนุน

ภาพประกอบที่ 25 Reference หน้าโรงเรียน

9) หน้าตลาดเช้า

เป็นการเลือกใช้สถานที่จริงตามสภาพการใช้งานจริงเนื่องจากการมีอยู่ของสถานที่ที่สามารถแสดงถึงความจริงที่เกิดขึ้นและเป็นไปตามธรรมชาติ ได้ตรงตาม Mood board โดยคราบต่าง ๆ ค่อนข้างที่จะเป็นธรรมชาติของสิ่งของที่ถูกใช้อยู่ โดยจะมีการจัดวางองค์ประกอบของผู้คนและการใช้ชีวิตให้รู้สึกถึงความ นิ่ง และลึก และเป็นสถานที่ที่แสดงถึงร่องรอยของคราบ ความทรงจำและความเจ็บปวดที่เคยเกิดขึ้นคราбыังคงไหลเวียนในในความทรงจำ ความกลัวของคนพื้นที่

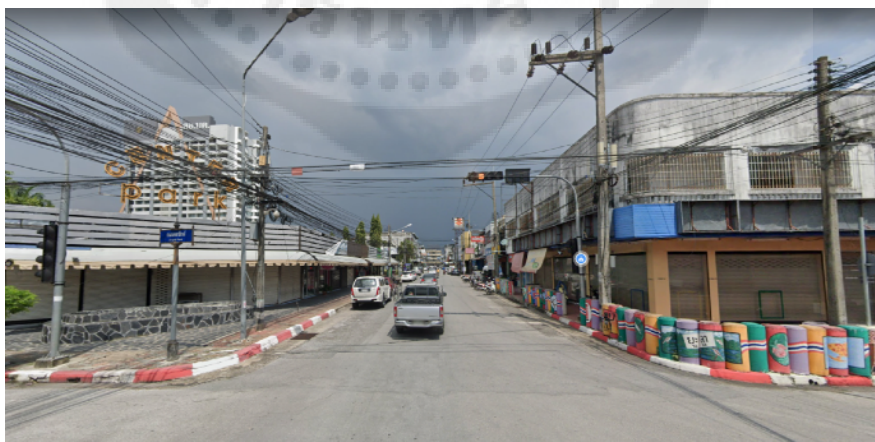
ภาพประกอบที่ 26 Reference หน้าตลาดเช้า

10) สถานที่ต่าง ๆ ในอำเภอเมือง จังหวัดยะลา

โดยแต่ละสถานที่ของเมืองยะลาที่เลือกมานั้นจะเป็นสถานที่แสดงถึงร่องรอยของคราบ ความทรงจำ และความเจ็บปวดที่เคยเกิดขึ้นคราบยังคงไหลเวียนในในความทรงจำของคนพื้นที่ และสถานที่ที่เลือกจะเป็นสถานที่ที่ดูปกติจากความเคยชินของคนในพื้นที่แต่ความเป็นจริงแล้วสิ่งเหล่านี้ไม่ควรเกิดขึ้น นอกจากนี้การมีอยู่ของสถานที่ที่สามารถแสดงถึง การใช้ชีวิตที่ปกติ , ความจริงที่เกิดขึ้นและเป็นไปตามธรรมชาติ ได้ตรงตาม Mood board

(10.1) ถนนรวมมิตร

เป็นถนนที่มีแนวของบังเกอร์กันและถูกตกแต่งสีเพ้นท์ ลวดความกลัว แต่สถานที่นี้ยังคงเป็นร่องรอยคราบความกลัวของความสูญเสียและความกลัวของคนในพื้นที่

ภาพประกอบที่ 27 Reference ถนนรวมมิตร

(10.2) โชว์รูมรถ Mazda

เป็นสถานที่แสดงถึงร่องรอยความกลัวและการการแก้ไขหรือเยียวยาตนเองด้วยการเปลี่ยนแปลงการเป็นอยู่เพื่อให้อยู่ในพื้นที่ได้

ภาพประกอบที่ 28 Reference โชว์รูมรถ Mazda

11) บรรยากาศคามท้องถนนที่เจ็บส้งตั้งแต่พลบค่ำ

เป็นสถานที่แสดงถึงร่องรอยของคราบ ความทรงจำและความเจ็บปวดที่เคยเกิดขึ้นคราบยังคงไหลเวียนในในความทรงจำ ความกลัวของคนพื้นที่ ความคุ้นชินและเคยชินผู้คนเปลี่ยนการใช้ชีวิตเพื่อหลีกเลี่ยงความกลัวในอดีตของพื้นที่

ภาพประกอบที่ 29 Reference บรรยากาศตามท้องถนนที่เงียบสงัดตั้งแต่พลบค่ำ

(11.1) สถานีบริการน้ำมัน หรือปั้มน้ำมันในพื้นที่ จะปิดตั้งแต่ 6 โมงเย็น ซึ่งปกติแล้วปั้มน้ำมันกรุงเทพจะเปิด 24 ชม. ไม่ว่าจะเป็น คาลเท็กซ์ เซลล์ หรือจะปตท.

ภาพประกอบที่ 30 Research สถานีบริการน้ำมัน อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

(11.2) ป้อมทหาร หรือการรักษาการ จะตั้งอยู่ตามถนนที่จะแยกออกจากแหล่งที่มีคนอยู่เยอะตามหัวมุมต่าง ๆ และทางเข้าออกในเมืองยะลา

ภาพประกอบที่ 31 Research ป้อมทหารหรือการรักษาการ อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

1.7.3 การจัดทำ Key Visual ของฉากหรือสถานที่จริงที่ใช้เพื่อถ่ายทำภาพยนตร์

โดยสถานที่การถ่ายทำภาพยนตร์สันวิทยานิพนธ์เรื่อง “ทางกลับบ้าน” จัดถ่ายทำที่ อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ซึ่งทางฝ่ายออกแบบมีแผนในการเดินทางและเตรียมงานล่วงหน้าก่อนถ่ายทำจริงในการลงพื้นที่ก่อน 1 อาทิตย์ เพื่อการติดตั้งสถานที่ต่าง ๆ ให้พร้อมก่อนวันถ่ายเนื่องจากลดเวลาและปัญหาที่จะเกิดขึ้น โดยก่อนการลงพื้นที่ได้มีการเตรียมการต่าง ๆ ให้เสร็จ เพื่อพร้อมในการติดตั้งได้เลย ทั้งการออกแบบฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก

สถานที่ที่ใช้ถ่ายทำ (Location) และการออกแบบภาพเพื่อใช้ประกอบ (Key visual)

1) บ้าน

ภาพประกอบที่ 32 บ้านที่ใช้ถ่ายทำ

ภาพประกอบที่ 33 Key visual แผนผังบ้าน

เนื่องจากสถานที่ที่ถ่ายทำจริงไม่สะดวกต่อการใช้งานและทำงานจริงได้ และแต่ละฉากของบ้าน เช่น ห้องนอน ห้องครัวเป็นคนละที่กับร้านน้ำชา ทำให้ต้องมีการจัดวางแผนผังของบ้านเพื่อให้ตอบโจทย์กับ

บทในภาพยนตร์และง่ายต่อการทำงานของทั้งฝ่ายออกแบบและฝ่ายผลิตภาพยนตร์ โดยสัดส่วนของบ้านแบ่งเป็นสองชั้น มีโครงสร้างที่ลักษณะเป็นแบบเดียวกันและมีพื้นฐานความเป็นไปได้จริง โดยชั้นแรกจะมีร้านน้ำชาและห้องครัว ชั้นสองจะเป็นห้องนอน ส่วนโรงจอดรถจะอยู่แยกออกจากตัวบ้านโดยจะจัดอยู่บริเวณหลังบ้าน

2) ร้านน้ำชา

ภาพประกอบที่ 34 ร้านน้ำชาที่ใช้ถ่ายทำ

ภาพประกอบที่ 35 Key visual ร้านน้ำชา

สถานที่ที่ใช้จริงเป็นร้านน้ำชาอยู่แล้ว และเป็นลักษณะตามที่ต้องการแต่ด้วยตัวอาคารที่มีอายุนาน ทำให้เฟอร์นิเจอร์บางชิ้นค่อนข้างชำรุดยากต่อการเคลื่อนย้าย และตัวตึกที่มีลักษณะเอียงทำให้ยากต่อการถ่ายทำ จึงได้ทำการเคลื่อนย้ายปรับเปลี่ยนเฟอร์นิเจอร์และอุปกรณ์ต่าง ๆ ตามที่ออกแบบไว้ แต่ยังคงความหมายเดิมที่ดีความไว้ โดยมีการเคลื่อนย้ายเฟอร์นิเจอร์เพื่อปรับโครงสร้างของร้านและเตรียมอุปกรณ์ต่าง ๆ ของร้านให้เหมาะสม โดยจัดทำตารางในการทำงานเคลื่อนย้ายเฟอร์นิเจอร์และเพิ่มเติมเพื่อจัดฉากหรือสถานที่เพื่อใช้ถ่ายทำภาพยนตร์

No.	เฟอร์นิเจอร์และวัสดุเพิ่มเติม	ยาว (cm.)	กว้าง (cm.)	สูง (cm.)	การเคลื่อนย้าย
1	ตู้เย็น	184	63		ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้
2	ตู้กระจก 1 (ข้างตู้เย็น)	121	45		ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้
3	ตู้กระจก 2 (หน้าร้าน)	123	46	116	ย้ายตำแหน่ง
4	ตู้กระจกเล็ก	61		42	ย้ายตำแหน่ง
5	Shelves ขาว 2 ตู้	70	33		ย้ายออก
6	Shelves เทา 2 ตู้	61	41	152	ย้ายออก
7	Shelve ครีม	122	40		ย้ายออก
8	Shelve เทาใหญ่เตาซิงและทีวี	127	51	152	ต่อความสูงขึ้น 6 ซม. เพื่อเพิ่มความสูงในการรับหน้านักแสดง
9	Shelve ยื่นจากเตา	41	51	91	ย้ายออก
10	ตู้ซิง	188	62		ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้
11	ชั้นใส่ถุงขาว	45	36		ย้ายออก
12	ตู้เก็บจาน	117	47	180	ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้
13	ตู้ไม้ กระจก	168	52		ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้
14	ไม้ยืน	60			ปรับแก้ให้ตรง
15	ตู้กระจก 5 ชั้น	125			ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้
16	Shelves แดง (2อัน)		23		ย้ายตำแหน่ง
17	โต๊ะเหล็ก ทำงาน	117	65		ปรับแก้ให้ตรง
18	เก้าอี้				จัดสีให้ Balance ขึ้น
19	ตู้ไม้จัด ของใส่เพิ่ม				จัดของเพิ่มเติม เช่น ปฏิทิน กระปุกเป็นต้น

20	Shelve ชงน้ำ				จัดของเพิ่มเติม
21	ตู้เก็บจาน				จัดของเพิ่มเติม
22	โต๊ะคิดเงิน				จัดของเพิ่มเติม
23	ตู้ขนม				จัดเอา ขนมให้โล่งเพื่อจะเติมครั้งหน้า

ตารางที่ 3 ตารางการทำงานเพื่อจัดฉากบ้าน

ภาพประกอบที่ 36 การจัดฉากร้านน้ำชา

ภาพที่ปรากฏภายในภาพยนตร์

ภาพประกอบที่ 37 ร้านน้ำชาที่ปรากฏในภาพยนตร์

3) ห้องนอน

ภาพประกอบที่ 38 ห้องนอนที่ใช้ถ่าย

ภาพประกอบที่ 39 Key visual ห้องนอน

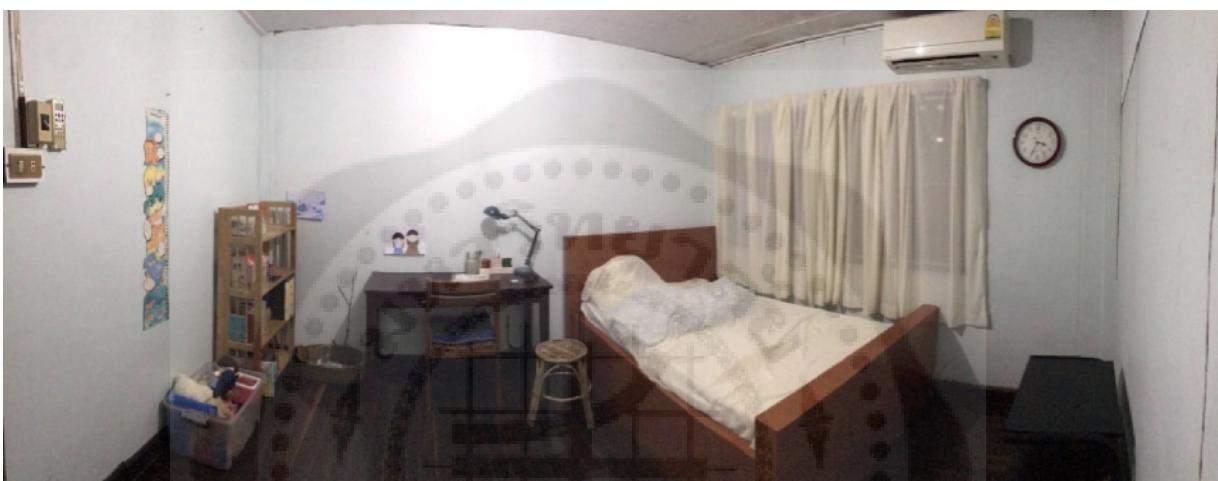
สถานที่จริงที่ใช้ในการเป็นจัดทำเป็นห้องนอนของตัวละครในภาพยนตร์ โดยสถานที่จริงที่เลือกใช้ นั้นมีวัสดุที่สามารถเป็นโครงสร้างเดียวกันกับอาคารของร้านน้ำชาได้ และสะดวกต่อการทำงานทั้งฝ่าย ออกแบบและฝ่ายผลิตภาพยนตร์ ซึ่งจากแผนผังบ้านที่เหมาะสมและสภาพลักษณะของห้องที่บางส่วนค่อนข้างชำรุด ยากต่อการใช้งานทำให้ตัดสินใจในการสร้างฉากกันปิดบริเวณหน้าต่างภายในบ้านและช่องลมโดยมีลักษณะเหมือนกับสภาพห้องในปัจจุบัน เพื่อให้ตรงกับสิ่งที่ฝ่ายออกแบบต้องการจะสื่อออกมาทางความรู้สึกจากที่กล่าวไปของหัวข้อการออกแบบฉากและสถานที่ที่ใช้ถ่ายภาพยนตร์

นอกจากนี้ด้วยความที่สถานที่จริงเป็นห้องเปล่าทำให้การจัดวางเฟอร์นิเจอร์และจัดสถานที่สามารถทำได้ตามที่ได้ออกแบบทั้งหมดโดยยังคงความหมายเดิมที่ดีความไว้ แต่ยังคงคำนึงถึงเรื่องน้ำหนักเนื่องจากพื้นของสถานที่ที่ใช้ค่อนข้างชำรุดจึงมีการเลือกเฟอร์นิเจอร์ที่อำนวยความสะดวกต่อสถานที่และ การขนย้าย เช่น เตียง เนื่องจากขนาดของเตียงที่ต้องการใช้มีขนาดที่เฉพาะเจาะจง เพื่อความเหมาะสมของฉาก และด้วยตัวพื้นของสถานที่จริงไม่สามารถรับเตียงไม้หนัก ๆ ได้จึงใช้การประกอบสร้างเตียงไม้จากตัวโครงเหล็กเพื่อขนาดที่พอดีและน้ำหนักที่พอดี เป็นต้น โดยจัดทำตารางในการทำงานเคลื่อนย้ายเฟอร์นิเจอร์และเพิ่มเติมเพื่อจัดฉากหรือสถานที่เพื่อใช้ถ่ายทำภาพยนตร์

No.	เฟอร์นิเจอร์และวัสดุเพิ่มเติม	ยาว	กว้าง	สูง	การเคลื่อนย้าย
1	ฉาก ผนังห้อง ที่ต้องมีปลั๊กและขอบบัว		3.80 ม.	2.45 ม.	สร้าง จัดวางตามที่ออกแบบ
2	ฉากปิดช่องลม		3.82 ม.	54 ซม.	สร้าง จัดวางตามที่ออกแบบ
3	ผ้าม่าน เนื้อทรายโปร่งบาง				สร้าง จัดวางตามที่ออกแบบ
4	กรอบเตียง 4 ฟุต				สร้าง จัดวางตามที่ออกแบบ
5	ฐานเตียง 4 ฟุต				จัดวางตามที่ออกแบบ
6	โต๊ะ				จัดวางตามที่ออกแบบ
7	เก้าอี้				จัดวางตามที่ออกแบบ
8	ชั้นวางหนังสือ				จัดวางตามที่ออกแบบ
9	เครื่องนอน				จัดวางตามที่ออกแบบ
10	ผ้าห่มลายก้อนเมฆ	3 ม.	4 ม.		สร้าง จัดวางตามที่ออกแบบ
11	ตุ๊กตาเก่า และตุ๊กตาที่ชื่นชอบ				จัดวางตามที่ออกแบบ
12	กล่องของเล่น ของเล่น				จัดวางตามที่ออกแบบ
13	เครื่องใช้ไฟฟ้า พัดลม ทีวี				จัดวางตามที่ออกแบบ

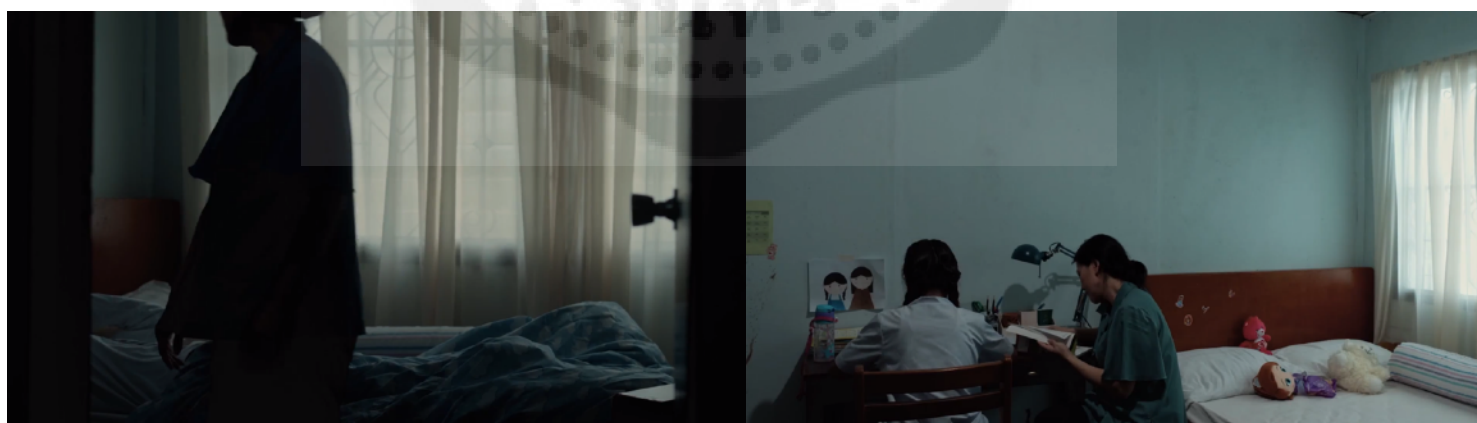
14	ชั้นวางทีวี				จัดวางตามที่ออกแบบ
15	รูปวาด				สร้าง จัดวางตามที่ออกแบบ
16	อุปกรณ์บนโต๊ะและเครื่องเขียน				จัดวางตามที่ออกแบบ
17	คราบของปลอกและสติ๊กเกอร์				สร้าง จัดวางตามที่ออกแบบ

ตารางที่ 4 ตารางการทำงานเพื่อจัดฉากห้องนอน

ภาพประกอบที่ 40 การจัดฉากห้องนอน

ภาพที่ปรากฏภายในภาพยนตร์

ภาพประกอบที่ 41 ห้องนอนที่ปรากฏในภาพยนตร์

4) ห้องครัว

ภาพประกอบที่ 42 ห้องครัวและห้องกินข้าวที่ใช้ถ่าย

ภาพประกอบที่ 43 Key visual ห้องครัวและห้องกินข้าว

จากสถานที่จริงที่ใช้ถ่ายทำเป็นห้องครัวอยู่แล้ว แต่จำเป็นต้องปรับโครงสร้างของการออกแบบโดยการตีความยังคงเหมือนเดิม มีการเปลี่ยนมุมของการตั้งเฟอร์นิเจอร์และปรับเปลี่ยนเฟอร์นิเจอร์ที่เคยได้ออกแบบไปให้ใช้ได้จริง และเหมาะสมกับแผนผังบ้านที่วางไว้โดยต้องปรับให้เห็นทางเข้าภายในบ้านเชื่อมกับตัวร้านน้ำชา และใช้เฟอร์นิเจอร์ของครัวมาวางเพื่อให้เป็นผนังกำแพงของบ้าน ซึ่งฉากหรือสถานที่ยังคงการออกแบบแบบเดิมและเพิ่มเติม โดยห้องครัวให้รู้สึกความอบอุ่นและนุ่มนวล เป็นเหมือนการเอาใจใส่ โอบอุ้ม และการดูแลของแม่ที่ให้อภัย เห็นได้จาก สีภายในครัว ผ้าคลุมโต๊ะ ในโทนที่ให้ความอบอุ่น นุ่มนวล มีความเบาบางหรือร่องรอยการเติบโตของชีวิตตัวละครแม่ ที่ในปัจจุบันมีการะในการแบกรับ โอบอุ้มลูก รวมถึงสัญญาณของเหล็กคัตหน้าต่างตามที่กล่าวไปของหัวข้อการออกแบบฉากและสถานที่ที่ใช้ถ่ายทำภาพยนตร์ โดยจัดทำตารางในการทำงานเคลื่อนย้ายเฟอร์นิเจอร์และเพิ่มเติมเพื่อจัดฉากหรือสถานที่เพื่อใช้ถ่ายทำภาพยนตร์

No.	เฟอร์นิเจอร์และวัสดุเพิ่มเติม	ยาว	กว้าง	สูง	การเคลื่อนย้าย
1	โต๊ะ และเก้าอี้	ศูนย์กลาง 93 ซม.		72 ซม.	จัดวางตามที่ออกแบบ
2	ตู้เย็น				เคลื่อนย้ายจัดวางตามที่ออกแบบ
3	เคาน์เตอร์	200 ซม.	63 ซม.	86 ซม.	เคลื่อนย้ายจัดวางตามที่ออกแบบ
4	ตู้เก็บจาน 1	92 ซม.	41 ซม.	162 ซม.	เคลื่อนย้ายจัดวางตามที่ออกแบบ อำพลางกำแพง
5	ตู้เก็บจาน 2	121 ซม.	47 ซม.	168 ซม.	เคลื่อนย้ายจัดวางตามที่ออกแบบ อำพลางกำแพง
6	หน้าต่าง	260 ซม.	120 ซม.		ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้
7	ผ้าม่าน	255 ซม.	147 ซม.		สร้าง จัดวางตามที่ออกแบบ
8	เครื่องซักผ้าเดิม	72 ซม.	60 ซม.	87 ซม.	ย้ายออก และนำราวตากผ้ามาจัดตามที่ออกแบบ
9	เครื่องครัว จานชาม				จัดวางตามที่ออกแบบ
10	ผ้าคลุม	2 ม.	1.5 ม.		จัดวางตามที่ออกแบบ
11	เบาะรองนั่ง				สร้าง จัดวางตามที่ออกแบบ

12	อุปกรณ์ประกอบฉากในการ เชื่อมต่อทางเข้าบ้าน				จัดวางตามทีออกแบบ
----	---	--	--	--	-------------------

ตารางที่ 4 ตารางการทำงานเพื่อจัดฉากห้องครัว

ภาพประกอบที่ 44 การจัดฉากห้องครัวและห้องกินข้าว

ภาพที่ปรากฏภายในภาพยนตร์

ภาพประกอบที่ 45 ห้องครัวและห้องกินข้าวที่ปรากฏในภาพยนตร์

5) โรงจอดรถ

ภาพประกอบที่ 46 โรงจอดรถ

ภาพประกอบที่ 47 Key visual โรงจอดรถ

เนื่องจากสถานที่จริงที่จะใช้อยู่ที่เดียวกับอาคารร้านน้ำชาจึงมีวัสดุและแผงผังบ้านตามที่ต้องการแต่สถานที่เดิมเป็นเพียงที่ซักผ้า ซึ่งทางการออกแบบมีความตั้งใจอยากให้โรงจอดรถเป็นที่ซักล้างไปในตัวตามที่กล่าวไปของหัวข้อการออกแบบฉากและสถานที่ที่ใช้ถ่ายภาพยนตร์ ทำให้กระบวนการทำงานเป็นไปได้ง่ายเพียงจัดเปลี่ยนและจัดอุปกรณ์ประกอบฉากเพียงเท่านั้น ซึ่งบริเวณหน้าประตูทางเข้าโรงจอดรถจะมีห้องน้ำที่ไม่มีประตูปิด ทางเราจึงนำแผ่นสังกะสีที่มีวัสดุเข้ากับสถานที่มาปิดบริเวณนั้นไว้ โดยจัดทำตารางในการทำงานเคลื่อนย้ายเฟอร์นิเจอร์และเพิ่มเติมเพื่อจัดฉากหรือสถานที่เพื่อใช้ถ่ายทำภาพยนตร์

No.	เฟอร์นิเจอร์และวัสดุเพิ่มเติม	ยาว	กว้าง	สูง	การเคลื่อนย้าย
1	เคลิียร์พื้นที่				จัดตามที่ต้องการ
2	อุปกรณ์ซักล้าง				จัดตามที่ต้องการ
3	เสื่อผ้า				จัดตามที่ต้องการ
4	กล่องลังเก่าๆ				ตั้งบริเวณเซล
5	แผ่นสังกะสี				ตั้งปิดบริเวณห้องนอนข้างหน้า

ตารางที่ 5 ตารางการทำงานเพื่อจัดฉากโรงจอดรถ

6) ร้านโจ๊ก

ภาพประกอบที่ 48 ร้านโจ๊กที่ใช้ถ่าย

ภาพประกอบที่ 49 Key visual ร้านโจ๊ก

จากสถานที่จริงทำให้มีการปรับดีไซน์ใหม่ โดยปรับนำบังเกอร์ออกเพื่อความสะดวกต่อการผลิตและการทำงานในพื้นที่จริงที่ผู้คนยังคงใช้ชีวิต ซึ่งยังคงสภาพการถูกเปลี่ยนผ่านเป็นเวลานานจากฝนแดด (การขีดและคราบ) เป็นการแสดงถึงความหวังของคนในพื้นที่ที่ยังไม่เคยได้รับหรือได้รับการแก้ไข มันเริ่มกลายเป็นเพียงร่องรอยคราบความเจ็บปวดที่เคยจะได้รับไว้อยู่ นอกจากนี้ร้านโจ๊กเป็นการใช้ตึกแถว ภายในร้านอิงความเป็นจริง มีการจัดวางองค์ประกอบของผู้คนและการใช้ชีวิตให้รู้สึกถึงความนิ่ง ลึก หมดหวังของคราบและความคลืนในด้านของการที่ไม่มีอะไรโดดเด่นออกมา โดยจัดทำตารางในการทำงานเคลื่อนย้ายเฟอร์นิเจอร์และเพิ่มเติมเพื่อจัดฉากหรือสถานที่เพื่อใช้ถ่ายทำภาพยนตร์

No.	เฟอร์นิเจอร์และวัสดุเพิ่มเติม	ยาว	กว้าง	สูง	การเคลื่อนย้าย
1	จัดวางของใช้ภายในร้านใหม่				- จัดตามทีออกแบบให้ร้านโล่งมากขึ้น - ป้ายทำให้ทึบ / ต้นไม้ / ม้านั่งหิน / ขนมอบางส่วน โต๊ะแรกออก / โต๊ะหย้าย้านออก / ป้ายรถเข็นออก / ปิดป้ายดิจิตอล - จัดเคาน์เตอร์หน้าร้าน กระจกให้ใส่ไซ้ในถ้วย / วัตถุดิบ / เครื่องปรุงอยู่ตรงรถเข็น - เคาน์เตอร์ปูน งานขาม ออเดอร์ ฤงโจ๊ก
2	ป้ายร้าน				เนื่องจากตอนแรกมีความตั้งใจจะย้ายออกแต่ทางเจ้าของร้านไม่สะดวกจึงหาวิธีแก้ด้วยการปรึกษากับทางผลิตทำให้มีวิธีแก้ไขด้วยการปรับกรีนออก

ตารางที่ 6 ตารางการทำงานเพื่อจัดฉากร้านโจ๊ก

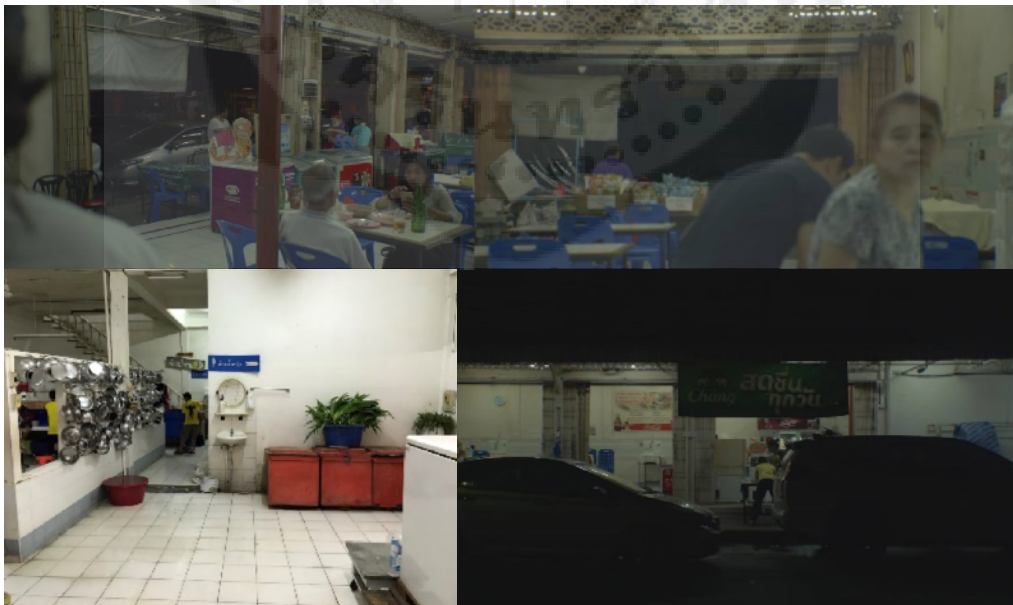
ภาพประกอบที่ 50 การจัดฉากร้านโจ๊ก

ภาพที่ปรากฏภายในภาพยนตร์

ภาพประกอบที่ 51 ร้านโจ๊กที่ปรากฏในภาพยนตร์

7) ร้านอาหาร

ภาพประกอบที่ 52 ร้านอาหารที่ใช้ถ่าย

ภาพประกอบที่ 53 Key visual ร้านอาหาร

จากสถานที่จริงที่เลือกมาเป็นร้านอาหารธาราชีฟู้ด ซึ่งเป็นสถานที่ที่เคยเกิดเหตุขึ้นจริง ๆ ทางผู้กำกับและทางกลุ่มได้ตกลงจะสะท้อนเรื่องราวจริงที่เกิดขึ้น โดยใช้สถานที่จริงเป็นตัวถ่ายทอดออกมาด้วยเช่นกัน ซึ่งการออกแบบฉากและสถานที่จริงมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างแต่ยังคงแนวความคิดเดิมที่จะถ่ายทอดไว้ออกมาตามทีออกแบบไว้ที่จะให้รู้สึกถึงการมีอยู่ ตั้งอยู่ แล้วดับไป ไม่ได้มีการแสดงถึงการเกิดใหม่ ซึ่งจะให้อารมณ์ถึง สังคมชีวิต ความเย็น นิ่ง ลึก ที่กล่าวไปของหัวข้อการออกแบบฉากและสถานที่ที่ใช้ถ่ายภาพยนตร์ นอกจากนี้หลังจากเกิดเหตุการณ์ระเบิดขึ้นจะมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของระเบิด ซึ่งจะใช้เป็นพลุกระดากแทนภาพเหตุการณ์ร้ายแรงและทดแทนความรุนแรงที่เกิดขึ้น ซึ่งจะมีเสียงประกอบเป็นสิ่งที่ช่วยเล่าเรื่อง และยังคงความหมายของความกลัวต่อเหตุการณ์นั้นของผู้กำกับโดยเปรียบเสมือน Magical Scene

ซึ่งจาก Key visual ทำให้เราคำนึงถึงความสะดวกของทั้งทางร้านและการถ่ายทำ ทางทีมงานจึงต้องเข้าถ่ายทำ ณ สถานที่จริงตอนร้านปิดบริการ ซึ่งทางทีมออกแบบต้องรอจนร้านปิดจึงจะสามารถเริ่มงานได้ ทำให้ต้องมีการวางแผนในการทำงานต่าง ๆ ให้อ่องไวเพราะด้วยเวลาที่จำกัดและสถานที่ที่ขนาดใหญ่

โดยจัดทำตารางในการทำงานเคลื่อนย้ายเฟอร์นิเจอร์และเพิ่มเติมเพื่อจัดฉากหรือสถานที่เพื่อใช้ถ่ายทำภาพยนตร์

No.	เฟอร์นิเจอร์และวัสดุเพิ่มเติม	ยาว	กว้าง	สูง	การเคลื่อนย้าย
1	ป้ายไว้นิลหน้าร้านและบนตู้เย็น				นำออก
2	เก้าอี้และโต๊ะร้านอาหาร				เปลี่ยนวัสดุและสีของเก้าอี้ และโต๊ะอาหาร
3	ตู้ไอติม				นำออกเนื่องจากองค์ประกอบของความสมดุล
4	จัดองค์ประกอบร้าน				จัดตามทีออกแบบ โดยไม่มีองค์ประกอบอื่นมานำสายตา
5	จาน แก้ว ซ้อนอาหารบนโต๊ะ นักแสดงสมทบและโต๊ะอื่น ๆ				จัดตามทีออกแบบ
6	อ่างล้างมือ และอุปกรณ์เกี่ยวกับสถานการณ์โควิด				นำออกเนื่องจากไม่ตรงกับยุคภาพยนตร์
7	จักรยานยนตร์ของนักแสดงสมทบ				จัดตามทีออกแบบ
8	หลังเกิดเหตุการณ์ระเบิดทุกอย่างจะหายไป เฟอร์นิเจอร์จางๆลึ้ม				จัดตามองค์ประกอบกรออกแบบและองค์ประกอบของภาพ
9	บริเวณหน้าห้องน้ำ				ทำความสะอาดให้มีสภาพสมจริงและจัดตามองค์ประกอบทีออกแบบ

ตารางที่ 7 ตารางการทำงานเพื่อจัดฉากร้านอาหาร

ภาพประกอบที่ 54 การจัดฉากร้านอาหาร

ภาพที่ปรากฏภายในภาพยนตร์

ภาพประกอบที่ 55 ร้านอาหารที่ปรากฏในภาพยนตร์

8) หน้าโรงเรียน

ภาพประกอบที่ 56 หน้าโรงเรียนที่ใช้ถ่าย

ภาพประกอบที่ 57 Key visual หน้าโรงเรียน

จากสถานที่จริงจะเป็นบริเวณหน้าโรงเรียนอยู่แล้ว ซึ่งมีความเหมาะสมกับการทำงานของทั้งฝ่ายออกแบบและฝ่ายผลิตภาพยนตร์ ซึ่ง ณ สถานที่จริงมีการปรับเปลี่ยนป้ายการเลือกตั้งและป้ายที่เกี่ยวข้องสถานการณ์โรคระบาดโควิด จึงต้องทำเรื่องขออนุญาตในการใช้พื้นที่ รวมไปถึงนำป้ายออกชั่วคราวและควบคุมพื้นที่ในการถ่ายทำ เนื่องจากการใช้พื้นที่ถ่ายทำในวันจริงเป็นวันที่มีการเรียนการสอน แต่จากและสถานที่ที่ได้ออกแบบยังคงมีแนวคิดที่ได้กล่าวไปในหัวข้อการออกแบบฉากและสถานที่ที่ใช้ถ่ายภาพยนตร์

โดยจัดทำตารางในการทำงานเคลื่อนย้ายเฟอร์นิเจอร์และเพิ่มเติมเพื่อจัดฉากหรือสถานที่เพื่อใช้ถ่ายทำภาพยนตร์

No.	เฟอร์นิเจอร์และวัสดุเพิ่มเติม	ยาว	กว้าง	สูง	การเคลื่อนย้าย
1	ป้ายไวนิลของภาครัฐ และป้าย สถานการณ์โรคระบาดโควิด				นำออก
2	บริเวณถ่ายทำ				จัดองค์ประกอบตามทีออกแบบและ องค์ประกอบของภาพ

ตารางที่ 8 ตารางการทำงานเพื่อจัดฉากหน้าโรงเรียน

ภาพที่ปรากฏภายในภาพยนตร์

ภาพประกอบที่ 58 โรงเรียนที่ปรากฏในภาพยนตร์

9) หน้าตลาดเช้า

ภาพประกอบที่ 59 หน้าตลาดเช้าที่ใช้ถ่าย

สถานที่ที่ถ่ายทำจริงนั้นเป็นตลาดอยู่แล้วและมีความตั้งใจที่จะใช้สถานที่จริงตามสภาพการใช้งานจริง เนื่องจากการมีอยู่ของสถานที่ที่สามารถแสดงถึงความจริงที่เกิดขึ้นและเป็นไปตามธรรมชาติได้ตรงตาม Mood board โดยคราบต่าง ๆ ค่อนข้างที่จะผ่านไปตามกาลเวลา โดยจะมีการจัดวางองค์ประกอบของผู้คนตามแนวคิดที่ได้กล่าวไปในหัวข้อการออกแบบฉากและสถานที่ที่ใช้ถ่ายทำภาพยนตร์ โดยจัดทำตารางในการทำงานเคลื่อนย้ายเฟอร์นิเจอร์และเพิ่มเติมเพื่อจัดฉากหรือสถานที่เพื่อใช้ถ่ายทำภาพยนตร์ ซึ่งกระบวนการทำงานของฉากและสถานที่จริงมีการปรับเปลี่ยนป้ายการเลือกตั้งและป้ายสถานการณ์โรคระบาดโควิดที่ไม่ตรงตามยุคในเรื่อง จึงต้องทำเรื่องขออนุญาตในการนำออกชั่วคราวและควบคุมพื้นที่ในการถ่ายทำ เนื่องจากสถานที่ที่ใช้ถ่ายทำเป็นสถานที่จริงที่มีผู้คนใช้อยู่ตลอดเวลา

No.	เฟอร์นิเจอร์และวัสดุเพิ่มเติม	ยาว	กว้าง	สูง	การเคลื่อนย้าย
1	ป้ายสถานการณ์โรคระบาดโควิดของสาธารณสุข				นำออก
2	บริเวณถ่ายทำ				จัดองค์ประกอบตามที่ต้องการและองค์ประกอบของภาพ

ตารางที่ 9 ตารางการทำงานเพื่อจัดฉากหน้าตลาดเช้า

ภาพที่ปรากฏภายในภาพยนตร์

ภาพประกอบที่ 60 การจัดฉากตลาดเช้าที่ปรากฏในภาพยนตร์

10) สถานที่ต่าง ๆ ในอำเภอเมือง จังหวัดยะลา

สถานที่ที่จะเลือกใช้ถ่ายทำนั้นจะเป็นสถานที่จริง ซึ่งทางทีมงานมีความตั้งใจที่จะใช้สถานที่จริงตามสภาพการใช้งานจริงเป็นสถานที่ที่แสดงถึงร่องรอยของคราบ ความทรงจำและความเจ็บปวดที่เคยเกิดขึ้น ซึ่งจะเห็นผ่านภายในเรื่องจะสื่อสารตอนที่แม่และขวัญซีจิกเรียนยนตร์

คราบยังคงไหลเวียนในความทรงจำของคนพื้นที่และสถานที่ที่เลือกจะเป็นสถานที่ที่ดูปกติจากความเคยชินของคนในพื้นที่แต่ความเป็นจริงแล้วสิ่งเหล่านี้ไม่ควรเกิดขึ้น นอกจากนี้การมีอยู่ของสถานที่ที่สามารถแสดงถึงการใช้ชีวิตที่ปกติ ความจริงที่เกิดขึ้นและเป็นไปตามธรรมชาติ ได้ตรงตาม Mood board โดยจะมีการจัดวางองค์ประกอบของผู้คนตามแนวคิดที่ได้กล่าวไปในหัวข้อการออกแบบฉากและสถานที่ที่ใช้ถ่ายภาพยนตร์ โดยจัดทำตารางในการทำงานเคลื่อนย้ายเฟอร์นิเจอร์และเพิ่มเติมเพื่อจัดฉากหรือสถานที่เพื่อใช้ถ่ายทำภาพยนตร์

ซึ่งกระบวนการทำงานของฉากและสถานที่จริงมีการปรับเปลี่ยนป้ายการเลือกตั้งและป้ายสถานการณ์โรคระบาดโควิดในปัจจุบันจึงต้องทำเรื่องขออนุญาตในการนำออกชั่วคราวและควบคุมพื้นที่ในการถ่ายทำ เนื่องจากสถานที่ที่ใช้ถ่ายทำเป็นสถานที่จริงที่มีผู้คนใช้อยู่ตลอดเวลา

ภาพประกอบที่ 61 ถนนรวมมิตรที่ใช้ถ่าย

ภาพประกอบที่ 62 โชว์รูมรถ Mazda ที่ใช้ถ่าย

ภาพประกอบที่ 63 บรรยากาศตามท้องถนนที่เงียบสงัดตั้งแต่พลบค่ำ
ภาพที่ปรากฏภายในภาพยนตร์

ภาพประกอบที่ 64 บรรยากาศในยามค่ำคืนที่อยู่ในภาพยนตร์

1.8 การออกแบบอุปกรณ์เพื่อใช้ในการประกอบฉาก

1.8.1 การเลือกสรรและออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉาก

การออกแบบโดยเน้นองค์ประกอบตามความเป็นจริงในการค้าขายที่เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพเวลาของการผ่านการใช้งานระยะเวลาหนึ่ง เช่น ร่องรอยการใช้งาน คราบ สนิม สี รูปทรง

โดยแบ่งตามสถานที่ได้ ดังนี้

1) ฉากร้านน้ำชา

- อุปกรณ์ชงชาและน้ำหวาน
- น้ำชาและน้ำชงที่ใช้เสิร์ฟ
- กระดาษจดสต็อกสินค้า
- เงิน
- อาหารจากตลาดเช้าที่ทานคู่กับเครื่องดื่มในร้าน เช่น ขนมปัง ขนมท้องถิ่น ปาท่องโก๋ โรตีสาน ขนมท้องถิ่น ขนมอิสลาม (บาตาบูโร๊ะ, อาเก๊ะ) หรืออาหารต่าง ๆ ประจำร้าน ซึ่งเป็นอาหารที่สามารถใส่ถุงพลาสติกและสามารถใช้มอเตอร์ไซค์ขนได้
- จานใส่ขนม โดยจานที่ใช้จะมีลักษณะเป็นเส้นล่อขอบ และเนื้อเป็นสแตนเลสที่ให้ความรู้สึกถึงร้านน้ำชาที่แม่สามารถควบคุมและดูแลแต่มีความรู้สึกรู้อย่างแตกต่างจากแม่
- ของที่ใช้เดิม (ที่ซื้อตามรายการสินค้า)
- กองแก้วน้ำที่ใช้แล้ววางในอ่างล้างจาน โดยมีคราบฝังลึกของน้ำชาที่ล้างไม่ออก
- ถังน้ำแข็ง
- แก้วน้ำใบโปรดขวัญ

แก้วน้ำที่มาพร้อมกับกับน้ำแดง เป็นการแสดงถึงการถูกเยียวยาของขวัญในวันที่หกล้ม

หลังเลิกเรียนทุก ๆ วัน น้ำแดงเป็นตัวแทนการเยียวยาที่เราได้มาเป็นครั้งคราวและหมดไป

เหมือนการได้เงินเยียวยาแต่ไม่สามารถแทนที่การสูญเสียได้ โดยแก้วน้ำได้ลงออกแบบ

ให้แก้วเป็นแบบใส มีสีสันสดใส โดยเลือกสีพาสเทลที่ให้ความรู้สึกถึงความสดใสสันและ

ความรู้สึกนุ่มนวล การถูกเอาใจใส่จากแม่ และเมื่อใส่น้ำลงไปเปรียบเสมือนการยอมรับของ

ภายในให้ภายนอกนั้นสดใสนี้สีสัน เป็นตัวแทนของการเยียวยาและการเติมเต็มเช่นกัน
และภายนอกมีคราบสกปรกของลาวตลายภายนอกเป็นการแสดงให้เห็นว่า การเยียวยานั้น
ไม่ได้ยั่งยืนมันเปลี่ยนไปตามสภาพและการเติบโตที่มาพร้อมกับผลจากประสบการณ์

ภาพประกอบที่ 65 Reference อุปกรณ์ประกอบฉากร้านน้ำชา

ภาพประกอบที่ 66 การออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉากร้านน้ำชา

ภาพประกอบที่ 67 ภาพที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์

2) ฉากห้องนอน

- อุปกรณ์ทำแผล
- อุปกรณ์ทำการบ้าน สมุดหนังสือ ใบงานเกี่ยวกับวิชาสุขศึกษา

โดยการบ้านเป็นการแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกและการเติบโตของแม่และขวัญ ซึ่งโจทย์ของการบ้านคือ “ วิธีการจัดการกับอารมณ์ในเบื้องต้น ” อุปกรณ์การเรียนที่ผ่านการใช้งาน เช่น คราบของการใช้ลิควิด ตูจะหนาเป็นเหมือนการลบความผิดพลาด โดยลายของกล่องดินสอจะเล่าถึงการดับสิ้นของพระอาทิตย์ที่ขึ้นและลงตาม Mood Board ที่ต้องการจะเล่า ซึ่งจะมีคราบของสติ๊กเกอร์ตามกล่องดินสอเป็นการแสดงให้เห็นเรื่องราวต่าง ๆ ที่เจ็บปวดจากการเกิดขึ้นในชีวิตแต่ถูกปิดทับด้วยสติ๊กเกอร์อีกครั้งเป็นเหมือนการเยียวยาความเจ็บปวดอีกครั้งแต่มันไม่ได้ยั่งยืน เพราะยังคงเห็นรอยคราบน้ำมันและพร้อมที่จะเปลี่ยนสภาพตามการเวลาเสมอ

- อุปกรณ์ทำการบ้าน / สมุดและหนังสือ (วิชาอังกฤษเขียนกำลังตกแต่ง) อังกฤษกับสังคม / สีไม้และกบเหลา

โดยการบ้านเป็นการแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกและการเติบโตและมุมมองกับคำว่า “ บ้าน ” ของขวัญ “ create your dream house ” และอุปกรณ์การเรียนที่ผ่านการใช้งาน โดย Scene นี้จะเน้นไปทางของสีไม้ที่มีความยาวไม่เยอะ ยกเว้นคำที่ยาวมากที่สุด โดยสีไม้ 6 สีที่เหลือจะสั้นที่สุด ซึ่งเป็นการสะท้อนให้เห็นว่า สีเป็นตัวแทนของชีวิตที่สดใสขวัญที่เติบโตมาพบกับความเจ็บปวดที่ไม่บ่อยนัก และสีมันยังเป็นตัวแทนของการเยียวยาและการเติมเต็ม ที่ใช้ไปแต่ก็ไม่ได้ยั่งยืนเช่นกัน

- เครื่องเป่าผม / หวี
- กระเป๋านักเรียน
- เสียงข่าว “ เหตุการณ์ลอบยิงเจ้าหน้าที่เมื่อวานขึ้นที่ผ่านมาทำให้เจ้าหน้าที่เสียชีวิตทันที 1 ราย ” / “ การวิสามัญคนร้ายจากเหตุการณ์ลอบยิงเจ้าหน้าที่เมื่อวานขึ้นซึ่งทำให้คนร้ายเสียชีวิตทันที 1 ราย ” / รีโมตโทรทัศน์

การลงพื้นที่ Research เครื่องใช้ไฟฟ้า ของคนในพื้นที่ที่ใช้น้ำอยู่กับฐานะและความนิยมซึ่งคนในพื้นที่ส่วนมากใช้เครื่องใช้ไฟฟ้าที่ไม่ทันสมัยมากนัก ด้วยการเข้าถึง

และนิสัยทัศนคติของคนในพื้นที่ จึงอิงจากความเป็นอยู่จริง โดยเราจะใช้เครื่องใช้ไฟฟ้าที่มีวิวัฒนาการมาจากอดีต แต่ไม่ทันสมัยมาก ส่วนในด้านการเตรียมเนื้อหาข่าวได้มีการเตรียมเพื่อใช้ในฉาก และได้มีการปรึกษากับฝ่ายผลิตภาพยนตร์ จึงตกลงในการใส่เนื้อหาข่าวในขั้นตอน Post - Production ถึงกระนั้นในตอนหน้ากองก็มีการเตรียมอุปกรณ์ประกอบฉากและการจัดไฟต่าง ๆ เพื่อให้การทำงานในช่วง Post - Production มีความง่ายขึ้น

ภาพประกอบที่ 68 Reference อุปกรณ์ประกอบฉากห้องนอน

ภาพประกอบที่ 69 การออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉากห้องนอน

ภาพประกอบที่ 70 ภาพที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์

3) ฉากห้องครัว

- อาหาร กับข้าว 2 อย่าง / ข้าว 1 จาน / หม้อข้าว

ซึ่งอาหารที่แม่ทำให้ขวัญจะเป็นข้าวสวยร้อน ๆ ไข่เจียว และแกงจืด ซึ่งภาพลักษณ์ของอาหารเหล่านั้นไม่ได้ถูกปรุงแต่งมากมายหรือมีรสชาติที่จัดจ้าน แต่เป็นอาหารที่ตรงกับความรู้สึกใน Mood board ซึ่งคือ ความเรียบง่ายและเป็นอาหารที่ละเอียด ดูง่าย แต่ได้ประโยชน์มาก ซึ่งเหมือนแม่ที่ดูแลขวัญด้วยความเรียบง่าย ๆ ไม่หวือหวา แต่ยังคงเอาใจใส่ (อาหารเป็นการแสดงถึงการเอาใจใส่ของแม่ที่ให้ขวัญ) ส่วนในด้านลายจานชาม ลายตามขอบ เซรามิค และความโค้งมนเป็นการที่แสดงให้รู้สึกการถูกโอบกอด อบอุ่น และการไหลเวียนของร่องรอยในการเติบโต

ภาพประกอบที่ 71 Reference อุปกรณ์ประกอบฉากห้องครัว

ภาพประกอบที่ 72 การออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉากห้องครัว

ภาพประกอบที่ 73 ภาพที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์

4) ฉากร้านโจ๊ก

- มอเตอร์ไซค์ของแม่

จากข้อมูล Research รถยนต์ของคนในพื้นที่และวิเคราะห์ตัวละครจาก อายุ ฐานะ บุคลิก จึงออกแบบให้เหมาะกับการใช้มอเตอร์ไซค์ Honda Dream เกียร์ธรรมดา 110i 2015 เป็นเกียร์ธรรมดาและรถสแตนด์ดาร์ดสำหรับครอบครัว ซึ่งสภาพของรถนั้นมีการถูกใช้งานมาในระยะเวลาหนึ่ง จากสีที่ซีดหรือคราบต่าง ๆ นอกจากนี้แสดงให้เห็นถึงการใช้งานของรถที่เหมือนกับชายแดนภาคใต้ ที่กลายเป็นภาพลักษณ์ของความวุ่นวาย และความน่ากลัว ซึ่งความเป็นจริงในปัจจุบันพื้นที่นั้นไม่ได้วุ่นวายหรือน่ากลัวตามภาพลักษณ์ที่คนนอกพื้นที่คิด เหมือนกับรถที่ยังคงใช้ได้และการมีอยู่ตามความคุ้นชินของคนพื้นที่ การใส่ความหมายให้ทะเยอทะยาน จากระหัส เส้นของจังหวัด สขต (สามชายแดนภาคใต้ / สี่ชายแดนภาคใต้) และ 537 (5 องศา 37 ลิปดา)

- ลูกโจ๊ก ไม่ใส่ผัก

- แม่

แม่วลายเปราะหรือการมีลวดลายตั้งแต่กำเนิด ต้องการพูดถึงรอยคราบที่ เปื้อน ที่ไม่สามารถควบคุม คัดเดาหรือปกป้องได้ ซึ่งความเจ็บปวดเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นสามารถเป็นไปได้กับทุกชีวิตตามธรรมชาติ แม้แต่การที่ไม่สามารถเลือกเกิดได้ในพื้นที่ซึ่งทำให้ว่าชีวิตคือการเติบโตไปพร้อมกับความเจ็บปวด

- มอเตอร์ไซค์ทอดัง

เนื่องจากเสียงท่อดังของมอเตอร์เกิดจากการแต่งรถหรือท่อไอเสียแตก ซึ่งจากเนื้อเรื่องเสียงท่อดังนั้นทำให้รู้สึกว่าเป็นการตอกย้ำถึงคราบของความสูญเสียและความเจ็บปวดที่ยังคงไหลเวียนอยู่ในชีวิตและยังคงเป็นความกลัวของผู้คนในพื้นที่ จึงเลือกการออกแบบของมอเตอร์ไซค์ที่มีเสียงท่อดังที่รวดเร็วคาดเดาไม่ได้เหมือนการสูญเสีย

ภาพประกอบที่ 74 Reference อุปกรณ์ประกอบฉากร้านโจ๊ก

ภาพประกอบที่ 75 การออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉากร้านโจ๊ก

ภาพประกอบที่ 76 ภาพที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์

5) ฉากร้านอาหารซีฟู้ด

• ภาชนะร้านอาหาร

โดยลักษณะของภาชนะร้านอาหารจะมีความสอดคล้องกับตัวร้าน โดยร้านอาหารจะเป็นการแสดงให้เห็นถึงการมีอยู่ ตั้งอยู่ แล้วดับไป ไม่ได้มีการแสดงถึงการเกิดใหม่ ซึ่งจะให้อารมณ์ถึง สัจธรรมชีวิต ความเย็น นิ่ง ลึก (ความจริงที่เกิดขึ้นและเป็นไปตามธรรมชาติของการใช้งาน ชืด งาม และมีความแตกต่างจากการกินข้าวที่บ้าน) โดยมีอุปกรณ์ประกอบฉากดังนี้ ถ้วยน้ำจิ้ม (ที่จะหก เลอะบนโต๊ะ , เสื่อเล็กน้อย) , ปูเผา 2 ตัวพร้อมกับข้าวสวยร้อน ๆ 1 จาน, พืช

ภาพประกอบที่ 77 Reference อุปกรณ์ประกอบฉากร้านอาหารซีฟู้ด

ภาพประกอบที่ 78 การออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉากร้านอาหารซีฟู้ด

ภาพประกอบที่ 79 ภาพที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์

1.9 กระบวนการสร้างสรรค์งานออกแบบเครื่องแต่งกาย การแต่งหน้า และทรงผม

1.9.1 การหาข้อมูลเพื่อการออกแบบเครื่องแต่งกาย การแต่งหน้า ทรงผม และ Special Effect Make Up

จากการลงพื้นที่หาข้อมูล สังเกต และจากการสัมภาษณ์คนในพื้นที่ซึ่งเป็นที่มาของการออกแบบเครื่องแต่งกาย การแต่งหน้าและทรงผม โดยข้อมูลที่แสดงนี้เป็นข้อมูลที่ทางเราได้คัดสรรมาแล้ว จากประเภทของภาพยนตร์จึงทำให้ทางทีมออกแบบเครื่องแต่งกาย การแต่งหน้าและทรงผมต้องทำออกมาให้สมจริงและกลมกลืนกับบรรยากาศภายในพื้นที่มากที่สุด

1) ชุดนักเรียนของขวัญ

- สัญลักษณ์โรงเรียนนิงงุซุปลั้มภ : รูปเพชร , สีประจำโรงเรียนคือ สีชมพูเขียว
- ลักษณะชุดนักเรียนหญิงประถม
 - ปักชื่อด้วยด้ายสีน้ำเงิน ด้านขวา
 - เสื้อเชิ้ตสีขาว คอฮาวาย / กระเป๋าสีสด้านอกซ้าย

- กระโปรงสีกรม จีบรอบมีสาย
- ถุงเท้าหุ้มข้อสีขาว
- รองเท้านักเรียนหญิงหนังสีดำ

ภาพประกอบที่ 80 สัญลักษณ์โรงเรียนนิงชุนปถัมภ์

ภาพประกอบที่ 81 ลักษณะชุดนักเรียน

2) ชุดพละของขวัญ

- ปักชื่อด้วยด้ายสีเขียวยอกขา / ตรา รร.บนกระเป๋าสีดำด้านซ้าย
- เสื้อโปโลคอปกสีชมพู ปลายแขนเสื้อสีเขียวย / ตรา รร.บนปกเสื้อด้านขวา
- เสื้อยืดคอกลม ผ้าสีนํ้าเงินระบายอากาศดี สีชมพู ข้างหลังสกรีนชื่อ รร. สีเขียว
- กางเกงวอมสีดำ แถบข้างสีชมพูเขียว (ชื่อรร.ภาษาอังกฤษ)

- ปักชื่อ รร. ภาษาอังกฤษ ด้วยด้ายสีเขียวใต้ชื่อกระเป๋ากางเกงด้านขวา และปักชื่อนักเรียน ด้วยด้ายเขียวอ่อนใต้ชื่อ รร.
- ถูงเท้าหุ้มข้อสีขาว
- รองเท้าพละสีขาว

ภาพประกอบที่ 82 ลักษณะชุดพละ

3) ชุดแม่ค้าร้านน้ำชา ไทย - พุทธ

- เสื้อยืดสกรีนที่ลวดลายส่วนมากจะเป็นลายตัวหนังสือ เสื้อคอโปโล ถ้าเป็นวันจันทร์จะนิยมใส่สีเหลือง
- ใส่ผ้ากันเปื้อน * แจกฟรี
- กางเกงขายาว สีส่วน เพื่อความทะมัดทะแมงในการค้าขาย
- รองเท้าแตะ หรือรองเท้าที่สามารถโดนน้ำได้ เพราะในการทำอาชีพนี้ต้องมี การขง การล้าง ซึ่งเกี่ยวข้องกับน้ำอยู่ตลอดเวลาเลยจำเป็นต้องใส่รองเท้าที่สามารถเปื้อนน้ำได้

ภาพประกอบที่ 83 ชุดแม่ค้าร้านน้ำชา ไทย - พุทธ

4) ชุดแม่ค้าร้านอาหาร

- เสื้อยืดลวดลาย หรือสีล้วน
- ผ้ากันเปื้อน เก๋ๆ หรือ * แจกฟรี
- กางเกงขายาว กางเกง 4 ส่วน ส่วนมากใส่สีมืด
- หมวกแก๊ป หมวกคลุมผมทำอาหาร
- รองเท้าแตะ รองเท้ารัดส้น

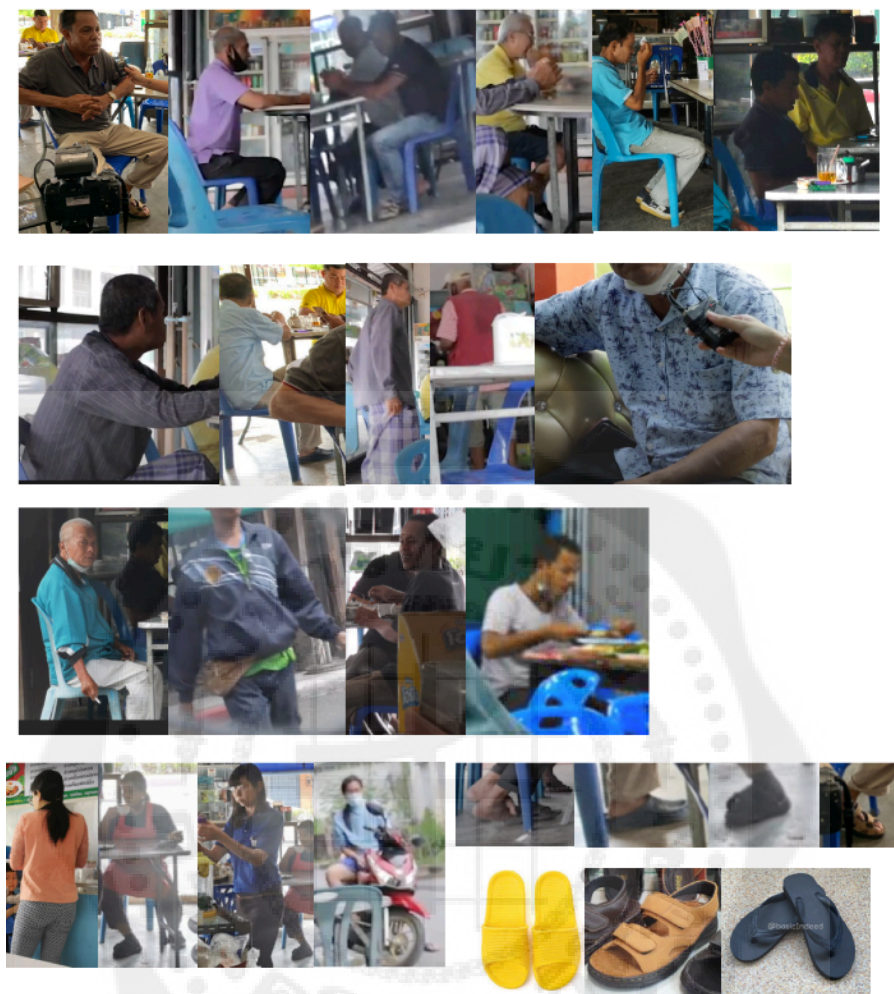

ภาพประกอบที่ 84 ลักษณะชุดแม่ค้าร้านอาหาร

5) ชุดลูกค้า

เนื่องจากร้านน้ำชาที่เปิดในช่วงกลางวันลูกค้าที่มาส่วนมากจะเป็นผู้ชายในช่วงอายุ 40 ขึ้นไป เพราะผู้หญิงมุสลิมส่วนมากจะมีหน้าที่ ๆ ต้องรับผิดชอบ ทำให้ในระหว่างวันจะมีแต่ผู้ชายมานั่งทานน้ำชา และค่อนข้างยากที่จะแยกว่าเป็นไทยมุสลิมกับไทยพุทธ เนื่องจากเป็นผู้ชายที่ไม่ค่อยเคร่งจะแต่งตัวค่อนข้างธรรมดาเพียงแต่ให้เรียบร้อย แต่งตัวปกติธรรมดาและเนื่องด้วยบริเวณแถวนั้นเป็นบริเวณที่ชาวไทยพุทธอยู่เยอะ จึงจะไม่ค่อยเห็นไทยมุสลิมแต่งชุดได้ปเลย

- เสื้อโปโลคอปกสีแตกต่างกันไป ถ้าเป็นวันจันทร์ส่วนมากจะใส่สีเหลือง
- เสื้อเชิ้ตแขนยาว แขนสั้น สีล้วนและลวดลายเยอะๆ
- เสื้อยืด ส่วนมากนิยมใส่สีล้วน
- เสื้อแจ็กเก็ตวอม / ผ้าร่ม
- กางเกงขายาวทรงกระบอก
 - ส่วนมากไทย - มุสลิม จะนิยมใส่ขายาวเพื่อความเรียบร้อยหรือเป็นผ้าขาวม้าเป็นกระโปรง
 - ส่วนไทย - พุทธจะนิยมทั้งขายาวและกางเกงขาสั้นเนื้อเช่า มีทั้ง Slacks / ยีนส์ / Chino Pants ทรงกระบอกทั้งหมด ส่วนมากจะเป็นนิยมสีพื้น ๆ เช่น สีดำ สีครีม
- รองเท้าแตะคีบ รองเท้าแตะแบบสวม
- รองเท้าสวมรัดส้นแบบธรรมดากับแบบเพื่อสุขภาพ ส่วนมากจะเป็นคนที่ค่อนข้างมีฐานะประมาณนี้ เช่น นายท่าง (ผู้ใหญ่นบ้าน)
- รองเท้าผ้าใบ มีใส่บ้างแต่ไม่ค่อยนิยมใส่

ภาพประกอบที่ 85 ลักษณะชุดลูกค้า

6) ชุดสายตำรวจ

- ทรงผมของสายตำรวจ จะไม่ตัดผมหัวเกรียนไว้ผมยาวปกติ ถ้ามีเข้าประชุมทางการจะต้องตัดผมและแต่งตัวถูกระเบียบตำรวจ แต่สามารถละเว้นได้ถ้ามีกรณีพิเศษ เช่น อยู่ในช่วงปฏิบัติการ
- เสื้อเชิ้ตแขนสั้น แขนยาว
- ส่วนมากนิยมใส่เสื้อโปโล แต่หากเป็นเสื้อยืดจะสีล้วนไม่ค่อยมีลวดลาย

- กางเกง Cargo Pants / Painter Pants / ยีนส์ / Chino Pants ทรงกระบอกยาว เพื่อความสะดวกใน การปฏิบัติงาน เข็มขัดสีดำหรือน้ำตาล
- หมวกแก๊ป
- นาฬิกา ส่วนมากจะใส่นาฬิกาเพราะเป็นสิ่งที่ถูกระเบียบของตำรวจ มีลวดลายได้เพียงเล็กน้อย
- ปีนพกล้วน
- รองเท้าผ้าใบ

ภาพประกอบที่ 86 ลักษณะชุดสายตำรวจ

7) ชุดสายโจร

- เสื้อโปโล สีล้วน ไม่ได้ฉูดฉาดมาก ไม่มีแบรนด์ หากเป็นเสื้อยืดจะพอดีตัว
- กางเกงขาสั้นทรงกระบอก / ยีนส์
- หมวกแก๊ป
- รองเท้าผ้าใบ หรือรองเท้าแตะ
- ปีนพกล้วน เน้นตรงขอบกางเกง

ภาพประกอบที่ 87 ลักษณะชุดสายโจร

(จากภาพเป็นเพียงรูปร่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับที่คนร้ายบุกรุก ณ ร้านอาหารแห่งหนึ่งในหาดใหญ่ ปี พ.ศ. 2563)

8) ชุดไปรเวทเด็ก อายุ 9 - 10 ขวบ

เนื่องจากที่ยะลาไม่ได้มีแฟชั่นเข้าถึงมากเนื่องจากแหล่งที่ซื้อเสื้อผ้าไม่ได้มีแหล่งซื้อหรือห้างสรรพสินค้าที่เยอะหรือหลากหลายนัก ส่วนมากกลับเป็นตลาดมือสองด้วย ซึ่งเป็นสถานที่หลักที่คนที่นี่ซื้อขายเสื้อผ้ากัน ฉะนั้นเสื้อผ้าจะไม่ได้ดูใหม่ หลากหลายหรือหวือหาอะไรมาก จะเน้นที่ความคงทน การใช้งานมากกว่า ด้านแฟชั่นรวมไปถึงทุนนิยมไม่ได้เข้าถึงมากนัก ทำให้คนที่ดูจะหยิบเสื้อผ้ามาแมชตามยุคทันปัจจุบันจะกลายเป็นวัยรุ่นเสียมากกว่าจะเป็นวัยเด็กและวัยรุ่นผู้ใหญ่

ภาพประกอบที่ 88 ลักษณะชุดไปรเวทเด็ก อายุ 9 - 10 ขวบ

9) ชุตนอนเด็ก อายุ 9 - 10 ขวบ

• ลักษณะชุตนอนเด็ก

- เนื่องจากที่ยะลาไม่ได้มีแฟชั่นเข้าถึงมากเนื่องจากแหล่งที่ซื้อเสื้อผ้าไม่ได้มีแหล่งซื้อหรือห้างสรรพสินค้าที่เยอะหรือหลากหลายนัก ส่วนมากเป็นตลาดมือสอง ชุตนอนจึงอาจจะเป็นลายการ์ตูนทั่วไปที่ไม่ได้ดูหวือหวาหรือดูแพง ซึ่งการตัดสินใจซื้อเสื้อผ้านั้นส่วนมาก จะเป็นผู้ปกครองที่ซื้อมาให้อยู่แล้ว

• ตัวการ์ตูน

- ลักษณะคาแรคเตอร์ตัวการ์ตูนที่เหมาะสมกับขวัญ อยากจะใช้สัญลักษณ์ตัวละครในการ์ตูน Sofia and The first เป็นตัวแทนของขวัญเองด้วย ซึ่งตัวละครเลือกจากการที่มีลักษณะคล้ายกับขวัญ โดยที่ตัวขวัญเองสามารถดูแลและช่วยเหลือตัวเอง รู้ว่าควรทำอะไรและต้องจัดการอะไรในชีวิตบ้าง ซึ่งตัวละครเหล่านี้ก็เป็นตัวละครที่พยายามจะเรียนรู้อะไรบางอย่างและดูแลช่วยเหลือตัวเองได้อย่างเช่นเดียวกับขวัญ

ภาพประกอบที่ 89 ลักษณะชุตนอนเด็ก อายุ 9 - 10 ขวบ

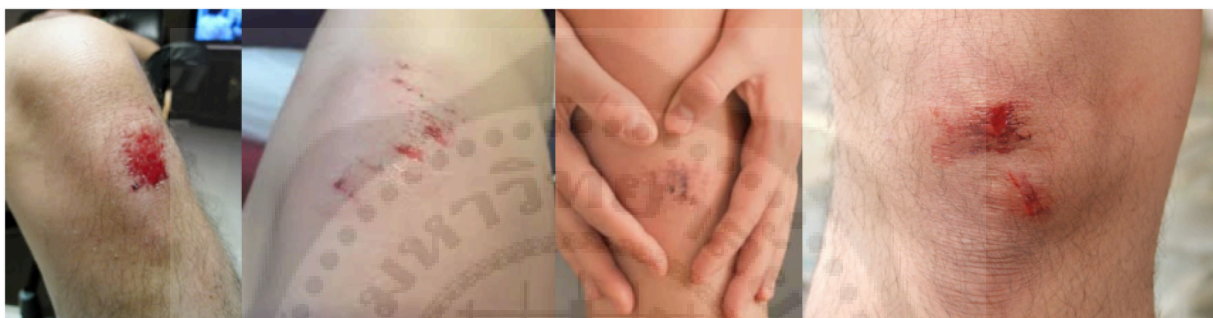

ภาพประกอบที่ 90 การ์ตูน Sofia The First

10) แผลถลอก

• ลักษณะของแผลถลอกที่พื้น

- จะมีลักษณะเป็นขีด เป็นเส้น มีเลือดออกเล็กน้อย ถึงปานกลางโดยที่วันที่ 2 แผลจะเริ่มแห้งและตึง พอเข้าวันที่ 3 แผลเริ่มตกลอกสีแดงๆ เข้าวันที่ 4 สกปรกเริ่มแห้ง และมีสีคล้ำขึ้น

ภาพประกอบที่ 91 แผลจาก Special Effect Make Up

1.9.2 การออกแบบเครื่องแต่งกาย การแต่งหน้า และทรงผมเพื่อใช้ในภาพยนตร์

จากข้อมูลข้างต้นนั้นเป็นที่มาของการออกแบบ โดยเรื่องราวภายในภาพยนตร์นั้น เป็นการนำเสนอ ลักษณะการใช้ชีวิตวนลูบของตัวละครภายในเรื่องทั้งหมด 3 วัน ทางทีมออกแบบเสื้อผ้าจึงออกแบบให้เข้ากับสถานที่และการใช้ชีวิตของตัวละคร

โดยแบ่งได้ตามวันเวลาในเรื่อง ได้แก่

1) วันที่ 1

(1.1) แม่

- เสื้อที่มีลวดลาย Freeform (เนื้อผ้าเรยอน, ชีฟอง)
- กางเกง 5 ส่วน
- ผ้ายันเปื้อน

- รองเท้าแตะที่สามารถโดนน้ำได้

ภาพประกอบที่ 92 การออกแบบชุดแม่ วันที่ 1

ที่มาของการเลือก Ref. นี้ มาจากอายุและวัยของแม่ซึ่งการแต่งตัวแบบนี้ค่อนข้างเหมาะกับแม่และสะดวกกับการใช้ชีวิตในแต่ละวัน ในแง่ของการเคลื่อนไหวและการขายน้ำชา อย่างกางเกงที่เราเลือกเป็น 5 ส่วน เพราะความยาวของกางเกงไม่ยาวเกินไปทำให้สามารถเลอะน้ำได้ เนื่องจากจะต้องมีการล้างแก้วหรือการค้าขายที่เกี่ยวกับน้ำตลอดเวลา

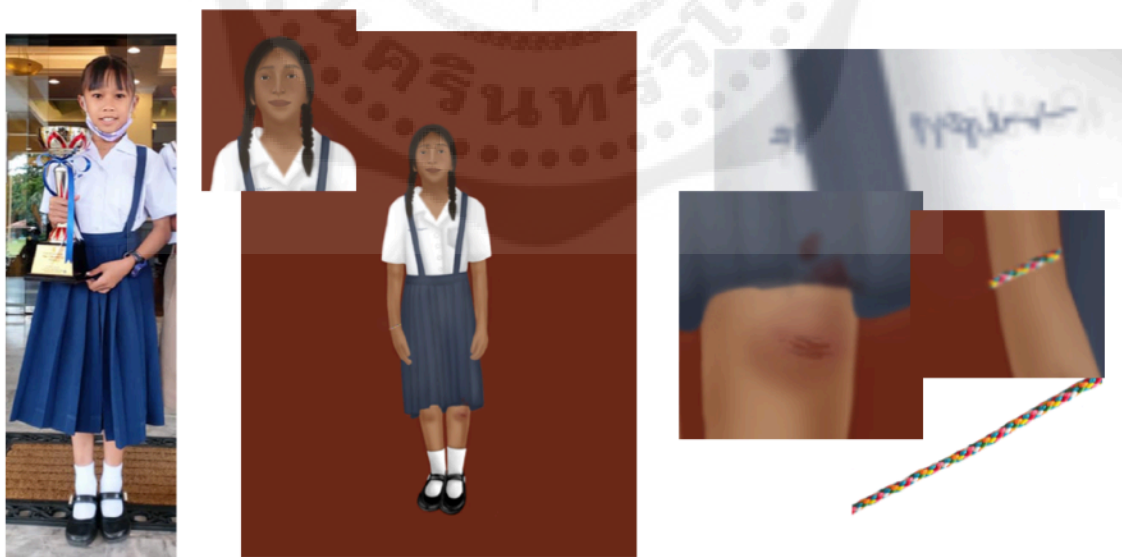
ส่วนท่อนบน มาจากตัวผู้กำกับเองที่ค่อนข้างชัดเจนว่า “ต้องการแยกบทบาทการเป็นแม่ และเป็นแม่ค้าที่ชัดเจน” และในบทมีช่วงเวลาที่แม่เตรียมของเพื่อจะไปรับลูกซึ่งถ้าพูดถึง มันคือช่วงที่ตัวละครกำลังจะเกิดการเปลี่ยน บทบาทจากแม่ค้าเป็นแม่ เลยได้ไอเดียผ้ากันเปื้อน ที่เหมือนเราสวมบทบาทการเป็น “แม่ค้า” (ต้องการจะสื่อถึงการ ที่ร้านน้ำชาเป็นที่ ๆ เต็มไปด้วยการไหลเวียนของประสบการณ์และเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ผ้ากันเปื้อนจะมีคราบ เปื้อนคล้ำซีด) เสร็จแล้วเราก็กำลังถอดมันออกเพื่อเป็นบทบาทหน้าที่เป็น “แม่” ของขวัญ ซึ่งพอเข้าสู่บทบาทการเป็นแม่แล้วจะมีความอ่อนโยนที่เพิ่มขึ้นทันที นั่นจึงเป็นเหตุผลที่เราอยากทำให้ความอ่อนโยน อ่อนนุ่ม สามารถทำให้คนดูสัมผัสได้ด้วยตา เลยเลือกเนื้อผ้าที่ไม่แข็งกระด้าง พริ้วไหว ซึ่งเนื้อผ้านี้เองเหมาะกับสภาพอากาศของที่ยะลาด้วย ; เรยอน, ซีฟอง

ในด้านสีของเสื้อผ้าเพียงต้องการคุมโครมสีให้อยู่ตามที่เรากำลังจะสื่อสาร โดยคุมโทน แนวสีที่ธรรมชาติสร้าง หรือตัวเรื่องจะมีโครมสีที่เป็นธรรมชาติคือ โครมสีเขียว ที่แสดงความเป็นไปของวัฏจักรในชีวิต เรากำลังพูดถึงการ “มีอยู่ ตั้งอยู่ แล้วดับไป” จึงเป็นที่มาของตัวโทนสีที่ค่อย ๆ ซีดจางลงเรื่อย ๆ ตั้งแต่วันแรกถึงวันสุดท้าย เพื่อจะพูดถึงการค่อย ๆ ดับสิ้นและจบลงของแม่

ลดลายบนเสื้อ อยากให้เป็นรูปแบบ Freeform เหมือนกับ Design Concept “คราบ” ซึ่งในวันแรกตาม บทจะเห็นได้ชัดว่าค่อนข้างอัดแน่นและเต็มไปด้วยการไหลเวียนของเหตุการณ์ความไม่สงบ หรือความเจ็บปวดที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะมียูกค้าสายใจและสายดำรวจอยู่ในร้านหรือขวัญเองที่ลี้ภัยอยู่หน้าโรงเรียน เหตุการณ์เหล่านี้กลับไหลเวียน ให้แม่ได้พบเจออยู่ตลอดทั้งวัน เลยเป็นที่มาของลายที่อยู่บนเสื้อของแม่

(1.2) ขวัญ

- ชุดนักเรียน
- รองเท้านักเรียนสีดำ
- กำไลข้อมือ

ภาพประกอบที่ 93 การออกแบบชุดขวัญ วันที่ 1

เนื่องจากตัวขวัญผอมยาวจึงต้องเป็นยูนิฟอร์มของโรงเรียนนิบงซึนปัทมภ์ เพราะเป็นโรงเรียนที่สามารถไผ่ผอมยาวได้ และสถานที่ถ่ายทำค่อนข้างจะเป็นไปตามที่ผู้กำกับและผู้กำกับภาพต้องการการออกแบบชุดนักเรียนสำหรับวันแรก เสื้อนักเรียนจะมีรอยปักชื่อ ซึ่งเราต้องการเอา Design Concept “คราบ” มาออกแบบร่วมในแง่ของการ พูดถึงสิ่งที่เคยมีอดีตหรือความทรงจำ การเคยเปลี่ยนผ่าน และการเคยมีอยู่ เลยเลือกชุดนักเรียนที่ดูผ่านการใช้งานมาประมาณหนึ่งและมีรอยปักชื่อที่ถูกเลาะออกแล้วปักใหม่ชื่อที่ถูกปักด้วย ด้ายสีน้ำเงินจะมีสีที่ซีดลงนิดหน่อย

ส่วนสีเช่นเดียวกันกับแม่ ใน Scene สุดท้ายของเรื่องมันกำลังพูดถึงการส่งต่อความเจ็บปวด ความหวัง ความสงบ และอิสระภาพที่ไม่เคยมีอยู่จริง หากพูดในมุมมองของตัวละครขวัญเองมันคือ จุดเริ่มต้นของขวัญในขณะเดียวกันมันคือจุดจบของแม่ ฉะนั้นชุดของขวัญจะเริ่มจากซีดไปสู่อสีที่เข้มข้น จากวันแรกไปวันสุดท้าย แต่ยังคงซึ่งความหม่นซีดในแง่ของการถูกใช้งานไว้อยู่ และวันแรกเป็นวันที่ขวัญล้ม ซึ่งเราต้องการจะพูดถึงรอยแผลที่เปื้อน จึงมีคราบเล็กน้อยติดอยู่ที่ขายกระโปรงเพื่อต้องการจะพูดถึง ความเจ็บปวดที่เริ่มเปื้อนของขวัญทีละนิด และมันกำลังจะเริ่มต้นขึ้นแล้ว

ในส่วนของกำไลที่ขวัญใส่ที่ข้อมือ เป็นสายสิญจน์สีรุ้ง ได้ไอดีเดียมากจากบทในเรื่องที่บ่อยครั้งมาก ๆ ขวัญจะยกมือขึ้นมาเพื่ออุดหูในเวลาที่เกิดเสียงดัง ซึ่งเสียงดังเป็นสิ่งที่ขวัญไม่ชอบ ฉะนั้นถ้าพูดถึงมือ มันคือสิ่งที่ขวัญใช้ในการปกป้องตัวเองจากสิ่งที่ไม่ชอบ เพราะสายสิญจน์คือของสิริมงคลที่ใช้ในการปกป้องภัยอันตราย แล้วสีที่เป็นสีรุ้งเพราะว่าในบทจะมี scene ที่ขวัญใช้แต่สีสั่นในการระบายสี เหมือนกับการที่ตัวขวัญเองยังไม่มีสิ่งที่มันโศกเศร้ามาก ๆ สีที่ขวัญใช้เองก็เป็นนัย ๆ ได้ว่ามันคือสิ่งที่ขวัญเลือกใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน ซึ่งมันคือสิ่งเติมเต็ม เยียวยาและช่วยปกป้องขวัญ

2) วันที่ 2

(2.1) แม่

- เสื้อเชิ้ตที่มีชายแขนและชายเสื้อมีลักษณะมันวาวเล็กน้อย (เนื้อผ้าพริ้วไหว ไม่แข็งกระด้าง)
- กางเกง 5 ส่วน

- ผ่ากันเปื้อน
- รองเท้าแตะที่สามารถโดนน้ำได้

ภาพประกอบที่ 94 การออกแบบชุดแม่ วันที่ 2

วันที่ 2 ในตัวบท ผู้ชมจะได้เห็น Moment ของแม่ลูกเพิ่มขึ้น ซึ่งเราจะได้เห็นความเป็นทั้งแม่และเพื่อนให้ลูกในคน ๆ เดียวกัน ฉะนั้นเราจึงหยิบ Pattern ชุดนักเรียนของขวัญมาเพื่อให้ดูเหมือนเป็นคู่หูกันมากขึ้น ส่วนเนื้อผ้ายังคง พริ้วไหว ไม่แข็งกระด้าง เพื่อคงความอ่อนโยนในบทบาทของแม่ไว้อยู่เช่นเดิม จริง ๆ เนื่องจากในวันแรกและวันสุดท้ายมันค่อนข้างแน่นแล้ว ส่วนตัวอยากให้เสื้อผ้ามีไดนามิกของมันหนักเบาไม่เท่ากันในแต่ละวัน และวันที่ 2 ค่อนข้างเป็น Moment ที่น่ารักในมุมแม่ลูกเยอะ เลยอยากได้เสื้อผ้าเรียบ ๆ เบา ๆ เพื่อเน้น Moment ของแม่ลูกมากกว่า

ในส่วนของ Design Concept หยิบ Texture รอยแตกรอยลอกของสีฟางที่เก๋นำมาประยุกต์เข้ากับตัวปลายผ้า ทำให้ปลายชายเสื้อและชายแขนเสื้อมีวนเล็กน้อย

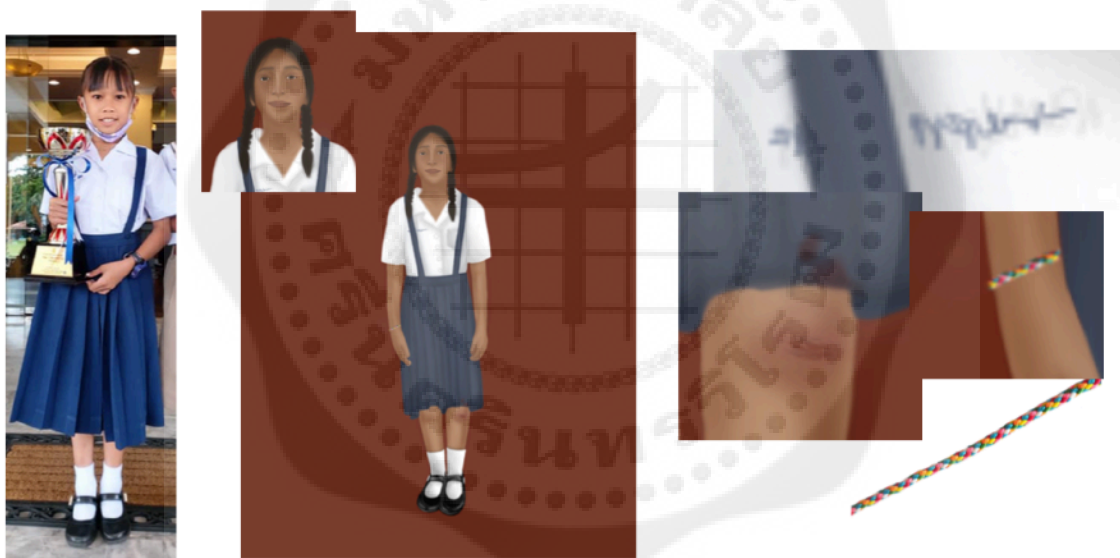
* ในด้านสีของเสื้อผ้า ทางทีมออกแบบต้องการคุมโครมสีให้อยู่ตามที่เรากำลังจะสื่อสาร โดยคลุมโทนแนวสีที่ธรรมชาติสร้างซึ่งตัวเรื่องจะมีโครมสีที่เป็นธรรมชาติ คือ โครมสีเขียว ที่แสดงความเป็น

ไปของวัฏจักรในชีวิต เรากำลัง พูดถึงการมีอยู่ ตั้งอยู่ แล้วดับไป จึงเป็นที่มาของตัวโชนสีที่จะค่อย ๆ ซีดจางลงเรื่อย ๆ ตั้งแต่วันแรกถึงวันสุดท้าย เพื่อจะพูดถึงการค่อย ๆ ดับสิ้นและจบลงของแม่

(2.2) ขวัญ

1. ชุดนักเรียน

- รองเท้านักเรียนสีดำ
- กำไลข้อมือ
- เครื่องแบบนักเรียน

ภาพประกอบที่ 95 การออกแบบชุดนักเรียนขวัญ วันที่ 2

* เนื่องจากตัวขวัญผมยาวจึงต้องเป็นยูนิฟอร์มของโรงเรียนนิบงชนูปถัมภ์ เพราะเป็นโรงเรียนที่สามารถไว้ผมยาวได้และสถานที่ถ่ายทำค่อนข้างจะเป็นไปตามที่ผู้กำกับและผู้กำกับภาพต้องการ

การออกแบบชุดนักเรียนสำหรับวันที่ 2 เสื้อนักเรียนจะมีรอยปักชื่อ ซึ่งเราต้องการเอา Design Concept “คราบ” มาออกแบบร่วมในแง่ของการพูดถึงสิ่งที่เคยมีอดีตหรือความทรงจำ การเคย

จาก Research ชุมนอนของเด็กที่ยะลาจะไม่ได้ตามกระแสหรือดูแพงมากขนาดนั้น จะมีลักษณะ เป็นของลิขสิทธิ์ที่ไม่ได้ราคาสูงมาก และตัวการ์ตูนที่เราเลือกมาคือ Sofia The First เพราะว่าตัวละคร Sofia The First ค่อนข้างมี Character ที่เหมือนกับตัวขวัญมาก ๆ โดยที่ตัวขวัญเองสามารถดูแลและช่วยเหลือตัวเอง รู้ว่าควรทำอะไรและต้องจัดการอะไรในชีวิตบ้าง ซึ่งตัวละครเหล่านี้ก็เป็นตัวละครที่พยายามจะเรียนรู้อะไรบางอย่าง และดูแลช่วยเหลือตัวเองได้เป็นอย่างดีเช่นเดียวกับขวัญ

3) วันที่ 3

(3.1) แม่

- เสื้อที่มีจีบรอบคอ เนื้อผ้าชีฟอง
- กางเกง 5 ส่วน

ภาพประกอบที่ 97 การออกแบบชุดแม่ วันที่ 3

ชุดแม่ในวันที่ 3 เรายังคงไว้ซึ่งบทบาทของแม่ที่อ่อนโยนด้วยเนื้อผ้า ถ้าพูดถึงตัวบทวันที่ 3 คือวันที่ตัวละครแม่กำลังจะสิ้นสุดการเดินทาง การดับไปของชีวิต สีเสื้อผ้านั้นเลยจะสวนทางกับชุดของขวัญและมีสีที่ชัด หมดมาก ๆ ซึ่งที่เป็นโทนไปทางสีฟ้าเพื่อส่งต่อถึงความรู้สึกถึงดินแดนที่เยือกเย็น

ที่หยิบ Pattern เสื้อนี้มาเพราะว่า อยากได้เสื้อที่ใช้ผ้าลักษณะแบบชีฟองได้ และอยากได้เสื้อที่มีจีบ จึงออกแบบมาเป็น Pattern ที่มีจีบรอบคอ เพราะฉากสุดท้ายเราต้องการพูดถึงการส่งต่อ ความ

เจ็บปวด ความหวัง และอิสรภาพให้กับขวัญ จีบรอบคองจึงเหมือนกับกรงนกที่นกถูกปลดปล่อยออกไป แต่ชนนเองกลับโรยราอยู่บนพื้นมากกว่าที่จะโบยบิน เพราะที่ยะลา ยังไม่เคยได้มีอิสรภาพ ความสงบอย่างแท้จริงเลย ท่ามกลางความหวังที่โรยราจึงเปรียบเสมือนกับสายบนเสื้อแม่ที่ถูกลดทอนเหลือเพียงแค่ชนน เพราะต้องการจะพูดถึงการร่วงหล่น โรยรา และดับสิ้นที่จะกองกันอยู่ที่ชายเสื้อ ส่วนสีขาวเปรียบเสมือนความว่างเปล่าที่เกิดขึ้นในฉากสุดท้าย

ส่วนตัวนกที่อยู่บนอกด้านซ้าย อยากจะให้เป็นตัวแทนของกันและกันระหว่างแม่กับลูก ซึ่งที่เสื้อของขวัญเองก็มีนกอยู่เช่นกัน เลยอยากเอานกที่เป็นสองชนิดมาใช้เพราะยิ่งดูเหมือนภาพวาดของเด็ก เพราะเราต้องการจะเล่าว่านกตัวเล็ก ๆ นี้เปรียบเสมือนตัวขวัญที่ถูกโอบอุ้มด้วยแม่ เช่นเดียวกับประโยคที่ว่า “แม่คือโลกทั้งใบของขวัญ” และ “ขวัญคือแก้วตาดวงใจของแม่” นกบนเสื้อจึงอยู่ตำแหน่งตรงกันกับหัวใจ

(3.2) ขวัญ

1. ชุดพละ

- รองเท้าพละ
- กำไลข้อมือ
- เครื่องแบบชุดพละ

ภาพประกอบที่ 98 การออกแบบชุดพละขวัญ วันที่ 3

* เนื่องจากตัวขวัญผมยาวจึงต้องเป็นยูนิฟอร์มของโรงเรียนนิบงซุบุถัมภ์ เพราะเป็นโรงเรียนที่สามารถไว้ผมยาวได้และสถานที่ถ่ายทำค่อนข้างจะเป็นไปตามที่ผู้กำกับและผู้กำกับภาพต้องการ

การออกแบบชุดพละสำหรับวันสุดท้าย เสื้อพละจะมีรอยปักชื่อซึ่งเราต้องการเอา Design Concept “คราบ” มาออกแบบร่วมในแง่ของการพูดถึงสิ่งที่เคยมีอดีตหรือความทรงจำ การเคยเปลี่ยนผ่าน และการเคยมีอยู่ เลยเลือกชุดพละที่ดูผ่านการใช้งานมาโดยประมาณและมีรอยปักชื่อที่ถูกเลาะออกแล้วปักใหม่ ชื่อที่ถูกปักด้วยด้ายสี เขียว ที่มีสีซีดลงนิดหน่อย

ส่วนสีเช่นเดียวกันกับแม่ ในฉากสุดท้ายของเรื่องที่กำลังพูดถึงการส่งต่อความเจ็บปวด ความหวัง ความสงบ และอิสรภาพที่ไม่เคยมีอยู่จริง หากพูดในมุมมองของตัวละครขวัญเองมันคือ จุดเริ่มต้นของขวัญแต่ในขณะเดียวกันมันคือจุดจบของแม่เช่นกัน ฉะนั้นชุดของขวัญจะเริ่มจากสีซีดไปสีที่เข้มข้น จากวันแรกจนมาถึงวันสุดท้าย แต่ยังคงซึ่งความหม่นซีดในแง่ของการถูกใช้งานไว้อยู่ และวันแรกเป็นวันที่ขวัญล้ม ซึ่งเราต้องการจะพูดถึงรอยแผลที่เปื้อน จึงมีคราบเล็กน้อยติดอยู่ที่ชายกระโปรงเพื่อต้องการจะพูดถึงความเจ็บปวดที่เริ่มเปื้อนขวัญทีละนิด มันกำลังจะเริ่มต้นขึ้นแล้ว

2. ชุดไปรเวท

- รองเท้าแตะ
- ชุดกระโปรง ลาย Sofia the first และมีลักษณะแขนตุ๊กตา

ภาพประกอบที่ 99 การออกแบบชุดไปรเวทขวัญ วันที่ 3

Pattern ชุดนี้ได้มากจากการต้องการสะท้อนออกมาในแง่ของขวัญ ซึ่งขวัญก็เป็นเด็กผู้หญิงทั่วไปเหมือนกัน ถึงจะอยู่ในสามจังหวัดพื้นที่ที่อันตราย แต่ก็ยังมีสิทธิ์ที่จะฝัน มีความหวังเหมือนเด็กคนอื่น ๆ เหมือนกัน ที่จะจินตนาการชีวิตของตัวเอง เลยพยายามเลือกแต่ละส่วนของ Pattern ที่มีความเชื่อมโยงมาจากตัวละคร Sofia The First เช่น แขนตุ๊กตา เพื่อสื่อถึงความสวยงาม การเป็นเจ้าของ ความฝันของเด็ก ๆ แต่ยังคงทิ้งกระโปรงให้เป็นแบบทิ้งตัวธรรมดา เพื่อจะพยายามคงไว้ซึ่งความเป็นเด็กยะลาไว้อยู่ที่ไม่ได้มีการเข้าถึงแฟชั่น ขนาดนั้นเพื่อคงความธรรมดาไว้

ส่วนคอเสื้อจะเป็นการจีบลากลงถึงจิมได้ออกซึ่งเปรียบเสมือนกรงนก ในฉากสุดท้ายมันคือการได้รับการส่งต่อความเจ็บปวด ความหวัง และอิสรภาพต่อจากแม่อีกทีและมันยังคงถูกขังเอาไว้อยู่อย่างนั้น รวมไปถึงนกเหล่านั้นยังเปรียบเสมือนการมีกันและกันของขวัญกับแม่ได้อีกด้วย ที่มาของการนำฟอร์มของนกกระดามา เพราะว่าต้องการที่จะทำให้นึกถึงเหตุการณ์ โปรยนกระดากเพื่อเยียวและส่งต่อความหวังที่ไม่มีอยู่จริงถึงกัน สุดท้ายแล้วที่ยะลาก็ยังคงมีเหตุการณ์ความไม่สงบไหลเวียนอยู่เหมือนเดิม

ส่วนสีเช่นเดียวกันกับแม่ ในฉากสุดท้ายของเรื่องมันกำลังพูดถึงการส่งต่อความเจ็บปวด ความหวัง ความสงบ และอิสรภาพที่ไม่เคยมีอยู่จริง หากพูดในมุมมองของตัวละครขวัญเองมันคือ จุดเริ่มต้นของขวัญและในขณะเดียวกันมันคือจุดจบของแม่เช่นเดียวกัน ฉะนั้นชุดโปรตวันสุดท้ายของขวัญจึงมีสีที่เข้มที่สุดแต่ยังคงความเก่าไว้อยู่ คงซึ่งความหม่นซิดในแง่ของการถูกใช้งานไว้อยู่ ความเจ็บปวดได้เริ่มทำงานกับความรู้สึกของขวัญแล้ว

1.9.3 การออกแบบเครื่องแต่งกาย การแต่งหน้า และทรงผมสำหรับนักแสดงประกอบฉาก

1) ชุดป่าเต๋ว

ภาพประกอบที่ 100 การออกแบบชุดป่าเต๋ว

ชุดป่าเต๋วเป็นเสื้อคอโพลีเอสเตอร์ กางเกงขายาวสแลททรงกระบอก ในส่วนของสีเสื้อผ้า ทางทีมงานต้องการคุม Chrome สีให้อยู่ตามที่เรากำลังจะสื่อสาร โดยคุมโทนแนวสีเป็นสีที่ธรรมชาติ สร้างหรือตัวเรื่องจะมีโครมสีที่เป็นธรรมชาติ คือ โครมสีเขียว ที่แสดงความเป็นไปของวัฏจักรในชีวิต ซึ่งเรากำลังพูดถึงการมีอยู่ ตั้งอยู่ แล้วดับไป ทางทีมงานจึงพยายามใช้สีที่เป็นไปในทางเดียวกันกับแม่เพื่อจะพูดถึงการเป็นมิตร

ในส่วนของผ้ากันเปื้อนของป่าเต๋วจะเป็นสีไปในทางเดียวกันกับแม่ซึ่งสีจะออกเป็นส้มอิฐ เนื่องจากผ่านการใช้งาน ซึ่งทางทีมต้องการจะสื่อถึงการที่ร้านน้ำชาเป็นที่ ๆ เต็มไปด้วยการไหลเวียนของประสบการณ์และเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ผ้ากันเปื้อนจะมีคราบเปื้อนคล้ายซีด ในด้านของลายจะเป็นตราชา ซึ่งต้องการจะเล่าถึงการที่เป็นตราชาที่เป็นคนละแบรนด์กับแม่ แต่มีคุณสมบัติหรือผลลัพธ์สุดท้ายเหมือนกันซึ่งก็คือชาเหมือนกัน แต่มีรสชาติต่างกันเล็กน้อยแสดงถึงเอกลักษณ์ของแต่ละคน

2) ชุดลูกค้า

ภาพประกอบที่ 101 การออกแบบชุดลูกค้า

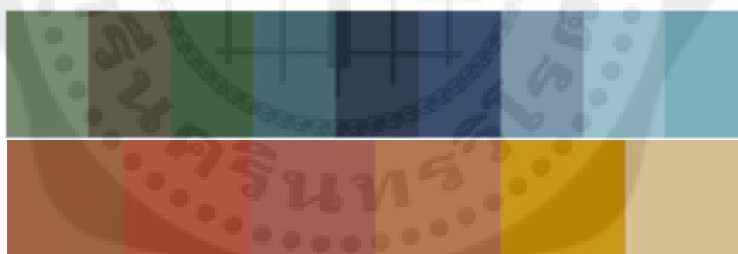
ภาพประกอบที่ 102 การออกแบบโทนสีชุดลูกค้า

ชุดของลูกค้า จะมีลักษณะคล้าย ๆ กัน คือ เสื้อคอโพลี เสื้อยืด เสื้อเชิ้ตแขนสั้น ปะปนกันไปมาร้าน ในแต่ละวันจะพยายามคุมโทนสีไปแนวทางเดียวกัน อาจจะโทนร้อนเย็นปะปนกันไป แต่จะใช้ความเข้มสีที่เท่ากันเพื่อให้เกิดความกลมกลืนกันแสดงถึงการเป็นมิตร

3) ชุดสายตำรวจ - สายโจร

ภาพประกอบที่ 103 การออกแบบชุดสายตำรวจ - สายโจร

ภาพประกอบที่ 104 การออกแบบชุดสายตำรวจ - สายโจร

เนื่องจากสายโจรและตำรวจที่ปรากฏอยู่ในร้านน้ำชาจะมีลักษณะการแต่งกายที่ไม่ต่างจากคนในร้านมากนัก แต่จะมีเพียงจุดเล็ก ๆ เท่านั้นที่ต่างกัน เช่น เครื่องประดับหรือรองเท้า ในส่วนของทั้งโจรและสายตำรวจนั้น เราจะใช้โทนเย็นเป็นสายตำรวจ ส่วนโทนร้อนจะเป็นสายโจร ที่จะสื่อถึงการเป็นศัตรูหรือปฏิปักษ์กัน แต่จะเน้นใช้ Saturation ที่ค่อนข้างเด่นขึ้นมาจากตัวละคร Extra คนอื่นในร้าน

1.9.4 การลองเสื้อผ้าของนักแสดงหลัก

1. แม่

ภาพประกอบที่ 105 การ Fitting เสื้อผ้าของตัวละคร แม่

ภาพที่ปรากฏภายในภาพยนตร์

ภาพประกอบที่ 106 เครื่องแต่งกายแม่ที่ปรากฏในภาพยนตร์

2. ขวัญ

ภาพประกอบที่ 107 การ Fitting เสื้อผ้าของตัวละคร ขวัญ

ภาพที่ปรากฏภายในภาพยนตร์

ภาพประกอบที่ 108 ภาพเสื้อผ้าแม่ที่ปรากฏภายในภาพยนตร์

ภาพประกอบที่ 109 ภาพเสี้ยวนักแสดงประกอบฉากที่ปรากฏภายในภาพยนตร์

A dense collage of 30 film stills from various movies, arranged in a grid-like fashion. The stills depict a wide range of scenes, including interior shots of people in rooms, outdoor landscapes, close-ups of faces, and action sequences. The overall aesthetic is cinematic and diverse, representing a broad spectrum of film genres and styles.

ภาพประกอบที่ 110 Mood and Tone

การเลือกใช้ Mood & tone นั้นจะอ้างอิงจากสีที่มีองค์ประกอบจากสีธรรมชาติ เพื่อแสดงถึงคุณ
 ธรรมดาของชีวิต แต่ยังคงบ่งบอกถึงอารมณ์ของบริบทพื้นที่ได้อย่างชัดเจน อีกทั้ง Mood & Tone นั้นยังถูก
 ปรับใช้ในแง่ของบริบทในพื้นที่ ที่มีสภาพอากาศเปลี่ยนแปลงบ่อย อ้างอิงถึงการจัดไฟ สภาพอากาศสามารถ
 เปลี่ยนแปลงเป็นฝนตกหนัก และแดดออกได้อย่างรวดเร็ว Mood & tone นี้จึงถูกแบ่งผังอย่างชัดเจน เพื่อ
 ใช้อ้างอิงตามสภาพอากาศของพื้นที่ถ่ายทำ

1.10.2 การออกแบบการจัดวางองค์ประกอบภาพเพื่อการเล่าเรื่อง

ภาพตัวอย่างจาก ภาพยนตร์เรื่อง เมืองเหงาซอว์รัก (Wonderful Town), (2007)

ภาพตัวอย่างจาก ภาพยนตร์เรื่อง A Separation (2011) , The Seventh Continent (1989)

ภาพประกอบที่ 111 ตัวอย่างการจัดองค์ประกอบภาพ

ตามความตั้งใจของผู้กำกับและทีมงานภาพยนตร์ของเรื่องนี้ เดิมทีตั้งใจให้ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นตัวแทนของคนที่ยูนอก 3 จังหวัดชายแดนใต้ ที่ตัวภาพยนตร์นั้นจะพาไปสำรวจชีวิตธรรมดา ๆ ชีวิตหนึ่งที่เกิดขึ้นและดับไปในพื้นที่แห่งนี้ ทำให้ตัวภาพยนตร์เรื่องนี้ทำหน้าที่เสมือนเป็นผู้สังเกตการณ์ (Observer) ตัวเรื่องจะดำเนินผ่านการใช้ชีวิต ในช่วงเวลาสั้น ๆ ทั้งหมดเป็นระยะเวลา 3 วัน ก่อนเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบ เมื่อตัวภาพยนตร์ทำหน้าที่ในฐานะของผู้สังเกตการณ์ การเลือกใช้เทคนิคงานภาพจึงทำให้เหมือนกับเป็นการสังเกตการณ์นิ่ง ๆ ไม่หวือหวา ทุกอย่างคือการเฝ้าสังเกต เคารพ และสงบนิ่ง เพราะในท้ายที่สุด ไม่ว่าใครก็ตามนั้นไม่มีทางที่จะเข้าใจความรู้สึกของผู้ประสบเหตุการณ์ความรุนแรงได้ จนกว่าจะได้พบเจอด้วยตนเอง ภาพยนตร์เรื่องนี้เพียงแค่ทำหน้าที่ในการพลิกอีกด้านมุมหนึ่งของภาพข่าวในวันที่เกิดเหตุ นำเสนอภาพธรรมชาติของมนุษย์ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่เต็มไปด้วยปัญหาทับซ้อนและความรุนแรง ชนิดของการวางเฟรมจึงเลือกการวางเฟรมภาพที่มีการทิ้ง Negative space ในเฟรมภาพที่จุดที่ผู้ชมจะดูเป็นอันดับแรก เช่น มุมขวาล่างของจุดตัดตามกฎ Rule of third ให้เป็นพื้นที่ว่างที่ทอดยาวไปจนสุดถนน เพื่อการรับรู้ของผู้ชมที่จะวางสายตาไปในจุดนั้นเป็นที่แรก ก่อนที่จะต้องกวาดสายตาไปหาตัวนักแสดงที่ถูกจัดวางเฟรมไว้ในมุมด้านซ้ายของเฟรม เมื่อทำอย่างนี้แล้วจะเป็นการบังคับให้ผู้ชมกวาดสายตาไปทั่ว ๆ เฟรมภาพ เพื่อซึมซับบรรยากาศรอบข้างตัวแสดงที่มีความเฉพาะตัว ทำให้ผู้ชมสามารถรับรู้และซึมซับบริบทโดยรอบได้ดียิ่งขึ้น ไม่ติดอยู่เพียงแค่ตัวแสดง เรื่องของขนาดภาพนั้นจะเน้นใช้ขนาดภาพที่มีความกว้างเพื่อให้มีบรรยากาศต่าง ๆ วนเวียนรอบ ๆ ตัวแสดง เพื่อสร้างเงื่อนไขให้ผู้ชมเข้าถึงบรรยากาศรอบ ๆ ชีวิตธรรมดาของตัวละคร

1.10.3 การออกแบบการเคลื่อนกล้องภายในภาพยนตร์

การเคลื่อนกล้องของภาพยนตร์เรื่องนี้ เน้นหนักไปที่ความธรรมชาติ ความห่วง และความซ้ำของจังหวะชีวิตของตัวละคร ส่วนมากในภาพยนตร์เรื่องนี้จึงเป็นการตั้งอยู่บนขาตั้งกล้อง เพื่อทำหน้าที่ในการเฝ้าสังเกตการณ์และไม่เข้าไปก้าวก่ายหรือยุ่งวุ่นวายอะไรกับชีวิตตัวละครมากนัก เว้นแต่ในช่วงที่ตัวละครนั้นขี่มอเตอร์ไซด์ไปตามสถานที่ต่าง ๆ ของเมือง เพื่อให้ตัวภาพยนตร์นั้นยังคงมีจังหวะในการตัดต่อได้ดังเดิม จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ใช้การเคลื่อนกล้องแบบ Tracking ตามตัวละคร เพื่อความต่อเนื่องของเฟรมภาพ

1.10.4 การออกแบบเพื่อการจัดแสงภายในภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่องนี้ต้องการความ Realistic สูงเนื่องจากตัวภาพยนตร์ต้องการถ่ายทอดถึงเรื่องราวที่เป็นความจริงและความธรรมชาติของชีวิต ทำให้วิธีการจัดแสงนั้นจะเลือกใช้ประโยชน์จากช่วงเวลาของแสง

อาทิตย์ให้ได้มากที่สุดเป็นอันดับแรก พยายามใช้ช่องหน้าต่างและลักษณะความเป็นธรรมชาติที่สัมผัสได้ด้วยตาเปล่าที่ถ่ายทอดรูปแบบเดียวกันลงไปในภาพยนตร์ และถูกแต่งเติมด้วยแสงที่ถูกจัดขึ้นเพื่อเลียนแบบแสงธรรมชาติหรือเติมในส่วนที่ขาดหายไปรวมถึงเพิ่มการไล่แสงเงาในบางพื้นที่เพื่อเพิ่มคุณสมบัติของงานภาพและแก้ปัญหาข้อจำกัดเรื่อง Dynamic range ของกล้องที่ไม่เพียงพอที่จะเก็บรายละเอียด ระหว่าง Indoor และ Outdoor ได้ในเวลาเดียวกัน

1.10.5 การเลือกใช้อุปกรณ์ถ่ายทำภาพยนตร์

การเลือกใช้อุปกรณ์ในภาพยนตร์เรื่องนี้เริ่มมาจากเงื่อนไขที่มากมายในการถ่ายทำในสถานที่ต่างจังหวัดที่ค่อนข้างห่างไกล ทำให้วิธีการเลือกใช้อุปกรณ์นั้นจะแตกต่างจากการใช้อุปกรณ์ในสถานที่ที่พร้อมไปด้วยอุปกรณ์ เช่น กรุงเทพฯ การเลือกใช้อุปกรณ์จึงเริ่มมาจากผู้ใช้งานที่มีประสบการณ์และไว้วางใจอุปกรณ์นั้น ๆ เป็นอันดับแรก กล้องที่เลือกใช้เป็นกล้องที่ใกล้เคียงกับกล้องที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งคือกล้อง Panasonic LUMIX DC-S1H จับคู่กับชุดเลนส์ Sony CineAlta 4K T2 Lens Kit (PL Mount) ซึ่งกล้องตัวนี้เป็นกล้อง Mirrorless ที่มีน้ำหนักเบากว่ากล้อง Cine line แต่ยังให้คุณภาพเทียบเท่ากับกล้องถ่ายภาพยนตร์ อีกทั้งตัวไฟล์ที่ได้ออกมานั้นยังเล็กกว่ามากซึ่งทำให้ประหยัด Storage มากขึ้น แต่ยังคงได้ไฟล์ที่มีคุณภาพดังเดิม อีกทั้งยังมีความสามารถในการมี Dual Native ISO เพื่อให้ง่ายต่อการถ่ายทำฉากตอนกลางคืน ส่วนเลนส์ชุดนี้นั้นไม่ได้เป็นชุดเลนส์ที่ดีที่สุด แต่อยู่ในจุดที่คุ้มทุนมากที่สุดเนื่องจากเลนส์ชุดนี้ให้ Character ที่มีความกระด้างในส่วนที่ชัดเพื่อเปิด Texture ต่าง ๆ ให้ชัดเจนมากขึ้น ส่วนที่เบลอก็ยังคงความนุ่มนวลไว้ได้อย่างดี

ส่วนไฟที่ใช้จะเป็นไฟ LED ทั้งหมด เนื่องจากสถานที่ถ่ายทำที่เป็นบ้านเก่าที่มีอายุมากมีความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดเพลิงไหม้สูงถ้าเลือกใช้ไฟที่มีอัตราการกินพลังงานไฟฟ้าที่สูง จึงมีความจำเป็นที่ต้องใช้ไฟที่มีอัตราการกินพลังงานที่ต่ำกว่า และข้อดีข้อของ LED คือมีน้ำหนักเบา ทำให้สามารถใช้คนจำนวนน้อยลงในการทำงาน LED ที่เลือกใช้จึงเป็น Aputure 300D II จำนวน 2 ดวง Nanlite Forza 500 จำนวน 1 ดวง และ Aputure B7C จำนวน 2 ดวง ซึ่งไฟทั้งหมดที่เลือกมาใช้นั้น ให้ค่าความสว่างสูงเทียบเท่าไฟแรง ๆ อย่าง Tungsten 4K แต่กินกำลังไฟที่ต่ำกว่าหลายเท่าตัว ส่วน B7C จะถูกใช้ในห้องต่าง ๆ ใส่แทนหลอดไฟบ้าน เพื่อกำหนดอุณหภูมิสีและป้องกันความ फैนของสีที่ได้จากไฟบ้านธรรมดา และ LED ยังให้ค่าสีที่ถูกต้อง เพื่อความง่ายต่อการทำสีในขั้นตอน Post-production และยังมีอุปกรณ์เสริมอื่น ๆ เพื่อเพิ่มความสะดวกสบายของงานภาพและเพิ่มความสะดวกสบายในการทำงาน เช่น BMC Hollywood Filter , Vaxis Storm , EasyRig , Grip Handle , Nisi ND

1.11 การจัดทำงบประมาณ

1.11.1 การบริหารจัดการงบประมาณ

เมื่อได้รับบทภาพยนตร์และประชุมกับทางทีมแล้ว จึงจัดทำงบประมาณของแต่ละฝ่ายออกมา และเมื่อได้ตารางประเมินงบประมาณมา จึงวางแผนการจัดทำเอกสารเพื่อขอยื่นในการขอรับการสนับสนุนจากทั้งหน่วยงานรัฐ และหน่วยงานเอกชน เช่น กระทรวงวัฒนธรรม, กองทุนส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม แต่เนื่องจากสถานการณ์โควิด - 19 ทำให้บริษัททั้งภาครัฐและเอกชนได้ปฏิเสธในการขอรับการสนับสนุนเป็นส่วนใหญ่ แต่ยังมีบางองค์กรได้ให้การสนับสนุนเป็นของอำนวยความสะดวกรวมไปถึงการดำเนินงานต่าง ๆ แทน เช่น สถานที่ อุปกรณ์ช่าง รถยนต์ในการอำนวยความสะดวกในด้านการถ่ายทำ

เพื่อให้การถ่ายทำภาพยนตร์ออกมามีประสิทธิภาพมากที่สุด ทางทีมจึงต้องจ่ายเงินโดยเฉลี่ยประมาณคนละ 30,000 บาท มีจำนวนสมาชิกทั้งหมด 7 คน รวมทั้งสิ้นเป็น 210,000 บาท เนื่องด้วยระยะทางที่ต้องไปถ่ายทำไกลถึงจังหวัดยะลา ทำให้ทางเราต้องเก็บเงินเพื่อกรณีฉุกเฉินเป็นจำนวนมาก และเพื่อที่ทางทีมไม่ต้องการให้คนใดคนหนึ่งต้องมีการสำรองจ่ายก่อน หรือหากมีสิ่งใดที่ฉุกเฉินก็สามารถนำเงินที่ทางเราได้เก็บมามาใช้ได้ทันทั่วทั้งที

เมื่อการถ่ายทำเสร็จสิ้นจึงมีการสรุปงบประมาณได้ดังนี้ เงินในแต่ละส่วนที่จัดสรรไว้ส่วนใหญ่เป็นไปตามที่กำหนด แต่มีในส่วนของค่าเดินทางที่เกินจากงบที่จัดสรรไว้ เนื่องจากการราคาที่ไม่แน่นอนของทั้งน้ำมันและตัวเครื่องบินจึงทำให้ค่าใช้จ่ายเกินงบที่จัดสรรไว้ แต่สามารถชดเชยได้จากเงินที่เหลือในส่วนอื่น และเงินค่าใช้จ่ายฉุกเฉินที่กันไว้เผื่อก่อนแล้วทำให้ไม่มีการเก็บเงินสมาชิกเพิ่มใดใด ซึ่งหลังจากใช้จ่ายในการสร้างภาพยนตร์เสร็จทั้งสิ้น ก็ได้มีการสำรองเงินสำหรับการจัดนิทรรศการในวันจัดฉายเรียบร้อยแล้ว

1.11.2 การขอรับการสนับสนุน

ในขั้นตอนของการทำงานได้มีการขอรับทุนหรือสิ่งของอำนวยความสะดวกเพื่อการสนับสนุนต่าง ๆ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. บริษัท แลคตาซอย จำกัด

ได้รับนมถั่วเหลืองจำนวน 6 ลัง เพื่อสวัสดิการในกองถ่าย

2. บริษัท ดับเบิล เอ

ได้รับกระดาษ A4 จำนวน 15 รีม พร้อมหน้ากากอนามัยจำนวน 100 ชิ้น

3. ร้านอาหารธาราซีฟู้ด จังหวัดยะลา

เอื้อเฟื้อสถานที่ถ่ายทำโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดใด

4. ร้านโจ๊กเจ้าหมวย
เอื้อเพื่อสถานที่ถ่ายทำโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดใด
5. สำนักงานเทศบาลนครยะลา
อำนวยความสะดวกในกองถ่ายทำที่จังหวัดยะลา
6. ร้านสมประสงค์แกรนิต
อำนวยความสะดวกในด้านเครื่องมือช่างเพื่องานฉากโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดใด
7. Tetris Hotel
เอื้อเพื่อสถานที่สำหรับกองถ่ายทำโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดใด
8. ผู้สนับสนุน
เอื้อเพื่อสถานที่พักให้กับทีมงานจำนวน 10,000 บาท

1.11.3 การประเมินงบค่าใช้จ่าย

จากการวางแผนการทำงาน ทำให้สามารถประเมินค่าใช้จ่ายโดยคร่าว ได้ดังนี้

No.	Pre - Production	Cost (THB)
1	ลงพื้นที่ ณ จังหวัดยะลา เพื่อศึกษาหาข้อมูล (Research)	5,000
2	เขียนบท (Screenplay)	-
3	หาสถานที่ถ่ายทำ (Location Scouting)	5,000
4	วันแคสติ้งนักแสดง (Casting Day)	-
5	วันลองชุด (Fitting Day)	-
6	วันละลายพฤติกรรมและศึกษาบทภาพยนตร์ร่วมกัน (Workshop Day)	-
Total		10,000

No.	Production	Cost (THB)
1	ตัวละครหลัก (Main Character) - 2 คน - Etc.	11,000
2	เครื่องแต่งกาย (Costume Cast)	7,000
3	อุปกรณ์ประกอบฉาก (Set and Props)	20,000
4	ค่าเดินทาง - ค่าน้ำมันรถ - ค่าตัวเครื่องบินนักแสดง	34,000
5	สถานที่ถ่ายทำ (Location) - ค่าเช่าสถานที่ (Location Rentals) - ค่าบำรุงรักษาสถานที่ (Repair / Maintenance)	6,000
6	ค่าเช่าอุปกรณ์สำหรับถ่ายทำ (Camera and Lens)	20,000
7	ค่าเช่าอุปกรณ์สำหรับการจัดแสง (Lighting and Grip)	20,000
8	ค่าเช่าอุปกรณ์สำหรับการบันทึกเสียง (Sound)	-
9	ค่า Hardisk	6,000
10	ค่าสวัสดิการจำนวน 7 วัน	35,000
11	ค่าประกันความเสี่ยง	40,000
Total		199,000
Pre-Production and Production Total		209,000

No.	Post - Production	Cost (THB)
1	ตัดต่อและทำสี (Editing and Grading Color)	-
2	การสร้างสรรค์เพลงประกอบภาพยนตร์ (Sound Design and Music)	-
Total		-
Grand Total		209,000

ตารางที่ 10 ตารางการประเมินงบประมาณ

1.12 การวางแผนการทำงานตลอดทั้งโครงการ

ในขั้นตอนการเตรียมงาน จากการถ่ายทำที่ต้องเดินทางไกลถึงจังหวัดยะลา ทางทีมงานจึงต้องทำงานล่วงหน้าเพื่อที่จะเตรียมงานให้ได้ภายในเวลาที่กำหนดไว้ ทางทีมงานได้วางแผนการทำงานล่วงหน้าโดยการเตรียมข้อมูลในการนำเสนอล่วงหน้าพร้อมกับเร่งทำในช่วงการออกแบบต่าง ๆ ในช่วงการเตรียมงานทางทีมได้ตัดสินใจแบ่งทีมเป็น 2 ทีม ซึ่งทีมแรกคือ ทีมออกแบบ 3 คน เป็นทีมที่ไปเตรียมงาน เช็ตสถานที่ ตั้งฉาก เตรียมอุปกรณ์ให้เรียบร้อย รวมไปถึงการเตรียมสถานที่ให้พร้อมก่อนทีมที่ 2 จะเดินทางไปที่ยะลา ซึ่งคือทีม Production, นักแสดง และโปรดิวเซอร์ ในระหว่างการเตรียมงานของทีมออกแบบ ทีมที่ 2 จะคอยเตรียมงานในด้านอุปกรณ์ถ่ายทำ แผนการถ่ายทำหรือเอกสารต่าง ๆ ให้เรียบร้อย รวมไปถึงการ Stand by เพื่อช่วยทีมที่ 1 หากทีมที่ 1 ขาดอุปกรณ์หรือสิ่งของใดใด

ในขั้นตอนการถ่ายทำนั้น เริ่มที่การเดินทางนั้นใช้เวลา 12 - 13 ชั่วโมง เมื่อเดินทางถึงจังหวัดยะลา ทุกฝ่ายได้ร่วมประชุมด้วยกันและแยกย้ายไปประชุมตามทีมของตนเอง เพื่อให้ทั้งทีมงานและสมาชิกในกลุ่มมีความเข้าใจร่วมกัน เนื่องจากทีมงานรวมกับสมาชิกในกลุ่มทั้งหมดมีเพียง 21 คน ทำให้สามารถดำเนินงานไปได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งแต่ละทีมจะมีการนัดแนะเวลาการทำงานของแต่ละทีมอย่างชัดเจน

1.12.1 ตารางการวางแผนการทำงานตลอดทั้งโครงการ

เดือน	วัน	รายละเอียด
กันยายน 2563	14	นำเสนอครั้งที่ 1 : หัวข้อนวัตกรรมสื่อสารนิพนธ์ - ชื่อโครงงาน - ที่มาและจุดประสงค์ - สมาชิก หน้าที่และความรับผิดชอบ - หัวข้อที่ต้องการศึกษา
	17 - 27	ศึกษาหาข้อมูลเพื่อปรับใช้กับภาพยนตร์
	24	นำเสนอครั้งที่ 2 : - Theme - Plot - ข้อมูลจากการศึกษาเพื่อปรับใช้กับบทภาพยนตร์
ตุลาคม 2563	1 - 18	ลงพื้นที่จังหวัดยะลารอบที่ 1 ศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลเช่น การลงพื้นที่ อินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ เพื่อปรับใช้กับภาพยนตร์
	19 - 21	นำเสนอครั้งที่ 3 : - นำเสนอภาพรวมของภาพยนตร์ เช่น Mood, เทคนิคการเล่าเรื่อง - Treatment - วิเคราะห์ตัวละคร - สไตล์การแสดง - Concept Image - Mood and tone
	22 - 31	พัฒนานาบทภาพยนตร์
พฤศจิกายน 2563	5 - 8	จัดทำ Story board

	8 - 26	ประกาศตามหานักแสดง
	9	นำเสนอครั้งที่ 4 : • Story Board • Treatment • แผนผังความสัมพันธ์ตัวละครที่เกี่ยวข้องกับทั้งเรื่องและสถานที่บุคคล อดีตและปัจจุบัน • แผนการหานักแสดง • Mood Board (show : Element Of Art , Time and Place Inspiration) • แผนตารางการทำงาน • แนวทางการออกแบบกล้อง, การจัดแสง, เสียงประกอบอารมณ์และภาพ
	10 - 15	ลงพื้นที่จังหวัดยะลารอบที่ 2 • Casting • Scouting Location • Block shot

	30	นำเสนอครั้งที่ 5 : Pre - Production 1 • Shooting Board • นำเสนอนักแสดง • การตัดสินใจเลือกนักแสดง • แผนการทำงานกับนักแสดง • การซ้อมการแสดง • Sketch for Set , Props • แนวทางการออกแบบเครื่องแต่งกายและการแต่งหน้า • รายละเอียดการถ่ายทำ • การวางแผนตารางการถ่ายทำ • ประเมินงบประมาณ • รายชื่อทีมงานทั้งหมด • แนวทางการออกแบบสีในภาพยนตร์
ธันวาคม 2563	5 - 15	จัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก การทำฉากและเสื้อผ้า
	9	ฝ่ายออกแบบศิลป์นำเสนอ Pre - Production 2 • Key Visual for Set & Props • การออกแบบ Costume & Make Up ที่ใช้ในภาพยนตร์
	12 - 18	ลงพื้นที่จังหวัดยะลารอบที่ 3 • ติดต่อสถานที่ในการถ่ายทำ • จัดหานักแสดงประกอบฉาก • สัมภาษณ์พักของนักแสดงและทีมงาน • วางแผนและจัดเตรียมความพร้อมอื่น ๆ • วางแผนการทำงานของฝ่ายออกแบบศิลป์ • วางแผนการทำงานของฝ่าย Production

	16 - 17	นำเสนอครั้งที่ 6 : Pre - Production 2 • แผนการทำงานกับนักแสดง • การซ้อมการแสดง
	22 - 23	• Fitting • Workshop นักแสดงหลัก
	27 - 2	• จัดเตรียมอุปกรณ์ถ่ายทำและวางแผนการทำงานเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับวันถ่ายทำ ลงพื้นที่จังหวัดยะลารอบที่ 4 (ฝ่ายออกแบบศิลป์) • ติดตั้ง จัดวางฉาก เสื้อผ้า และอุปกรณ์ประกอบฉาก ณ สถานที่จริงเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับวันถ่ายทำ
มกราคม 2564	4 - 6	Shooting day (Q1 - Q3)
กุมภาพันธ์ 2564	1 - 28	ขั้นตอนการลำดับภาพ
มีนาคม 2564	1 - 31	สร้างสรรค์ Poster ภาพยนตร์และ Standee
เมษายน 2564	5	นำเสนอครั้งที่ 7 : • Rough cut 1 • แนวทางการออกแบบ Poster และ Title font
	26	นำเสนอครั้งที่ 8 : • Rough cut 2 • Poster และ Title font ที่ใช้ในภาพยนตร์
	26 - 9	• ลำดับภาพ • Colour Grading • Sound design
พฤษภาคม 2564	10	นำเสนอครั้งที่ 9 : Final

ตารางที่ 11 ตารางการทำงานตลอดทั้งโครงการ

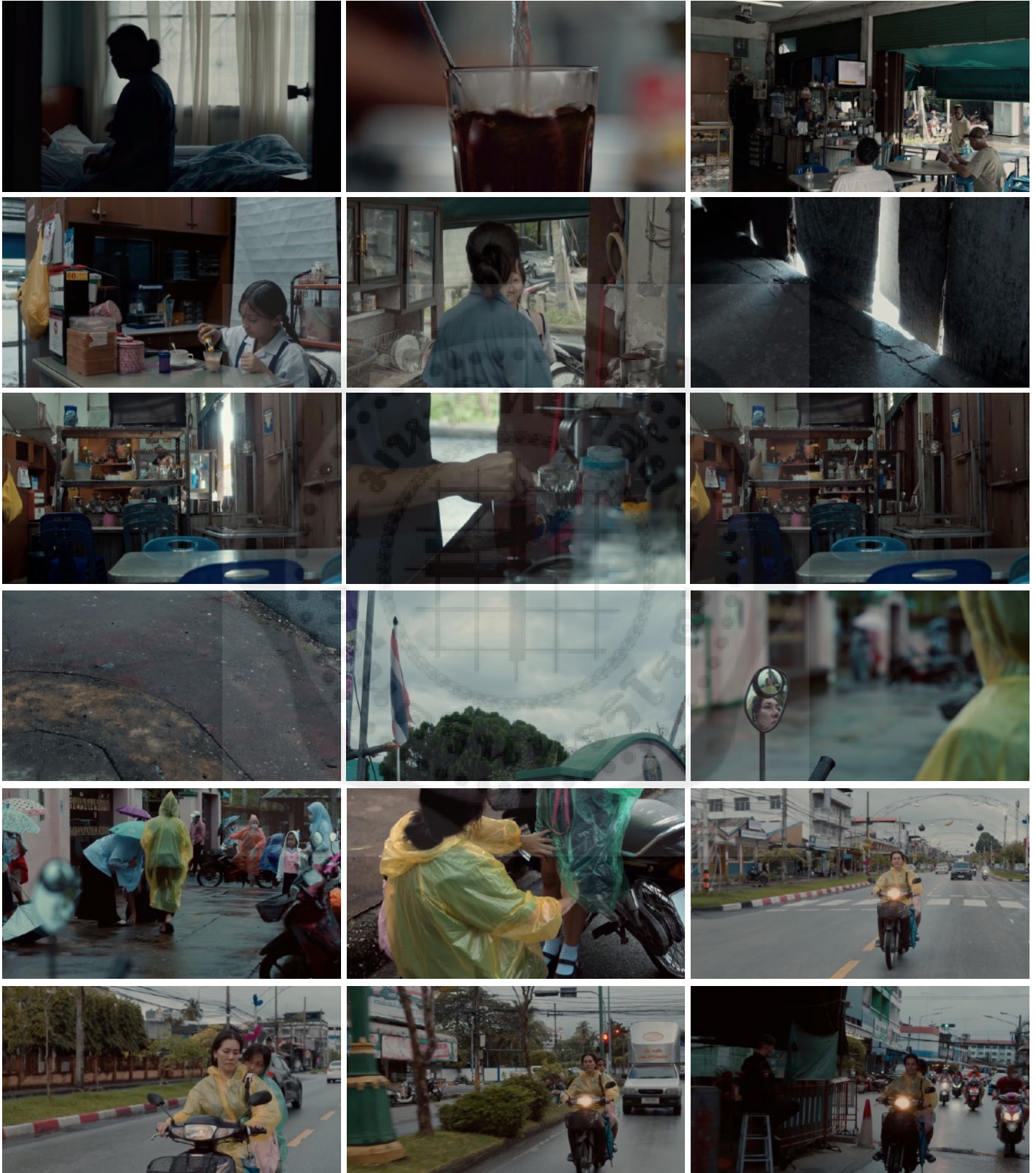
1.12.1 การวางแผนการถ่ายทำ

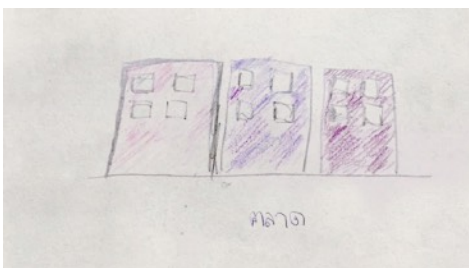
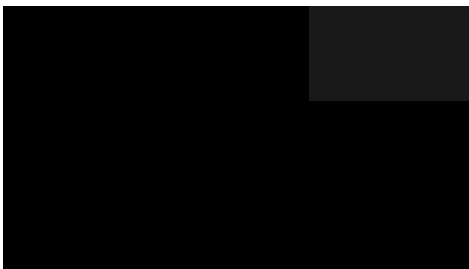
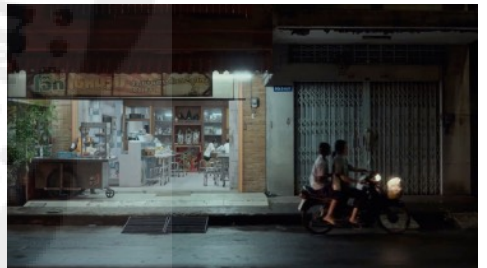
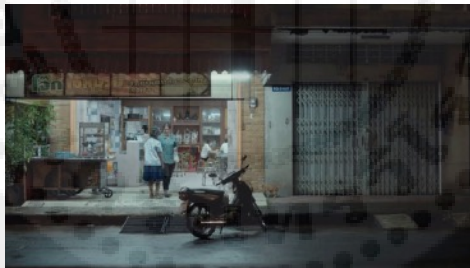
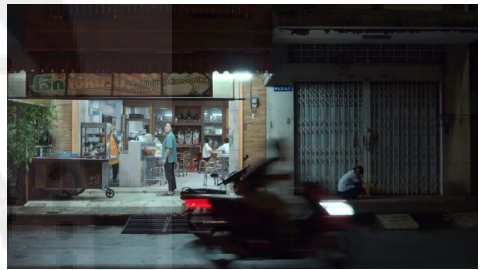
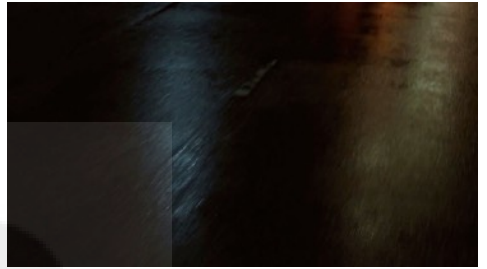
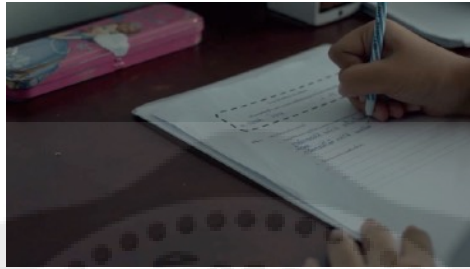
ในการถ่ายทำนั้นได้แบ่งออกเป็น 3 คิว ตั้งแต่วันที่ 4 - 6 มกราคม 2564 จัดตารางการถ่ายทำให้ในแต่ละวัน สามารถถ่ายได้ทั้งหมด 7 - 8 Scene ซึ่งในภาพยนตร์มีทั้งหมด 21 Scene โดยในแต่ละ Scene ของภาพยนตร์จะเป็นสถานที่ที่ใช้ถ่ายทำที่เดิม เป็นการเล่าถึงการทำซ้ำ และมุกมุกล้อเป็นการตั้งกลิ้งนึ่ง ทำให้ทีมงานจัดสรรการทำตารางการถ่ายทำจาก สถานที่ การเปลี่ยนแปลงของฉากหรืออุปกรณ์ประกอบฉาก มุกมุกล้อ และความยากง่ายของการถ่ายทำภาพยนตร์ ซึ่งการเดินทางจากสถานที่หนึ่งไปยังสถานที่หนึ่งใช้เวลาไม่นานในการย้ายสถานที่ เนื่องจากสถานที่นั้นอยู่ใกล้กันและจราจรไม่ติดขัด จึงสามารถใช้เวลาในการย้ายสถานที่ไม่นาน และการวางช็อตนั้นมีลักษณะค่อนข้างนิ่ง จึงทำให้การย้ายกล้องต่าง ๆ ไม่เกิดปัญหามากนัก ซึ่งจากแผนการเดิมนั้นการวางแผนเช่นนี้จะเห็นว่าทางทีมได้เผื่อเวลาไว้แล้ว ซึ่งแผนการถ่ายทำนั้นมากจากการที่ทีมงานทุกฝ่ายได้ปรึกษากัน แต่เนื่องจากสภาพอากาศไม่เอื้ออำนวยต่อการถ่ายทำมากนัก จึงทำให้มีการเปลี่ยนแปลง Breakdown บ่อยครั้ง เนื่องจากผลกระทบจากสภาพอากาศทำให้การกระทบต่อกันไปเรื่อย ๆ และมีการคำนึงถึงความปลอดภัยของอุปกรณ์และชีวิตของทีมงานและนักแสดง ทำให้ไม่สามารถทำตามเวลาตามที่วางแผนไว้ จึงมีผลกระทบให้การถ่ายทำนั้นเกินเวลาที่วางไว้มาก

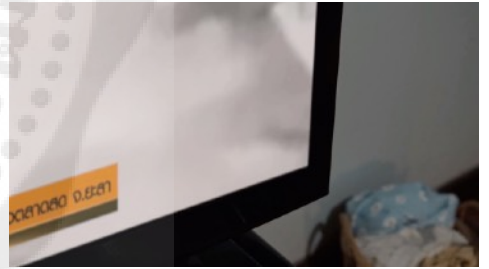
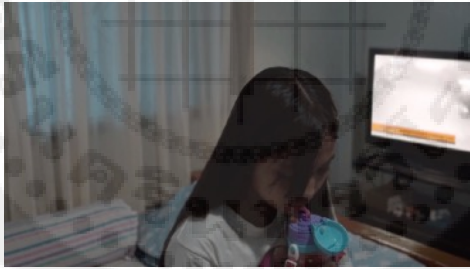
2. ขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์ (Production)

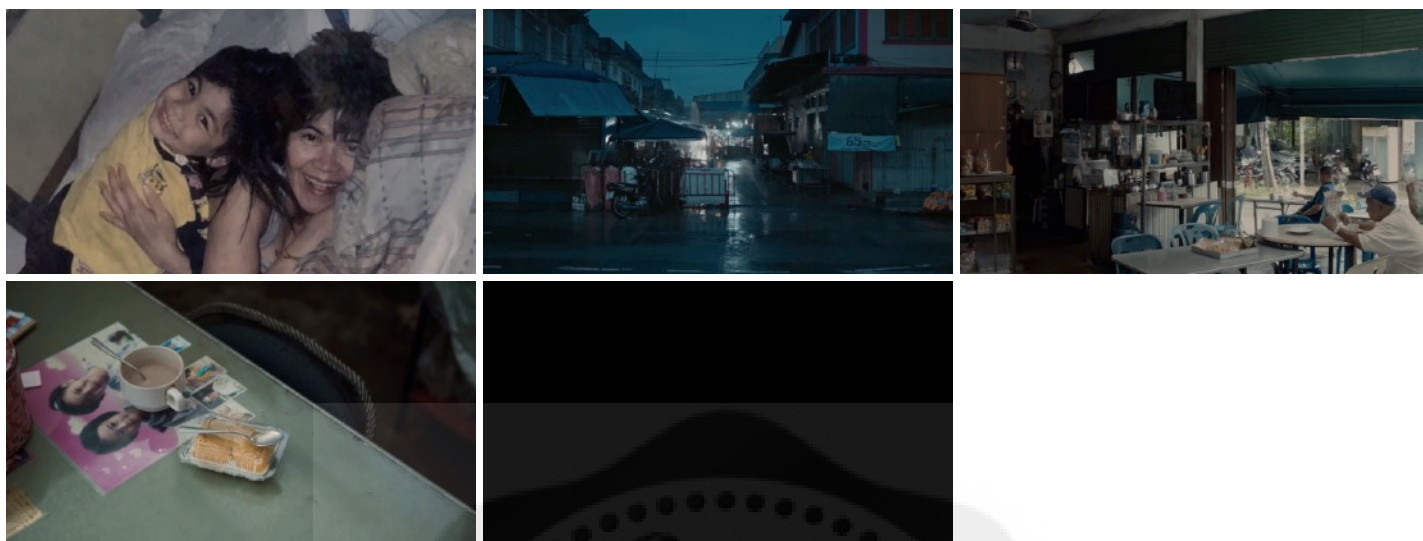
2.1 ภาพยนตร์สำเร็จ

ภาพประกอบที่ 112 ภาพยนตร์สำเร็จ

ภาพยนตร์สำเร็จมีความยาว 20 นาที รวมรายชื่อทีมงานท้ายเรื่อง ซึ่งกระบวนการภาพยนตร์สำเร็จนั้น ได้ผ่านกระบวนการดังต่อไปนี้ 1. กระบวนการเตรียมการถ่ายทำ นาท. กระบวนการถ่ายทำ 3. กระบวนการหลังถ่ายทำ เช่น Editing, Colour Grading, Sound design รวมทั้งสิ้นเป็นเวลาทั้งสิ้น 9 เดือนจนออกมาเป็นภาพยนตร์สมบูรณ์แบบพร้อมฉายสู่สาธารณชนในที่สุด

3. ขั้นตอนหลังการผลิตภาพยนตร์ (Post - Production)

3.1 การเตรียมไฟล์เพื่อสะดวกต่อการทำงานในช่วงหลังการผลิตภาพยนตร์

การเลือกใช้ไฟล์สำหรับภาพยนตร์เรื่องนี้ ได้ทำการเลือกเป็นโหมด DCI C4K (4096 x 2160) 24P 400 Mbps 4:2:2 All-i 10 Bits H.264 (Super35 Cropped) การเลือกใช้โหมดนี้ทำให้ได้ผลลัพธ์คุณภาพไฟล์ที่ดี เนื่องจากสามารถใช้ได้เต็มความสามารถตัวกล้อง ทั้งด้านข้อมูลภาพ และด้านสี อีกทั้งการ Cropped Super35 ยังเป็นการวางเฟรมที่ผู้กำกับภาพชื่นชอบ และสอดคล้องกับชนิดเลนส์ที่เลือกใช้ที่มีความสามารถครอบคลุมแค่ Super35 เท่านั้น การเลือกใช้ Shutter angle นั้นตัดสินใจตาม Motion blur ที่จะใช้ซึ่งจะถูกตั้งค่าคงที่ไว้ที่ 172.8 ตลอดทั้งเรื่อง เพื่อให้ Motion ดูเป็นธรรมชาติและสบายตาที่สุด ส่วน Color profile ได้ทำการเลือกใช้ เป็น V-LOG เพื่อการเก็บ Dynamic Range ที่ดีกว่า และทำให้การอ่านค่าใน Waveform Monitor แม่นยำมากยิ่งขึ้น เลขไฟล์นั้นถูกรันในระบบ A00X_C00X เพื่อให้ง่ายต่อการ

ทำงานมากยิ่งขึ้น ส่วนเรื่องเสียงได้มีการ Output เสียงจาก Recorder ผ่านไวรัสเข้ากล้องโดยตรง ทำให้สามารถ Sync เสียงในขั้นตอน Post-production ได้สะดวกสบายมากยิ่งขึ้น

3.2 การเตรียมไฟล์เพื่อสะดวกต่อการลำดับภาพยนตร์

ในกระบวนการทำงานหลังจากได้ไฟล์มาแล้ว คือ ขั้นตอนการเตรียมไฟล์เพื่อการตัดต่อ ซึ่งทางทีมงานได้มีการปรึกษากันว่าจะวางแผนให้มีทั้งผู้ตัดต่อภาพยนตร์และผู้ช่วยตัดต่อภาพยนตร์ เพื่อให้การทำงานนั้นแบ่งพาร์ทกันอย่างชัดเจน เพราะฉะนั้นก่อนนำไฟล์ส่งต่อให้ผู้ตัดต่อ ผู้ช่วยตัดต่อจะมีขั้นตอนการเตรียมไฟล์ คือ การนำไฟล์ Proxy จากหน้าจอที่ผ่านการทำ One - light มาแล้ว นำมาจัดการเรียงข้อมูลตามรีพอร์ทกล้องใหม่ทั้งหมด เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง Sync ภาพร่วมกับ Sound และจัดการ Folder ทั้งหมดก่อนจะนำไฟล์และเอกสารสำคัญส่งให้ผู้ตัดต่อสร้างสรรค์ผลงานการตัดต่อถัดไป

3.3 การลำดับภาพยนตร์

ในส่วนของการตัดต่อนั้น เริ่มต้นจากการเริ่มเรียงพุดเทจตามสตอรี่บอร์ดเป็นอันดับแรกเพื่อดูภาพรวม ความสมบูรณ์และผลของผลงานจากขั้นตอน Production ที่ผ่านมา เพื่อประเมินร่วมกันระหว่างทีมงาน และวางแผนการตัดต่อถัดไปเพื่อความสมบูรณ์ของภาพยนตร์มากที่สุด แต่ปัญหาที่พบคือตัวภาพยนตร์นั้นยังไม่สามารถสื่อสารกับผู้ชมได้ดีพอ จึงต้องเกิดกระบวนการปรับแก้ ทำให้มีการประชุมระหว่างผู้กำกับและผู้ตัดต่อเกิดขึ้นบ่อยครั้ง เพื่อหาทางออกที่ดีที่สุดสำหรับภาพยนตร์ อีกทั้งทางทีมงานยังได้มีการทดลองตีความ เนื้อเรื่อง และเนื้อหาที่ปรากฏในภาพยนตร์ใหม่อีกครั้ง เพื่อการตัดต่อ Draft ถัด ๆ ไป มองหาความเป็นไปได้ให้ได้มากที่สุดที่ตัวภาพยนตร์จะเป็นไปได้ เพื่อประสบการณ์การรับชมที่ดีที่สุดของผู้ชม และการส่งสารที่ต้องการสื่อไปถึงคนดูอย่างถูกต้องและครบถ้วน

3.3.1 เทคนิคในการลำดับภาพยนตร์

ในส่วนของเทคนิคการตัดต่อ ทางทีมได้มีการทดลองในหลาย ๆ รูปแบบเพื่อที่จะหาความเป็นไปได้ในการซ่อมแซมผลต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขั้นตอนการถ่ายทำ เช่น การโดนตัด Shot ออก เนื่องจากสภาพอากาศทำให้ถ่ายทำได้ล่าช้า ความล่าช้านี้ส่งผลถึงความสมบูรณ์ของงานภาพและจังหวะของภาพยนตร์ ทำให้ต้องเริ่มต้นใหม่ตั้งแต่ต้นเมื่อเริ่มขั้นตอน Post - production ทางทีมงานได้นำเทคนิค การตัดต่อต่าง ๆ อาทิเช่น J-Cut , L-Cut , Hard cut , การร้อยเรียงเส้นเรื่องขึ้นมาใหม่ด้วยการตีความแบบใหม่ รวมถึงการยกย้ายซีนต่าง ๆ ไปไว้ที่ต่าง ๆ บนทามไลน์ เพื่อทดลองกับเรื่องของพื้นที่และเวลาที่จะเกิดขึ้นกับ

ตัวละครและผู้ชม ทางทีมงานได้มีการสร้างวิธีการทำงานร่วมกันโดยทำการส่ง Cutting online 1 ครั้ง รับ Feedback แล้วทำการเข้าร่วมประชุมระหว่างผู้กำกับและผู้ตัดต่อ (Double haed) 1 ครั้งสลับกันไปเรื่อย ๆ เพื่อผลลัพธ์ที่ดีที่สุดและความปลอดภัย ภายใต้สถานการณ์ Covid-19

3.4 การย้อมสีในภาพยนตร์

การทำสีหรือ Color grading ในภาพยนตร์เรื่องนี้นั้น มีแนวทางที่ชัดเจนตั้งแต่ Mood & Tone ที่ชัดเจนและยืดหยุ่น ซึ่งในขั้นตอนการทำสีนั้นจึงได้นำ Mood & tone เดิมของตัวเรื่อง กลับมาใช้อีกครั้งเพื่อเป็นตัวอย่างและแนวทางในการทำ color grading ของภาพยนตร์เรื่องนี้ ซึ่งจะเลือกใช้โทนที่ดูกลมกลืนและเป็นธรรมชาติกับบรรยากาศรอบข้างมากที่สุด การใช้ Analogous colors หรือสีที่อยู่ในโทนเดียวกันในการทำงานนั้นจะทำให้คนดูไม่รู้สึกอึดอัดหรือถูกยัดเยียดให้ดูหรือเห็นอะไรเป็นพิเศษ แต่ทางทีมงานเพียงแค่ต้องการให้ผู้ชม ได้รับชมความกลมกลืนของสิ่งต่าง ๆ ที่หมุนเวียนอยู่รอบ ๆ ตัวละคร เฉก เช่น ตัวละครที่กำลังวนเวียนอยู่ในสิ่งแวดล้อมบรรยากาศนั้น ๆ อย่างเป็นธรรมชาติ

ภาพประกอบที่ 113 การย้อมสีในภาพยนตร์

3.4 การออกแบบเสียงต่าง ๆ ในภาพยนตร์

3.4.1 ดนตรีในภาพยนตร์ (Soundtrack)

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้เน้นกล่าวถึงเรื่องราวชีวิตปกติประจำวันทั่วไป อารมณ์ของดนตรีประกอบจะมีความ Lively แต่แฝงไปด้วยมิติความลึกของเสียงที่ให้ความรู้สึกถึงอีกด้านของความรู้สึก เพื่อแสดงถึงความไม่แน่นอนของชีวิต

3.4.2 เสียงบรรยากาศ (Ambience)

ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์ Realism ทำให้ Ambience นั้น ถูกทำขึ้นมาเพื่อให้เป็นธรรมชาติมากที่สุด เริ่มแรกจากใช้เสียงที่ได้จากการบันทึกในช่วงการถ่ายทำ มา mixing ก่อนที่จะสังเคราะห์สิ่งที่ต้องการที่เหลือถัดไป

3.4.3 เสียงประกอบฉาก (Foley)

ในขั้นตอนนี้จะมีการทำแก้ไขเฉพาะในส่วนที่ Production sound นั้นยังไม่อยู่ในระดับที่ต้องการ เพื่อเพิ่มมิติการรับรู้ให้กับผู้ชม

3.4.4 ดนตรีประกอบภาพยนตร์ (Score)

ภาพยนตร์เรื่องนี้ดำเนินอย่างเนิบนาบและช้า ทำให้ Score นั้นจะเลือกใช้เป็น กีตาร์โปร่ง ที่ให้ความรู้สึกสบาย มีชีวิตชีวา

4. กระบวนการสร้างสรรค์ในด้านการออกแบบโปสเตอร์ภาพยนตร์

4.1 การศึกษาตัวอย่างเพื่อใช้ในการออกแบบโปสเตอร์ภาพยนตร์

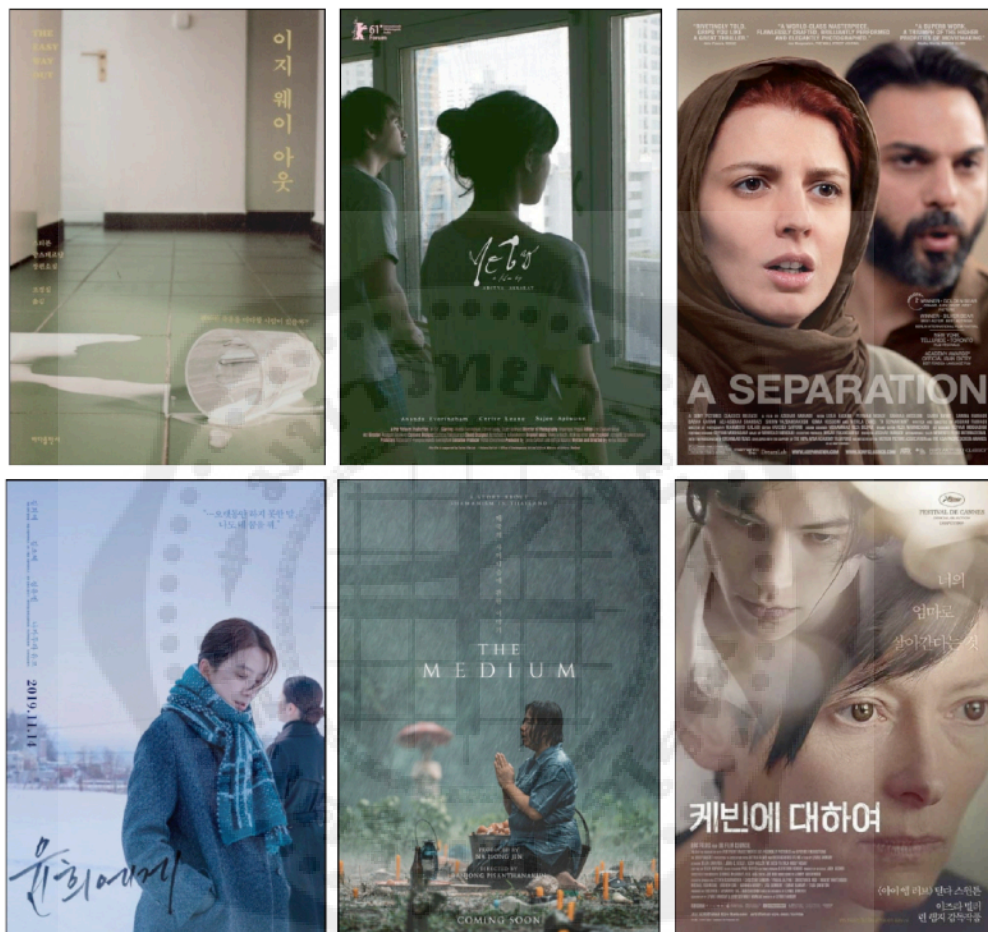
4.1.1 การศึกษารูปแบบตัวอักษรเพื่อใช้ในการออกแบบ

ภาพประกอบที่ 114 ตัวอย่างรูปแบบตัวอักษรที่ศึกษา

จากภาพยนตร์เรื่อง On my way home หรือทางกลับบ้านนั้น สามารถนำภาพรวมของทั้งเรื่องมาใช้ในการวิเคราะห์เพื่อการออกแบบ ซึ่งทางทีมออกแบบสนใจลักษณะของตัวอย่างฟอนต์ที่มีรูปแบบ การเป็นคราบ สีซีดหรือจาง จึงทำให้นึกถึงการใช้ปากกาหรือฟู่กัน เป็นการให้ความรู้สึกถึงสิ่งที่เคยมีอยู่แต่ไม่ได้จางหายไปไหน โดยยังคงมีรอยคราบให้เห็นถึงความไม่สมบูรณ์แบบ

4.1.2 การศึกษาโปสเตอร์ภาพยนตร์เพื่อใช้ในการออกแบบ

ภาพประกอบที่ 115 ตัวอย่างโปสเตอร์ภาพยนตร์ที่ศึกษา

การออกแบบโปสเตอร์ภาพยนตร์สั้นเรื่อง On my way home หรือทางกลับบ้านนั้น ทางทีมออกแบบได้ศึกษาตัวอย่างโปสเตอร์ภาพยนตร์จากเรื่องที่มี Mood ที่ค่อนข้างตรงกับ Mood Board ของภาพยนตร์สั้นเรื่อง On my way home ซึ่งในภาพยนตร์เรื่องนี้แสดงถึงโครมสีที่เป็นสีจากธรรมชาติ แสดงถึงความเป็นไปของวัฏจักรชีวิต เพราะภาพยนตร์เรื่องนี้ต้องการบอกเล่าถึงความจริง หากแต่มีการถูกแต่งเติมเพียงเล็กน้อย ซึ่งตัวอย่างที่ทางทีมออกแบบสนใจส่วนใหญ่จะเป็นภาพที่มีลักษณะของ Capture Moment เช่นเดียวกับภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ที่เล่าช่วงชีวิตหนึ่งของตัวผู้กำกับเอง

4.2 การออกแบบโปสเตอร์ภาพยนตร์

4.2.1 การออกแบบรูปแบบตัวอักษรโปสเตอร์ภาพยนตร์

ภาพประกอบที่ 116 รูปแบบตัวอักษรที่ใช้บนโปสเตอร์

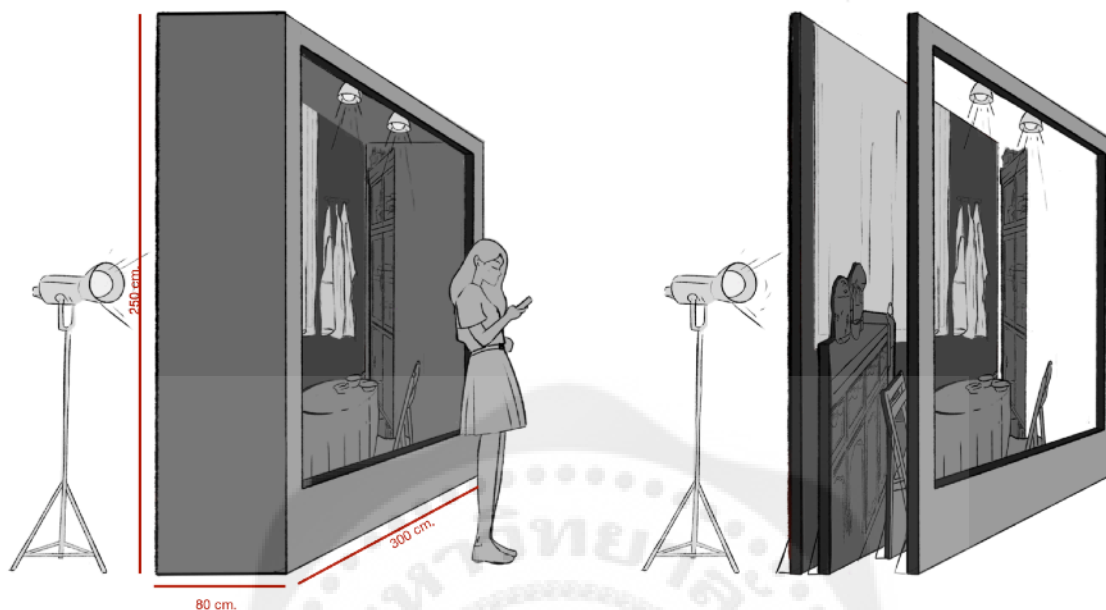
การออกแบบรูปแบบตัวอักษรที่ได้นั้น ทางทีมออกแบบได้เลือกใช้รูปแบบอักษรนี้กับคำว่า ‘บ้าน’ เนื่องจากต้องการสะท้อนแนวคิดของภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ที่จะพูดถึงการใช้ชีวิตอยู่ภายใต้เหตุการณ์ความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งบ้านในที่นี้ไม่ได้หมายถึงแค่เพียงที่อยู่อาศัย แต่ยังสามารถหมายถึงว่ามันคือ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยเส้นที่ใช้ในรูปแบบตัวอักษรไม่ได้ให้ความรู้สึกถึงความแข็งแกร่ง แต่เมื่อดูแล้วจะได้สัมผัสถึงความรู้สึกที่อ่อนโยนและอบอุ่น ในขณะเดียวกันที่เส้นจะไม่ได้คมหรือเรียบในลักษณะสมบูรณ์แบบ แต่กลับให้ความรู้สึกถึงร่องรอย บาดแผล ที่ถูกทิ้งเอาไว้ ในส่วนคำว่า ‘ทางกลับบ้าน’ จากส่วนประกอบต่าง ๆ แล้ว คำนี้เปรียบเสมือนป้ายบอกทางที่จะนำเรากลับไปสู่สถานที่แห่งนั้นอีกครั้ง จึงต้องการให้คำนี้มีรายละเอียดน้อยที่สุด

4.2.2 การออกแบบโปสเตอร์ภาพยนตร์

ภาพประกอบที่ 117 โปสเตอร์ภาพยนตร์

ในการออกแบบโปสเตอร์ภาพยนตร์ทางทีมออกแบบเลือกที่จะใช้ภาพของตัวละครแม่มาเป็นส่วนประกอบหลักบนโปสเตอร์ เนื่องจากคำว่า “แม่” ไม่ได้เป็นเพียงแค่ผู้ให้กำเนิด แต่คำว่า แม่ ยังสามารถหมายถึง บ้าน ได้เช่นกัน ซึ่งบ้านหลังนี้เปรียบเสมือนโลกทั้งใบของลูกสาว รวมทั้งยังเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้เกิดเส้นทางในการใช้ชีวิตต่าง ๆ ภายในภาพยนตร์มีการเปรียบเสมือนแม่ส่งต่อการเดินทางให้ลูก ซึ่ง Concept Image ที่ว่า “คราบ” จะสะท้อนอยู่ในส่วนประกอบต่าง ๆ ในโปสเตอร์ ทั้งตัวหนังสือที่เป็น คราบของน้ำชา คราบน้ำของกันแก้วที่มักจะเกิดขึ้นเวลาแม่นำน้ำชาไปเสิร์ฟให้ลูกค้าภายในร้าน รวมไปถึงคราบ

ภาพประกอบที่ 118 แบบจำลองสแตนดี้ภาพยนตร์

การออกแบบสแตนดี้ของภาพยนตร์เรื่อง On my way home หรือทางกลับบ้าน ทางทีมออกแบบได้นำแนวคิดของกรงเหล็กที่เคยให้ความหมายไว้ว่า สุดท้ายแล้วสำหรับที่นั่นแล้วบ้านก็ยังเป็นที่ ๆ ปลอดภัยที่สุดสำหรับคนยะลาอยู่ดี เมื่อมีคนในครอบครัว มีญาติ มีเพื่อน ๆ หรือคนร่วมเดินทางคนอื่น ๆ ในชีวิต ทำให้เป็นทางกลับบ้านที่รู้สึกอุ่นใจและยังมีคนที่เราต้องกลับไปทานข้าวด้วยกันเสมอ

ในส่วนของการเลือกใช้ ภาพที่เป็นภาพวาด ทางทีมออกแบบต้องการจะสื่อถึงความรู้สึกนุ่มนวลและอบอุ่น ให้ผู้ชมที่มาชมภาพยนตร์ได้ภาพดี ๆ กลับไปเสมือนภาพวาดติดผนังของขวัญที่มีแต่รูปที่สดใสและให้พลังบวกกับชีวิต เพื่อให้เราได้ดำเนินชีวิตต่อไป นั่นจึงเป็นเหตุผลที่เราเลือก“ห้องครัว” ซึ่งเป็นสถานที่ที่เห็นได้จากฉากทานข้าวของแม่และขวัญในภาพยนตร์

การทำงานของ Standee นั้นจะเป็นภาพ Pop-Up ขึ้นมาเรื่อย ๆ มีทั้งหมด 3 Layers โดยจะนำมาผสมผสานกับวัสดุจริง เช่น ผ้ามา่าน ที่แขวนผ้ากันเปื้อน ซึ่งจะนำไปจัดวางอยู่ใน Layer ด้านในสุด และในส่ววนถัดออกมาจะเป็นส่วนของตู้ต่าง ๆ และในส่วนสุดท้ายจะเป็นโต๊ะ ซึ่งจะมีไฟไปติดอยู่บริเวณด้านบนของ Standee เพื่อส่องลงมาที่โต๊ะทานข้าวพอดี และจะมีการตั้งไฟด้านหลังสแตนดี้ให้เหมือนไฟด้านหลังบ้าน และส่องเข้ามาเหมือนไฟถนนจริง ๆ ที่ลอดผ่านหน้าต่างเข้ามาภายในบ้าน ซึ่ง Standee จะมีขนาด 80 x 300 x 250 cm.

บทที่ 4

สรุป และอภิปรายผลการสร้างสรรค์ การศึกษาการสร้างสรรค์

การสร้างสรรคภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวรามาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ชีวิตภายใต้เหตุการณ์ความรุนแรงของคนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้จากเหตุการณ์ความไม่สงบ เรื่อง ทางกลับบ้าน

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาค้นคว้ามีวัตถุประสงค์คือ

1. ศึกษาเพื่อสร้างสรรค์ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวรามา โดยสรุปผลได้ดังนี้

ประเภทภาพยนตร์ แนวรามา นั้นเป็นพื้นฐานของภาพยนตร์หลาย ๆ เรื่องเนื่องจากความ Dramatic นั้นจะทำให้ผู้ชมมีแรงผลักดันที่เด่นชัดเพื่อที่จะไปถึงจุดประสงค์ของตัวละคร และแนวรามา นั้นผู้ชมจะได้ความรู้สึกรื่นเริง ลุ้น เสร้า หรือมีความเอาใจช่วยให้ตัวละครผ่านอุปสรรคไปได้ ซึ่งหากพูดถึงภาพยนตร์แนวรามา นั้น คือ หนังชีวิต ที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ของชีวิต ซึ่งเมื่อภาพยนตร์เดินทางมาถึงจุดจบของเรื่องจะทำให้ได้เรียนรู้บทเรียนบางอย่างจากเรื่องได้ ซึ่งวิธีการสร้างสรรค์ภาพยนตร์นั้น มีขั้นตอนการเล่าเรื่องคือ 1. การปูพื้น (Exposition) 2. การเกิดเหตุการณ์ (Rising Action) 3. การถึงจุดสุดยอด (Climax) 4. การแก้ปม (Falling action) 5. การแก้ไขปัญห (Resolution) หรือหายนะ (Catastrophe) แต่ขั้นตอนการเล่าแบบนี้ เป็นสิ่งไม่ตายตัว ภาพยนตร์รามาบางเรื่องอาจนำจุดจบมาก่อน

2. ศึกษาเพื่อทราบถึงการดำเนินชีวิต แนวความคิด และความสูญเสียที่เกิดขึ้นกับสามชายแดนภาคใต้ โดยสรุปผลได้ดังนี้

จากการศึกษาการดำเนินชีวิตต่าง ๆ ภายในจังหวัดสามชายแดนภาคใต้นั้น สามารถสรุปได้ว่า คนที่อาศัยอยู่ภายใต้สามจังหวัดชายแดนภาคใต้นั้นได้ประสบพบกับเหตุการณ์ความไม่สงบต่าง ๆ มาตั้งแต่ปี 2547 จนถึงปัจจุบัน ซึ่งเป็นเวลาเกือบ 17 ปีแล้วที่ชาวบ้านต้องอาศัยอยู่ภายใต้เหตุการณ์ความไม่สงบต่าง ๆ เช่น การมีเหตุการณ์ลอบวางระเบิด เหตุการณ์ช่มยิง หรืออีกมากมาย ผู้คนภายในพื้นที่นั้นส่วนมากเลือกที่จะอาศัยอยู่ ณ ที่เดิมและยังใช้ชีวิตธรรมดาประจำวันทั่วไปเหมือนเดิม โดยการหาเช้า กินค่ำทั่วไป แต่จะมีความระมัดระวังหรือระแวงเป็นพิเศษ

โดยมีการสูญเสียมากมายเกิดขึ้นภายใต้เหตุการณ์ความไม่สงบ และยังมีเด็กอีกจำนวนมากที่เสียผู้ปกครองไปจากเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้น ทำให้มีผลกระทบมากมายเกิดขึ้นกับตัวเด็ก เช่น พิการ, การเกิดอาการซึมเศร้า, มีอาการหวาดระแวงตลอดเวลา หรือบางรายสามารถมีอาการเหมือนเหตุการณ์ฟุ้งเกิดขึ้น จนทำให้บุคคลคนนั้นสามารถเป็นโรค โรคเครียดหลังผ่านเหตุการณ์ร้ายแรง หรือ

PTSD (Post-Traumatic Stress Disorder) ซึ่งอาการคือ มีความวิตกกังวล, เห็นภาพเหตุการณ์นั้นซ้ำไปซ้ำมา และไวต่อความรู้สึก ซึ่งเป็นอาการที่ร้ายแรงจนถึงต้องเข้ารับบำบัด

3. ศึกษาเพื่อสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแนวรามาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ชีวิตภายใต้เหตุการณ์ความรุนแรงในสามจังหวัดใช้แดนภาคใต้ความยาวไม่เกิน 30 นาที โดยสามารถสรุปผลได้ดังนี้

การสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นแนวรามาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ชีวิตภายใต้เหตุการณ์ความรุนแรงในสามจังหวัดใช้แดนภาคใต้นั้น แสดงให้เห็นถึงเหตุการณ์ในสามจังหวัดที่ผ่านมาแล้วถึง 17 ปีก็ยังไม่สามารถแก้ไขเหตุการณ์เหล่านี้ได้ โดยการสร้างสรรค์นั้นผู้สร้างสรรค์ได้นำเหตุการณ์บางอย่างให้ผู้ชมได้มีประสบการณ์ร่วม เช่น การรู้สึกของความสัมพันธ์แม่กับลูก เมื่อผู้ชมชมภาพยนตร์จบอาจก่อให้เกิดผลลัพธ์บางอย่างจากการที่ภาพยนตร์ได้กระทำบางอย่างกับความคิดของผู้ชม โดยอ้างอิงจากทฤษฎี แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม (KAP) ซึ่งคือการรับสารมา และก่อให้เกิดความคิดหรือทักษะ และสุดท้ายอาจก่อให้เกิดการกระทำบางอย่าง ดังนั้นจึงนำทฤษฎีนี้มาร่วมปรับใช้เพื่อให้ผลที่คาดหวังนั้นสมบูรณ์มากขึ้น ซึ่งคือให้ผู้ชมเข้าใจความคิดทัศนคติวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสามจังหวัดใช้แดนใต้

ปัญหา การแก้ไขปัญหา และสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการสร้างสรรค์ผลงาน

1. สรุปผลการศึกษาของผู้กำกับ / เขียนบท (Director / Screenwriter)

1.1 ปัญหาของผู้กำกับ / เขียนบท

ปัญหาในส่วนของการกำกับภาพยนตร์ อย่างแรกที่ต้องทำให้ได้และค่อนข้างเป็นสิ่งที่ต้องใช้ระยะเวลาประมาณหนึ่งในการตั้งสติทำ นั่นก็คือ การที่เราแยกตัวตนของตัวเองออกจากการเป็นผู้กำกับ เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นการ Developed from true story หรือการพัฒนามาจากเรื่องจริงในชีวิตของผู้กำกับเอง ปัญหาอีกส่วนหนึ่งคือทางผู้กำกับเองไม่ได้มีความชำนาญในภาพยนตร์แนวนี้อยู่เลย และไม่ได้มีภาพที่ชัดเจนมากพอ สำหรับทุก ๆ ชิ้นที่จะเกิดขึ้นว่านักแสดงประกอบจะต้องอยู่ตรงไหนหรือทำอะไร ทำให้ในตอนถ่ายทำต้องเพิ่มเวลาให้กับการอธิบายหรือปรับความเข้าใจกับผู้ดูแลและรับผิดชอบตรงนั้น ต่อมาเนื่องจากระยะเวลาในการถ่ายทำที่ถูกจำกัดไว้ด้วยงบประมาณตามที่ทุกคนในทีมเห็นสมควร แต่ด้วยสภาพอากาศที่ไม่เป็นใจให้แก่การถ่ายทำเป็นไปได้อย่างราบรื่นเลยสักวัน ทำให้มีการล่วงเลยเวลาในการถ่ายทำออกไปในทุกวัน เป็นเหตุให้นักแสดงต้องอยู่เรียกได้ว่าข้ามวัน ทำให้นักแสดงที่แสดงเป็นขวัญเกิดอาการ

อ่อนเพลียและต้องการการพักผ่อนอย่างรวดเร็วที่สุด ซึ่งการล่องเวลานี้ได้ให้ผลกระทบต่อการได้มาซึ่งฟุตบอล วิดีโอที่ควรมีในภาพยนตร์ด้วย ทำให้ฟุตบอลที่เราได้นั้นพอดีกับภาพยนตร์มากเกินไป ไม่สามารถพลิกแพลงอะไรได้มากนัก

ปัญหาในส่วนของการเขียนบทภาพยนตร์ ประเด็นสำคัญอย่างแรกคือการที่เราเองไม่ได้มีประสบการณ์ในด้านของการเขียนบทภาพยนตร์มาก่อน ยิ่งเป็นภาพยนตร์แนวที่ไม่ถนัดอีกด้วย ทำให้การเขียนบทใช้ระยะเวลานานพอสมควรตามความคิดของเราเอง แต่สุดท้ายแล้วก็ถือเป็นสิ่งที่น่ายินดีที่ตัวบทภาพยนตร์ไม่ได้ถูกเปลี่ยนแปลงอะไรมากมาย มีเพียงการสลับซีนเพิ่ม การแบ่งย่อยซีนตามสถานที่เพิ่มเติมเพียงแค่นั้น อีกหนึ่งสิ่งที่เราเป็นห่วงมาก ก็คือภาษาที่จะถูกใช้ในเรื่อง เนื่องจากด้วยบริบทของพื้นที่เองมีทั้งภาษาไทยและมาลาญ และมีสำเนียงทั้ง ไทยกลาง ไทยใต้ ไทยมาลาญ ไทยใต้มาลาญ โดยการเลือกใช้ไม่ให้เกิดการสับสนของผู้ชมก็ถือเป็นเรื่องที่ต้องคิดและทำงานกับมันให้ดี ให้รอบคอบ

1.2 การแก้ไขปัญหของผู้กำกับ / เขียนบท

การแก้ไขปัญหาในส่วนของการกำกับภาพยนตร์ เริ่มจากการที่เราต้องแยกตัวตนของเราออกจากตัวจนของการเป็นผู้กำกับ จริง ๆ แล้วในเรื่องนี้เราเองไม่ได้ต้องทำอะไรมากมายในด้านการปฏิบัติเลย ผู้กำกับเองเพียงแต่เชื่อในตัวละครที่เราทำให้เกิดขึ้น อาศัยกับการที่ฝั่งของแสดงวิเคราะห์ตัวละครมา อาศัยการคุยกันของคนในทีมถึงเรื่องบุคลิกของตัวละครทั้งภายนอกและภายใน เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันมากที่สุด และทางตัวผู้กำกับเองก็แค่ต้องเชื่อว่านี่คือเรื่องของขวัญไม่ใช่เรื่องของเร เราจะต้องตัดสินใจว่าต้องเกิดจากว่าขวัญจะทำอะไรแบบไหน เราถึงจะสามารถให้คำตอบได้ ในส่วนต่อมาคือการทำงานกับภาพยนตร์แนวที่ตัวเองไม่ถนัดและไม่คุ้นเคยนั้น ถือเป็นอะไรที่ท้าทายและกดดันไปในเวลาเดียวกัน ในช่วงเริ่มแรกเราแทบไม่กล้าตัดสินใจอะไรด้วยซ้ำเพราะกลัวว่ามันอาจจะหลุดจากการเป็นแนวภาพยนตร์ที่ได้เขียนกันไว้ ซึ่งเราแก้ไขปัญหานี้ด้วยการทำการบ้านของตัวเราเองต้องทำหนักขึ้น เพราะเราไม่ได้กำลังแบกแค่หน้าที่ของการกำกับภาพยนตร์หรือการเขียนบท แต่มันหมายถึงเรากำลังต้องพาคนทั้งทีมไปให้จนถึงฝั่ง เราพยายามหาภาพยนตร์แนว Realistic ที่เราเองยังสามารถ enjoy ไปกับมันได้ จริง ๆ ก็ต้องขอบคุณตัว editor ด้วยที่ให้ความช่วยเหลือในการทำการบ้านของเราตรงนี้นะมากอยู่ ต่อมาขอกล่าวรวม ๆ ในด้านของปัญหาที่เกิดขึ้นในวันถ่ายทำและล่องเลยมากระทบถึงตอนลำดับภาพ ปัญหาที่เกิดขึ้นในด้านของนักแสดงหรือในด้านใด ๆ ก็ตามในวันถ่ายทำ ต้องยอมรับตรงนี้เลยว่าในฐานะผู้กำกับเรียกได้ว่ารับรู้ปัญหาที่เกิดขึ้น

น้อยมาก เนื่องจากทีมงานทุกคน หัวหน้าที่ของหน้าที่ รับผิดชอบและมีวิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าตรงนั้นได้อย่างดีเยี่ยม ถึงแม้สภาพอากาศที่จะไม่เป็นใจต่อการถ่ายทำ แต่ทั้งทีมจัดการ ทีมอาร์ต ทีมโปรดักชั่น ล้วนแต่เตรียมตัวมาพร้อมอยู่แล้ว ทำให้สิ่งแก้ไขไม่ได้ก็เหลืออยู่น้อยมาก นั่นคือการล่องเวลา การล่องเวลาในที่นี้เกิดจากการที่พายุฝนเข้าปกคลุมพื้นที่ ทำให้ไม่สามารถถ่ายทำต่อได้ บางครั้งก็เพียงแค่ 10 - 20 นาที บางครั้งก็ตกยาวต่อไป 5 ชั่วโมง การแก้ปัญหาในตรงนี้ของตัวผู้กำกับเองคือการตัดสินใจพักกอง เพราะเราไม่มีทางที่จะเอาอุปกรณ์และชีวิตคนทั้งหมดไปเสี่ยงตากฝนที่เราไม่รู้ด้วยซ้ำว่าสุดท้ายจะกดถ่ายได้ไหม และสุขภาพทุกคนเราสามารถจะประคับประคองให้ไปจนถึงวันสุดท้ายได้หรือไม่ นั่นจึงทำให้การตัดสินใจพักกองรอฝนตกเป็นการแก้ไขปัญหาที่ดีที่สุดกรณีที่ฝนตกติดต่อกันเป็นเวลานาน ส่วนในด้านของพุทเทจภาพยนตร์ เนื่องจากตัวผู้กำกับเองได้มีการคุยกับผู้กำกับภาพและผู้ลำดับภาพค่อนข้างบ่อย เราเองรับรู้ปัญหานี้ตั้งแต่วันปิดกองแล้วว่าพุทเทจที่ได้มาอาจทำให้ภาพยนตร์เราไม่สามารถพลิกแพลงไปได้เยอะ คือถ่ายอะไรมาก็ต้องใช้ตามนั้น แต่ก็ถือว่าเป็นโชคดีที่สุดท้ายแล้วการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นสามารถทำได้โดยใช้พุทเทจ insert หรือพุทเทจเมืองต่าง ๆ มาช่วยในการเล่าเรื่องและให้เห็นความเป็นเมืองมากขึ้น

การแก้ไขปัญหาในส่วนของการเขียนบท ผู้เขียนบทใช้วิธีการเขียนในครั้งแรกคือ เขียนเหมือนไดอารี่เล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์จริงว่าตอนนั้นเราเจออะไร เรารู้สึกอย่างไร อะไรที่เราจำได้ แล้วจึงนำเอาไดอารี่ตรงนั้นมาผสมผสานเข้ากับกิจวัตรของตนเอง แล้วค่อย ๆ ร้อยเรียงมันไปด้วยกัน ส่วนในด้านของภาษาที่เลือกใช้ในเรื่อง ผู้เขียนบทหยิบยกความเป็นจริงในชีวิตประจำวันมาเทียบเคียงแล้วเลือกนำเอาภาษาแต่ละสำเนียงไปใส่ให้ตัวละครตามความเป็นจริง

1.3 สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำงานของผู้กำกับ / เขียนบท

สิ่งที่ได้รับจากการทำภาพยนตร์เรื่องนี้ ประเด็นสำคัญอย่างหนึ่งที่หนึ่งเลย คือ การได้เรียนรู้คำว่าทีมเวิร์คมากที่สุดเท่าที่เคยได้รับมาในรั้วมหาวิทยาลัย ผู้กำกับก็ลายอมรับเลยว่าหากขาดคนใดคนหนึ่งสักหน้าที่ไป ภาพยนตร์เรื่องนี้จะไม่ออกมาสมบูรณ์แบบขนาดนี้ ผู้กำกับจะไม่มีเวลาสนใจงานของตัวเอง หากทีมอื่น ๆ ทำงานพลาดหรือบกพร่อง แต่ต้องขอชื่นชมทุก ๆ คนในทีมรวมถึงคนไปช่วยที่ทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายกันอย่างเต็มกำลังและความสามารถที่มี ทำให้ปัญหาหลาย ๆ ด้าน หลาย ๆ เรื่อง ไม่ตกกระทบมาถึงตัวผู้กำกับให้หนักใจ และด้วยเหตุนี้ผู้กำกับเองจึงมีเวลาทั้งหมดไปตั้งใจกับงานกำกับได้มากขึ้น นอกจากนี้คือการทำภาพยนตร์แนวที่ไม่เคยแม้แต่จะสนใจดู หรือค้นหาด้วยซ้ำ พอได้เข้ามาซึบซับอยู่กับแนวภาพยนตร์นี้ได้

รับรู้ถึงเสน่ห์ความธรรมดา การ appreciate simple thing หรืออะไรก็ตามแต่ มันยังทำให้ผู้กำกับเองผูกพันกับบ้านเกิด กับความธรรมดาที่มีอยู่ในพื้นที่ตรงนั้นมากยิ่งขึ้น สุดท้ายคือการได้เรียนรู้ที่จะทำงานกับคนกลุ่มใหญ่ การบริหารคน ทักษะด้านการพูด พูดอย่างไรให้เราได้ในสิ่งที่เราต้องการโดยไม่ทำให้คนฟังเสียใจ หรือจะเป็นการที่เราต้องเก็บอารมณ์เศร้า ความเสียใจหรืออะไรก็ตามแต่ที่เกิดขึ้น ที่เราจะต้องก้าวผ่านมันไปอย่างรวดเร็วที่สุดเพื่อให้งานมันดำเนินต่อไปได้ การที่เราเห็นข้อผิดพลาด ข้อเสียแล้วคำถามที่เกิดขึ้นคือ เราต้องแก้มันอย่างไร เราทำวิธีนี้ได้ไหม ก่อนที่จะเป็น มันเกิดขึ้นเพราะใครหรือเพราะอะไร

2. สรุปผลการศึกษาของผู้กำกับภาพ (Director of photography)

2.1 ปัญหาของผู้กำกับภาพ

ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเป็นหนึ่งในกระบวนการทำงานที่ก่อให้เกิดการแก้ปัญหาก่อนที่จะไปถึงขั้นตอน Production ในการแก้ปัญหาแต่ละส่วนของทีมงานนั้นจะมีการประชุมกันตลอด เพื่ออัปเดตข้อมูลทั้งหมดให้ตรงกัน เพื่อความแม่นยำในการทำงาน ได้มีการคัดเลือกสถานที่และสิ่งของต่าง ๆ รวมกับทีมออกแบบเพื่อก่อให้เกิดงานภาพที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ในภาพยนตร์เรื่องนี้ได้มีการปรับโครงสร้าง Shot ในการถ่ายทำ ถึง 3 ครั้ง เพื่อให้เข้ากับจังหวะในการตัดต่อและธรรมชาติที่สุด เมื่อได้ลงไปทำการบล็อกช็อตในรอบแรก เมื่อเทียบกับ Storyboard นั้นมีหลายสิ่งที่ไม่สามารถเกิดขึ้นได้ในการถ่ายทำจริง เนื่องด้วยจากการคาดการณ์เรื่องสภาพอากาศและความสวยงามของงานภาพ เมื่ออยู่บนถนนจริง ๆ บางจุดไม่สามารถแต่งเติมได้ ทำให้ต้องมีการ Scout Location เพิ่มเติม เพื่อความสวยงามด้านงานภาพมากยิ่งขึ้น ทำให้กระบวนการในขั้นตอน Pre-Production ได้มีการพูดคุยและเปลี่ยนแปลงหลายรอบทำให้ต้องเดินทางไปยังจังหวัดยะลาหลายครั้งก่อนถ่ายทำเพื่อทำการบล็อกช็อตใหม่และวางแผนการทำงานใหม่ในแต่ละครั้งไป เรื่องงานภาพยังมีอีกจุดที่เป็นปัญหาใหญ่คือ แสงธรรมชาติที่ควบคุมไม่ได้ ทางทีมงานได้จัดเตรียมอุปกรณ์วัดแสงไปในขณะทำการบล็อกช็อตเพื่อศึกษาสภาพแสงในแต่ละช่วงเวลาของสถานที่ถ่ายทำ จึงทำให้พบปัญหาคือ ระหว่างถ่ายทำในช็อตที่เห็นทั้งด้านในและด้านนอกตัวอาคาร ค่าความต่างของแสงนั้นต่างกันมากกว่า 16 Stops ซึ่งมากกว่า Dynamic range ของกล้องที่จะใช้งานหรือกล้องทั่วไปตามท้องตลาด จึงตามมาด้วยการแก้ปัญหาด้านการจัดไฟ ซึ่งบ้านที่ทีมงานได้เข้าไปถ่ายทำนั้นมีอายุมากและเก่า ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดเพลิงไหม้ได้ ถ้าใช้ไฟที่มีกำลังสูง เช่น Tungsten จึงได้มีการเสนอกันให้ใช้ LED เพื่อความสะดวกในการใช้งาน ความปลอดภัย และน้ำหนักเบาเพื่อที่จะได้ใช้คนทำงานน้อยลง ทำให้การ Blockshot จำเป็นต้องเป็นไปอย่างรัดกุม ด้วยจำนวนคิวถ่ายและเงินทุนที่สร้างมีข้อจำกัดให้จำเป็นต้องวางแผนแบบรัดกุม ทำให้การวางช็อตจำเป็นที่ต้องทำงานได้ไวและปลอดภัย ในการถ่ายทำจริงได้มีปัญหาเรื่องสภาพ

อากาศเข้ามามีผลอย่างมากในการทำงาน เพราะฝนตกต่อเนื่องกันถึง 3 วันในระหว่างการถ่ายทำ ทำให้จำเป็นต้องคำนึงเรื่องสุขภาพและความปลอดภัยของคนและอุปกรณ์สูงมาก และการถ่ายทำเป็นไปได้อย่างช้า เนื่องจากจำนวนคนออกกองภายใต้สถานการณ์โควิด-19 ระบาด ทำให้มีทีมงานเพียงตำแหน่งละ 1 คน ภายใต้สภาวะอากาศที่ก่อให้เกิดความล่าช้า

2.2 การแก้ไขปัญหาของผู้กำกับภาพ

การแก้ไขปัญหาเกิดมาจากแต่ละทีมคุยกันมากพอและกลับไปทำการบ้านของตัวเองเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ร่วมกันตรงกลางที่ดีที่สุด การคุยกันให้มากพอและทำความเข้าใจอธิบายทุกส่วนของภาพยนตร์ให้ทุกคนทราบเท่ากันเป็นเรื่องที่จำเป็น แม้กระทั่งผู้ที่มาช่วยเหลือในการทำภาพยนตร์เรื่องนี้ เมื่อทุกคนรับรู้เท่ากันจะทำให้ได้ความคิดเห็นในการแก้ปัญหาต่าง ๆ เสมอ ทีมงานที่เลือกมาทำงานนั้นเปรียบเหมือนแขนขาของคนที่เป็นหัวหน้างานแต่ละแผนก เมื่อทีมงานทุกคนรับทราบทุกข้อมูลของภาพยนตร์เป็นอย่างดีทำให้ก่อให้เกิดการทำงานแบบต่อเนื่องได้ ทุกคนสามารถที่จะรู้หน้าที่ตัวเองและทำงานล่วงหน้าไปได้ โดยไม่ต้องรอคำตอบจากหัวหน้างานมากนัก ในการทำงานภายใต้สภาวะอากาศที่ย่ำแย่ จำเป็นที่จะต้องจัดเตรียมอุปกรณ์กันฝนทั้งคนและอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย ได้มีการวางมาตรการความปลอดภัยต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจนและแน่นอน ถ้าทีมงานและอุปกรณ์ไม่ปลอดภัยก็จะไม่มีการถ่ายทำ ทุกการตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ต่าง ๆ จะมาจากความเห็นของคนหลายฝ่ายและหาจุดตรงกลางที่ให้ผลลัพธ์ที่ดีที่สุด ในทีมงานแต่ละแผนกของฝั่ง Production จะมีบุคคลที่สามารถทำ Post-Production ในแต่ละส่วนได้จำนวน 1 คนเสมอ เช่น CG , Colorist , Sound mixing ทำให้ทีมงานนั้น ๆ มีบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงาน Post-production เพื่อคุณภาพสูงสุดของตัวงาน ในส่วนของกล้องได้มีการ ดัดแปลงผ้าใบกับ C-stand เป็นเต็นท์เพื่อกันฝน หรือแม้กระทั่งการแก้ปัญหาจากฝ้านบิลเดอร์ เมื่อมีการ Pre - Production ที่ดีพอ ทำให้การแก้ปัญหาเป็นไปได้อย่างง่ายดาย

2.3 สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำงานของผู้กำกับภาพ

สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำภาพยนตร์เรื่องนี้คือ เรื่องของทีมงานที่ดีจะทำให้เรามีเวลาที่จะทำงานในฝ่ายของตนเองได้อย่างเต็มที่ เราสามารถไว้วางใจกันได้อย่างเต็มที่โดยรู้ว่าทุกคนทำงานให้กับงานนี้เต็มประสิทธิภาพที่ทุกคนมีการสื่อสารระหว่างทีมงานกันเองเป็นเรื่องที่สำคัญเหนือสิ่งอื่นใด ถ้ามีการสื่อสารที่มากพอ วางระบบการทำงานที่ดี วัฒนธรรมการทำงานที่ดี Mindset ในการทำงานที่ดีให้แก่ทีมงาน ทีมก็จะสามารถสื่อสารกันได้รวดเร็ว การทำงานจะมีทิศทางที่ชัดเจนไปทางเดียวกัน หากจุดกลางร่วมกันในทุก ๆ การแก้ปัญหา จะก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีที่สุดต่อตัวงาน

3. สรุปผลการศึกษาของผู้อำนวยการสร้างและผู้จัดการกองถ่าย (Producer and Production manager)

3.1 ปัญหาของผู้อำนวยการสร้างและผู้จัดการกองถ่าย

เมื่อต้องไปถ่ายทำไกลถึงจังหวัดยะลา ซึ่งจังหวัดนี้เรายังไม่มีโอกาสได้ไป ทำให้เรากังวลกับการทำงานอย่างมาก เนื่องจาก

1. เรามีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งนี้ไม่มากนัก
2. ข่าวสารต่าง ๆ ของจังหวัดยะลาซึ่งเป็นจังหวัดที่อยู่ภายใต้ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ทำให้มีความกังวล
3. เราไม่มีประสบการณ์หรือทราบตำแหน่งสถานที่ใดใดภายในจังหวัดเลย ทำให้เรารู้สึกเป็นกังวล เช่นกันว่าจะเป็นผู้ประกอบการในการทำงาน เช่น การหาซื้ออุปกรณ์ อาหารต่าง ๆ หรือปัญหาอื่น ๆ รวมไปถึงอุปกรณ์ถ่ายทำ เช่น กล้อง ไฟ ที่เราต้องเตรียมการจากกรุงเทพ ฯ ไปให้เป็นอย่างดีที่สุด
4. เนื่องจากการสร้างภาพยนตร์เรื่องนี้มีข้อจำกัดในด้านงบประมาณและต้องไปถ่ายทำไกลถึงจังหวัดยะลา ทำให้เราเกรงกลัวว่าเราจะไม่สามารถบริหารเงินให้ได้ตามงบที่กำหนดไว้
5. การหาทีมงานในการทำงานที่ยะลาเป็นไปได้ค่อนข้างลำบาก เพราะต้องไปถ่ายทำถึงจังหวัดยะลานั้นทำให้เราและทีมงานต้องปรึกษากันเพื่อเลือกทีมงานคนอื่น ๆ กันอย่างถี่ถ้วน เนื่องจากค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น เช่น ที่นั่งในการเดินทาง ที่พัก และการดูแลทีมงาน รวมไปถึงความปลอดภัยของการเดินทางด้วยรถยนต์ที่ต้องใช้เวลา 12 - 13 ชั่วโมง และความปลอดภัยอื่น ๆ ด้วย
7. เนื่องด้วยสถานการณ์การระบาดของโควิด 19 ในกำลังระบาดภายในประเทศทำให้การทำงานมีความกังวลเช่นกัน นอกจากงบประมาณที่ทำให้เราต้องจำกัดทีมงานแล้ว ยังมีปัญหาของโรคระบาดที่ทำให้เป็นปัญหาในการทำงาน การดูแลความปลอดภัยของทั้งตนเองและผู้อื่น
8. สถานการณ์การระบาดนั้นเป็นปัญหาต่อการหาผู้สนับสนุนเช่นกัน เนื่องจากสถานการณ์โรคระบาดส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นไปได้ค่อนข้างแย่ ทำให้หลาย ๆ องค์กรปฏิเสธต่อการให้การสนับสนุน

ซึ่งปัญหาที่กล่าวข้างต้นนั้นเป็นปัญหาที่เราได้พบเจอก่อนกระบวนการการถ่ายทำภาพยนตร์ เมื่อเข้าสู่กระบวนการการถ่ายทำภาพยนตร์แล้ว ปัญหาแรกที่พบที่ส่งผลกระทบหนักมากต่อการทำงานคือ พายุ มรสุมที่ทางกรมอุตุนิยมวิทยาได้ทำการพยากรณ์ว่า ในช่วง 4 - 6 มกราคม 2564 จะมีพายุเข้าและฝนตกหนักถึงหนักมากจนถึงขั้นน้ำท่วม ซึ่งในช่วงเวลา 4 - 6 คือวันเดียวกันกับวันที่ถ่ายทำ ทำให้การทำงานเป็นไปไม่ได้ตรงตามที่วางแผนไว้ การทำงานตลอดทั้ง 3 วันจึงล่าช้ากว่าที่วางแผนไว้มาก เพราะต้องใช้เวลาในการรอฝนหยุดตกเนื่องจากส่งผลกระทบเป็นอย่างมากต่อการทำงาน เช่น ความต่อเนื่องของภาพ, เสียง, สุขภาพและความปลอดภัยของทั้งอุปกรณ์การถ่ายทำและทีมงาน นอกจากนั้นสิ่งต่าง ๆ ที่เราได้เตรียมไว้กลับไม่พอทำให้ต้องหาเพิ่มหน้างาน

ทีมงานที่นำไปเองนั้นมีจำนวนน้อย จากการปรึกษากันในกลุ่มนั้นเราได้วางไว้ 1 ตำแหน่งต่อ 1 คน เราจึงสามารถนำผู้ช่วยของเราไปได้แค่ 1 คนเช่นกัน ทำให้การทำงานของเราเองที่ต้องดูแลทีมงานและวางแผนด้วยนั้นเป็นไปได้อย่างยากลำบากและ overload ทำให้แผนการทำงานนั้นเป็นไปไม่ได้ตามที่คิดไว้ เมื่อมีปัญหาใดหรือต้องการของต่าง ๆ ทำให้เราที่มีความรู้ด้านสถานที่ในยะลาพอประมาณต้องคอยหายไปแก้ปัญหา นั้น เราจึงไม่ค่อยได้อยู่ในกองถ่ายทำให้บางที่เราไม่ทราบปัญหาขณะการถ่ายทำ

จากการทำงานตลอด 3 วันที่มีอุปสรรคหลักคือ ฝนตกหนักมาก ทำให้แผนการทำงานที่วางไว้มีผลกระทบต่อกันไปเรื่อย ๆ การถ่ายทำจึงมีความหนักหน่วง เริ่มทำงานตั้งแต่ ตี 4 จนถึงเช้ามิดของอีกวันตลอด 3 วัน ทำให้หนักแสดง เราและทีมงานทุกคนพักผ่อนน้อยหรือไม่ได้นอนกันเลย จึงส่งผลต่อการทำงานที่อ่อนเพลีย และอาจไม่เต็มประสิทธิภาพ

จากบทภาพยนตร์ตัวละครจะมีการแสดงร่วมกับสัตว์ คือ แมว ซึ่งแมวที่หามาได้นั้นเป็นแมวจรที่มีลักษณะเชื่อง แต่เนื่องจากฝนที่ตกหนักมากทำให้ตารางการถ่ายทำร่วมกับแมวยาวจนถึงดึก แมวจึงมีอาการอ่อนเพลียและต้องการพักผ่อนจึงทำให้ทีมงานได้รับอุบัติเหตุ คือ การโดนแมวกัด ทำให้เราที่มีหน้าที่ดูแลกองถ่ายนั้นมีความกังวลอย่างมากทั้งด้านความปลอดภัยและค่าใช้จ่าย แต่เนื่องจากเราได้พาทีมงานไปโรงพยาบาลและเขาเองมีประกันทำให้ปัญหานั้นผ่านไปด้วยดี

3.2 การแก้ไขปัญหาของผู้อำนวยการสร้างและผู้จัดการกองถ่าย

จากปัญหาทั้งหมดตั้งแต่การมีประสบการณ์น้อยกับตำแหน่งนี้ เราจึงพยายามทำหน้าที่ของเราให้เต็มที่ พยายามหาวิธีที่จะทำหน้าที่นี้ให้ดีที่สุดและสุดความสามารถ รวมไปถึงมีการประชุม ปรึกษารือ

และอัปเดตงานในแต่ละหน้าที่ร่วมกันเรื่อย ๆ เพื่อให้ทุกคนสามารถทำงานไปในทางที่เข้าใจตรงกันอย่างมากที่สุด หลังจากได้มีการลงพื้นที่จังหวัดยะลาความกังวลที่เป็นปัญหานั้นก็มีความลดน้อยลง และทุกฝ่ายได้ร่วมกันปรึกษาพูดคุยและคาดเดาถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้นตลอดการถ่ายทำ รวมไปถึงการที่ไวใจสมาชิกในกลุ่ม เนื่องจากสมาชิกแต่ละคนมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ของตนเองทำให้เราสามารถใส่ใจกับงานของเราได้มากขึ้น เมื่อมีปัญหาใหญ่ใด ๆ เกิดขึ้นทุกคนในกลุ่มจะได้ทราบร่วมกันและช่วยกันแก้ปัญหาและผ่านปัญหาไปร่วมกัน หรือหากมีปัญหาลึก ๆ คนที่รับผิดชอบฝ่ายนั้นก็สามารถตัดสินใจไปด้วยตัวเองได้เลย ในด้านการจัดการกองถ่าย เมื่อมีฝนที่ตกหนักมากทำให้ภาพยนตร์นั้นมีการแก้ไขปรับเปลี่ยนโดยการนำฝนมาปรับใช้กับบทภาพยนตร์เพื่อไม่ให้ฝนอุปสรรคในการถ่ายทำไปมากกว่านี้

การทำงานของทีมงานทุกคนมีความหนักหน่วงเป็นไปอย่างเลี่ยงไม่ได้ เนื่องจากการถ่ายทำต้องเสร็จภายใน 3 วันเท่านั้น เราจึงพยายามดูแลทุกคนให้ดีที่สุด การเตรียมสวัสดิการต่าง ๆ เช่น ที่พัก อาหาร เครื่องดื่มชูกำลัง หรือแม้กระทั่ง ยา ทางฝ่ายเราเองพยายามจัดหาให้ทีมงานเพื่อ support ทีมงานให้อย่างเต็มที่และดีที่สุด

3.3 สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำงานของผู้อำนวยการสร้างและผู้จัดการกองถ่าย

การทำงานครั้งนี้เป็นการทำงานที่ได้เรียนรู้ทั้งประสบการณ์ใหม่ เรียนรู้ในด้านการประสานงานและการทำงานเป็นทีม ซึ่งการสื่อสาร การพูดคุย และการไวใจสมาชิก มีผลกระทบต่อการทำงานในระบบทีมเป็นอย่างมาก เพราะการทำงานในลักษณะแบบนี้ต้องร่วมช่วยเหลือและร่วมกันแก้ปัญหา ทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นสามารถผ่านไปได้ด้วยดี และเมื่อสมาชิกในทีมมีความรับผิดชอบในหน้าที่ตนเองได้ ฝ่ายอื่น ๆ สามารถทำหน้าที่ตนเองได้อย่างเต็มที่ ซึ่งนี่คือโอกาสที่มากมายที่เราเองได้ทำงานกับสมาชิกที่มีความสามารถในการรับผิดชอบหน้าที่ตนเองได้อย่างดี รวมไปถึงทัศนคติในการทำงานที่ดี การมองเห็นผลลัพธ์ของผลงานที่เหมือนกันทำให้กระบวนการทำงานสามารถเป็นไปได้อย่างราบรื่นและสำเร็จลุล่วง การเตรียมตัวก่อนการทำงานก็เป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน ซึ่งหน้าที่เราคือการจัดการกองถ่ายทำให้เราเรียนรู้อีกในด้านการตัดสินใจที่เด็ดขาด และการคิดแผนสำรอง เมื่อเรามีแผนสำรองที่หลากหลายทำให้เรา รวมไปถึงทีมงานสามารถปรับเปลี่ยนได้ทันทั่วทั้งที่ และเมื่อบรรยากาศการทำงานภายในกองดีจะทำให้ทีมงานสามารถช่วยกันและเต็มที่กับงานอย่างเต็มที่จนได้ผลงานออกมาดีที่สุด

4. สรุปผลการศึกษาของผู้จัดหานักแสดง (Casting)

4.1 ปัญหาของผู้จัดหานักแสดง

การหานักแสดง ค่อนข้างยากเนื่องจากการเดินทางไปถ่ายทำที่ต่างจังหวัด อีกทั้งยังเป็นพื้นที่เสี่ยง การที่จะหานักแสดงที่พร้อมด้วยคุณสมบัติทั้งหมดที่ต้องการจึงเป็นเรื่องยาก นอกจากนี้การตามหานักแสดงในพื้นที่จังหวัดยะลาก็เป็นเรื่องยากเช่นกันเนื่องจาก มีระยะเวลาเตรียมตัวน้อย ค่อนข้างจำกัดและยังต้องตามหานักแสดงในพื้นที่ที่ไม่มีความเชี่ยวชาญ จึงทำให้ทีมงานค่อนข้างเกิดความลำบากในการตามหานักแสดง นอกจากนี้คนในพื้นที่ไม่ค่อยให้ความร่วมมือจึงทำให้การตามหานักแสดงในพื้นที่เป็นไปได้ยากที่คาดหวัง มีการพูดคุยเกี่ยวกับการทำงานที่ไม่ตรงกันของทีมบ้างเป็นบางครั้ง ทำให้เกิดความไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน การติดต่อสื่อสารกับนักแสดง เนื่องจากผู้ปกครองของนักแสดงมักจะแสดงความเกรงใจกับทีมบ่อยครั้ง มีความไม่เข้าใจพูดคุยไปวนมาและไม่ค่อยบอกความต้องการให้ทราบ ทำให้หลาย ๆ ครั้งการทำงานหรือการประสานงานระหว่างกันเกิดปัญหา อารมณ์ที่แปรปรวนของนักแสดงเด็ก เนื่องจากนักแสดงยังเด็กและอายุน้อย ประสบการณ์ในการทำงานยังมีไม่มาก เมื่อเวลาว่างเลยไปทำให้เกิดความงอแงไม่พอใจและดื้อในบางครั้ง การทำงานในกองถ่ายเนื่องจากในวันที่ทำการถ่ายทำมีพายุเข้าทำให้สิ่งต่าง ๆ ไม่เป็นไปตามที่ต้องการและเนื่องจากความเหนื่อยล้าของทีมงานสะสมมาเป็นเวลาหลายวันทำให้บรรยากาศในการถ่ายทำเป็นไปได้ไม่ค่อยดีและเหนื่อย

4.2 การแก้ไขปัญหาของผู้จัดหานักแสดง

วิธีการแก้ปัญหา พยายามตามหานักแสดงต่อไปเรื่อยๆพูดคุยให้เข้าใจข้อจำกัดทุกอย่างก่อนที่จะมีการทำการทดสอบนักแสดงหน้ากล้อง พยายามหานักแสดงให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะสามารถหาได้ อธิบายงานและข้อแม้ต่างๆอย่างละเอียดให้กับผู้ที่มาคัดเลือก พูดคุยกันให้มากขึ้นและปรึกษาประสานงานกันให้มากขึ้น เข้าไปมีส่วนร่วมกับเล็กๆน้อยๆในงานส่วนของเพื่อนเพื่อทำความเข้าใจกันให้มากขึ้น พูดคุยปรับความเข้าใจให้ตรงกันเพื่อไม่ให้มีปัญหากันในภายหลัง ไม่ละเลยสอบถามความต้องการอย่างละเอียดมีการพูดคุยกับผู้ปกครองของนักแสดงให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทีมงานพูดคุยปรับความเข้าใจกันหลังการทำงานเสร็จ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในภายหลัง

4.3 สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำงานของผู้จัดหานักแสดง

สิ่งที่ได้จากการทำงานในครั้งนี้คือ ได้ทำอะไรใหม่ๆและไปยังสถานที่ต่างๆที่ไม่เคย ได้ร่วมงานกับเพื่อนบางคนที่ยังไม่เคยได้ร่วมงานด้วย เปิดประสบการณ์การทำงานกับคนที่หลากหลาย ได้ฝึกความอดทนอดกลั้น และได้ฝึกการรับมือกับปัญหาที่คาดไม่ถึง เข้าใจสิ่งต่างๆมากขึ้นและรู้จักการให้อภัยได้ประสบการณ์ในการทำงานและรู้จักควบคุมอารมณ์ของตัวเอง

5. สรุปผลการศึกษาของผู้ฝึกซ้อมการแสดง (Acting Coach)

5.1 ปัญหาของผู้ฝึกซ้อมการแสดง

จากการทำงานเป็น Acting Coach ตั้งแต่เริ่ม Workshop ให้กับนักแสดงที่มีช่วงวัยที่แตกต่างกัน ถือเป็นงานที่ท้าทายมากๆ เพราะต้องมีการออกแบบกิจกรรมที่ทำให้นักแสดงทั้ง 2 ช่วงวัยเล่นแล้วรู้สึกสนุก และเป็นการละลายพฤติกรรมหลายท่าแพ่งให้ทั้ง 2 คนมีความสนิทสนมกันมากยิ่งขึ้น เริ่มจากวันแรก ได้มีการนัดเวลาของนักแสดงไว้ 11.30 น. แต่ปาตีมาสายมาก ทำให้ต้องจัดเวลาของกิจกรรมใหม่แต่ก็เป็นเรื่องที่ดีเพราะเราได้ทำความรู้จักกับพี่เปิ้ลมากยิ่งขึ้น เมื่อถึงเวลาเริ่มแสดง กิจกรรมก็ดำเนินต่อไปเรื่อย ๆ ตอนช่วงแนะนำตัวเป็นช่วงแรกของกิจกรรม ปาตีไม่ค่อยมีสมาธิจดจ่อเท่าไร อาจเป็นเพราะคุณแม่ของน้องเอาลูกเล็กมาด้วยและเสียงเด็กที่ร้องไห้ดังมากและรอบห้องก็เป็นกระจกทำให้น้องมองกระจกบ่อย จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้สมาธิหลุดไปในช่วงแรก แต่หลังจากนั้นก็เริ่มมีสมาธิขึ้นเรื่อยๆตามลำดับ ส่วนวันที่ 2 น้องก็ยังมาช้าเหมือนเดิมซึ่งก่อนหน้านี้ก็ได้มีการคุยกับทางคุณแม่ของน้องโดยตรง ซึ่งก็ต้องจัดเวลาในการ Workshop ใหม่เป็นครั้งที่ 2 แต่ทุกอย่างก็ผ่านไปได้ด้วยดีและเห็นพัฒนาการของนักแสดงทั้ง 2 ที่เพิ่มมากขึ้น

หลังจากนั้นเป็นเวลาที่ต้องเดินทางไปยะลาโดยมีข้าพเจ้า และนักแสดง 2 คน และผู้ติดตามของนักแสดงอย่างละคน รวมเป็น 5 คน ที่จะต้องเดินทางไปเจอกันที่สนามบินสุวรรณภูมิวันที่ 3 มกราคม 2564 เวลา 09.00น. แต่ข้าพเจ้าเพิ่งจะทราบก่อนเวลาเดินทางเพียงไม่กี่วันว่าปาตีและคุณแม่ได้เดินทางไปใต้ก่อนล่วงหน้าแล้วซึ่งไม่ได้มีการแจ้งล่วงหน้ามาก่อน ทำให้ต้องเสียเงินค่าตัวเครื่องบินไปฟรีๆ

เมื่อมาถึงยะลาในวันแรกก็พักผ่อนเพื่อพร้อมที่จะทำงานในวันต่อไปเป็นวันแรก การทำงานในวันแรกของข้าพเจ้ารู้สึกตัวเองไม่ได้ทำหน้าที่ Acting Coach ได้อย่างเต็มที่เท่าไร เพราะต้องไปช่วยเพื่อนในการปล่อยคิวนักแสดงขึ้นหน้าโรงเรียนที่น้องวิ่งแล้วต้องหกล้ม และในอีกหลาย ๆ ชิน ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าทำหน้าที่ได้ไม่เต็มที่ ซึ่งจริง ๆ แล้ว Acting Coach ต้องอยู่หน้ามอนิเตอร์คู่กับผู้กำกับเพื่อที่จะนำสิ่งที่ผู้กำกับต้องการแก้ไขและ Brief นักแสดง ด้วยความที่สภาพอากาศในช่วงนั้นจังหวัดยะลามีพายุเข้า ทำให้เพื่อนๆต้องช่วยกันแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าของนักแสดง และในบางคืนข้าพเจ้าต้องคอยถามอยู่บ่อยครั้ง

เพราะบางครั้งก็ไม่เห็นการแสดงของนักแสดง ส่วนเรื่องบทสำหรับข้าพเจ้าก็คิดว่าเป็นอีกปัญหาหนึ่งที่ทำให้การทำงานของข้าพเจ้าไม่เป็นไปได้อย่างราบรื่นเท่าไรเพราะว่าบางซีนไม่ได้แสดงถึงรายละเอียดของการกระทำของนักแสดงชัดเจน ซึ่งเลยเป็นเหตุผลที่ทำให้ข้าพเจ้าต้องคอยถามผู้กำกับอยู่บ่อยครั้ง เมื่อถึงวันสุดท้ายข้าพเจ้ารู้สึกว่าการทำหน้าที่ของตัวเองได้ดียิ่งขึ้น และเริ่มจับทางถูกว่าตัวเองควรจะอยู่ในจุดไหน แต่เมื่อการทำงานที่พักผ่อนน้อยอาจจะทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเบลอและเพื่อนทุกคนก็เริ่มเหนื่อยล้าจากการทำงานทำให้อารมณ์ของเพื่อนในกลุ่มบางคนก็มีพูดจาไม่สุภาพและไม่ดีใส่กัน ตะคอกบ้างทำให้เสียความรู้สึกและบรรยากาศในตอนทำงาน แต่ทุกอย่างก็ผ่านไปได้ด้วยดีเพราะความทุ่มเทของเพื่อนทุกคนในกลุ่ม

5.2 การแก้ไขปัญหาของผู้ฝึกซ้อมการแสดง

การทำ Workshop ในวันแรกที่น้องปาดิมาสาย ข้าพเจ้าและเพื่อนได้มีการคุยกับคุณแม่ของน้องปาดิมาแล้วว่ารายละเอียดมันเป็นอย่างไรในโปรแกรมของวันถัดมา แต่ก็ยังมาสายอีกในวันที่ 2 ดังนั้นข้าพเจ้าจึงมีความจำเป็นต้องปรับกิจกรรมต่างๆให้มีความกระชับมากยิ่งขึ้น

ส่วนเรื่องที่ 2 คือทางเพื่อนๆได้มีการชี้แจงรายละเอียดเรื่องการเดินทางไปยะลาไว้ตั้งแต่แรกจึงไม่คิดว่าจะเกิดเหตุการณ์ยกเลิกโดยที่ไม่ได้แจ้งล่วงหน้าไว้ก่อน เนื่องจากวันที่เพื่อนโทรไปเพื่อ Confirm กับคุณแม่ของน้องปาดิมาสายว่าครอบครัวเขาเดินทางมาก่อนล่วงหน้าแล้วแต่ไม่ได้แจ้งทางกลุ่มให้ทราบ

ช่วงเวลาของการถ่ายทำมีสภาพอากาศเป็นอุปสรรคด้วยความที่พายุเข้าเลยทำให้ต้องแก้ไขสถานการณ์เร่งด่วน ส่วนทางด้านการทำงานของข้าพเจ้าก็พยายามจับทางและไปใส่ใจในเรื่องการดู Acting ของนักแสดง จะคอยถามผู้กำกับตลอดในสิ่งที่หายไปหรือสิ่งที่ตัวเองไม่แน่ใจ เพื่อไม่ให้มีข้อผิดพลาดในเรื่อง Blocking พยายามควบคุมสติและอารมณ์ของตัวเองให้ได้มากที่สุดเพื่อการทำงานที่ราบรื่น

5.3 สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำงานของผู้ฝึกซ้อมการแสดง

การทำ Workshop ครั้งนี้คือข้าพเจ้ามีไหวพริบและมีการตัดสินใจในการแก้ไขเฉพาะหน้าได้ดียิ่งขึ้น โดยการปรับเรื่องระยะเวลาและกิจกรรมให้กระชับมากยิ่งขึ้น และการทำงานในครั้งนี้ก็ถือเป็นประสบการณ์ที่สอนให้ข้าพเจ้าและเพื่อนๆรอบคอบในการทำงานมากขึ้น ไม่ว่าจะทำงานในระยะสั้นหรือระยะยาว ควรมีการทำสัญญาและข้อตกลงต่างๆตลอดการทำงานเพื่อลดความเสี่ยงในการโดนทิ้งงานและรักษาค่าใช้จ่าย

ในการถ่ายทำครั้งนี้ทำให้ต้องปรับตัวเพราะไปไกลบ้านและอยู่ในสถานที่ สภาพแวดล้อมที่ไม่คุ้นชิน ได้ฝึกการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ถือว่าเป็นประสบการณ์ที่ดีมากข้าพเจ้ารู้สึกที่ตัวเองเริ่มโตขึ้นเพราะสามารถทำงานทั้งหมดผ่านไปได้ภายใต้บรรยากาศที่ดีกดดัน และสามารถควบคุมอารมณ์ของตัวเองได้

6. สรุปผลการศึกษาของผู้กำกับศิลป์และผู้ออกแบบเสื้อผ้า (Art Director and Costume Design)

6.1 ปัญหาของผู้กำกับศิลป์และผู้ออกแบบเสื้อผ้า

ปัญหาแรกเริ่มจากการเดินทางที่ฝ่ายศิลป์ต้องลงไปทำงานล่วงหน้าตามที่เคียวางแผนกันไว้ว่าใน 2 อาทิตย์เราต้องเตรียมของให้พร้อมที่สุดจากกรุงเทพฯ เพื่อลงปายะลา เนื่องจากเราไปที่ ๆ เราไม่คุ้นเคยเรา ยิ่งต้องเตรียมตัวไปให้พร้อมที่สุดและเราจะใช้เวลา 1 อาทิตย์ในการเตรียมเซตทั้งหมดให้เรียบร้อยก่อนถ่าย 2 วัน ซึ่งปัญหาแรกเลยคือ รถชน ทำให้แผนการทำงานที่วางไว้เกิดการคลาดเคลื่อนไปจากเดิมที่วางไว้ ทำให้ถึงยะลาค่ามาก ๆ และมีปัญหาในการเซตหลาย ๆ อย่างตามมาแต่ก็สามารถเสร็จทันเวลาก่อนถึงวันถ่าย 1 วัน

ปัญหาหลัก ๆ ในหน้าทีนี้เลยคือ การที่เราต้องเผชิญกับพายุฝนที่เข้ามายะลา ทั้งหมด 3 วันซึ่งตรงกับวันถ่ายทำทั้งหมดเลย ทำให้การวางแผนที่เราเตรียมกันมาเกิดการผิดพลาดหรือไม่ตรงตามที่เราคาดการณ์ไว้นั่นเอง ซึ่งอย่างแรกเลยคือ จำนวนคน ซึ่งจากตอนแรกเรัดัดสินใจให้มีทั้งหมด 4 คน นี่คือจำนวนทั้งหมดของฝ่ายศิลป์ รวมถึงเสื้อผ้าหน้าผมด้วย ซึ่งพอแบ่งจริง ๆ คือ ทีมเสื้อผ้าหน้าผม 2 คน ทีมจัดฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก 2 คน ซึ่งตัวเราเองก็นับเป็น 1 ใน 4 คนและเราดันมีตำแหน่งเป็นผู้กำกับฝ่ายศิลป์ด้วย เมื่อมีฝนตกเกือบตลอดเวลา และอากาศแปรปรวนทั้งวันเลยทำให้การประสานงานเป็นไปได้ยากมาก ๆ ทั้งเสียงที่ดังทำให้การสื่อสารเป็นไปได้ยากขึ้น สื่อสารไปเท่าไรเพื่อนก็ไม่ได้ยิน เราจึงต้องเดินไปทำเองเพื่อให้เวลาเร็วขึ้น ฝนที่ตกตลอดเวลาทำให้ต้องคอยตรวจดูเสื้อผ้าหน้าผม ฉากและอุปกรณ์ประกอบฉากถี่มาก ๆ เพื่อคอยดูความต่อเนื่อง และเราต้องถ่ายทำกันกลางฝน ความยากในการควบคุมความต่อเนื่องจึงยากมากขึ้น เช่น การต้องวิ่งไปเติมน้ำที่หน้าของนักแสดง ต้องคอยซับหน้าบ้าง ต้องสาดน้ำที่บ้านบ้าง ซึ่งเมื่อเกิดกระบวนการที่เยอะขึ้นขนาดนี้ทำให้จำนวนคนที่คาดการณ์ไว้ไม่พอ เราเองก็ต้องคอยเข้าไปช่วยเหลือเพื่อน ๆ และต้องวิ่งไปดูความเรียบร้อยที่เกิดขึ้นในจอด้วย บางทีน้อง ๆ ที่อยู่ทีมก็ต้องเรียนออนไลน์ด้วย ทำให้คนเราเหลือน้อยกว่าเดิมในบางช่วง ด้วยเหตุนี้เลยทำให้ตัวเราเองไม่ค่อยมีเวลาเดินไปดูหน้ามอนิเตอร์เพื่อตรวจทานความเรียบร้อยของการจัดวางองค์ประกอบที่เกิดขึ้นในภาพสักเท่าไร หรือบางทีเราต้องไปช่วยเพื่อนปล่อยคิวนักแสดงเนื่องจากจำนวนคนที่ไม่พอแต่ต้องปล่อยคิวในหลายที่มาก ๆ ทำให้บางเวลาตัวเราเองต้องทำหลาย ๆ อย่างพร้อมกันเลยทำให้ไม่มีสมาธิมากพอในการดูแลงานในฝ่ายตัวเอง ลืมของบ้าง

ลืมนัดตรวจความเรียบร้อยบ้าง เนื่องจากในเรื่องจะเป็นการใช้ชีวิตในร้านที่มีการเปลี่ยนวันเวลาหลายวัน ซึ่งในเวลาแต่ละวันจะไม่เท่ากัน ฉะนั้นด้วยปัจจัยหลาย ๆ อย่างที่ทำให้เราต้องถ่ายร้านน้ำชาภายในวันเดียว แต่ต้องถ่ายออกมาให้เป็นหลายวันในเรื่อง เราเลยต้องเตรียมตัวไปอย่างดีสำหรับการเปลี่ยนชุดของ Extra ซึ่งใน 1 วันในเรื่อง มีกลุ่มนักแสดงประกอบฉาก ช่วงเช้า 3 คน - ช่วงบ่าย 4 คน ซึ่งในเรื่องมี 2 วัน บวกกับตัวละครอื่น ๆ อีก เท่ากับเราต้องดูแลเปลี่ยนชุดทั้งหมด 20 กว่าชุดใน 1 คิว ซึ่งมันเยอะและยากมาก ๆ เพราะบางส่วนต้องมีความต่อเนื่องให้เป็นวันเดียวกันกับที่เคยถ่ายไป

6.2 การแก้ปัญหาของผู้กำกับศิลป์และผู้ออกแบบเสื้อผ้า

สิ่งที่เราใช้ในการแก้ปัญหาและทำงานจากตารางที่ตลาดเคลื่อนจากอุบัติเหตุทางรถยนต์ เราจึงใช้เวลาในคืนนั้นเมื่อเดินทางถึง เพื่อสรุปตารางงานที่จะเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้ เรียงลำดับความสำคัญของสิ่งที่ต้องทำ จัดเวลาให้เหมาะสมของแต่ละสิ่งที่ต้องทำ หากเกิดปัญหาจะเลือกแก้ปัญหา และช่วยกันตรวจทานอีกทีว่าหลังจากนี้เรามีอะไรต้องทำอีก คำนึงถึงระยะเวลาที่มีอยู่ทันไหมและนั่งประชุมกันวางแผนเพื่อสรุปอัปเดตสิ่งที่ต้องทำทุกคืนก่อนจะออกไปทำงานใหม่ ๆ ในเช้าวันถัดไป ซึ่งรู้สึกโชคดีและยินดีมาก ๆ ที่ได้งานร่วมกับเชอร์และรุ่ง (ทีมฝ่ายศิลป์)

วิธีการแก้ปัญหาอย่างแรก เรื่องจำนวนคนที่ไม่เพียงพอและเสื้อผ้าที่ต้องทำเป็นจำนวนมากในคิวที่ 2 ทางเราจึงเตรียมตารางสรุปของฝ่ายเสื้อผ้าและติดชื่อบนเสื้อผ้าและชื่อของนักแสดงทุกคนที่ต้องใส่เสื้อตัวนั้นไว้ที่เสื้อผ้า ทำการจับคู่เสื้อเสื้อผ้าในแต่ละชุดของ Extra เพื่อจับกลุ่มเสื้อผ้าในแต่ละวันของในเรื่องให้ตรงกับจำนวนนักแสดงที่ต้องใส่ ถ่ายรูปเก็บไว้และส่งให้ผู้ดูแลความต่อเนื่องและทีมงานที่มาช่วยฝ่ายเสื้อผ้า เพื่อเวลาที่ต้องเปลี่ยนเสื้อผ้าทีมงานจะสามารถทำได้เองเลย เมื่อเราติดรู้อย่างอื่นที่ต้องทำในช่วงถ่ายทำ 2 คนนี้จะช่วยตรวจความถูกต้องและความต่อเนื่องได้เป็นอย่างดี

เวลาที่เกิดการสื่อสารที่ยากขึ้นจากเสียงของฝนที่ตกหนัก เราจะวิ่งไปทำเองบ้างเพื่อความรวดเร็ว บางทีที่เราเองไม่ได้อยู่ดูหน้ามอนิเตอร์ก็จะมีสื่อสารกับผู้กำกับให้ช่วยตรวจและถ่ายรูปส่งผ่านไลน์อีกทีเพื่อตรวจทานเองให้แน่ใจและพยายามตรวจด้วยตาเปล่าให้แน่ใจว่า ในเซตไม่มีอะไรหลุดเข้าไปและเสื้อผ้าหน้าผมเรียบร้อยดี หากมีส่วนไหนที่สะดุดตาผู้กำกับก็จะสื่อสารเพื่อมาอีกทีเพื่อความแน่ใจ หลังจากนั้นก็จะเข้าไปแก้ปัญหาทันที พยายามจะจัดการปัญหาให้เรียบร้อยก่อนที่จะไปถึงผู้ช่วยผู้กำกับ ส่วนเรื่องการแต่ง Special Effect คาดการณ์ไว้แต่แรกประมาณหนึ่งแล้วว่า เราอาจไม่มีเวลาในการแต่งเองจริง ๆ เราจึงแก้

ปัญหาล่วงหน้าโดยการคุยกับผู้ช่วยที่มาช่วยเพื่อทราบศักยภาพของคนที่เราจะทำงานด้วย โดยกาส่งตัวอย่าง แพลตฟอรม์ของในเรื่องให้เขาทดลองแต่งให้เราดู และคอมเม้นปรับแก้เพื่อให้งานเป็นไปตามที่เรา ต้องการ เมื่อได้ที่ลงตัวของแพลตทั้ง 3 วันในเรื่องที่ต้องมีความต่างกัน เราจึงพยายามสื่อสารกับผู้ช่วยก่อน ในช่วงเวลาก่อนวันถ่ายเราก็มีการประชุมกับทีมฝ่ายศิลป์ทั้งหมดและให้ผู้ดูแลความต่อเนื่อง อธิบายงานที่จะ เกิดขึ้นทั้งหมดส่งตารางและแนบรูปถ่าย ซึ่งพอตัวเราเองค่อนข้างคุยกับเพื่อนในทีมเราบ่อยมาก ๆ เลยทำให้ เราต่างคอยช่วยกันตรวจสอบกันบ่อยพอสมควร การทำเอกสารเพื่อช่วยย้ำเตือนเวลาเราอยู่ในช่วงการถ่ายทำ หากเราจำอะไรไม่ได้เรายังสามารถเปิดเอกสารเช็คได้ทันที ซึ่งต้องปรี้นหลายชุดต่อวัน เนื่องจากฝนที่ตก ทำให้เอกสารเปียกบ่อยมาก

6.3 สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำงานของผู้นำกับศิลป์และผู้ออกแบบเสื้อผ้า

จากการทำงานนี้ทำให้ได้เรียนรู้ประสบการณ์การทำงานเป็นทีมที่เป็นทีมจริง ๆ พอเราได้ทำงานกับ เพื่อนที่ทำงานเป็นจริง ๆ เมื่อเพื่อนวิ่งไปเท่าไรทำให้เรายังอยากกระตือรือร้นที่จะทำงานให้ได้ดีเท่าเพื่อน มากขึ้นเท่านั้น มีท้อบ้างแต่ก็ยังมีคนในกลุ่มคอย Support มันเป็นเรื่องที่ดีมาก ๆ อยากทำงานให้เหมาะสม กับที่เพื่อนไว้วางใจเลือกเราเข้ามาและให้อิสระในการคิดงานมากขนาดนี้ สิ่งที่ได้ก็คือทักษะการสื่อสารงานกับ ทีมงานหลากหลายตำแหน่ง มิตรภาพดี ๆ จากคนในกองไม่เสียใจกับการตัดสินใจในการ เลือกใครไปทำงาน เพราะทุกคนช่วยเหลือกันดีมาก ๆ ไม่ใช่แค่การทำงานของฝ่ายหรือตำแหน่งของตนเองเพียงอย่างเดียว ด้วย เงื่อนไขหลาย ๆ อย่าง และเนื่องจากสมาชิกในทีมต่างมีความรับผิดชอบกันอยู่แล้วเลยทำให้เราไม่ต้องกังวล ใจเรื่องอื่นเลย เมื่อเราสื่อสารกันมากพอทำให้เราทำงานกันเป็นทีมได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งเป็นการทำงานที่เมื่อย่อน กลับไป เราคงหาประสบการณ์แบบนี้ไม่ได้อีกหากเราอยู่กลุ่มอื่นที่ไม่ใช่กลุ่มนี้

7. สรุปผลการศึกษาของผู้ออกแบบงานฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก (Set designer and Property Master)

7.1 ปัญหาของผู้ออกแบบงานฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก

ด้านกระบวนการออกแบบค่อนข้างมีความกังวลต่อการออกแบบที่ต้องมีความเหมาะสมกับประเภทของภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ ซึ่งคือ สัจนิยม หรือ Realism ต่อมาระยะเวลาในช่วงก่อนถ่ายทำจริงนั้นค่อนข้างใกล้เคียงกับช่วงของการออกแบบพัฒนางาน ส่งผลให้มีปัญหาต่อการเตรียมงานค่อนข้างมีระยะเวลาด้านของการเดินทางและขนส่งฉากหรืออุปกรณ์ประกอบฉากค่อนข้างจะเป็นปัญหาเนื่องจากระยะทางที่ไกลและฉากที่มีขนาดค่อนข้างใหญ่ ในการทำงานในสถานที่จริง สถานที่ที่มีสภาพค่อนข้างชำรุด ส่งผลกระทบต่อการประกอบฉากซึ่งต้องใช้เวลาอย่างมากจึงต้องคำนึงถึงน้ำหนักของวัสดุ ส่วนปัญหาในการถ่ายทำเนื่องจากฉากภายในร้านน้ำชามีการจัดตำแหน่งของนักแสดงที่ยังไม่ชัดเจนทำให้อุปกรณ์ประกอบฉากไม่สามารถระบุตำแหน่งได้ เนื่องจากการสื่อสารและภาพที่ยังไม่ชัดทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการจัดฉากที่ผิด และปัญหาของการจัดฉากและอุปกรณ์ประกอบฉากที่เปลี่ยนวันไปมาและต้องคำนึงถึงความต่อเนื่องของเรื่องซึ่งตามตารางการถ่ายทำมีเหตุจำเป็นต้องเปลี่ยนไปมา เนื่องด้วยสภาพอากาศที่แปรปรวน ส่งผลให้เกิดความสับสน นอกจากนี้ยังเกิดปัญหาจากการไม่รอบคอบของตัวเองเช่นการลืมเปลี่ยนความต่อเนื่อง อุปกรณ์ประกอบฉากสีไม่ไม่มีสำรองอีกชุด ซึ่งเกิดจากการสื่อสารที่ผิดพลาดและเข้าใจผิด และปัญหาในการหาแนวเพื่อนำมาประกอบฉากทำให้เกิดอุบัติเหตุขณะถ่ายทำ เนื่องจากสัตว์ต้องเข้าฉากต่อเนื่องหลายครั้งและตื่นคนทำให้สมาชิกภายในกลุ่มถูกแมวกัดในพื้นที่

7.2 การแก้ปัญหาของผู้ออกแบบงานฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก

ซึ่งทุกปัญหาที่เกิดขึ้นได้รับการแก้ไขในทันท่วงที่ทำให้สามารถดำเนินการถ่ายทำต่อได้อย่างไม่เสียเวลา ทั้งในด้านการเริ่มต้นการศึกษาเพื่อการออกแบบ มีการแก้ไขปัญหาโดยการค้นคว้าและศึกษาประเภทของภาพยนตร์เพื่อนำมาปรับใช้ในการออกแบบสร้างสรรค์ผลงาน นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับการออกแบบในทุก ๆ ส่วน เพื่อช่วยส่งเสริมให้ภาพยนตร์มีความเสมือนจริงมากขึ้น ให้ผู้ชมได้สัมผัสถึงตัวละครที่มีการใช้ชีวิตอยู่ในพื้นที่นั้นจริง ๆ ในช่วงการพัฒนาและออกแบบงานนั้นมีการแก้ไขปัญหาโดยเร่งกระบวนการพัฒนางาน เพื่อเพิ่มระยะเวลาในการเตรียมงาน รวมไปถึงมีการวางแผนตารางการทำงานให้ครอบคลุมก่อนวันถ่ายทำจริง ซึ่งทางฝ่ายออกแบบมีแผนในการเดินทางไปก่อนล่วงหน้าเพื่อเตรียมงานให้

พร้อมก่อนวันถ่ายทำจริง โดยการลงพื้นที่ไปทำการการติดตั้งฉากต่าง ๆ ให้พร้อม ในด้านการขนส่งมีการแก้ปัญหาโดยการปรึกษาผู้ใหญ่ในพื้นที่ และมีการแนะนำให้ใช้บริการบริษัทขนส่งภาคใต้ซึ่งทำให้ลดค่าใช้จ่าย และมีความมั่นใจได้ว่าฉากจะส่งไปที่ยะลาได้อย่างปลอดภัย ส่วนในด้านการถ่ายทำมีการแก้ปัญหาคือการคุยกันเพื่อหาทางแก้ไขในการเล่าเรื่องซึ่งสามารถแก้ไขในเรื่องของฉากที่ผิดและในเรื่องความสับสนเพื่อไม่ให้งานออกมาล่าช้าคือ เราจึงมีการแบ่งงานการดูแลและช่วยกันจดจำในแต่ละส่วน ซึ่งจะมีผู้ช่วยรับผิดชอบคือตำแหน่งดูแลความต่อเนื่อง โดยตำแหน่งนี้จะตรวจดูอีกครั้งเพื่อความต่อเนื่องของฉากแต่ละฉาก นอกจากนี้เมื่อสภาพอากาศแปรปรวนทำให้ต้องมีการเพิ่มอุปกรณ์ประกอบฉากเตรียมพร้อมสำรองสถานการณ์ล่วงหน้าเพื่อความเหมาะสมต่อภาพยนตร์ เช่น ร่ม หรือคราบของฝน เป็นต้น

7.3 สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำงานของผู้ออกแบบงานฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก

สิ่งที่ได้รับจากการทำงานครั้งนี้ สามารถเรียนรู้จักกระบวนการทำงานจริง การวางแผนการทำงาน ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า มีพัฒนาการสื่อสารและสังเกตสิ่งรอบตัวได้ดีขึ้น ยังได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับฝ่ายต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งยังได้เรียนรู้การคิดและการออกจากสิ่งเดิม ๆ ที่เคยทำ เป็นเหมือนการเปิดประสบการณ์ทำงานที่ต้องรับผิดชอบหน้าที่ของตนเองให้มากขึ้นโดยไม่ให้ส่งผลกระทบต่อฝ่ายอื่น ๆ นอกจากนี้ผลงานที่ออกมาจึงสะท้อนกระบวนการคิดและความคิดสร้างสรรค์ของตัวเราเองที่มากขึ้นและมีแรงผลักดันในความสามารถของตัวเองที่มากขึ้น ซึ่งประสบการณ์ที่ได้รับจากงานนี้เป็นบทเรียนสำคัญที่สามารถนำไปพัฒนาและต่อยอดชีวิตการทำงานในอนาคตได้ นอกจากนี้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดสามารถทำให้เรียนรู้ในระบบการทำงานได้จริงและการเดินทางลงพื้นที่ในครั้งนี้ทำให้ต้องเห็นถึงการรักษาตัวเองและเพื่อนร่วมทางของตนเองให้มากขึ้นเช่นกัน

บรรณานุกรม

- กิเลน ประลองเชิง. (2562). ธรรมเนียมน้ำชา. สืบค้นเมื่อ 26 กันยายน 2563. จาก : <https://www.thairath.co.th/newspaper/columns/1635236>
- กองวิชาการและแผนงาน เทศบาลนครยะลา. (2562). “ยะลา วิถี ชีวิต และผู้คน YALA: Way of life, Vibrant and People” (พิมพ์ครั้งที่ 1). เมืองนราธิวาส: พงศ์นราการพิมพ์.
- ความไม่สงบในชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย. (ม.ป.ป.). สืบค้นเมื่อ 21 กันยายน 2563. จาก : <https://th.wikipedia.org/wiki/ความไม่สงบในชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย>
- ความสูญเสียที่ชุกช่อนอยู่เบื้องหลังไฟใต้ 15 ปี. (ม.ป.ป.). สืบค้นเมื่อ 21 กันยายน 2563. จาก : <https://www.thairath.co.th/spotlight/theinvisibleloss>
- จังหวัดยะลา. (ม.ป.ป.). สืบค้นเมื่อ 18 กันยายน 2563. จาก : <https://th.wikipedia.org/wiki/จังหวัดยะลา>
- ชัชวาล สุวรรณสวัสดิ์. (2561). ยึดเส้นยึดสาย คุยเรื่องประตูเหล็กยึด สถาปัตยกรรมอายุเกือบสามร้อยปี กับสถาปนิกผู้สร้างโฮสเทลที่นี่ยามประตูเหล็กยึด 4.0 ได้ไม่ซ้ำใคร. สืบค้นเมื่อ 28 กันยายน 2563. จาก : <https://readthecloud.co/architect-folding-metal-door/>
- โตมร ศุขปรีชา. (2561). ประวัติศาสตร์ดราม่า : ว่าด้วยดราม่าในหล้าโลก. สืบค้นเมื่อ 23 กันยายน 2563. จาก : <https://thematter.co/thinkers/drama-nai-la-lolk/64962>
- ทิพย์สุดา สำเนียงเสนาะ. (2556). การเผชิญกับภาวะสูญเสียและเศร้าโศก. วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 21(7), 658 - 667.
- เทศบาลนครยะลา. ข้อมูลพื้นฐาน. (ม.ป.ป.). สืบค้นเมื่อ 23 กันยายน 2563. จาก : <http://www.yalacity.go.th/static/general>
- นางสาวดวงรัก จิรวฒนรังสี, ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมของผู้ชมที่มีต่อภาพความรุนแรงในสื่อภาพยนตร์ ศึกษาผ่านภาพยนตร์ เรื่อง Funny Games U.S. (2007). (หลักสูตรวารสารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์และการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2558) , หน้า 16 - 21.
- แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม (KAP). (2552). สืบค้นเมื่อ 22 กันยายน 2563. จาก : <http://phatrsa.blogspot.com/2010/01/attitude.html>

ประพนธ์ เรืองณรงค์. (2553). “ชื่อบ้านนามเมืองภาคใต้” (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สภาพร
บุ๊คส์.

ประเภทของแนวภาพยนตร์. (2560). สืบค้นเมื่อ 23 กันยายน 2563. จาก : [https://
filmv.wordpress.com/unit-1/๓-ประเภทของแนวภาพยนตร์/](https://filmv.wordpress.com/unit-1/๓-ประเภทของแนวภาพยนตร์/)

โรงเรียนนิบงซุนปัทมภ์ ยะลา. (ม.ป.ป.) โรงเรียนนิบงซุนปัทมภ์ ยะลา (Facebook). สืบค้นเมื่อ 28 กันยายน
2563. จาก : <https://www.facebook.com/NB.2487>

ว่าด้วยนวนิยาย : Drama. (2562). สืบค้นเมื่อ 21 กันยายน 2563. จาก : [http://moviediy.net/home/
2019/directing/ว่าด้วยนวนิยาย-drama/](http://moviediy.net/home/2019/directing/ว่าด้วยนวนิยาย-drama/)

วิทยา นาลา. (2561). หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ ฉบับปรับปรุง
2561. สืบค้นเมื่อ 5 พฤศจิกายน 2563 จาก : <https://www.kruupdate.com/14999/>

Matbasree Ouseng. (Space.yeuya@gmail.com). (23 กันยายน 2563). สรุปผลการช่วยเหลือ
เยียวยา ผู้เสียหายจากสถานการณ์ไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตั้งแต่ปี 2547 - 2563. E-
mail ถึง: อธิพร แดงประเสริฐกุล (athiporn.dang@g.swu.ac.th).

The Crazy Sisters Channel. (2560). ละครแนวดราม่า. สืบค้นเมื่อ 20 กันยายน 2563. จาก :
<https://www.facebook.com/thecrazysisterschannel/posts/1685164511792582:0>

Unchalee Too. (2563). PTSD : โรคเครียดภายหลังอันตราย. สืบค้นเมื่อ 26 กันยายน 2563. จาก :
[http://www.prdmh.com/สาระสุขภาพจิต/สาระนั้นรู้สุขภาพจิต/1479-ptsd-โรคเครียดภายหลัง
อันตราย.html](http://www.prdmh.com/สาระสุขภาพจิต/สาระนั้นรู้สุขภาพจิต/1479-ptsd-โรคเครียดภายหลัง
อันตราย.html)

University of Central Arkansas. (n.d.) Thailand/Malay Muslims (1948-present). สืบค้นเมื่อ 23
กันยายน 2563. จาก : [https://uca.edu/politicalscience/dadm-project/asiapacific-
region/thailandmalay-muslims-1948-present/](https://uca.edu/politicalscience/dadm-project/asiapacific-region/thailandmalay-muslims-1948-present/)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
บทภาพยนตร์

DAY 1

Scene 1 – INT / ร้านน้ำชา / Day

ในร้านน้ำชาที่มีคนมุสลิมมากกว่าครึ่งหนึ่งกำลังนั่งจับกลุ่มคุยกันในเรื่องต่าง ๆ ตัวแม่ค้าเองก็กำลังชงน้ำชาให้กับลูกค้าคนล่าสุดที่เพิ่งนั่งลง เธอเดินไปเสิร์ฟด้วยใบหน้ายิ้มแย้ม แล้วจึงเดินกลับมานั่งที่โต๊ะคิดเงินเพื่อจดวัตถุดิบที่คิดว่าใกล้หมดที่จะไปซื้อในตอนเย็น จู่ๆ ลูกค้ารายหนึ่งก็เดินมาที่โต๊ะเก็บเงินด้วยท่าทางลุกลี้ลุกลน แล้วพูดกับเธอด้วยน้ำเสียงกระซิบ

ลูกค้า (สายคำรวจ)

เจ้ ผมกลับก่อนนะ บ่าวหน้าน้ำอึเป็นสายโจร สาว่าสะกดรอยตามผมอยู่
(เจ้ ผมกลับก่อนนะ ผู้ชายคนนั้นน่าจะเป็นสายโจร ผมคิดว่าเขาสะกดรอยตามผมอยู่)

ยังไม่ทันที่เธอจะได้ตอบอะไรเธอก็วางเงินค่าน้ำชาไว้บนโต๊ะและรีบเดินออกไป ไม่นานก็มีลูกค้าคนหนึ่ง เธอไม่คุ้นหน้าคุ้นตาเดินตามออกจากร้านไป ตัวแม่ค้าก็นั่งมองเหตุการณ์ทั้งหมดด้วยสีหน้าเป็นกังวลแล้วก็เดินไปเช็คสต็อกสินค้าต่อ เพียงไม่นานลูกค้าประจำคนสุดท้ายที่จะมาตอนเกือบปิดร้านทุกครั้ง เหมือนเป็นนาฬิกาบอกเวลาให้กับทั้งแม่ค้าและลูกน้องว่าถ้าลูกค้าคนนี้มีมา ก็เริ่มเก็บร้านได้ เธอเห็นลูกค้าคนสุดท้ายแล้วจึงหยุดเช็คสต็อกสินค้า เพื่อเดินไปชงเมนูของลูกค้าคนนั้น พร้อมกับลูกค้าที่นั่งอยู่ก่อนหน้าลุกออกจากร้านไปเมื่อเสิร์ฟเสร็จเธอจึงเริ่มที่จะเก็บร้าน

Scene 2 – INT / ร้านน้ำชา / Day

แม่เย็นชงเมนูน้ำหวานอยู่ในร้านที่ประตูปิดสนิทหมดทุกบานแล้ว เพื่อนำไปให้ลูกแทนการซื้อขนมหน้าโรงเรียน เธอหยิบแก้วใบโปรดของลูกค้ามาใส่น้ำแล้วจึงเดินไปหยิบถ้วยแอมโอะเตอรีไซต์ เธอเดินออกจากบ้านที่เป็นทั้งบ้านและร้านน้ำชาไปทางประตูหลัง

Scene 3 – EXT / หน้าโรงเรียน / Day

มอเตอร์ไซต์จอดรออยู่ใกล้ๆ บริเวณรั้วโรงเรียนซึ่งเป็นที่ดินหมายของสองแม่ลูก เพียงไม่นานขวัญก็เดินมุ่งตรงมา เมื่อเห็นแม่จึงรีบวิ่งเข้าไปหา แต่แล้วขวัญก็สะดุดล้มก่อนที่จะถึง แม่รีบเข้าไปประครองลูกสาวไปที่รัด เธอถกกระโปรงของลูกสาวขึ้น พบกับแผลถลอกเพียงเล็กน้อยที่เข่า แม่เพียงเป่าหวิวเขาแล้วยิ้มให้ เด็กน้อยที่ใบหน้าเศร้าสร้อยแต่ไม่ได้มีน้ำตาออกมาก้าวขึ้นนั่งบนมอเตอร์ไซต์พร้อมถือแก้วน้ำใบโปรดจากแม่ที่ยื่นมาให้ แล้วเธอก็ออกไป

Scene 4 – EXT / เมือง / Day

มอเตอร์ไซต์ที่ผ่านสถานที่ต่างๆ ในเมือง ชี้เข้าไปทางถนนรวมมิตร ผ่านโชว์รูมรถ Mazda แล้วก็จอดติดไฟแดงตรงสี่แยกไฟแดง Center Point แม่กวาดสายตามองไปรอบๆ ก่อนหันกลับมามองลูกที่ดูหน้าในแก้วจนหมดไป แล้วอย่างสบายใจจนเหมือนลืมเรื่องแผลที่เข่าไป เพียงไม่นานไฟเขียวก็ปรากฏ สองแม่ลูกก็ขี่มอเตอร์ไซต์ออกไป

Scene 5 – INT / ห้องนอน / Day

เมื่อกลับถึงบ้าน ขวัญที่ในมือยังถือแก้วน้ำใบเดิมอยู่พยายามที่จะดูหน้าในแก้วที่หมดไปแล้ว ระหว่างที่นั่งรอแม่หาอุปกรณ์ทำแผลมาทำให้ตน เธอไม่ได้ร้องไห้หรือไวยวาย มีเพียงเสียงไอโดยเล็กน้อยตอนที่แผลโดนขีดด้วยแอลกอฮอล์และเบตาดีนเท่านั้น เมื่อทำแผลเสร็จ ขวัญก็วิ่งอย่างรู้งานไปนั่งที่โต๊ะทำการบ้านของตัวเอง หยิบสมุดกับหนังสือออกจากกระเป๋าแล้วนั่งทำการบ้านทันที แม่เดินตามไปนั่งข้างๆ ช่วยดูพร้อมสอนการบ้านลูกไปด้วย

ขวัญอ่านใบงานข้อที่เขียนว่า “วิธีการจัดการกับอารมณ์ในเบื้องต้น ต้องทำอย่างไรบ้าง” เธอเพ่งอยู่อย่างนั้นแล้วจึงหันกลับมามองที่แม่

ขวัญ

มีา อันนี้มันต้องดูในหนังสืออะ

ขวัญพูดพลางส่งสายตาขอความช่วยเหลือ แม่ที่กำลังนั่งมองลูกอยู่ได้ยิ้มนั่นจึงหยิบหนังสือเรียนที่เธอวางไว้ข้างตัวยื่นให้

แม่

สมัยนี้ เรียนยากขึ้นเยอะเลย มีาไม่เคยต้องเรียนอะไรแบบนี้เลย

ขวัญยิ้มตอบให้แม่ แล้วเปิดหน้าหนังสือเรียนไล่หาคำตอบจนเจอ เธอบรรจงเขียนคำตอบลงกระดาษโดยมีแม่ที่นั่งอยู่ข้างๆ คอยมอง เมื่อเห็นว่าขวัญกำลังเขียนคำตอบข้อสุดท้ายเธอจึงพูดว่า

แม่

งั้นมีาไปรอที่รถนะ

ขวัญพยักหน้าตอบแล้วเก็บอุปกรณ์ต่างๆ ลงกระเป๋าพร้อมกับแม่ที่เดินออกไป

Scene 6 – EXT / ร้านโจ๊ก / Night

เวลาล่วงไปช่วงเย็น ในระหว่างทางกลับบ้านหลังจากที่ไปซื้อของตามลิสต์ที่จดไว้เสร็จ แม่ก็แวะซื้อข้าวเย็นซึ่งเป็นร้านโจ๊กเจ้าประจำที่ขวัญโปรดปราน เพียงแค่ซื้อเตอร์ไรต์เทียบฟุตบอลหน้าร้าน คุณป้าเจ้าของร้านก็ทวนเมนูประจำของลูกค้าสาวทันที

เจ้าของร้านโจ๊ก

เหมือนเดิมไม่ใส่ผัก ?

เจ้าของร้านถามด้วยน้ำเสียงใจดี แม่ได้ยิ้มนั่นจึงยิ้มและพยักหน้าตอบ

เจ้าของร้านโจ๊ก

วันนี้มาเร็วนะ ปกติต้องเปิดร้านรอ

ในระหว่างที่แม่ยืนคุยกับเจ้าของร้านด้วยความสนิทสนม ขวัญที่บังเอิญเห็นแมวตัวหนึ่งกำลังเดินอยู่ เธอจึงพยายามเดินตามเพื่อจะไปเล่นด้วย

แม่

วันนี้การบ้านที่โรงเรียนน้อย ก็เลยได้ออกมาเร็ว...

ในขณะที่แม่ยังพูดไม่จบก็มีมอเตอร์ไซด์ทอดังคันหนึ่งขับผ่าน แม่ที่รีบหันมามองข้างตัวเพื่อหาลูกก่อนจะพบว่า ขวัญไม่อยู่ตรงนั้น ส่วนตัวขวัญเองก็ยกมือขึ้นมาปิดหูอย่างอัตโนมัติ เมื่อแม่หันไปมองด้านหลังจึงพบกับขวัญที่ยืนปิดหูอยู่

แม่

ขวัญ กลับมานี่มาลูก

แม่พูดด้วยน้ำเสียงปกติที่ไม่ได้ดู หรือโกรธอะไร ขวัญได้ยินเสียงแม่เรียกก็ตั้งใจที่จะเล่นต่อ แล้วเดินกลับไป เธอเช็ดมือกับกระโปรงนักเรียนขณะที่แม่มองมาจากกระทั่งเธอเดินกลับมายืนข้างๆ แม่เหมือนเดิม ซึ่งเป็นจังหวะเดียวกันกับเจ้าของร้านที่ยืนดูพลาสติกที่ใส่อาหารไว้เรียบร้อยแล้ว

เจ้าของร้านจิก

เสร็จพอดีเลย

เจ้าของร้านพูดพลางยิ้มทักทายขวัญอย่างใจดี แม่ได้ยินดังนั้นจึงหยิบเงินพอดีจำนวนส่งให้กับเจ้าของร้านแล้วบอกลา

แม่

ไปแล้วค่ะเจ้

ขวัญยิ้ม ยกมือสวัสดีเจ้าของร้านก่อนจะเดินตามแม่ขึ้นมอเตอร์ไซด์แล้วขี่ออกไป

Scene 7 - EXT / โรงรถหลังบ้าน / Night

แม่กำลังเปิดประตูโรงรถเพื่อเอารถเข้าไปเก็บ ขวัญยืนรอแม่หน้าประตูโรงรถ เธอวางถุงของที่ซื้อมาไว้ที่พื้น แล้วเอามืออุดหูในระหว่างที่แม่กำลังลากบานเหล็กเก่าๆ เพื่อเปิดประตู จนแม่ขึ้นมอเตอร์ไซด์เข้าไปจอดแล้วจึงเดินออกมาพร้อมของพะรุงพะรังในมือ เธอวางของลงที่พื้นก่อนที่จะลากประตูบานเหล็กเก่าๆ เพื่อปิดแล้วจึงล็อกกุญแจ ก่อนที่จะหยิบของแล้วเดินพาขวัญกลับเข้าบ้านไป

DAY 2

Scene 8 – INT / ร้านน้ำชา / Day

ประตูไม้เก่าๆ ถูกเปิดออก แม่ที่เพิ่งกลับมาจากตลาดเข้าถือของต่างๆ อย่างพะรุงพะรังเดินไปวางของไว้บนโต๊ะใกล้ตัว แล้วจึงเดินไปเปิดประตูบานอื่นๆ พอดีกับลูกน้องที่เพิ่งเดินเข้ามาเห็นของวางอยู่จึงเอามาจัดใส่ถาดวางขาย ในขณะที่แม่กำลังเปิดประตูหลังบ้านสุดท้ายอยู่ ก็มีลูกค้าสองคนขี่มอเตอร์ไซด์มาจอดแล้วเดินเข้ามาในร้าน ลูกน้องมองเห็นลูกค้าเดินเข้ามาเธอก็ทำเมนูประจำของลูกค้าทั้งสองคน ส่วนแม่เมื่อเปิดประตูบานนั้นเสร็จก็ปลีกตัวเดินเข้าไปปลุกขวัญในห้องนอนให้จัดการอาบน้ำแต่งตัวด้วยตัวเอง

Scene 9 – INT / ห้องนอน / Day

แม่เดินเข้ามาในห้องนอนพร้อมเปิดไฟ แล้วจึงเดินไปนั่งบนเตียงข้างๆ ลูกสาวที่หลับอยู่

แม่

ขวัญ ตื่นได้แล้ว

แม่พูดกลางเข่าตัวลูกเพียงเล็กน้อยให้ขวัญรู้สึกตัว สิ้นเสียงของแม่ ขวัญลืมตาขึ้นอย่างช้าๆ เธอขยี้ตาเบาๆ เมื่อแม่เห็นดังนั้นจึงยิ้มให้แล้วพูดซ้ำอีกครั้ง

แม่

ตื่นได้แล้วลูก

เธอหลับหัวขวัญอย่างอ่อนโยนก่อนจะเดินออกจากห้องไป

Scene 10 – INT / ร้านน้ำชา / Day

แม่กลับมาช่วยลูกน้องผลิตกันขงผลัดกันเสร็จ เพียงไม่นานขวัญที่อยู่ในชุดนักเรียนก็เดินออกมานั่งที่โต๊ะคิดเงินพร้อมสะพายกระเป๋าไปด้วยใบหน้ายิ้มแย้ม แม่เห็นเช่นนั้นเขาใจสรวกและโหวดดินเมนูประจำให้ลูกเป็นมือเข้า แล้วเธอก็กลับมาเป็นคนชงน้ำและให้ลูกน้องเป็นคนเดินเสิร์ฟ ผ่านไปไม่นานขวัญก็เดินเข้ามาหาแม่ที่ยืนชงน้ำชาอยู่ แล้วพูดกับแม่และลูกน้องว่า

ขวัญ

มีา ไปแล้วนะสวัสดิ์ค่ะ ป้าแก้วสวัสดิ์ค่ะ

แม่หันมายืนหัวลูกสาว ก่อนมองตามขวัญที่วิ่งไปขึ้นมอเตอร์ไซด์ของน้ำที่จอดรออยู่ข้างร้านทันทีแล้วจึงกลับมาชงน้ำต่อ

Scene 11 – INT / ร้านน้ำชา / Day

ในช่วงเที่ยงๆ บ่ายๆ ที่ลูกค้าชา ลูกค้ากลุ่มที่สองยังนั่งอยู่บ้างประปราย (กลุ่มเดียวกับตอนเปิดเรื่อง) แม่กับลูกน้องกำลังช่วยกันเติมของที่ซื้อมาเย็นเมื่อวาน แล้วลูกค้าคนปิดร้านก็ขับรถมาจอด ทำให้เหลือแค่แม่ที่จัดของต่อ ส่วนลูกน้องก็เดินไปทำเมนูประจำของลูกค้าคนนั้น เพียงไม่นานก็ได้เวลาปิดร้าน

Scene 12 – INT / ห้องนอน / Day

ขวัญเดินเข้ามาในบ้านพร้อมแก้วน้ำใบโปรด เธอเดินไปประจำการที่โต๊ะทำการบ้านวางแก้วน้ำไว้ข้างตัว ก่อนจะหยิบสมุดและหนังสือออกมานั่งทำการบ้านพร้อมกับแม่ที่นั่งลงข้างๆเหมือนอย่างทุกครั้ง ก่อนที่ขวัญจะเริ่มบทสนทนา

ขวัญ

เหลือแค่อังกฤษกับสังคมเองม๊า
(เหลือการบ้านแค่อังกฤษกับสังคมเอง)

ขวัญพูดพลางสายต่ายังจดจ่ออยู่กับใบงานวิชาภาษาอังกฤษที่ให้เขียนคำแปลพร้อมตกแต่งให้สวยงาม แม่ที่เห็นใบงานและกล่องสีวางอยู่ จึงหยิบกบเหลามาตั้งแล้วเปิดกล่องดินสอสีที่เต็มไปด้วยสีส้นต่างๆ นานา ที่ล้วนเหลือความยาวไม่เยอะ ยกเว้นเพียงสีดำที่ดูจะมีความยาวมากที่สุดจากทั้งหมด

ขวัญ

ไม่ต้องหมดก็ได้ ขวัญใช้ไม่กี่สีทีนี่
(ไม่ต้องเหลาทั้งหมดก็ได้ละ ขวัญใช้แค่ไม่กี่สีเอง)

ขวัญพูดพร้อมหันมามองแม่ที่เหลาดินสอสีให้

แม่

งั้นม๊าเหลาแค่นี้
(งั้นม๊าเหลาแค่นี้ละ)

แม่หยิบดินสอสีสีส้นสดใสหกแท่งที่เหลือความยาวน้อยที่สุดขึ้นมาเพราะคิดว่าขวัญคงจะชอบสีเหล่านี้ น่าดู ความยาวของมันจึงน้อยกว่าแท่งอื่นๆ แล้วขวัญก็พยักหน้ารับแล้วกล่าวขอบคุณ

ขวัญ

ขอบคุณค่ะ

ก่อนที่จะหันกลับไปทำการบ้านต่อ ส่วนแม่เองก็เหลาดินสอสีไปจนเสร็จแท่งสุดท้ายจึงบอกขวัญว่า

แม่

งั้นเดี๋ยวม๊าไปทำกับข้าวละ

ขวัญ

ค่าา

ขวัญยังคงจดจ่อกับการบ้านตรงหน้า ส่วนแม่ก็เดินออกไปเพื่อเตรียมอาหารเย็นให้ขวัญ

Scene 13 – INT / ห้องครัว / Night

บนโต๊ะอาหารที่มีกับข้าววางอยู่สองอย่าง พร้อมกับข้าวสวยร้อนๆ หนึ่งจานถูกวางลงด้านหนึ่งของโต๊ะอาหาร พร้อมกับแม่ที่เดินไปเรียกให้ขวัญออกมากินข้าว เพียงเสี้ยวเวลาที่สองแม่ลูกก็เดินพร้อมกันเข้ามานั่งที่โต๊ะตรงข้ามกันและกัน ขวัญเริ่มทานอาหารทันที พร้อมกับแม่นั่งมองลูกสาวทานข้าวอย่างอารมณ์ดี

แม่

ขวัญ เดี่ยวหนูอาบน้ำเสร็จ มีาค่อยทำแผลให้นะ

ขวัญที่ได้ยินดังนั้นก็เกิดความสงสัยขึ้นว่าทั้งๆ ที่แผลมันไม่ได้ใหญ่โตแล้วเธอก็ไม่เจ็บทำไมถึงยังต้องทำแผลอีก เธอจึงถามแม่กลับไป

ขวัญ

มีา แต่เบอะแผลมันไม่เจ็บเลยนิ
(มีา แต่ว่าแผลมันไม่เจ็บเลยนะ)

แม่

ถ้าไม่ทายา มันก็เป็นแผลเป็นเอาแล
(ถ้าไม่ทายา มันก็จะกลายเป็นแผลเป็น)

แม่พูดตอบกลับลูกสาวด้วยความอ่อนโยน โดยที่ขวัญก็ยังคงนั่งกินข้าวต่อไปด้วยใบหน้าที่ง่วงเพียงเพราะเธอไม่อยากจะทำแผล

แม่

เอาตะ มีาทำแปบเดียวนิ
(เอาเถอะ มีาทำแผลแค่แปบเดียวเอง)

แม่พูดพลางตักกับข้าวไปใส่ไว้ในจานของลูกสาวด้วย

แม่

จันเดียวมีาทำน้ำแดงให้กินแก้วหนึ่ง โอเคไหม

แม่มิ้มและพูดด้วยน้ำเสียงใจดีเพราะมั่นใจว่าขวัญจะตกลงกับข้อเสนอนี้ ขวัญเมื่อได้ยินดังนั้นก็ยกหน้าขึ้นมามิ้มพร้อมกับพยักหน้ารัวๆ แม่ที่เห็นขวัญตอบรับก็ยิ้มแล้วหยิบแก้วลูกสาวตัวแสบของเธอไปหนึ่งครั้งก่อนที่จะปล่อยให้ขวัญทานอาหารต่อโดยมีแม่นั่งมองลูกสาวอย่างมีความสุขอยู่เพียงครู่หนึ่งแล้วจึงลุกไปชงน้ำแดงตามสัญญา

Scene 14 – INT / ห้องนอน / Night

ขวัญที่อยู่ในชุดนอนนั่งอยู่บนเก้าอี้ตัวเดิมกำลังดูน้ำแดงจากในแก้วใบโปรดของเธอ พร้อมกับแม่ที่กำลังบรรจงขีดแผลที่หัวเข้าให้ลูกอย่างตั้งใจ แผลดูดีขึ้นจากวันแรกแต่ก็ยังคงแดงอยู่ เธอบรรจงทำตามขั้นตอนจนไปถึงการทาเบตาดีนลงบนแผลเป็นลำดับสุดท้าย ภายได้เสียงข้าวที่มาจากโทรทัศน์พูดถึงเหตุการณ์ลอบยิงเจ้าหน้าที่

เมื่อวานขึ้นที่ผ่านมา ทำให้เจ้าหน้าที่เสียชีวิตทันที 1 ราย โดยที่แม่เองไม่ได้สนใจอะไรส่วนขวัญก็กำลังสนใจเพียงแค่แผลของตัวเองอยู่

DAY 3

Scene 15 – EXT / หน้าตลาด / Day

แม่จอดมอเตอร์ไซด์ริมฟุตบาทแล้วเดินตรงเข้าไปในตลาดอย่างมีจุดหมาย ก่อนที่จะเดินออกจากตลาดพร้อมกับของในมือประมาณ 2-3 ถุงใหญ่ตรงกลับไปที่รถและขี่ออกไปทันที

Scene 16 – INT / ร้านน้ำชา / Day

แม่เดินไปเปิดประตูไม้ออก วางของที่โต๊ะใกล้ตัว แล้วจึงเดินไปเปิดประตูบานอื่นๆ ลูกน้องเดินเข้ามาช่วยเอาของที่ซื้อจากตลาดไปจัดใส่ถาดวางขาย ในระหว่างนั้นก็มีลูกค้ากลุ่มแรกเริ่มซื้อมอเตอร์ไซด์มาจอด แม่ค้า ลูกน้อง และลูกค้ายิ้มทักทายกันตามปกติ แล้วแม่กับลูกน้องจะช่วยกันขนน้ำคนละแก้ว เมื่อเสร็จแก้วนั้นเธอก็ปลีกตัวเพื่อไปปลุกให้ลูกตื่นและจัดการตัวเอง เธอเดินหายเข้าไปทางด้านหลังร้าน ก่อนที่จะเดินกลับออกมาหยิบอาหารเช้าพร้อมกับโอวัลตินไปวางไว้ที่โต๊ะให้ขวัญ แล้วจึงช่วยลูกน้องทั้งซังและเสิร์ฟลดเปลี่ยนวนกันไปอย่างนั้น จนรู้ตัวอีกทีขวัญก็ตะโกนบอกลา

ขวัญ

มีา ขวัญไปแล้วนะ สวัสดิ์ค่ะ ป้าแ้วสวัสดิ์ค่ะ

แม่ที่เพิ่งวางแก้วน้ำชาลงบนโต๊ะมองตามขวัญที่เดินออกจากร้าน ก่อนจะกระโดดขึ้นมอเตอร์ไซด์ของน้ำออกไป

Scene 17 – INT / ร้านน้ำชา / Day

เวลาผ่านไปจนถึงตอนเปลี่ยนผ่านลูกค้า แม่กำลังเดินไปเสิร์ฟน้ำให้ลูกค้าคนหนึ่งแล้วเกิดความสงสัยถึงลูกค้าคนที่เคยลูกลูกกลับไปแล้วก็ไม่ได้มาที่ร้านอีกเลยหลายวันต่อจากนั้นจึงถามลูกค้าคนนั้นเพราะพวกเขาเคยมาร้านด้วยกันบ่อยครั้ง

แม่

เห่ แบม้ง หมวดเฮหายไปไหนนิ หลายวันแล้วแล
(แบม้ง หมวดเฮหายไปไหนหรือไม่เจอมานหลายวันแล้ว)

แม่วางแก้วชาร้อนและกาน้ำชาลงบนโต๊ะแล้วนั่งลงฟังตรงข้าม

ลูกค้า (คนที่หนึ่ง)

เข้าเจ้ไม่รู้ที่เออะ ไอหมวดเฮมันโดนยิงตายได้ ตั้งแต่วันก่อนแล้วแลนิ
(อ้าวเจ้ ยังไม่รู้หรือว่าหมวดเฮโดนยิงตั้งแต่วันก่อนแล้ว)

แม่ได้ยินก็มีสีหน้าตกใจ ส่วนตัวลูกค้าพูดแบบสบายๆ ดิตดลกรวกลับมันไม่ใช่เรื่องยิ่งใหญ่อะไร

แม่

เฮ้า วันนั้นเห็นแซบเดินมาจ่ายเบียร์แล้วออกไป สว่ามีคนเดินตามออกไปกันนี้
(ฮ้าว วันก่อนเห็นหมวดเฮะรีบเดินมาจ่ายเงินแล้วออกจากร้านไป มีคนเดินตามออกไปด้วยนะ)

ลูกค้า (คนที่หนึ่ง)

อัยหย่า นั้นแล เห็นว่าไอปาวนั้นมันตามมาหลายวันแล้วแล มันก็เคยพูดกับผมนี้
(น่าจะเป็นคนนั้นแหละ คิดว่าเขาน่าจะตามหมวดเฮะมานานระยะหนึ่งแล้ว เพราะเขาก็เคยพูดกับผมเหมือนกัน)

แม่ที่กำลังตกใจกับสิ่งที่ได้ยิน ก็มีลูกค้าคนปิดร้านที่เดินเข้ามาในร้านพอดีพร้อมกับทักทายตบทสนทนาของเธอ
และเพื่อนของหมวดเฮะ

ลูกค้า (คนที่สอง)

อัยหย่า คนยังเยอะแรงวันนี้ เหมือนเดิมเลยเจ้
(ฮ้าว วันนี้ยังมีคนนั่งอยู่เลย เอาเมนูเดิมเลยเจ้)

แม่กับลูกค้าที่กำลังคุยกันอยู่ได้ยินเช่นนั้น บทสนทนาของทั้งคู่จึงจบลง เธอหันไปทักทายลูกค้าที่เข้ามาใหม่

แม่

ฮ้าว พี่โต ซาเย็นเหมือนเดิมไซ้ใหม่จ๊ะ

ลูกค้า (คนที่สอง)

หมั่น!!
(ไซ้แล้ว)

แม่ลุกขึ้นเดินไปทำเมนูของลูกค้าคนนั้น ส่วนเพื่อนของหมวดเฮะกับอกลาแม่

ลูกค้า (คนที่หนึ่ง)

ผมไปแล้วเจ้

ก่อนที่เขาจะวางเงินไว้ที่โต๊ะในขณะที่แม่กำลังทำน้ำชาให้ลูกค้าคนปิดร้าน ขณะที่เธอกำลังเดินไปเสิร์ฟมีมอเตอร์ไซด์ขาวขีมาจอดเทียบฟุตพาที่ข้างร้านแล้วสั่งน้ำชาเพิ่ม

ลูกค้า (คนที่สาม)

โอเลี้ยงถุงนึ่งครับ

ป้าแก้วที่กำลังล้างกองแก้วหลากหลายใบและอยู่ใกล้กับลูกค้าขาวขีที่สุด จึงเปิดดูในถังน้ำแข็งก่อนจะบอกลูกค้า
ขาวขีในเชิงปลอบใจว่า

ป้าแก้ว

เหม็ดแล้วน้องเฮ้อ ต่อรีอมาใหม่หล่าวนา
(หมดแล้วจะ ไว้พรงนี้มาใหม่ละ)

ภายในร้านที่เหลือลูกค้าคนปิดร้านอยู่เพียงคนเดียว แม่ที่วางแก้วและกาน้ำชาให้ลูกเรียบร้อยจึงตัดสินใจเริ่มที่จะปิดประตูเพื่อเก็บร้านในระหว่างที่ลูกน้องเองก็ยังคงล้างแก้วต่อไป

Scene 18 - EXT / หน้าโรงเรียน / Day

วันนี้เป็นแม่ที่มาจากตรวจในบริเวณจุดนัดหมายก่อน แต่เพียงไม่นานเธอก็มองเห็นขวัญที่เดินออกมาด้วยหน้าตาอิดโรย เนื่องจากวันนี้ฟอร์มเป็นชุดพลະที่ผ้าค่อนข้างหนาทำให้เด็กไม่ค่อยสบายตัวเท่าไร แม่เดินไปรับใกล้ๆ กับรถที่จอดอยู่ รับกระเป๋าไปมาถือแล้วรีบส่งแก้วน้ำให้ลูกทันที เด็กน้อยยื่นดื่มน้ำอยู่ชั่วครู่แม่อีกก็เรียกให้ขึ้นมา นั่งบนมอเตอร์ไซด์

แม่

ขึ้นมาเร็วลูกจะได้กลับไปอาบน้ำ

สิ้นสุดคำพูดของแม่ ขวัญก็กระโดดขึ้นมานั่งบนมอเตอร์ไซด์ก่อนที่มอเตอร์ไซด์จะขี่ออกไป

Scene 19 - INT / ห้องนอน / Day

ขวัญออกมาจากห้องน้ำพร้อมชุดตัวโปรดและใบหน้าที่ยิ้มแย้ม เธอชอบวันศุกร์ที่สุด วันศุกร์ทำให้เธอได้กินอาหารที่ชอบที่สุด แม่ที่นั่งทำงานอยู่ที่โต๊ะมองลูกสาวที่ดีตาทุกครั้งเมื่อถึงวันนี้ แล้วเรียกให้มานั่งใกล้ๆ

แม่

มานี่มา มาเป่าผมให้

ขวัญยิ้มดีใจก่อนจะเดินไปนั่งบนเตียงเพื่อรอแม่หยิบไดร์มาเป่าผมให้ ในขณะที่โทรทัศน์ก็กำลังรายงานข่าวถึงการวิสามัญคนร้ายจากเหตุการณ์ลอบยิงเจ้าหน้าที่เมื่อวานซึ่งทำให้คนร้ายเสียชีวิตทันที 1 ราย ซึ่งด้วยเสียงไดร์เป่าผมที่กำลังทำงานอยู่ทำให้แม่กับลูกไม่ได้สนใจสิ่งที่ข่าวกำลังนำเสนอเลย เธอเป่าผมให้ลูกสาว เธอหัวผมให้ขวัญอย่างเรียบร้อย แล้วจึงหยิบอุปกรณ์ทำผมเพื่อจะทำให้ลูกเหมือนทุกวันจนเสร็จ

แม่

ปะ เสร็จแล้ว ไปกินข้าว

ขวัญได้ยินจึงยิ้มออกมาด้วยความดีใจแล้วรีบลุกขึ้นยืน แม่หยิบรีโมตขึ้นมาปิดโทรทัศน์แล้วเดินนำออกไปหยิบกุญแจรถมอเตอร์ไซด์โดยมีขวัญเดินตามไปอย่างติดๆ แล้วก็พากันขึ้นมอเตอร์ไซด์ออกไป

Scene 20 – EXT / เมือง / Night

แม่ลูกขี่มอเตอร์ไซด์ผ่านสถานที่ต่างๆ ในเมือง เพื่อไปร้านอาหารที่ลูกตั้งหน้าตั้งตารอ วันศุกร์ทำให้เมืองเงียบกว่าปกติ ร้านค้าหลายร้านปิด ใจก็ร้านประจำก็ปิด ซี่ผ่านไปจนถึงหน้าร้านอาหาร รถค่อนข้างเยอะจนเกือบจะไม่มีที่ให้จอด

Scene 21 – INT / ร้านอาหาร / Day

แม่วางมือจอดฝั่งตรงข้ามกับร้านแล้วจูงมือขวัญเดินข้ามถนนไป เธอปล่อยขวัญนั่งที่โต๊ะประจำ แล้วจึงเดินไปสั่งอาหารตรงเคาเตอร์ก่อนจะกลับมานั่งฝั่งตรงข้ามกับขวัญ ระหว่างนั่งรออาหารมาเสิร์ฟ แม่วางมือขวัญก็คุยกันเรื่องต่างๆ ไปเรื่อยๆ

ขวัญ

มีา พาไปซื้อสีกลองใหม่ได้ไหม อันนี้มันจะหมดแล้ว

แม่

แป๊ะมีาเห็นใช้อยู่ไม่กี่สีทีน
(แต่มีาเห็นขวัญใช้อยู่ไม่กี่สีเอง)

ขวัญ

ก็ปกติตกแต่งมันต้องใช้สีสดใสอะ ได้ไหมๆ ขวัญขอกลองใหม่ได้ไหม

แม่

จันเดียวพุงนี้ปิดร้าน เดี่ยวมีาพาไป

ขวัญได้ยืนชนนั้นก็ดีใจ แล้วปูเฝ้าหน้าตาน่ารับประทานสองตัวก็มาวางตรงหน้าพร้อมกับข้าวสวยร้อนๆ อีกหนึ่งจาน แต่ด้วยความดีใจเกินเหตุทำให้ขวัญเผลอปัดถ้วยน้ำจิ้มหก โชคดีที่ส่วนใหญ่เลอะอยู่บนโต๊ะมีเพียงแค่เล็กน้อยเท่านั้นที่กระเด็นไปถูกเสื้อ แม่เห็นอย่างนั้นจึงรีบหยิบทิชชูยื่นให้ขวัญ ขวัญรับทิชชูมาแล้วจึงบอกแม่ว่า

ขวัญ

มีา ขวัญไปห้องน้ำนะ

แม่มไม่ได้ตอบอะไรเพียงแต่พยักหน้ารับรู้ พอลางเอื้อมมือไปเช็ดน้ำจิ้มที่หกอยู่บนโต๊ะ

ในขณะที่เดียวกันขวัญเองก็กำลังเช็ดคราบน้ำจิ้มที่เลอะอยู่บนเสื้อ แล้วจู่ๆ ก็มีเสียงระเบิดเกิดขึ้น เธอตกใจเอามืออุดหู

* (Cut Away) Paper Shooter พุ่งขึ้นบนท้องฟ้าโล่ง

ทุกอย่างรอบตัวขวัญมีดสนิทลงทันที ขวัญเดินผ่านโค้งประตูออกมา ได้ะ แก้อ้อที่ล้มระเนระนาดถูกไปรยไปด้วย กระดาษสีเส้นต่างๆ ของ Paper Shooter เธอเดินผ่านกองกระดาษต่าง ๆ ออกไปทางด้านหน้าของร้าน ออกไปสู่ ถนนใหญ่ที่ไร้รถสัญจรจนเธอเดินลับหายไป ก่อนที่การสัญจรจะกลับมาเป็นปกติ

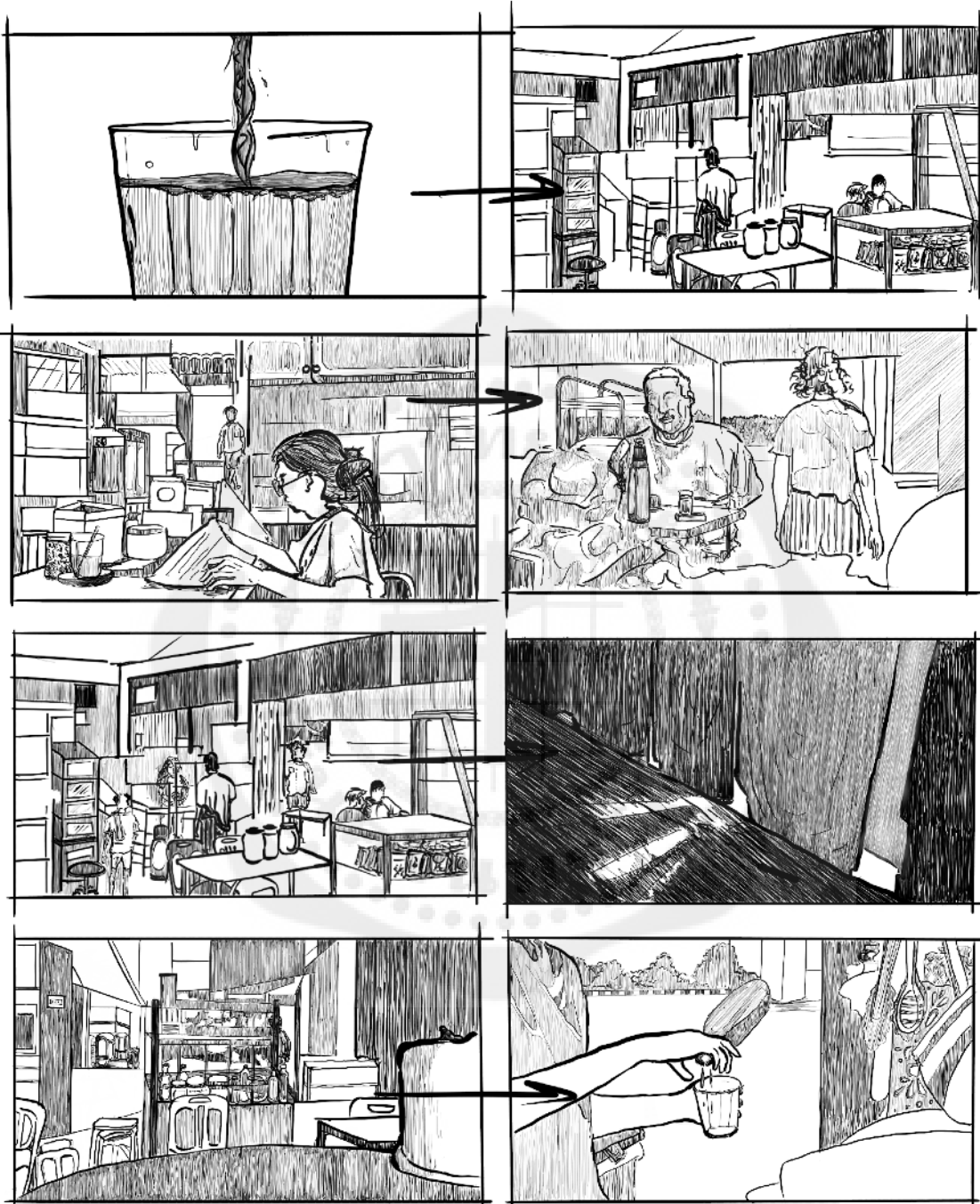
- จบ -

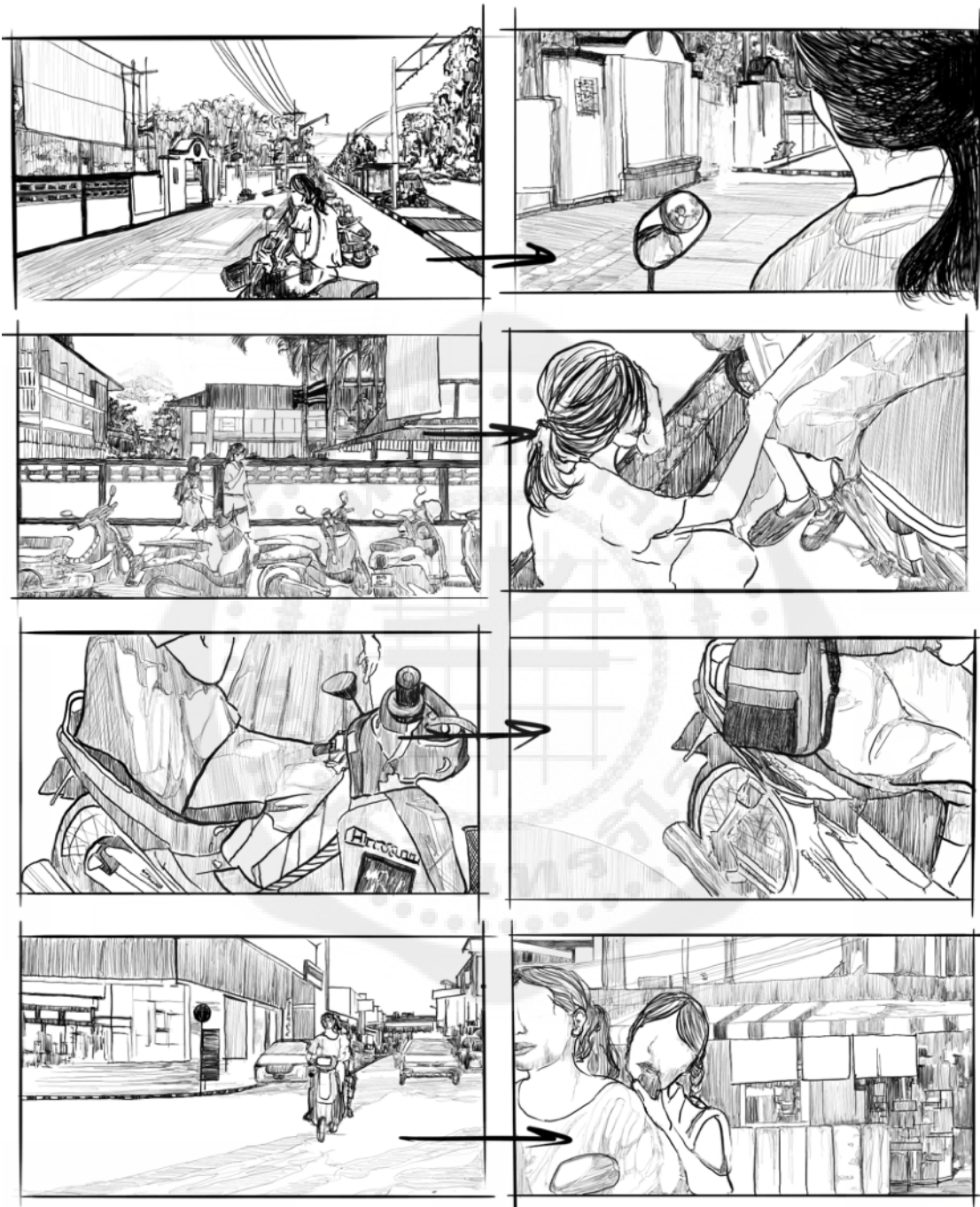

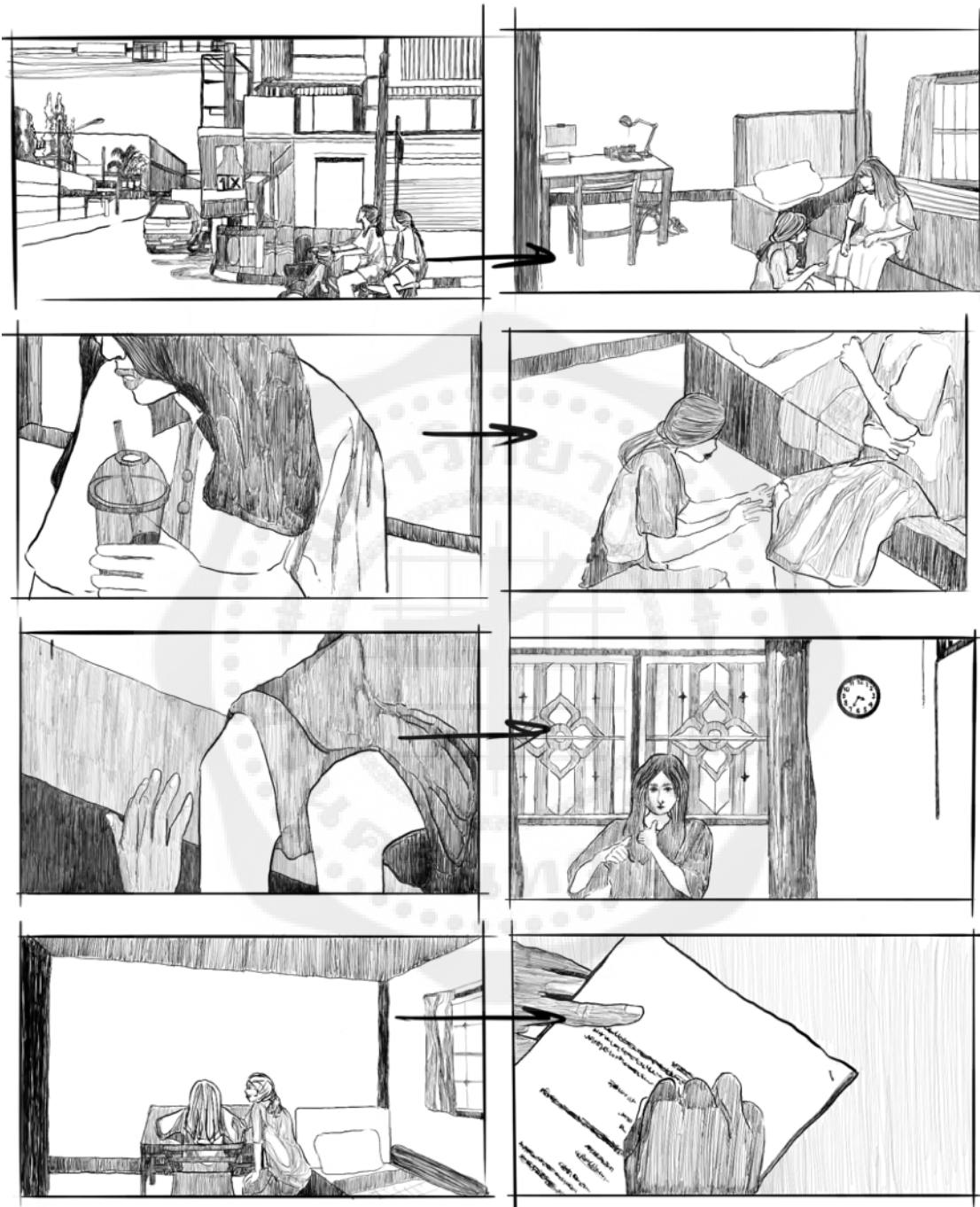
ภาคผนวก ข

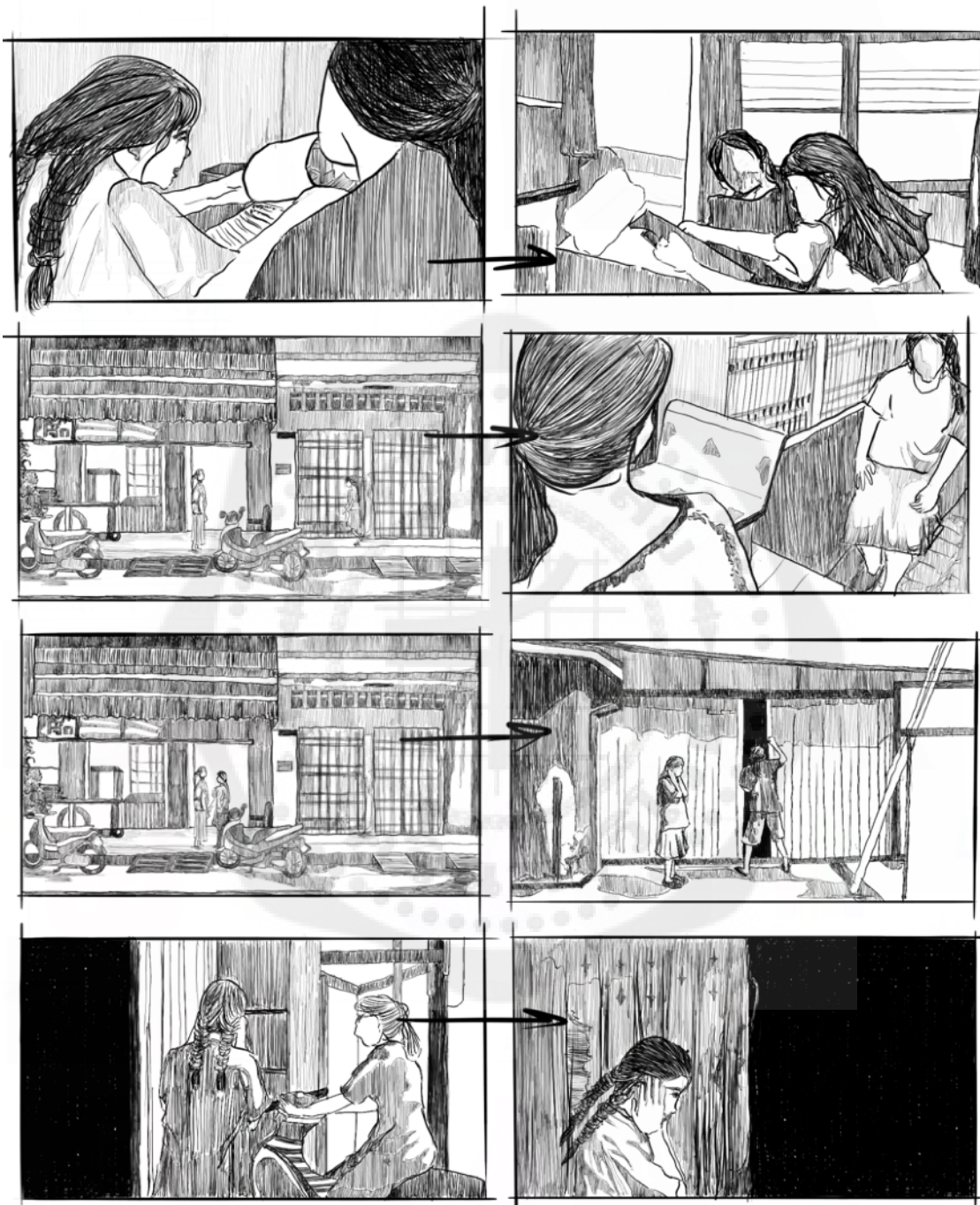
Storyboard

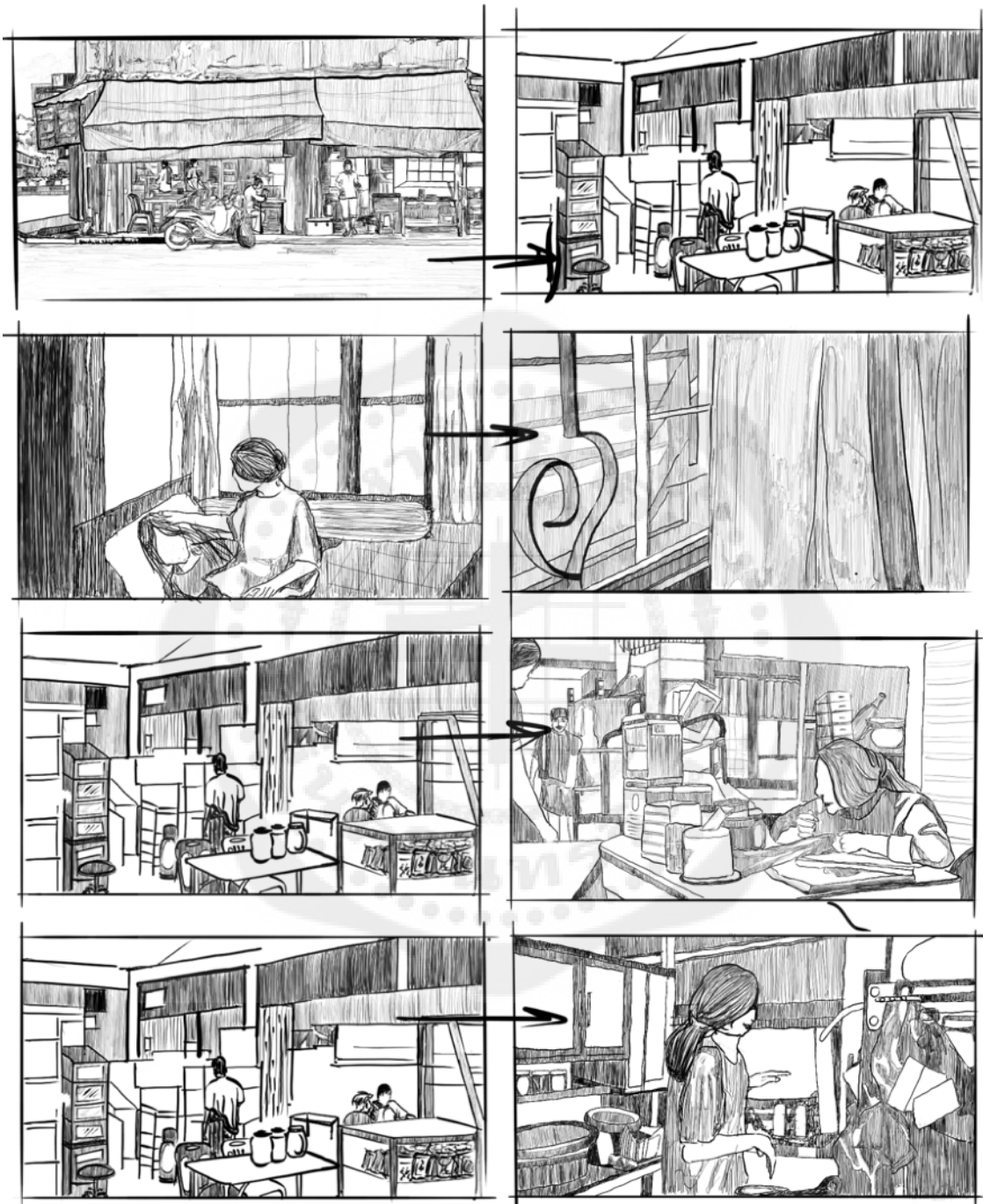

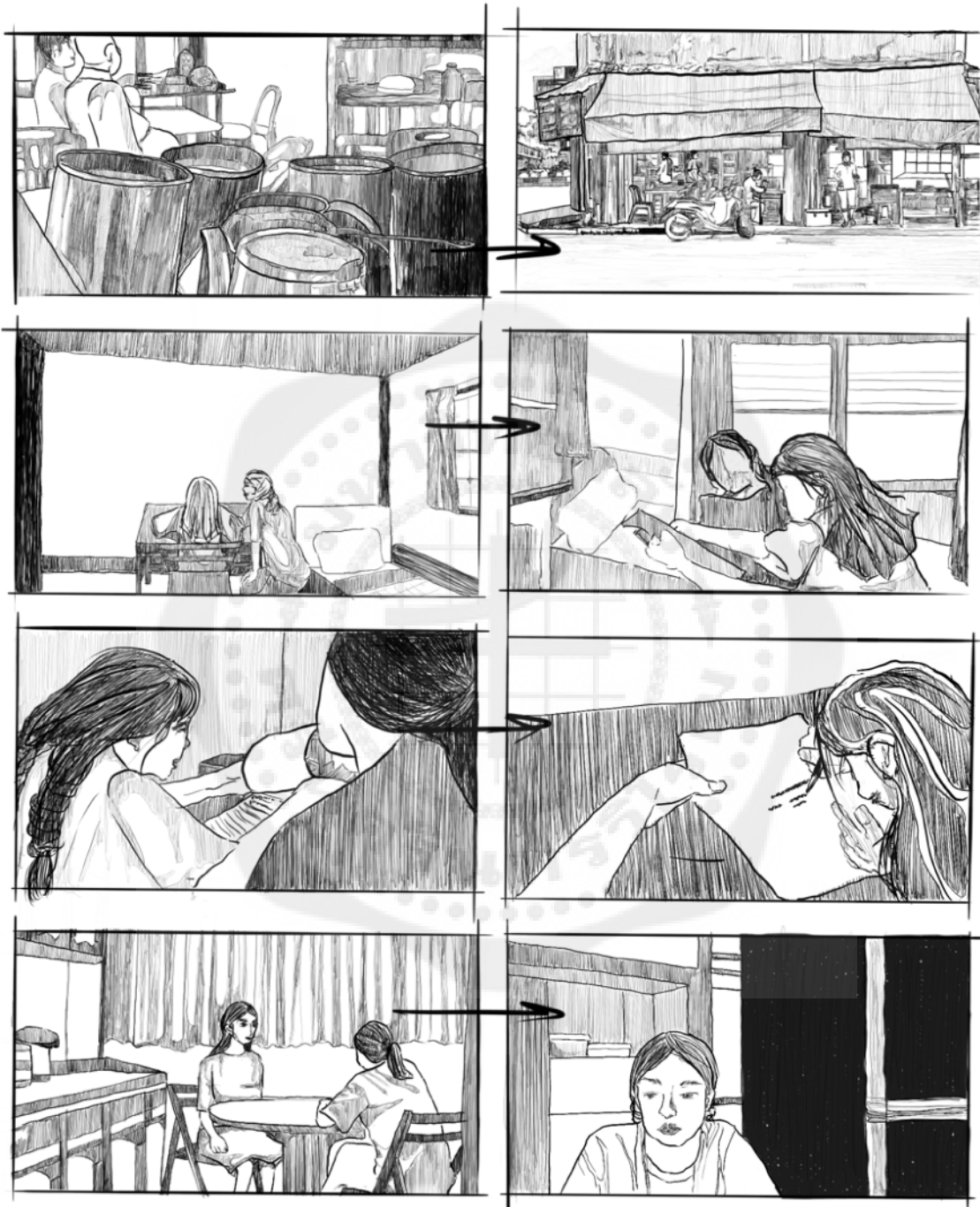

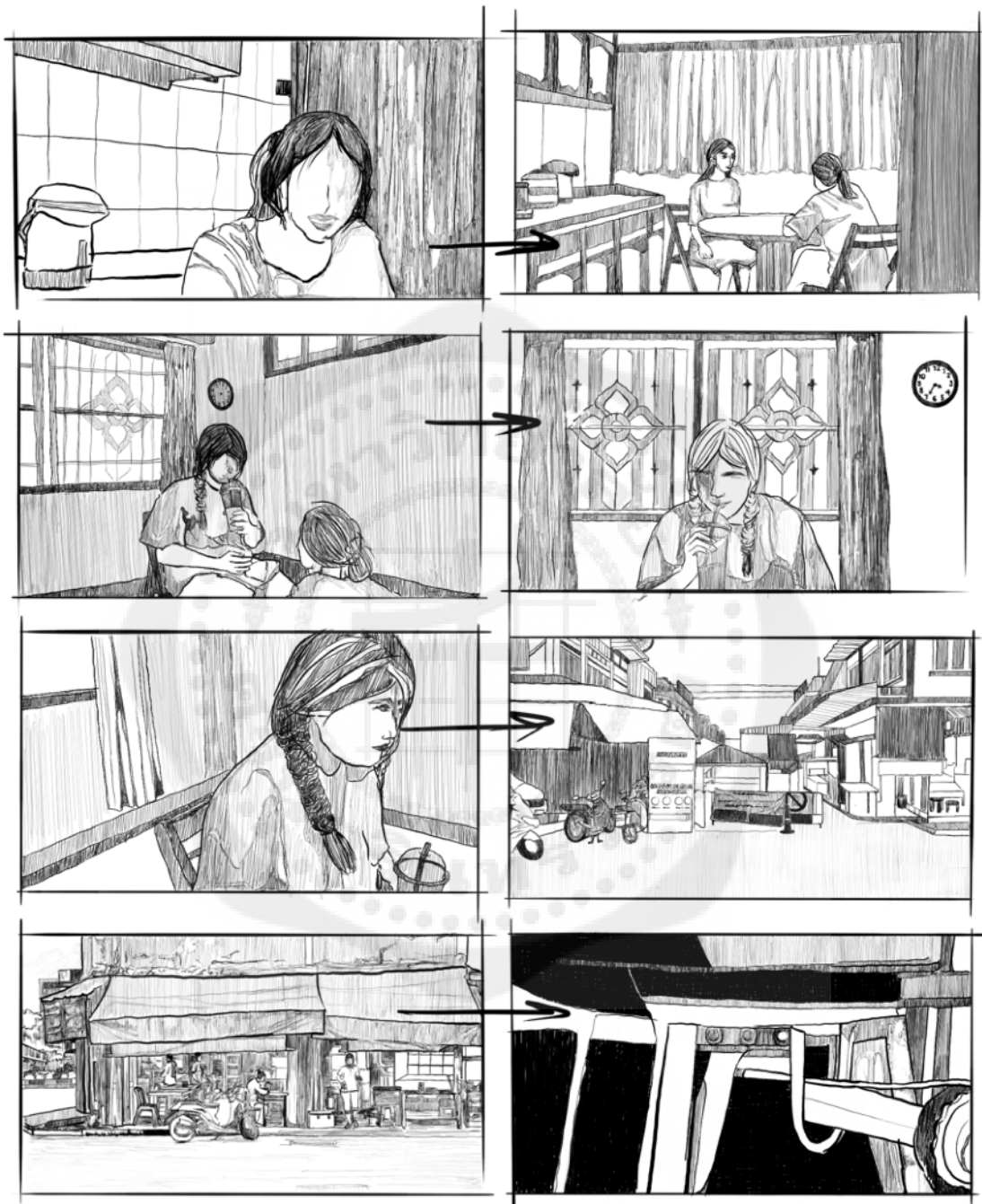

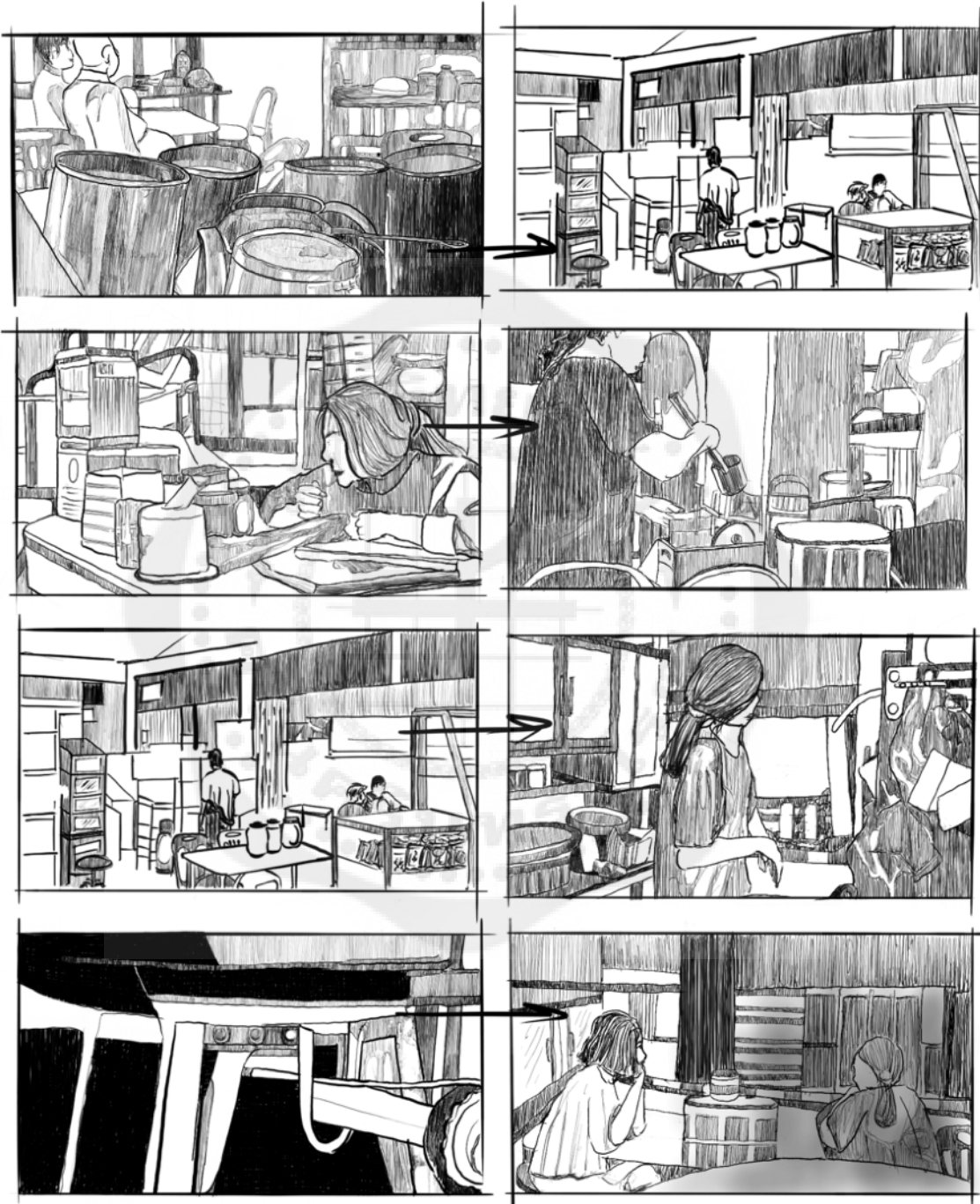

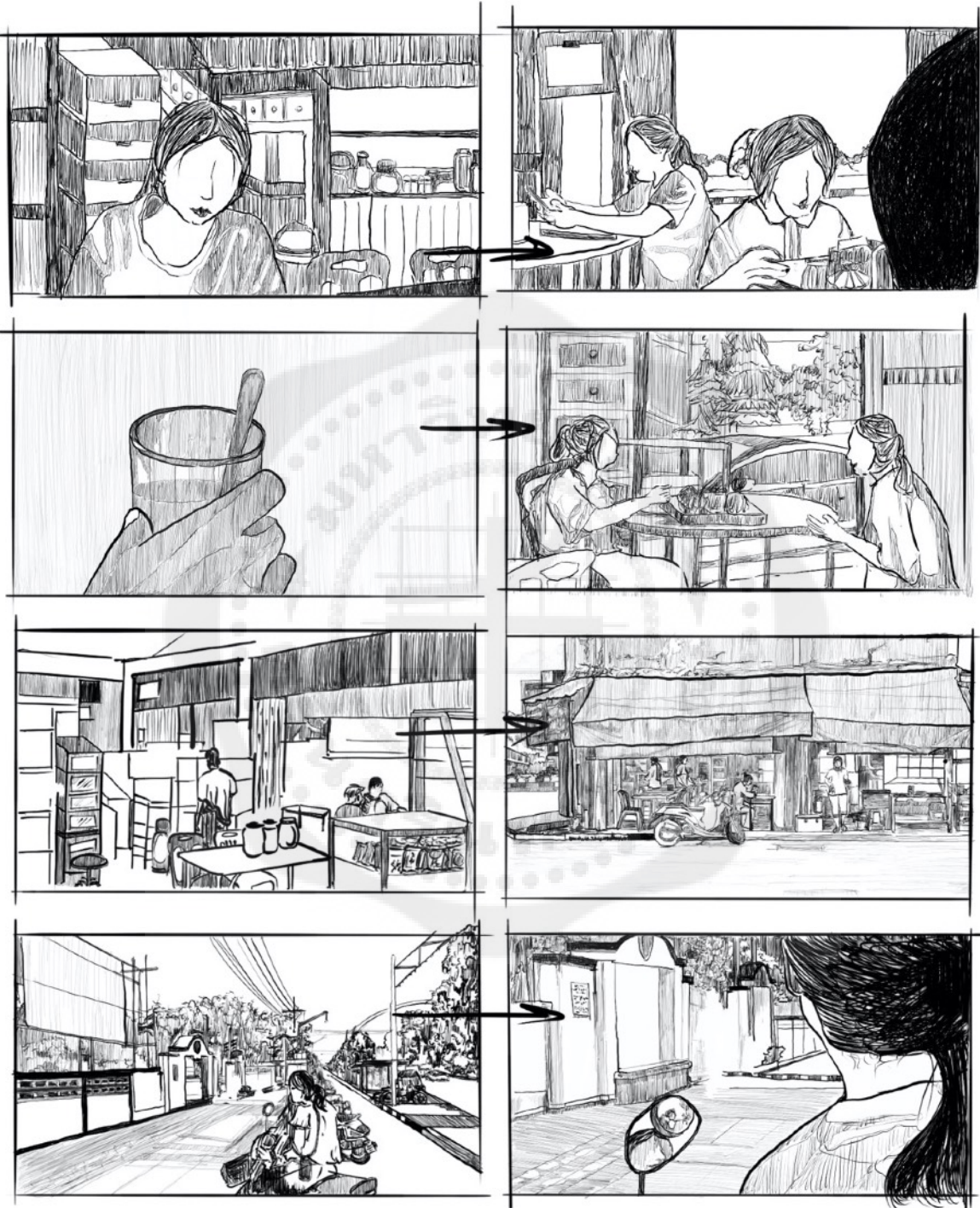

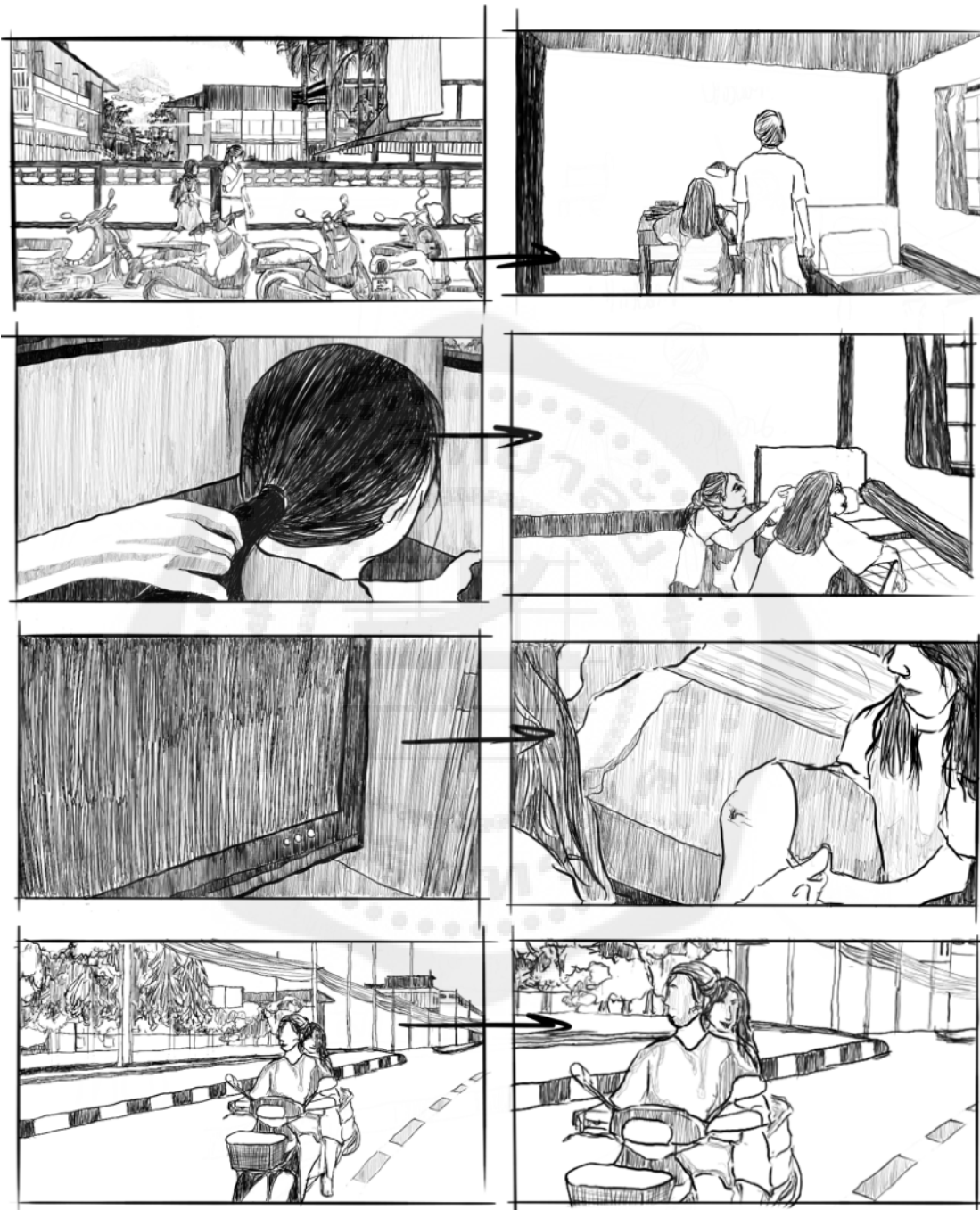

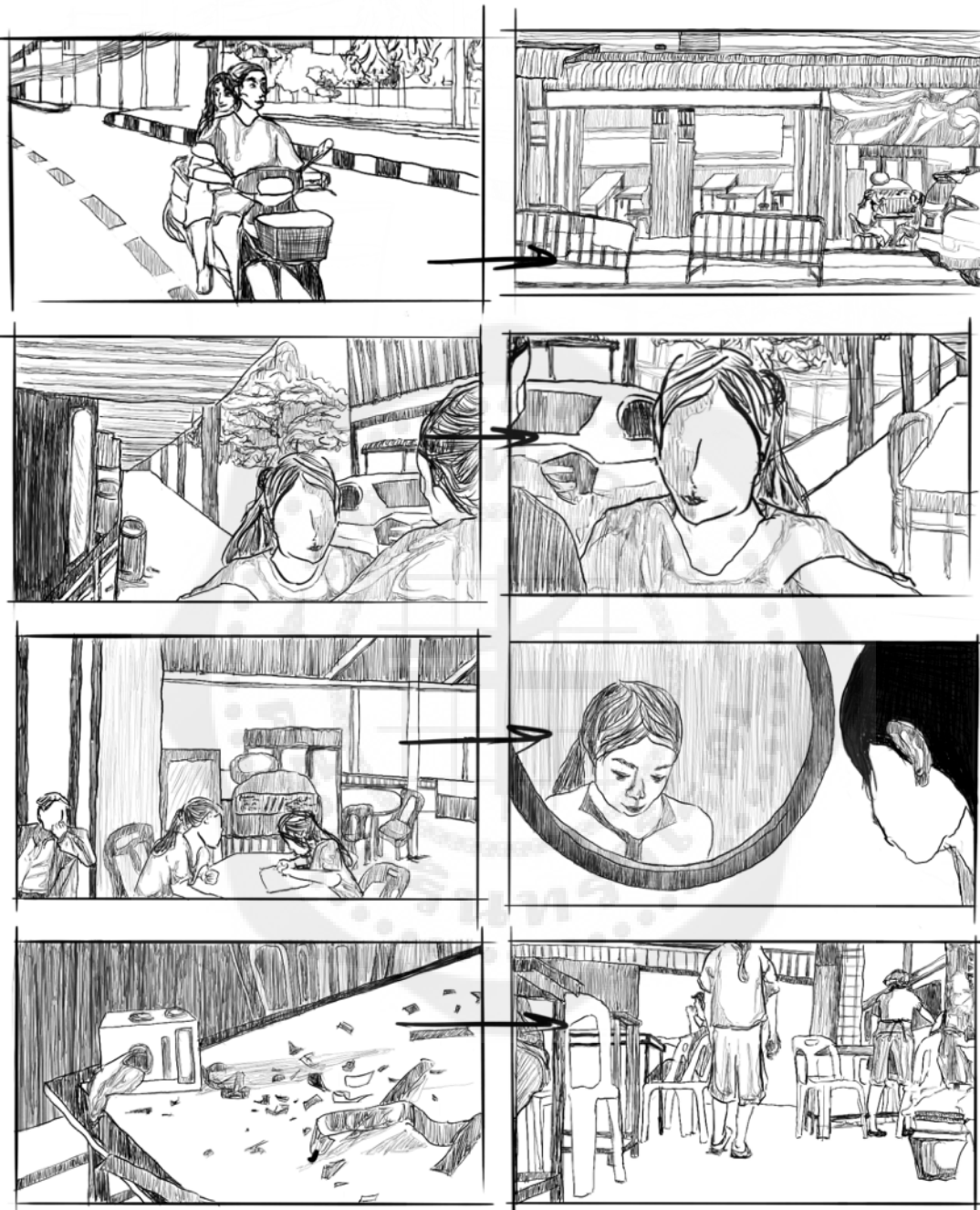

#

TIME	EST. TIM	D/ N	SCENE / CUT	CAME RA	PAGE	SCENE DESCRIPTION	BLOCK SHOT	CHARACTE RS	EXTRA / ANIMAL	LOCATION	REMARKS FOR COSTUME /	SPECIAL INSTRUCTION
17.10 - 17.25	15m	DAY 1	D	04/03	LS	2	LS มอเตอร์ไซด์ติดไฟแดง แยก centerpoint			แยก centerpoint		
17.25 - 17.35	10m						SETTING อุปกรณ์ถ่ายหนัง / Touch up					
17.35 - 17.55	20m			04/01	MLS	2	MLS มอเตอร์ไซด์วิ่งมาตามทาง เห็น ศูนย์กลางค้า					
17.55 - 18.10	15m	DAY 1	D	04/02	MS	2	MS รับหนังสือที่แจ้งซื้อรถตู้คันที่สอง มอเตอร์ไซด์			ถนนรวมมิตร		
18.10 - 18.35	25m						!!! QUICK DINNER !!! (เตรียมอุปกรณ์)					
18.35 - 18.45	10m						เดินทางไปยังจุดรถ					
18.45 - 19.05	20m						SETTING อุปกรณ์ / เช็กความเรียบร้อยก่อนถ่าย					
19.05 - 19.20	15m			07/01	LS	4	LS โรงรถหน้าบ้าน ลูกยืนดูรูป แม่เปิดประตูหาของ					
19.20 - 19.35	15m	DAY 1	N	07/02	MLS	4	MLS เสียงจากด้านในโรงรถเห็นลูกยืนดูรูป ตัวแม่เปิดประตู			โรงจอดรถ		
19.35 - 19.45	10m			07/03	MS	4	MS เห็นครึ่งเฟรม เห็นลูกยืนดูรูป					
19.45 - 19.55	10m						ย้าย LOCATION ไปร้านโช๊ค					
19.55 - 20.05	10m						SETTING อุปกรณ์ / เช็กความเรียบร้อยก่อนถ่าย					
20.05 - 20.25	20m			06/01	LS	3 - 4	LS หน้าร้านโช๊คยาวจนถึงแม่ยืนหาอุปกรณ์มอเตอร์ไซด์เสร็จแล้ว					
20.25 - 20.45	20m	DAY 1	N	06/02	MS	3 - 4	MS OVS HIGH ANGLE ผ่านหลังแม่ยืนเห็นตัว แต่เห็นแขนของแม่อยู่ เห็น ขวัญเดินเข้ามา จากนั้นได้ยินเสียงรถกระโปรงมา ฮวงงอนขี่มอเตอร์ไซด์เข้ามาหาโช๊ค		เจ้าของร้านโช๊ค / ลูกค้า 1-2 คน / แม่	หน้าร้านโช๊ค	มอเตอร์ไซด์ที่จอด	
20.45 - 21.05	20m			06/03	MLS	3 - 4	MLS เห็น perspective ด้านหลัง					
21.05 - 21.35	30m						WRAP					

ตารางที่ 12 ตารางการถ่ายทำ คิวที่ 1

ตารางการถ่ายทำ คิวที่ 2

ห้องศาสสลิบเจ็ดลิปดา

Shooting Schedule

Shooting Date : 05 / 01 / 2021
 Location : หน้าตลาด / ร้านน้ำชา / ถนนแถวร้านโชก / ร้านโชก
 Page : 2, 5, 8, 11 and 12
 Scenes : 1, 2, 8, 10, 11, 15, 20 and 21

Start time : 04:30 AM

End Time : 11:30 PM

Call time : 04:30

On location : 04:50

Wrap time : 23:00

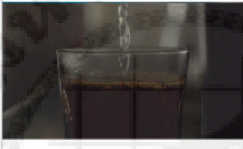
Director : Roong (083-1691010)

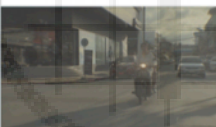
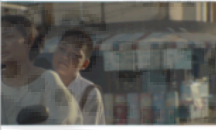
DOP : Fluke (092-5056622)

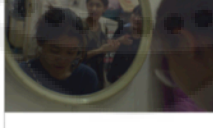
Producer : Ozone (084-6769365)

Sunrise	Sunset

TIME	EST. TIM	D/ N	SCENE / CUT	CA ME	PAG E	SCENE DESCRIPTION	BLOCK SHOT	LENS	CHARACT FRS	EXTRA / ANIMAL	LOCATION	REMARKS FOR COSTUME / SPECIAL EFFECTS	SPECIAL INSTRUCTION
04.30 - 05.10	40m												เช็คความเรียบร้อยก่อนถ่าย / SETTING อุปกรณ์
05.10 - 06.00	50m	DAY 3	D	15/01	LS	8	LS ขนบทางซีกตลาด แม่เดินหาซื้อไข่ในตลาดเป็นเวลานาน ค่อยเดินหัวของออกมาพร้อมจับมอดอวี่ช้อยออกไป		24 mm		หน้าตลาด		
06.00 - 06.10	10m												ย้าย LOCATION ไปที่ร้านน้ำชา
06.10 - 06.50	40m												!!! MORNING SNACK !!! SETTING อุปกรณ์ / เช็คความเรียบร้อยก่อนถ่าย
06.50 - 07.20	30m			08/01	LS	5	LS เดินเข้าร้านน้ำชา เดินแม่เดินมาปิดประตูเข้าไป อารมณ์เปิดที่ถนนและดูที่กลุ่มแม่บ้านอื่น		24 mm				ไม่ใช้ไฟ
07.20 - 07.45	25m			08/02	LS	5	LS ร้านน้ำชาแม่เดินเข้าร้านหาของแม่เดินเข้าไปในร้านเพื่อไปปลุกลูก		24 mm				
07.45 - 08.15	30m			10/01	LS	5	LS ร้านน้ำชาหันลูกเดินออกมาจากหลังร้าน ไปขณะที่ยังกำลังทำงาน แล้วหาของขาย		24 mm				
08.15 - 08.30	15m	DAY 2	D	10/02	MS	5	MS รับหน้าจั่วลูกคนที่แม่เอาอาหารมาสิ่วที่โต๊ะของแม่ไป		35 mm				
08.30 - 08.45	15m			10/03	LS	5	LS ร้านน้ำชาหันแม่กำลังจะนำพาแม่วิ่งเร็วจากนั้นเดินออกไปสิ่วไฟ และแม่จั่วที่ 2 ล้อ ลูกจึงเดินมาตาม		24 mm				
08.45 - 09.00	15m			10/04	MS	5	MS TWO SHOT แม่สิ่วลูกสาว		35 mm				
09.00 - 09.30	30m												!!! BREAKFAST !!!
09.30 - 09.40	10m												SETTING อุปกรณ์ / เปลี่ยน COSTUME + SET 008 DAY 2 ไป DAY 1

TIME	EST. TIM	D/N	SCENE / CUT	CA MF	PAG F	SCENE DESCRIPTION	BLOCK SHOT	LENS	CHARACTERS	EXTRA / ANIMAL	LOCATION	REMARKS FOR COSTUME /	SPECIAL INSTRUCTION
09.40 - 10.10	30m		01/02	LS	2	LS ร้านน้ำชา ทุกคนในร้าน ไม่ใส่ใจข้าว		24 mm					
10.10 - 10.40	30m		01/03	MS	2	MS ถ้วยสุกที่เสิร์ฟมาข้างเงิน negative space ชั่วครู่		24 mm					
10.40 - 10.55	15m	DAY 1	01/04	MT. S	2	MLS สายไฟรถเดินตามออกไปนอก ร้าน		85 mm		EXTRA คน B (จากบ๊วย - ปัดร้าน)	ร้านน้ำชา		
10.55 - 11.10	15m		01/01	ECU	2	ECU แก้วชาที่กำลังถูกของ "เลอะ" น้ำไหลลงแก้วที่เต็มไปด้วย น้ำตาลทรายทรายดิบ น้ำตาล ของน้ำชาเต็มระดับจนถึงขอบ แก้ว จากนั้นก็มีช้อนจุ่มลงจากคน ตะกอนน้ำตาลจะจับเกาะและ รวนตัวกับเครื่องดื่มรสขม		85 mm					
11.10 - 11.45	35m					เปลี่ยน COSTUME + SET จาก DAY 1 ไป DAY 2							
TIME	EST. TIM	D/N	SCENE / CUT	CA MF	PAG F	SCENE DESCRIPTION	BLOCK SHOT	LENS	CHARACTERS	EXTRA / ANIMAL	LOCATION	REMARKS FOR COSTUME /	SPECIAL INSTRUCTION
11.45 - 11.50	5m		11/01	MLS	5	MLS INSERT กรวยที่ล้นออกจาก เตาต้มน้ำที่ใกล้จะแห้งไหม้ที่ หมดและเดินออก มีที่ช่องแม่และลูก นื่องที่กำลังจัดของ		35 mm					
12.05 - 12.20	15m	DAY 2	11/02	LS	5	LS ด้านข้างของร้านน้ำชาเห็น ลูกค้านำนมสดมาวางที่หน้าเคาน์เตอร์ ด้านข้างกับร้าน หลังจากนั้นลูก นื่องที่เริ่มเก็บเงินบ้าง แม่เริ่มปัด ประตูและเก็บเก้าอี้		24 mm		EXTRA คน B (จากบ๊วย - ปัดร้าน)	ร้านน้ำชา		
12.20 - 12.30	10m		11/03	LS	5	LS ร้านน้ำชาเห็นแม่กำลังเก็บของ ต่างๆ และลูกนื่องเริ่มเก็บร้าน		24 mm					
12.30 - 12.55	25m					เปลี่ยน COSTUME + SET จาก DAY 2 ไป DAY 1							
12.55 - 13.05	10m		02/01	CU	2	CU INSERT แสงแดดที่ลอดเข้า มาในร้าน (TRANSITION SCENE)		35 mm					

TIME	EST. TIM	D/ N	SCENE / /CUT	CA ME	PAG E	SCENE DESCRIPTION	BLOCK SHOT	LENS	CHARACT ERS	EXTRA / ANIMAL	LOCATION	REMARKS FOR COSTUME /	SPECIAL INSTRUCTION
13.05 - 13.25	20m	DAY 1	D	02/02	ML S	2	MLS ภาพทริแวนที่ปิดลมแอร์ กับแม่กำลังจะนำเอาไข่ไปน กระดิก แล้วเดินออกจากประตูอู ด้ยหลังบ้าน		24 mm		ร้านน้ำชา		
13.25 - 13.35	10m			02/03	MC U	2	MCU แม่พจน์และเบกทอง กระดิก เดินออกจากหัวบ้านไปทาง หลังบ้าน		50 mm				
13.35 - 14.05	30m	!!!! LUNCH !!!!											
14.05 - 14.50	45m	ถ่าย INSERT ร้านน้ำชา											
14.50- 15.15	25m	ตัด LOCATION ไปหน้าโรงเรียน / SETTING สุพรรณ											
15.15 - 15.40	35m			03/02	LS	2	MLS ถูกขับออกมาจากโรงเรียน (ถ่ายซ้อน)		50 mm				
15.40 - 16.00	20m	DAY 1		03/06	INS	2	MS INSERT กระเป๋าที่ถูกทิ้งอยู่ไว้ (ถ่ายซ้อน)		35 mm		หน้าโรงเรียน		
16.00 - 17.00	1h	SETTING สุพรรณด้วยยานพาหนะ											
TIME	EST. TIM	D/ N	SCENE / /CUT	CA ME	PAG E	SCENE DESCRIPTION	BLOCK SHOT	LENS	CHARACT ERS	EXTRA / ANIMAL	LOCATION	REMARKS FOR COSTUME /	SPECIAL INSTRUCTION
17.00 - 17.15	15m			04/01	ML S	2	MLS แม่จับมดเตี้ยจากหน้าบ้าน ทาง กับศูนย์มาสด้า		35 mm				
17.15 - 17.30	15m	DAY 1	D	04/02	MS	2	MS รับหน้าที่ที่มีชื่อตอนอยู่ด้าน หลังมดเตี้ยจาก		85 mm		ถนนรวมมิตร		
17.30 - 17.45	15m	SETTING สุพรรณ											
17.45 - 18.00	15m	DAY 1	D	04/03	LS	2	LS มดเตี้ยจากที่ใกล้โพแดง แยก centerpoint		35 mm		สี่แยก centerpoint		
18.00 - 18.20	10m	เดินทางไปบ่อหน้าวัด											
18.20 - 18.35	15m	DAY 3	N	20/01	ML S	11	MLS แม่ถูก จับมดเตี้ยจากที่ไปบ้าน จ้าว		35 mm		บ่อหน้าวัด		
18.35 - 18.45	10m	เปลี่ยน SETTING กลับมา บ้าน MCU											

TIME	EST. TIM	D/ N	SCENE / CUT	CA ME	PAG E	SCENE DESCRIPTION	BLOCK SHOT	LENS	CHARACT ERS	EXTRA / ANIMAL	LOCATION	REMARKS FOR COSTUME /	SPECIAL INSTRUCTION
18.45 - 19.00	15m	DAY 3	N	20/02	MC U	11	MCU หัวลูกครึ่งซ้อน คนป๊อวิ หน้าตาดีความสูง		85 mm		แถวบ้านโพธิ์		
19.00 - 19.10	10m	เปลี่ยน SETTING คล้อง บ้านตอ LS											
19.10 - 19.25	15m	DAY 3	N	20/03	LS	11	LS PERSPECTIVE ไปถึงปลายซอย ที่เจ้าตอเป็นร้านโพธิ์ก๊อบิล บดเคียวจ้าวที่ร้านไปอีหลีมาซอย และเลี้ยว		24 mm		แถวบ้านโพธิ์		
19.25 - 20.15	50m	เดินทางไปถึงร้านราว + DINNER !!!											
20.15 - 20.50	45m	SETTING อุปกรณ์และสถานที่											
20.50 - 21.00	10m			21/01	LS	11	*LS ขึ้นร้าน ได้ของจ้าวและแม่ อยู่โต๊ะข้างของร้าน พ่อจ้าวไว้ เป็น ARCH ปะตอที่โต๊ะร้าน		24 mm				
21.00 - 21.10	10m			21/02	MS	11	MS จ้าวอยู่		35 mm				
21.10 - 21.20	10m	DAY 3	N	21/03	MS	11	MS แม่		35 mm	EXTRA พนักงาน เสิร์ฟ / ลูกค้า ในร้าน 2-3 โต๊ะ	ร้านราว	ปูผ้า	
21.20 - 21.35	15m			21/04	MLS	11	MLS TWO SHOT ได้อาหารที่ แม่ลูกนั่งอยู่ ลูกครึ่งจ้าว แม่จ้าวจ้าว		24 mm				
21.35 - 21.45	10m			21/05	MC U	11	CU สะท้อนกระจกถังแก๊ส		35 mm				
21.45 - 21.55	10m			21/06	CU	11	MLS 10m paper shoot ออกอยู่บน ฟ้า						
21.55 - 22.35	40m	SETTING อุปกรณ์และสถานที่ให้นักแสดงใช้											
22.35 - 22.45	10m	DAY 3	N	21/07	LS	12	LS จ้าวเดินฝ่ากอง paper shoot ออกไป บนถนน		35 mm		ร้านราว	เสื้อและหมวกกัน / กระดาษ Paper Shooter	
22.45 - 23.30	45m	WRAP											

ตารางที่ 13 ตารางการถ่ายทำ คิวที่ 2

ตารางการถ่ายทำ คิวที่ 3

ห้องสามสิบเจ็ดลิปดา

Shooting Schedule

Shooting Date : 06 / 01 / 2021

Start time : 05:30 AM

Call time : 05:30

Director : Roong (083-1691010)

Location : ร้านน้ำชา / ห้องครัว / ห้องนอน

End Time : 11:00 PM

On location : 06:00

DOP : Fluke (092-5056622)

Page : 3, 5, 6, 7, 8, 9 and 10

Wrap time : 23:00

Producer : Ozone (084-6769365)

Scenes : 5, 9, 12, 13, 14, 16, 17 and 19

TIME	EST. TIME	D/N	SCENE / CUT	CAM ERA	PAGE	SCENE DESCRIPTION	BLOCKSHOT	LENS	CHARACTERS	EXTRA / ANIMAL	LOCATION	REMARKS FOR COSTUME / PROPS SPECIAL EFFECTS	SPECIAL INSTRUCTION
05:30 - 06:30	1h		Morning Snack / SETTING อุปกรณ์ / เช็กความเรียบร้อยก่อนแสดง										
06:30 - 07:00	30m		16/01	LS	8	ข้างร้านชา แม่กำลังเปิดร้าน							
07:00 - 07:30	30m		16/04	LS	8	LS ร้านน้ำชาด้านหน้า เห็นแม่และลูกน้องจะนำข้าวกล้องต้มใส่ถ้วยหอยเข้าไปหลังร้านเพื่อไปจุดจวักออกมา ขงน้ำจืดพักกินอาหารไปวางไว้ให้โต๊ะ							
07:30 - 07:45	15m		16/05	MS	8	MS ลูกเดินเข้ามาที่ตอมอบนมเบเกอรี่เข้ามาโต๊ะ							
07:45 - 08:05	20m		16/06	MS	8	MS สันข้าง เคาน์เตอร์น้ำชาเห็นแม่กำลังทำน้ำชาอย่างต่อเนื่อง							
08:05 - 08:20	15m		16/07	MS	8	LS ร้านน้ำชา เห็นลูกต่างในร้านกำลังส่งเสียงไป จวักต้มมาออกมาแม่ และเดินเข้ามาหยิบถ้วยไป (สลับตัวกันกับ04)				EXTRA 19th A (เขาเซ็ง)	ร้านน้ำชา		
08:20 - 08:30	10m		16/08	MS	8	MS ร้านน้ำชา มองจานจวักออกไป							
08:30 - 08:35	5m		16/02	MC U	8	MCU INSERT โชว์กล้องน้ำ							
08:35 - 08:40	5m		16/03	MLS	8	MLS INSERT โชว์กล้องขึ้นจากหน้าถ้ำน้ำโต๊ะข้างหลังร้านเพื่อถ่ายถึงจะเสร็จ							
08:40 - 09:30	20m		เปลี่ยน SET เป็นห้องครัว										
09:00 - 09:10	10m		17/02	MS	8 - 9	MS 15 นาทีหลังจากที่แม่และลูกเดินเข้ามา (เปลี่ยนฉากจากหน้าร้าน)							
09:10 - 09:30	20m		17/06	MS	8 - 9	MS 15 นาทีหลังจากที่แม่และลูกเดินเข้ามา (เปลี่ยนฉากจากหน้าร้าน)							
09:30 - 09:45	15m		17/03	MS	8 - 9	MS 15 นาทีหลังจากที่แม่และลูกเดินเข้ามา (เปลี่ยนฉากจากหน้าร้าน)							
09:45 - 10:00	15m		17/04	MS	8 - 9	MS 15 นาทีหลังจากที่แม่และลูกเดินเข้ามา (เปลี่ยนฉากจากหน้าร้าน)							
10:00 - 10:10	10m		17/07	LS	9 - 10	LS 15 นาทีหลังจากที่แม่และลูกเดินเข้ามา (เปลี่ยนฉากจากหน้าร้าน)				EXTRA 19th B (พี่ทนาย + พี่จ่าน)	ร้านน้ำชา		
10:10 - 10:20	10m		17/08	LS	9 - 10	LS 15 นาทีหลังจากที่แม่และลูกเดินเข้ามา (เปลี่ยนฉากจากหน้าร้าน)							

TIME	EST. TIME	D/N	SCENE / CUT	CAM ERA	PAGE	SCENE DESCRIPTION	BLOCKSHOT	LENS	CHARACTERS	EXTRA / ANIMAL	LOCATION	REMARKS FOR COSTUME / PROPS	SPECIAL INSTRUCTION
10.25 - 10.30	5m		17/01	LS	8 - 9	MCU REORT 3คนทำหน้าเศร้า							
10.30 - 10.35	5m		17/02	MCU	8 - 9	MCU REORT 3คนทำหน้าเศร้า							
10.35 - 10.45	10m		เปลี่ยนเป็น Location ใหม่										
10.45 - 11.00	15m		SETTING อุปกรณ์ / เสื้อผ้าเตรียมพร้อมแล้ว										
11.00 - 11.20	20m	DAY 1	D	09/01	MCU	5	M/S 3คนนั่งคุยกันในห้องประชุม				ห้องประชุม		
11.20 - 11.30	10m			09/02	MCU	5	MCU REORT 3คนทำหน้าเศร้า						
11.30 - 12.30	1h		III LUNCH II SETTING อุปกรณ์ / เปลี่ยน COSTUME + SET 3คน DAY 1 เป็น DAY 2										
12.30 - 12.45	15m			12/01	M/S	6	M/S 3คนนั่งคุยกันในห้องประชุม						
12.45 - 13.00	15m	DAY 2	D	12/02	MS	6	MC TWO SHOT 3คนทำหน้าเศร้า				ห้องประชุม	การนั่งเก้าอี้	
13.00 - 13.10	10m			12/03	MS	6	MC TWO SHOT 3คนทำหน้าเศร้า						
13.10 - 13.15	5m			12/04	MCU	6	MCU REORT 3คนทำหน้าเศร้า						
13.15 - 13.40	25m		SETTING อุปกรณ์ / เปลี่ยน COSTUME + SET 3คน DAY 2 เป็น DAY 1										
13.45 - 14.10	25m			05/01	M/S	3	M/S 3คนนั่งคุยกันในห้องประชุม						
14.10 - 14.20	10m			05/02	MCU	3	MCU REORT HIGH ANGLE 3คนทำหน้าเศร้า						
14.20 - 14.35	15m			05/03	MS	3	MC TWO SHOT 3คนทำหน้าเศร้า						
14.35 - 14.50	15m			05/04	MCU	3	MCU REORT HIGH ANGLE 3คนทำหน้าเศร้า						
14.50 - 15.05	15m	DAY 1	D	05/05	MS	3	MC TWO SHOT 3คนทำหน้าเศร้า				ห้องประชุม	Special effect แสงไฟในห้องประชุม + การนั่งเก้าอี้	
15.05 - 15.20	15m			05/06	M/S	3	M/S 3คนนั่งคุยกันในห้องประชุม						
15.20 - 15.40	20m			05/07	MCU	3	MCU REORT 3คนทำหน้าเศร้า						
15.40 - 15.45	5m			05/08	MS	3	MC TWO SHOT 3คนทำหน้าเศร้า						
15.45 - 16.00	20m			05/09	MS	3	MC TWO SHOT 3คนทำหน้าเศร้า						

TIME	EST. TIME	D/N	SCENE / CUT	CAM / ERA	PAGE	SCENE DESCRIPTION	BLOCKSHOT	LENS	CHARACTERS	EXTRA / ANIMAL	LOCATION	REMARKS FOR COSTUME / PROPS	SPECIAL INSTRUCTION
18:05 - 18:06	1h 55m					# Dinner # / SETTING ชุดใหม่ / เปลี่ยน COSTUME + SET 3rd DAY 1 เป็น DAY 2 (เปลี่ยนเก้าอี้)							
18:06 - 18:20	20m		14/01	MS	7-8	MCU ฉากจบตอนจบ - 2 ตัวต่อหน้ากันอยู่คนเดียวในห้องเรียน							
18:20 - 18:30	10m		14/02	MS	7-8	MC ฉากจบตอนจบ							
18:30 - 18:40	10m	DAY 2	N	14/03	MCU	7-8	MCU ฉากจบตอนจบ - 2 ตัวต่อหน้ากันอยู่คนเดียวในห้องเรียน				ห้องเรียน	Special effect แสงไฟเงาตัว	
18:40 - 18:50	10m		14/04	MCU	7-8	MCU 10-11 ANGLE ใหม่ - 2 ตัวต่อหน้ากันอยู่คนเดียวในห้องเรียน							
18:50 - 18:55	5m		14/05	MCU	7-8	MCU 10-11 ANGLE ใหม่							
18:55 - 19:10	15m					SETTING ชุดใหม่ 2 ตัวต่อหน้ากันอยู่คนเดียวในห้องเรียน							
19:10 - 19:25	15m		15/01	MS	7	MCU ฉากจบตอนจบ - 2 ตัวต่อหน้ากันอยู่คนเดียวในห้องเรียน							
19:25 - 19:40	15m	DAY 2	N	15/02	MCU	7	MCU ฉากจบตอนจบ - 2 ตัวต่อหน้ากันอยู่คนเดียวในห้องเรียน				ห้องเรียน	ตัวขาว	
19:40 - 19:55	15m		15/03	MS	7	MCU ฉากจบตอนจบ - 2 ตัวต่อหน้ากันอยู่คนเดียวในห้องเรียน							
19:55 - 20:05	10m		15/04	MCU	7	MCU ฉากจบตอนจบ - 2 ตัวต่อหน้ากันอยู่คนเดียวในห้องเรียน							
20:05 - 20:30	25m					SETTING ชุดใหม่ เปลี่ยน COSTUME + SET 3rd DAY 2 เป็น DAY 3							
20:30 - 20:40	10m		19/01	MS	10	MCU ฉากจบตอนจบ - 2 ตัวต่อหน้ากันอยู่คนเดียวในห้องเรียน							
20:40 - 20:50	10m		19/02	MCU	10	MCU ฉากจบตอนจบ - 2 ตัวต่อหน้ากันอยู่คนเดียวในห้องเรียน							
20:50 - 21:00	10m	DAY 3	N	19/03	MS	10	MCU ฉากจบตอนจบ - 2 ตัวต่อหน้ากันอยู่คนเดียวในห้องเรียน				ห้องเรียน	Special effect แสงไฟเงาตัว - ตัวขาวตัว	
21:00 - 21:10	10m		19/04	MS	10	MCU ฉากจบตอนจบ - 2 ตัวต่อหน้ากันอยู่คนเดียวในห้องเรียน							
21:10 - 21:20	10m		19/05	MCU	10	MCU ฉากจบตอนจบ - 2 ตัวต่อหน้ากันอยู่คนเดียวในห้องเรียน							
21:20 - 21:30	10m					WRAP							

ตารางที่ 14 ตารางการถ่ายทำ คิวที่ 3

ภาคผนวก ง

ตารางรายการฉลากและอุปกรณ์ประกอบฉลากตามบทภาพยนตร์

ตารางรายการฉากและอุปกรณ์ประกอบฉากตามบทภาพยนตร์สั้นเรื่อง “ ทางกลับบ้าน ”

Scene	INT/ EXT	Time	Location	Props	Actor
DAY1	พุธ				
Scene1	INT	DAY	ร้านน้ำชา -บริเวณ โต๊ะลูกค้า -ที่ชงชา (ลูกค้าที่เพิ่งมานั่ง) -โต๊ะที่ไปเสิร์ฟ -โต๊ะคิดเงิน -สต็อกสินค้า -บริเวณที่จะปิดร้าน	-ชงน้ำเตา -อุปกรณ์ชงชา -น้ำชา, น้ำขิง ที่ใช้เสิร์ฟ -กระดาษจดสต็อกสินค้า ที่จะไปซื้อตอนเย็น -ปากกาไว้จดสต็อกสินค้า -เงิน (ลูกค้าวางไว้บนโต๊ะ) -กิจกรรมของลูกค้า(ลูกค้าดูทีวี เล่นโทรศัพท์ เล่นหอย กินน้ำ) Extra4คนในร้าน พร้อมกับน้ำประจำ	-แม่ -ลูกค้ามุสลิมมากกว่าครึ่ง (มีลูกค้า 2 คนเป็นตัว หลัก , ลูกค้าคนสุดท้าย ของร้าน)
Scene2	INT	DAY ช่วงหลังปิดร้าน – จน 16.00น.	ร้านน้ำชา (ประตูปิดสนิททุกบ้าน) -บริเวณที่ชงน้ำ (กำลังชงน้ำหวาน) -บริเวณทางเดินออกจากบ้านไปทางประตู หลัง (ประตูหน้าร้านน้ำชา)	-อุปกรณ์ชงน้ำ (น้ำหวาน) -แก้วน้ำใบโปรดของขวัญ(มีหลอด) -กุญแจรถมอเตอร์ไซด์	-แม่
Scene3	EXT	DAY ช่วงเวลารับลูก ประมาณ 16.00น.	หน้าโรงเรียน -บริเวณหน้ารั้วโรงเรียน ที่นัดหมายของแม่ ลูก	-มอเตอร์ไซด์ของแม่ (จอดอยู่บริเวณหน้ารั้วโรงเรียน) -รอยแผล ถลอกที่เข่า -แก้วน้ำใบโปรดของขวัญ	-แม่ -ขวัญ
Scene4	EXT	DAY ช่วงเวลาลงจาก รับลูก	เมือง ผ่านสถานที่ต่างๆในเมือง -เข้านวนรรมมิตร -ผ่านโชว์รูมรถ Mazda -แยกไฟเขียวไฟแดง Center Point	-มอเตอร์ไซด์ของแม่ -แก้วน้ำใบโปรดของขวัญ (ปริมาณจะหมด)	-แม่ -ขวัญ
Scene5	INT	DAY ช่วงเวลาลงจาก รับลูก	ห้องนอน -บริเวณที่นั่งรอทำแผล -โต๊ะทำการบ้าน(ในห้องนอน)	-แก้วน้ำใบโปรดของขวัญ (ปริมาณหมดเป็นน้ำจากน้ำแข็งที่ ละลาย) -อุปกรณ์ทำแผล -เช็ดแอลกอฮอล์ และเบตาดีน -อุปกรณ์ทำการบ้าน -สมุดและหนังสือ ออกจากกระเป๋า -กระเป๋านักเรียน -ใบงาน(ที่เกี่ยวกับวิธีการจัดการกับอารมณ์ในเบื้องต้น) -กุญแจมอเตอร์ไซด์	-แม่ -ขวัญ
Scene6	EXT	NIGHT ช่วงเวลากลางคืน	ร้านโจ๊ก -ทางกลับบ้านจากการซื้อของ -มอเตอร์ไซด์เทียบฟุตบาท หน้าร้านโจ๊ก -หน้าร้านอุปกรณ์สำหรับร้านขายโจ๊ก -บริเวณที่ขวัญเล่นกับแมว	-มอเตอร์ไซด์ของแม่ -ของที่ซื้อจากการจดสต็อกสินค้า -ถุงโจ๊ก พลาสติก (ไม่ใส่ผัก) -แมว เปอะ -มอเตอร์ไซด์ที่จอด	-แม่ -ขวัญ -ป้าเจ้าของร้านโจ๊ก -คนขับมอเตอร์ไซด์ที่จอด
Scene7	EXT	NIGHT ช่วงเวลากลางคืน	โรงรถหลังบ้าน -หน้าประตูโรงรถ (บานประตูโรงรถ) -พื้นที่วางของ ช่างใน	-มอเตอร์ไซด์ของแม่ -ของที่ซื้อจากรายการสต็อก (วางไว้พื้น) -ถุงโจ๊ก พลาสติก	-แม่ -ขวัญ

DAY2	พฤษ สบัติ				
Scene8	INT	DAY ช่วงเวลาเช้าตรู่	ร้านน้ำชา -ประตูด้านร้านน้ำชา (เปิด) -โต๊ะใกล้ประตู / ตัว (วางของ) -ที่นั่งน้ำ (ลูกค้าสองคนแรกช่วยเปิดร้าน) , (ลูกค้าอื่นๆ) , (ทำไข่วาง,ของโวลต์คืนให้ขวัญ) -โต๊ะลูกค้า -บริเวณเดิมของใส่ถาด	-ของจากตลาดเช้า พระรุ้งพระรัง -ประตู -อุปกรณ์ชงน้ำชา -น้ำชา น้ำขง 2แก้วแรก -ขนมที่ซื้อจากตลาด ใส่ถาด -ถาดขนม	-แม่ -ลูกค้า2คนแรกเปิดร้าน -แม่ -ลูกน้อง
Scene9	INT	DAY	ห้องนอน -ห้องนอน (ปลูกปลูกไปอาบน้ำแต่งตัว)	-ห้องนอน ไฟ เติ่ง	-แม่ -ขวัญ
Scene1 0	INT	DAY	ร้านน้ำชา -ที่นั่งน้ำ (ผลักกันชง ลูกค้าอื่นๆ) , (ทำไข่วาง ,ของโวลต์คืนให้ขวัญ) -เสิร์ฟน้ำ ต่างๆ -โต๊ะคิดเงิน -บริเวณขวัญบอกลาแม่ ที่ชงน้ำ -บริเวณขึ้นมอเตอร์ไซด์ ช่างร้าน	-อุปกรณ์ชงน้ำชา -น้ำชา น้ำขง เสิร์ฟ -กระเป๋าทเปี -ไข่วาง -โวลต์คืนเย็น -มอเตอร์ไซด์ของน้ำ -กิจกรรมของลูกค้า(ลูกค้าดูทีวี เล่นโทรศัพท์ เล่นหอย กินน้ำ) Extra3คนในร้าน พร้อมกับน้ำประจำ	-แม่ -ลูกค้า -ลูกน้อง -ขวัญ -น้ำ มอเตอร์ไซด์
Scene1 1	INT	DAY ช่วงเที่ยงๆ บ่ายๆ	ร้านน้ำชา -โต๊ะลูกค้า -บริเวณที่เดิมของ -ที่นั่งน้ำ -ปิดร้าน	-ของที่ใช้เดิม (ที่ซื้อตามลิส) -อุปกรณ์ชงน้ำ -น้ำชา/น้ำขง มอเตอร์ไซด์ลูกค้าคนปิดร้าน	-ลูกค้า (ประปรายset1) , (ลูกค้าคนสุดท้ายของร้าน ก็เริ่มปิดร้าน) -แม่ -ลูกน้อง
Scene1 2	INT	DAY ช่วงเวลาหลังจาก รับลูก	ห้องนอน -โต๊ะทำการบ้าน(ในห้องนอน) -บริเวณที่แม่หยิบกุญแจ เดินออกไป	-แก้วน้ำใบโปรดของขวัญ -อุปกรณ์ทำการบ้าน -สมุดและหนังสือ (วิชาอังกฤษ Create your dream) อังกฤษกับสังคม -กล่องสีไม้ ที่มีความไม่เยอะ ยกเว้นคำที่ยาวมากที่สุด สีไม้6สีที่ สั้นที่สุด -กบเหลา -กุญแจมอเตอร์ไซด์	-แม่ -ขวัญ
Scene1 3	INT	NIGHT	ห้องครัว -โต๊ะกินข้าว -ที่นั่งน้ำ ชงน้ำแดง	-กับข้าว2อย่าง ไข่เจียว แกงจืด -ข้าวสวยร้อนๆ1จาน -ช้อนส้อม -หม้อข้าว ทัพพี ที่กำลังต้กข้าวเดิมจานขวัญ -อุปกรณ์ชงน้ำแดง	-แม่ -ขวัญ
Scene1 4	INT	NIGHT	ห้องนอน -บริเวณที่นั่งรอทำแผล	-แก้วน้ำใบโปรดของขวัญ -อุปกรณ์ทำแผล กำลังเช็คแผล ทาเบตาดี -เสียงข่าว (เหตุการณ์ลอบยิงเจ้าหน้าที่เมื่อวานขึ้นที่ผ่านมามาทำ ให้เจ้าหน้าที่เสียชีวิตคนที่ 1ราย)	-แม่ -ขวัญ

DAY3	ศุกร์				
Scene1 5	EXT	DAY	หน้าตลาด -บริเวณจอตมอเตอริชด์ ริมฟุตบาท	-มอเตอริชด์ของแม่ -ขนม อาหารเข้าของลูกและลูกค้า -ถุง 2-3 ใบใหญ่	-แม่
Scene1 6	INT	DAY	ร้านน้ำชา -ประตูด้านร้านน้ำชา (เปิด) -โต๊ะใกล้ประตู/ตัว (วางของ) -บริเวณเดิมของไถ่ถาด -บริเวณที่จอตมอเตอริชด์Set1 -ที่นั่งน้ำ -ห้องนอน (ปลูกลูกไปอาบน้ำแต่งตัว) -โต๊ะคิดเงิน -บริเวณขวัญบอกลาแม่	-อาหาร ขนมหรือของที่ซื้อจากตลาด ไถ่ถาด -ถาดขนม -มอเตอริชด์ของลูกค้าSet1 -โถวัดดินของขวัญ มาวางบนโต๊ะ -อาหารเข้าของขวัญ มาวางบนโต๊ะ -น้ำชงน้ำชาที่ใช้ ชง เสิร์ฟลูกค้า -มอเตอริชด์ของน้ำ -กระเป๋าวินัย -กิจกรรมของลูกค้า(ลูกค้าดูทีวี เล่นโทรศัพท์ เล่นหอย กินน้ำ) Extra4คนในร้าน พร้อมกับน้ำประจำ	-แม่ -ลูกน้อง -ลูกค้า(มาช่วยเปิดประตู),Set1 -ขวัญ -น้ำ มอเตอริชด์
Scene1 7	INT	DAY	ร้านน้ำชา -บริเวณโต๊ะที่คุยกับลูกค้าถึงสายตำรวจหมวดเขะ -ที่นั่งน้ำ (ชาเย็น) -บริเวณที่จอตมอเตอริชด์ -บริเวณกองแก้วน้ำที่วางรวมพูน ล้างจาน -โต๊ะคิดเงิน -ประตู (ปิด)	-น้ำชา กาแฟ น้ำ ลูกค้าคนที่1 -อุปกรณ์ชงชา ชงให้คนที่สอง ชาเย็น -เงินลูกค้า คนที่1 -น้ำชง ชาเย็น ลูกค้าคนที่2 -มอเตอริชด์ลูกค้าจอตมอเตอริชด์ข้างร้าน -น้ำชา กาแฟ -กิจกรรมของลูกค้า(ลูกค้าดูทีวี เล่นโทรศัพท์ เล่นหอย กินน้ำ) Extra3คนในร้าน พร้อมกับน้ำประจำ	-แม่ -ลูกค้า(ที่พูดถึงสายตรวจ 1 , คนที่2 , คนสุดท้าย, กำลังจอตมอเตอริชด์) -ลูกน้อง
Scene1 8	EXT	DAY	หน้าโรงเรียน -บริเวณหน้ารั้วโรงเรียน ที่นัดหมายของแม่ ลูก ที่ประจำ (เป็นวันที่แม่ถึงก่อน)	-มอเตอริชด์แม่ -กระเป๋าสาน -แก้วน้ำใบโปรดของขวัญ	-แม่ -ขวัญ
Scene1 9	INT	DAY	ห้องนอน -บริเวณหน้าห้องน้ำ - บริเวณที่ทำแผล	-อุปกรณ์ ทำบุญของแม่ -สมุดบัญชี -เครื่องคิดเลข -เป่าลม -หวีลม -อุปกรณ์ทำแผล -เสียงข่าว (การวิสามัญคนร้ายจากเหตุการณ์ลอบยิงเจ้าหน้าที่เมื่อวานซึ่งทำให้คนร้ายเสียชีวิตทันที 1ราย) -รีโมทโทรทัศน์ -ถุงเงิน	-แม่ -ขวัญ
Scene2 0	EXT	NIGHT	เมือง -ผ่านสถานที่ต่างๆในเมือง (ร้านค้าต่างๆปิด , ร้านโจ๊กประจำก็ปิด) -หน้าร้านอาหารฮารา (คนค่อนข้างเยอะ ค่อนข้างไม่มีที่จอต)	-มอเตอริชด์ของแม่ -หน้าร้านอาหารฮารา	-แม่ -ขวัญ -คนในร้านอาหารค่อนข้างเยอะ
Scene2 1	INT	NIGHT	ร้านอาหาร -บริเวณโต๊ะอาหารของร้านอาหาร -บริเวณจะไปห้องน้ำ	-ภาชนะ -ปูเฒ่าตัว พร้อมกับ ข้าวสวยร้อนๆ 1จาน(มาเสิร์ฟ) -ถ้วยน้ำจิ้ม (ที่จะหก เลอะบนโต๊ะ , เลอะเล็กน้อย)	-แม่ -ขวัญ -เด็กเสิร์ฟ
				-จีซู -paper shooter พุ่งท้องฟ้า cutaway -paper shooter ตามพื้นร้าน -โต๊ะ เก้าอี้ สัมภาระขนาดเล็ก	

(ตาราง รายการฉากและอุปกรณ์ประกอบฉากตามบทภาพยนตร์)

ตารางที่ 15 รายการฉากและอุปกรณ์ประกอบฉากตามบทภาพยนตร์

ภาคผนวก จ

ตารางรายการชุดของนักแสดงหลักและนักแสดงตัวประกอบ

รายการชุดของนักแสดงหลักและนักแสดงตัวประกอบ คิวที่ 1

DAY	SCENE	LOCATION	COSTUME	Special Effect
DAY 3	18	หน้ารถ	แม่ DAY3 ขวัญ ชุดพละ full	
DAY 1	3	หน้ารถ	แม่ DAY1 ขวัญ ชุดนร D1 full	ผลสด DAY1 full Texture + Color
DAY 1	4	สี่แยก Centerpoint ถนนรวมมิตร	แม่ DAY1 ขวัญ ชุดนร D1 full	
DAY 1	7	โรงจอดรถ	แม่ DAY1 ขวัญ ชุดนร D1 รองเท้าแตะ	ผล DAY1 ที่รักษาแล้ว Color *เบตาดีน
DAY 1	6	หน้าร้าน โจ๊ก	แม่ DAY1 ขวัญ ชุดนร D1 รองเท้าแตะ	ผล DAY1 ที่รักษาแล้ว Color *เบตาดีน

ตารางที่ 16 รายการชุดของนักแสดงหลักและนักแสดงตัวประกอบคิวที่ 1

รายการชุดของนักแสดงหลักและนักแสดงตัวประกอบ คิวที่ 2

DAY	SCENE	LOCATION	COSTUME	Special Effect
DAY 3	15	หน้าตลาด	แม่ DAY3	
DAY 2	8	ร้านน้ำชา	แม่ DAY2	
DAY 2	10	ร้านน้ำชา	แม่ DAY2 + ผ้ากันเปื้อน ป้าแก้ว DAY2 + ผ้ากันเปื้อน ขวัญ ชุตนร D2 full Extra Set A เซตเช้า	ไม่เห็นผล
DAY 1	1	ร้านน้ำชา	แม่ DAY1 + ผ้ากันเปื้อน ป้าแก้ว DAY1 + ผ้ากันเปื้อน สายใจ สายตำรวจ Extra Set B เซตบ่าย + ปิดร้าน	
DAY 2	11	ร้านน้ำชา	แม่ DAY2 + ผ้ากันเปื้อน ป้าแก้ว DAY2 + ผ้ากันเปื้อน Extra Set B เซตบ่าย + ปิดร้าน	
DAY 1	2	ร้านน้ำชา	แม่ DAY2 + ผ้ากันเปื้อน ป้าแก้ว DAY2 + ผ้ากันเปื้อน	
DAY 3	20	แถวร้านโจ๊กเดินทาง ไปร้านธาวา	แม่ DAY3 ขวัญ DAY3 + รองเท้าแตะ	
DAY 3	21	ร้านธาวา	แม่ DAY3 ขวัญ ชุตนร DAY3 + รองเท้าแตะ Extra พนักงานเสิร์ฟ ลูกค้าในร้าน 2-3 โต๊ะ	ผล DAY3 full Texture + Color
DAY 3	21	ร้านธาวา	ขวัญ DAY3 + รองเท้าแตะ เลื้อยเลอะเขม่าควัน	ผล DAY3 full Texture + Color

ตารางที่ 17 รายการชุดของนักแสดงหลักและนักแสดงตัวประกอบคิวที่ 2

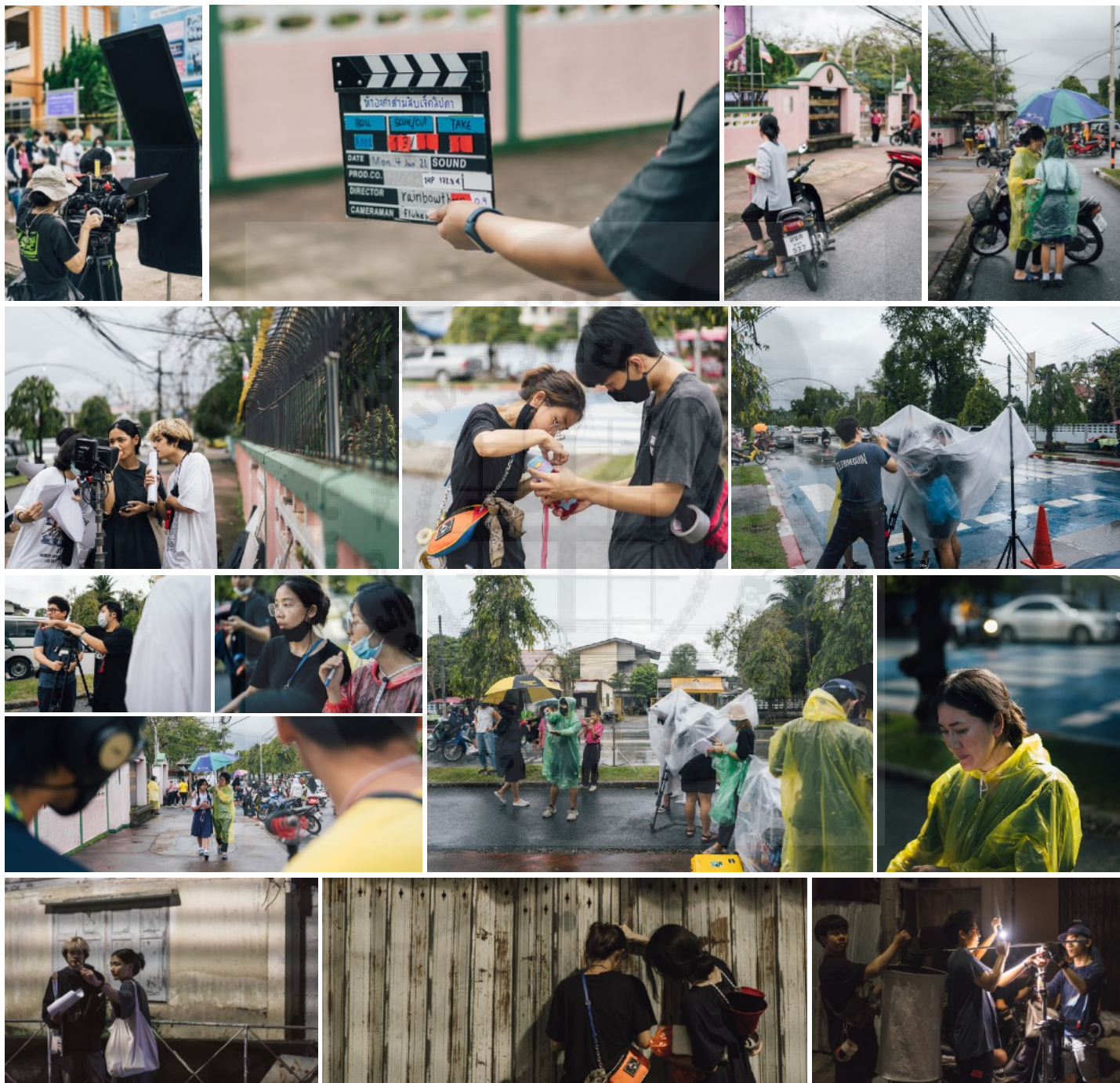
รายการชุดของนักแสดงหลักและนักแสดงตัวประกอบ คิวที่ 3

DAY	SCENE	LOCATION	COSTUME	Special Effect
DAY 3	16	ร้านน้ำชา	แม่ DAY3 + ผ้ากันเปื้อน ป้าแก้ว DAY3 + ผ้ากันเปื้อน Extra Set A เซตเช้า	
DAY 3	17	ร้านน้ำชา	แม่ DAY3 + ผ้ากันเปื้อน ป้าแก้ว DAY3 + ผ้ากันเปื้อน Extra Set B เซตบ่าย + ปิดร้าน ลูกค้า 1 ลูกค้า 2 ลูกค้า 3	
DAY 2	9	ห้องนอน	แม่ DAY2 ขวัญ ชุดนอน DAY2	
DAY 2	12	ห้องนอน	แม่ DAY2 ขวัญ ชุดนร DAY2	
DAY 1	5	ห้องนอน ขึ้นทำแผล	แม่ DAY1 ขวัญ ชุดนร DAY1	ผลสด DAY1 full Texture + Color
DAY 2	14	ห้องนอน ขึ้นทำแผล	แม่ DAY2 ขวัญ ชุดนร DAY2	ผลสด DAY2 full Texture + Color
DAY 2	13	ห้องครัว	แม่ DAY2 ขวัญ ชุดนร DAY2	
DAY 3	19	ห้องนอน ขึ้นทำแผล	แม่ DAY3 ขวัญ ชุดเล่น DAY3	ผลสด DAY3 full Texture + Color

ตารางที่ 18 รายการชุดของนักแสดงหลักและนักแสดงตัวประกอบคิวที่ 3

ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ (1)

ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ (2)

ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ (3)

ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ (4)

